

การศึกษาความเข้าใจในการอ่านและความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนด้วยโครงสร้างระดับยอด
ประกอบกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD กับการสอนตามคู่มือครู

ปริญญานิพนธ์
ของ
สุจิตรา เวทยาวงศ์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการมัธยมศึกษา
มีนาคม 2545
ลิขสิทธิ์เป็นของ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การศึกษาความเข้าใจในการอ่านและความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนด้วยโครงสร้างระดับยอด
ประกอบกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD กับการสอนตามคู่มือครู

บทคัดย่อ
ของ
สุจิตรา เวทยาวงศ์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการมัธยมศึกษา
มีนาคม 2545

๖ 141530

สุจิตรา เวทยาวงศ์. (2545). การศึกษาความเข้าใจในการอ่านและความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนด้วยโครงสร้างระดับยอดประกอบกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD กับการสอนตามคู่มือครู. ปริญญาโท กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม : รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์, รองศาสตราจารย์อัจฉรา สุขารมณ.

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความเข้าใจในการอ่านและความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนด้วยโครงสร้างระดับยอดประกอบกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD กับการสอนตามคู่มือครู

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2544 โรงเรียนพระมารดานิจจานุเคราะห์ เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร จำนวน 2 ห้องเรียน ที่ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยวิธีการจับสลาก แบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 40 คน โดยกลุ่มทดลองได้รับการสอนด้วยโครงสร้างระดับยอดประกอบกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD และกลุ่มควบคุมได้รับการสอนตามคู่มือครู

แบบแผนการทดลองเป็นแบบทดสอบก่อนและหลังการทดลอง (Randomized Control Group Pretest-Posttest Design) ใช้ระยะเวลาในการทดลอง 20 คาบ คาบละ 50 นาที และใช้เนื้อหาเดียวกันในการสอนทั้ง 2 กลุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ t-test for Independent Samples และ t-test for Dependent Samples

ผลการศึกษาพบว่า

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยโครงสร้างระดับยอดประกอบกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยโครงสร้างระดับยอดประกอบกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยโครงสร้างระดับยอดประกอบกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD ก่อนและหลังการทดลอง มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. นักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ก่อนและหลังการทดลอง มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5. นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยโครงสร้างระดับยอดประกอบกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD ก่อนและหลังการทดลอง มีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

6. นักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ก่อนและหลังการทดลอง มีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

A STUDY ON MATHAYOM SUKSA II STUDENTS' READING COMPREHENSION AND
INTEREST IN LEARNING ENGLISH THROUGH INSTRUCTION BASED ON
TOP-LEVEL STRUCTURE WITH STAD (STUDENT TEAMS-ACHIEVEMENT
DIVISIONS) AND THE TEACHER'S MANUAL

AN ABSTRACT
BY
SUJITTRA WETTHAYAWONG

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree in Secondary Education
at Srinakharinwirot University
March 2002

Sujittra Wetthayawong. (2002). *A Study on Mathayom Suksa II Students' Reading Comprehension and Interest in Learning English Through Instruction Based on Top-Level Structure with STAD (Student Teams-Achievement Divisions) and the Teacher's Manual*. Master thesis, M.Ed. (Secondary Education). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee : Assoc. Prof. Dr.Saowalak Rattanavich, Assoc. Prof. Ashara Sucaromana.

The purpose of this study was to compare Mathayom Suksa II students' reading comprehension and interest in learning English through instruction based on top-level structure with STAD and the teacher's manual.

The samples of this study were 2 classrooms of Mathayom Suksa II students in the first semester of the 2001 academic year at Our Lady of Perpetual Help School, Bangkok, Bangkok. They were selected by using simple random sampling technique and then divided into the experimental and control groups, with 40 students in each. The experimental group was taught by using the instructional activities based on top-level structure with STAD ; whereas the control group was taught by using those based on the teacher's manual.

The randomized control group pretest – posttest design was used in this experiment. Each group was taught with lessons of the same content for twenty 50 – minute periods.

The instruments used in this study were English reading comprehension test and questionnaires on interest in learning English. The data were statistically analyzed by t-test for Independent Samples and t-test for Dependent Samples.

The results of this study indicated that :

1. The English reading comprehension, between the experimental and control groups, was significantly different at the .01 level.
2. The interest in learning English, between the experimental and control groups, was significantly different at the .01 level.
3. The English reading comprehension of the experimental group, between the pretest and the posttest, was significantly different at the .01 level.

4. The English reading comprehension of the control group, between the pretest and the posttest was significantly different at the .01 level.

5. The English reading interest of the experimental group, between the pretest and the posttest, was significantly different at the .01 level.

6. The English reading interest of the control group, between the pretest and the posttest, was significantly different at the .01 level.

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง

การศึกษาความเข้าใจในการอ่านและความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนด้วยโครงสร้างระดับยอด
ประกอบกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD กับการสอนตามคู่มือครู

ของ
นางสาวสุจิตรา เวทยาวงศ์

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการมัธยมศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.นภาพร หะวานนท์)
วันที่ ..๘..เดือน ..สิงหาคม... พ.ศ. ..๒๕๔๕...

คณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์

..... ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ อัจฉรา สุขารมณ์)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บงอร พานทอง)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(อาจารย์อรรณ สัมมาพันธ์)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จได้ด้วยความช่วยเหลือ การให้คำปรึกษาและคำแนะนำอย่างดียิ่งจากรองศาสตราจารย์ ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย ประธานกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ อัจฉรา สุขารมณ์ กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย รองศาสตราจารย์ อัจฉรา สุขารมณ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บังอร พานทอง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ระวีวรรณ พันธุ์พานิช ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จิราภรณ์ บุญส่ง อาจารย์อรุณศรี กุมุท อาจารย์ ดร.สมลักษณ์ สุขเมธ อาจารย์วิณา อ่องแสงคุณ Mr.Mario Ocampo Jr. และ Miss Georgia Jane Dear ที่กรุณารับเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และให้คำแนะนำซึ่งเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่องานวิจัย

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. บังอร พานทอง และ อาจารย์อรรวรรณ สัมมาพันธ์ ที่กรุณารับเป็นกรรมการเพิ่มเติมในการสอบปริญญานิพนธ์ รวมทั้งให้คำปรึกษาและช่วยเหลือผู้วิจัยเป็นอย่างดี

ขอกราบขอบพระคุณ เซอร์ ดร.วิภาดา สันฐิติ เซอร์ ดร.แทเรส บุญรักษ์ หมั่นทรัพย์ อาจารย์ใหญ่ และคณะผู้บริหารโรงเรียนพระมารดานิจจานุเคราะห์ ที่ได้ให้ความช่วยเหลือให้การสนับสนุน และให้กำลังใจในการศึกษาและการทำปริญญานิพนธ์เป็นอย่างดีมาโดยตลอด

ขอขอบพระคุณอาจารย์สุนันทา สายวงศ์ อาจารย์สุรพันธ์ กุศลส่ง คณาจารย์ และนักเรียนโรงเรียนแม่พระฟาติมาและโรงเรียนพระมารดานิจจานุเคราะห์ ที่ได้ให้ความช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกให้ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลและให้ความร่วมมือในการทดลองเป็นอย่างดี

ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ พี่น้องในครอบครัว ที่ได้ให้ความช่วยเหลือและให้กำลังใจในการศึกษาด้วยดีตลอดมา และขอขอบคุณเพื่อนเอกการมัธยมศึกษาทุกคน ที่ให้ความช่วยเหลือและให้กำลังใจในการทำปริญญานิพนธ์ให้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

คุณค่าอันพึงมีของปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณของ บุพการี ครูอาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน ที่ประสิทธิ์ประสาทความรู้ ให้ความรัก ความห่วงใย ความเมตตา ในการอบรมและวางรากฐานการศึกษาแก่ผู้วิจัย ทำให้ประสบความสำเร็จในการศึกษา

สุจิตรา เวทยาวงศ์

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการวิจัย	5
	ความสำคัญของการวิจัย	6
	ขอบเขตของการวิจัย	6
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	6
	ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง	6
	เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง	7
	ตัวแปรที่ศึกษา	8
	นิยามศัพท์เฉพาะ	8
	สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า	15
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	16
	เอกสารเกี่ยวกับการอ่าน	16
	ความหมายของการอ่าน	16
	ความสำคัญของการอ่าน	17
	ความเข้าใจในการอ่าน	19
	องค์ประกอบสำคัญของการอ่าน	22
	ระดับความเข้าใจในการอ่าน	23
	การวัดและประเมินผลทักษะการอ่าน	25
	เอกสารเกี่ยวกับการสอนอ่าน	27
	แนวทฤษฎีการสอนอ่าน (Teaching Reading Approach)	27
	กระบวนการของการสอนอ่าน	27
	หลักการทั่วไปของการสอนอ่าน	29
	แนวความคิดของทฤษฎีประสบการณ์เดิม (Schema Theory)	31
	ทฤษฎีประสบการณ์เดิม (Schema Theory) กับการสอนอ่าน	32
	เอกสารเกี่ยวกับโครงสร้างระดับยอด (Top - Level Structure)	33
	ความหมายของโครงสร้างระดับยอด (Top - Level Structure)	33

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
โครงสร้างระดับยอดและกระบวนการของโครงสร้างระดับยอด	
(Top - Level Structure and Top - Level Structuring)	34
วิธีการสอนอ่านด้วยโครงสร้างระดับยอด.....	37
เอกสารเกี่ยวกับการเรียนแบบร่วมมือ	43
ความหมายของการเรียนแบบร่วมมือ	43
หลักการพื้นฐานที่สำคัญของการเรียนแบบร่วมมือ	48
ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการเรียนแบบร่วมมือ.....	50
แนวการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือ.....	52
ขั้นตอนการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือ.....	52
ความแตกต่างระหว่างการเรียนแบบร่วมมือและการเรียนเป็นกลุ่มแบบเดิม ...	53
บทบาทของครูในการสอนโดยใช้การเรียนแบบร่วมมือ	55
สาเหตุที่ทำให้การสอนโดยใช้การเรียนแบบร่วมมือได้ผลดี	57
ประโยชน์ของการเรียนแบบร่วมมือ	58
เอกสารเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนแบบ STAD	59
ความเป็นมาของการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนแบบ STAD	59
ความหมายของ STAD	59
กฎเกณฑ์ของการจัดกิจกรรมการเรียนแบบ STAD	61
หลักการพื้นฐานที่สำคัญของการเรียนแบบ STAD	62
เอกสารเกี่ยวกับการสอนตามแนวคู่มือครู ของหน่วยศึกษานิเทศก์	
กรมสามัญศึกษา.....	63
การเรียนตามแนวของกาเย	63
การจัดรูปแบบการเรียนการสอนของกาเย.....	64
หลักการและเหตุผลในการจัดรูปแบบการเรียนการสอน.....	65
การจัดเหตุการณ์เพื่อพัฒนาสมรรถภาพของมนุษย์	66
เอกสารเกี่ยวกับความสนใจ	67
ความหมายของความสนใจ	67
ลักษณะของความสนใจ.....	68
องค์ประกอบของความสนใจ.....	69
ชนิดของความสนใจ	70

สารบัญ(ต่อ)

บทที่		หน้า
	สาเหตุของความสนใจ	70
	การสร้างความสนใจ	71
	การวัดความสนใจ	72
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับโครงสร้างระดับยอด	73
	งานวิจัยในต่างประเทศ	73
	งานวิจัยในประเทศ	75
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนแบบร่วมมือ	77
	งานวิจัยในต่างประเทศ	77
	งานวิจัยในประเทศ	77
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสนใจ	78
	งานวิจัยในประเทศ	78
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	79
	✓ การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง	79
	✓ การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	80
	การเก็บรวบรวมข้อมูล	88
	การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล	89
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	90
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	95
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	95
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	95
5	สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ	99
	สังเขปความมุ่งหมาย สมมติฐาน และวิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	99
	สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	102
	อภิปรายผล	102
	ข้อเสนอแนะ	110
	บรรณานุกรม	112

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
ภาคผนวก.....	123
ภาคผนวก ก.....	124
ภาคผนวก ข.....	131
ภาคผนวก ค.....	205
ประวัติย่อผู้วิจัย	209

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	ความแตกต่างระหว่างการเรียนแบบร่วมมือ และการเรียนเป็นกลุ่มแบบเดิม	55
2	แบบแผนการทดลอง	88
3	ผลการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับ การสอนด้วยโครงสร้างระดับยอดประกอบกับการจัดกิจกรรมการเรียนแบบ STAD กับการสอนตามคู่มือครู	95
4	ผลการเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ที่ได้รับการสอนด้วยโครงสร้างระดับยอดประกอบกับการจัดกิจกรรม การเรียนแบบ STAD กับการสอนตามคู่มือครู	96
5	ผลการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับ การสอนด้วยโครงสร้างระดับยอดประกอบกับการจัดกิจกรรมการเรียน แบบ STAD ก่อนและหลังการทดลอง	96
6	ผลการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับ การสอนตามคู่มือครู ก่อนและหลังการทดลอง	97
7	ผลการเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ที่ได้รับการสอนด้วยโครงสร้างระดับยอดประกอบกับการจัดกิจกรรม การเรียนแบบ STAD ก่อนและหลังการทดลอง	97
8	ผลการเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้ รับการสอนตามคู่มือครู ก่อนและหลังการทดลอง	98
9	แสดงค่าความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดความ เข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ	125
10	แสดงคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองและ กลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลอง	126
11	แสดงค่าอำนาจจำแนก (t) ของแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษ	128
12	แสดงคะแนนความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลอง	129

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

- 1 รูปแบบการอ่านภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยาสำหรับผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็น
ภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ..... 22
- 2 แสดงกระบวนการอ่านจากล่างขึ้นบนและกระบวนการอ่านจากบนลงล่าง
(Top - down and bottom - up processes in word identification)..... 29
- 3 ลักษณะของการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน..... 44
Figure A. Teacher - Centered Classroom
Figure B. Cooperative Learning Classroom

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในสังคมโลกปัจจุบันการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเป็นสิ่งจำเป็น และมีประโยชน์อย่างยิ่งต่อผู้เรียนและประเทศชาติ ในด้านผู้เรียนการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเปรียบเสมือนเป็นเครื่องมือที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการแสวงหาความรู้ การศึกษา การประกอบอาชีพ และทำให้ผู้เรียนมีวิสัยทัศน์กว้างไกล มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาสามารถสื่อสารกับชาวต่างประเทศได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม และมั่นใจ ส่วนในด้านของประเทศชาติอาจกล่าวได้ว่า ความเจริญของประเทศชาติย่อมต้องอาศัยความเจริญของพลเมืองเป็นพื้นฐาน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศทำให้บุคคลมีความรู้กว้างขวางยิ่งขึ้น สามารถถ่ายทอดวัฒนธรรมและความเป็นเอกลักษณ์ และทำให้ประเทศชาติเจริญอย่างรวดเร็ว ด้วยเหตุนี้ทุกประเทศจึงเล็งเห็นว่าการเรียนภาษาต่างประเทศมีประโยชน์อย่างยิ่ง และเป็นปัจจัยที่สำคัญซึ่งทำให้พลเมืองและประเทศชาติเจริญก้าวหน้าทัดเทียมกับนานาประเทศ กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหนึ่งของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เนื่องจากเป็นภาษาที่ใช้กันอย่างแพร่หลายในประเทศต่างๆ โดยกำหนดขอบข่ายเนื้อหาสาระการเรียนรู้ประกอบด้วย เนื้อหาสาระด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้านเจตคติ (กรมวิชาการ, กระทรวงศึกษาธิการ. 2541 : 47)

๑) การจัดการกระบวนการเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในปัจจุบันจะต้องจัดการกระบวนการเรียนรู้ตามแนวการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ตามมาตรา 24 ซึ่งกำหนดให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจ ความถนัด โดยคำนึงถึงความแตกต่างของผู้เรียน ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น รักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง จัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่างๆ ได้สัดส่วนสมดุลกัน ปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา จัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียน อำนวยความสะดวกให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ จัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ทุกเวลาทุกสถานที่ รวมทั้งการประสานความร่วมมือกับทุกฝ่าย เพื่อพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2542 : 13-14)

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่สำคัญ มีการจัดการเรียนการสอนกันอย่างแพร่หลายและเป็นภาษาสากลที่มีบทบาทสำคัญยิ่งในการติดต่อสื่อสารและแลกเปลี่ยนข้อมูลทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง วัฒนธรรม และการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสังคมปัจจุบันเป็นยุคข่าวสารข้อมูล ความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการ ไทคมนาคม ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ทำให้มนุษย์ทั่วโลกรับข่าวสารได้อย่างรวดเร็ว ทันต่อเหตุการณ์ สารสนเทศที่ใช้ในการเผยแพร่ข่าวสารเหล่านี้ส่วนใหญ่เป็นภาษาอังกฤษ ระบบการศึกษาไทยจึงต้องพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของคนไทยให้อยู่ในระดับที่จะรับและเข้าใจสารสนเทศได้เป็นอย่างดี ตลอดจนสามารถใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารสนเทศไปยังประชาคมโลกได้ถูกต้องและเหมาะสม ความสามารถทางภาษาอังกฤษของคนไทยจะช่วยให้ประเทศไทยติดต่อกับประชาคมโลกด้วยความเข้าใจอันดี อันก่อให้เกิดสันติสุขในสังคมโลกยุคโลกาภิวัตน์ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2539 : 1)

แนวโน้มการสอนภาษาในปัจจุบันเน้นการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยคำนึงถึงทฤษฎีการรับรู้ทางธรรมชาติของมนุษย์ และกระบวนการเรียนการสอนที่เน้นการฝึกให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ในการใช้ภาษาได้จริงในสภาพแวดล้อมต่างๆ เพื่อให้การสื่อสารเป็นจริงตามความต้องการของผู้เรียน เน้นการใช้ภาษามากกว่าการเข้าใจว่าภาษาคืออะไร และเป็นอย่างไร ในแนวทฤษฎีการสอนเพื่อการสื่อสารช่วยให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์การใช้ภาษาเพื่อนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2531 : 148) ความสามารถในการสื่อสารเกี่ยวข้องกับทักษะทั้ง 4 ทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เมื่อพิจารณาตามโอกาสการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันจะเห็นว่า ทักษะการอ่านเป็นทักษะที่มีความสำคัญมากที่สุดสำหรับผู้เรียนภาษาเป็นภาษาต่างประเทศ ทั้งนี้เพราะผู้เรียนมีโอกาสใช้ทักษะ การฟัง การพูด การเขียน น้อยกว่าการอ่าน (สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. 2532 : 83) การอ่านจึงเป็นทักษะที่ผู้เรียนมีโอกาสใช้มากที่สุด และคงอยู่กับผู้เรียนนานที่สุดหรืออาจกล่าวได้ว่า เป็นทักษะเดียวซึ่งอยู่กับผู้เรียนไปตลอดชีวิต (Finocchiaro and Brumfit. 1983 : 143) การอ่านเป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านและผู้เขียนในการให้ความรู้ โดยการใช้ภาษาเป็นเครื่องมือสื่อความหมาย ทักษะการอ่านเป็นทักษะที่สามารถเชื่อมโยงและบูรณาการกับทักษะภาษาอื่นๆ ได้ง่าย ทั้งการฟัง การพูด และการเขียน เพราะผู้อ่านย่อมดึงเอาข้อมูลของสิ่งที่อ่านเพื่อเป็นประโยชน์ในการสื่อสารกับผู้อื่นได้ (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2531 : 85) ถึงแม้ในวงการศึกษายังได้ใช้สื่อทางการศึกษาที่ทันสมัยเพิ่มมากขึ้น แต่การอ่านยังคงมีความสำคัญมากเพราะการศึกษาค้นหาความรู้ด้วยการอ่านเป็นวิธีที่สะดวก เอกสารสิ่งพิมพ์ในสาขาวิชาต่างๆ มีอยู่อย่างแพร่หลาย ผู้อ่านจะอ่านเวลาใดก็ได้ มีเวลาที่จะพิจารณา ตรวจสอบ ทบทวน คัดเลือก และเปรียบเทียบ กับสิ่งที่อ่านไปแล้วได้ (Hafner. 1971 : 9-10) นอกจากนี้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเตรียม

ความพร้อมให้กับผู้เรียนในการเข้าสู่ระบบการศึกษาชั้นสูง ต้องเน้นให้ผู้เรียนมีทักษะการอ่านเป็นสำคัญ ทั้งนี้เพราะการศึกษาระดับสูง การเรียนรู้ในด้านวิทยาการต่างๆ ต้องอาศัยตำราทางวิชาการซึ่งเป็นภาษาอังกฤษเป็นส่วนใหญ่ ผู้ที่มีทักษะในการอ่านภาษาอังกฤษสูงย่อมได้เปรียบในการศึกษาหาความรู้ ดังนั้นทักษะการอ่านจึงเป็นเป้าหมายสำคัญของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้เป็นเครื่องมือสำคัญซึ่งจะนำไปสู่ความรู้ทั้งปวง

✓ สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันไม่ประสบผลเท่าที่ควรซึ่งเห็นได้ชัดจากรายงานประเมินคุณภาพการศึกษาของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โดยประเมินผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2540 โดยสำนักงานทดสอบทางการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในด้านความสามารถภาษาอังกฤษของผู้เรียนได้คะแนนสูงกว่าเกณฑ์การประเมินขั้นผ่าน (พอใช้) ควรพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถใกล้เคียงกันมากขึ้น ทั้งนี้การที่ผลสัมฤทธิ์การเรียนวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในเกณฑ์ดังกล่าวอาจเกิดจากสาเหตุที่สำคัญหลายประการด้วยกัน ได้แก่ ไม่ปรับเปลี่ยนวิธีการสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตร ใช้วิธีการสอนแบบเดิมซึ่งมีครูเป็นศูนย์กลาง ครูผู้สอนขาดความรู้ความสามารถในด้านเทคนิคกระบวนการเรียนการสอน การใช้สื่ออุปกรณ์ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ซึ่งทำให้มีปัญหาในการดำเนินการสอน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสามารถ ความสนใจ และความถนัดของผู้เรียน นอกจากนี้ผู้เรียนยังขาดทักษะการอ่าน การวิเคราะห์อย่างมีระบบ และทักษะกระบวนการในการทำงานร่วมกัน (กรมวิชาการ. 2540)

✓ จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยมีความสนใจเกี่ยวกับการสอนอ่านที่มีประสิทธิภาพ เพื่อพัฒนาความเข้าใจและความรวดเร็วในการอ่านภาษาอังกฤษซึ่งจะทำให้ผู้เรียนมีความสนใจในการเรียน วิธีการสอนที่ได้ผลดีวิธีหนึ่งคือ การสอนด้วยโครงสร้างระดับยอด (Top-Level Structure) ซึ่งเป็นวิธีที่ให้ผู้เรียนจับใจความสำคัญ และบอกรายละเอียดของเรื่องเพื่อให้ได้ข้อมูลที่เสริมสร้างการเรียนรู้ โครงสร้างระดับยอดเป็นแผนการเขียน หรือโครงการเขียนของผู้เขียนเพื่อสื่อความหมายของเรื่องที่เขียนแก่ผู้อ่าน ผู้เรียนจะอ่านเรื่องได้ดีขึ้นถ้าสามารถเข้าใจแผนการเขียนของผู้เขียนในแต่ละเรื่อง โครงการเขียนที่นิยมใช้กันโดยทั่วไปมี 4 ชนิด ได้แก่ การบอกรายละเอียดหรือรายการ (Descriptive or Listing) ปัญหาและข้อแก้ไข (Problem – Solution) เหตุและผล (Cause and Effect) การเปรียบเทียบ (Comparison -- Contrast) ; (เสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์. 2531 : 89 ; อ้างอิงจาก Bartlett. 1978, 1985, 1986)

✓ นอกจากนี้ผู้อ่านสามารถหารายละเอียดของเรื่องได้ดีโดยใช้ความรู้หรือประสบการณ์เดิม (Schema) เพราะความรู้เดิมเป็นพื้นฐานของการอ่านทุกอย่าง ผู้อ่านสามารถรู้ความหมายหรือแนวคิดได้ด้วยประสบการณ์เดิมของตนที่มีอยู่ จากงานวิจัยของ โปโตสกี และคนอื่นๆ (Potosky and others. 1989) พบว่า ประสบการณ์เดิมส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียนเรื่องซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของมิลส์ (Mills. 1990) ที่กล่าวว่า ประสบการณ์เดิมในการอ่านส่งผลให้คะแนนในการเขียนเรื่องสูงขึ้น และการอ่านอย่างมีระบบส่งผลให้คะแนนคุณภาพการเขียนแบบพรรณนาสูงขึ้น ส่วนไมเยอร์ และคนอื่นๆ (Meyer and others. 1980 : 72-103) ได้ศึกษาผลการสอนอ่านโดยใช้โครงสร้างระดับยอด ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนที่ใช้ยุทธวิธีนี้สามารถจำเรื่องที่อ่านได้ดีกว่าผู้เรียนที่ไม่ได้ใช้ยุทธวิธีนี้ นอกจากนี้ผลงานวิจัยของบาร์เลต (Bartlett. 1979) และเสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์. (1987) เกี่ยวกับการใช้โครงสร้างระดับยอด (Top-Level Structure) ในการสอนพบว่า ความสามารถในการอ่านและความสามารถในการเขียนของผู้เรียนสูงขึ้น

การสอนผู้เรียนในระดับชั้นเดียวกันแต่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษแตกต่างกันจะเป็นผลดีได้เมื่อมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้เรียนตามความสามารถของแต่ละบุคคลหรืออาจจะให้ผู้เรียนที่มีความสามารถสูงได้มีโอกาสช่วยเหลือเพื่อนที่มีความสามารถน้อยกว่า ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนที่มีความสามารถน้อยกว่าเข้าใจเนื้อหาดีขึ้นโดยอาศัยความช่วยเหลือจากเพื่อนที่อยู่ในวัยใกล้เคียงกัน เพราะสามารถใช้ภาษาที่สื่อความหมายกันให้เข้าใจได้ง่ายขึ้น และมีความกล้าหาญในการที่จะซักถามข้อสงสัย และเป็นวิธีที่จะช่วยส่งเสริมพัฒนาการของผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้และพัฒนาทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา (Johnson and Johnson. 1987 : 30) วิธีการนี้เรียกว่า วิธีการเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ซึ่งเป็นวิธีการเรียนที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้วิจัยจึงเห็นว่าวิธีการที่จะช่วยแก้ปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษและส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการพัฒนาการอ่านให้ดียิ่งขึ้น คือ การจัดกิจกรรมการเรียนแบบ Student Teams – Achievement Divisions เรียกโดยย่อว่า STAD เป็นวิธีการเรียนแบบร่วมมือ โดยกำหนดให้ผู้เรียนที่มีระดับความสามารถแตกต่างกัน คือ ความสามารถสูง ปานกลาง และต่ำ มาเรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มย่อย สมาชิกภายในกลุ่มจะศึกษาและทำความเข้าใจบทเรียน ฝึกทักษะการทำงานร่วมกัน มีความรับผิดชอบและช่วยเหลือซึ่งกันและกันเพื่อความสำเร็จของกลุ่ม (Slavin. 1978 : 41) การจัดกิจกรรมการเรียนแบบ STAD เป็นการลดการแข่งขันในการทำงานเพื่อตนเองและการยึดความเป็นตัวของตนเองลง ในขณะที่เดียวกันความร่วมมือในการทำงานเพื่อส่วนรวมจะมีมากขึ้น (สุรศักดิ์ หลาบมาลา. 2531 : 8) นอกจากนี้เรื่องความเข้าใจในการอ่านแล้ว ความสนใจในการเรียนที่เป็นปัจจัย หรือคุณลักษณะ

พิเศษที่สำคัญอีกประการหนึ่ง ซึ่งผู้เรียนควรได้รับการปลูกฝัง ถ้าผู้เรียนมีความสนใจในการเรียน จะทำให้เกิดความตั้งใจเรียน มีสมาธิในการเรียน สามารถติดตามเนื้อหาที่เรียนได้ตลอด และส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของวิชานั้นด้วย ดังที่ สุมิตรา อังวัฒนากุล (2537 : 15) กล่าวว่า การเรียนภาษาเป็นเรื่องของความถนัดไม่ใช่เรื่องของสติปัญญา การเรียนภาษาอังกฤษจึงควรเป็นไปตามความถนัด ความสนใจ แรงจูงใจ และการเห็นคุณประโยชน์ในการเรียนของแต่ละบุคคล

จากความสำคัญ สภาพปัญหาและอุปสรรคดังกล่าว และเพื่อให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางการอ่านภาษาอังกฤษให้ดียิ่งขึ้น รวมทั้งเพื่อส่งเสริมให้การเรียนการสอนบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาผลของการสอนอ่านด้วยโครงสร้างระดับยอดประกอบกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD เปรียบเทียบกับการสอนตามคู่มือครู กับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เพื่อใช้เป็นแนวทางสำหรับผู้สอนในการปรับปรุงวิธีการสอนอ่านภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนด้วยโครงสร้างระดับยอดประกอบกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD กับการสอนตามคู่มือครู
2. เพื่อเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนด้วยโครงสร้างระดับยอดประกอบกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD กับการสอนตามคู่มือครู
3. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนด้วยโครงสร้างระดับยอดประกอบกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD กับการสอนตามคู่มือครู ก่อนและหลังการทดลอง
4. เพื่อเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนด้วยโครงสร้างระดับยอดประกอบกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD กับการสอนตามคู่มือครู ก่อนและหลังการทดลอง

ความสำคัญของการวิจัย

ผลจากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ จะเป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ในการนำไปปรับปรุงพัฒนากระบวนการเรียนการสอน และการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่าน และความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพระมารดานิจจานุเคราะห์ เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2544 ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษหลัก 7 (อ 013) จำนวน 3 ห้องเรียน รวมจำนวนผู้เรียน 135 คน ซึ่งในแต่ละห้องประกอบด้วยผู้เรียนที่มีระดับความสามารถสูง ความสามารถปานกลาง และความสามารถต่ำละกัน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพระมารดานิจจานุเคราะห์ เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2544 ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษหลัก 7 (อ 013) จำนวน 80 คน ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม จากนั้นใช้วิธีการจับฉลากจากกลุ่มตัวอย่างมาจำนวน 2 ห้องเรียน เพื่อแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 1 กลุ่ม และกลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม และแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มย่อย โดยใช้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษหลัก 6 (อ 012) ซึ่งแต่ละกลุ่มประกอบด้วยผู้เรียนที่มีระดับความสามารถสูง ความสามารถปานกลาง และความสามารถต่ำละกันในอัตราส่วน 1 : 2 : 1

ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

ใช้เวลาในการทดลองทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 20 คาบ คาบละ 50 นาที สัปดาห์ละ 4 คาบ เป็นเวลา 5 สัปดาห์ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2544

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ พิจารณาคัดเลือกจากหนังสือเรียน วารสาร สิ่งพิมพ์ต่างๆ ที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน (Authentic Texts) โดยพิจารณาระดับความยากง่าย ของคำศัพท์และโครงสร้างทางไวยากรณ์ในระดับเดียวกันกับหนังสือเรียนภาษาอังกฤษที่ กระทรวงศึกษาธิการอนุญาตให้ใช้เป็นหนังสือเรียนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตาม หลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539 โดยใช้เนื้อหาหรือบทอ่านที่มีโครงสร้างระดับยอด ที่นิยมใช้กันโดยทั่วไปมี 4 ชนิด ได้แก่ การบอกรายละเอียดหรือรายการ (Descriptive or Listing) ปัญหาและข้อแก้ไข (Problem – Solution) เหตุและผล (Cause and Effect) และการ เปรียบเทียบ (Comparison – Contrast) มีเนื้อหาการสอนดังนี้

1. How to make brownies
2. A good life
3. Shopping list
4. Where are the rainforests ?
5. People have a cold.
6. Jenny has so much homework.
7. Air pollution
8. When Sarah was a young student in a High School.
9. Sugar
10. The sun and the moon
11. Sound and Light
12. New Zealand and Britain
13. Eating in New York
14. My father has a problem.
15. George is very careful with his pets.
16. Nancy's father will let her study abroad.
17. People take up hobbies.
18. Difference audience for certain kinds of communication
19. Why do people drink ?
20. Aerobic and Anaerobic exercises
21. Our school day
22. Where people go there in free time
23. Vegetarians
24. The seasons in Britain
25. Seasons
26. All living things must have food.

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ วิธีการสอน 2 วิธี ดังนี้

1.1 การสอนด้วยโครงสร้างระดับยอดประกอบกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD

1.2 การสอนตามคู่มือครู

2. ตัวแปรตาม ได้แก่

2.1 ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ

2.2 ความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. โครงสร้างระดับยอด (Top – Level Structure) หมายถึง แผนการเขียนหรือโครงการเขียน (Writing Plan หรือ Top – Level Organization) ของผู้เขียนหรือของข้อความ ซึ่งเป็นระดับของข้อความต่อเนื่อง (Discourse) ที่สำคัญที่สุดของข้อความ ที่ผู้เขียนเรียบเรียงเพื่อการสื่อความหมายของเรื่องที่เขียนให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องได้ง่ายขึ้น ผู้อ่านจะอ่านเนื้อเรื่องได้เข้าใจดียิ่งขึ้น ถ้าสามารถเข้าใจแผนการเขียนของผู้เขียนในแต่ละเรื่อง เพราะจะทำให้การอ่านมีจุดมุ่งหมายที่แน่นอนว่า ผู้เขียนกำลังบอกอะไรกับผู้อ่าน และใจความสำคัญคืออะไร ผู้อ่านย่อมอ่านได้ดีขึ้นทั้งการจับใจความสำคัญและการหารายละเอียดของเรื่อง โดยผู้อ่านจะสามารถใช้ความรู้หรือประสบการณ์เดิม (Schema) เข้าช่วย นอกจากนี้ยังสามารถทำให้จำเรื่องที่อ่านได้ดี สามารถวิเคราะห์ วิวิจารณ์ สรุปเรื่องที่อ่านได้เร็ว และทำให้การเขียนเรื่องดีขึ้นด้วย โครงสร้างระดับยอดที่นิยมใช้กันโดยทั่วไปมี 4 ชนิด ดังนี้

1. การบอกรายละเอียดหรือรายการ (Descriptive or Listing)
2. ปัญหาและข้อแก้ไข (Problem – Solution)
3. เหตุและผล (Cause and Effect)
4. การเปรียบเทียบ (Comparison – Contrast)

(เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2531 : 89 ; อ้างอิงจาก Bartlett. 1978, 1985, 1986)

กิจกรรมการสอนด้วยโครงสร้างระดับยอด มีขั้นตอนการสอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ผู้สอนอธิบายชนิดของโครงสร้างระดับยอดทั้ง 4 ชนิด ได้แก่ การบอกรายละเอียดหรือรายการ (Descriptive or Listing) ปัญหาและข้อแก้ไข (Problem – Solution) เหตุและผล (Cause and Effect) และการเปรียบเทียบ (Comparison – Contrast) พร้อมทั้งยกตัวอย่างประกอบให้ผู้เรียนเข้าใจ ในการอธิบายจะใช้สื่อการสอน เช่น เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ และแผ่นใส

ขั้นที่ 2 ผู้สอนยกตัวอย่างคำที่เป็นกุญแจสำคัญ สำหรับชนิดของโครงสร้างระดับยอดให้ผู้เรียนฝึกใช้คำเหล่านี้เพื่อหาชนิดของโครงสร้างระดับยอดจากข้อความต่างๆ คำที่เป็นกุญแจสำคัญเหล่านั้น ได้แก่

2.1 คำที่แสดงโครงสร้างระดับยอดชนิดการบอกรายละเอียด หรือรายการ ได้แก่ many, all, several, indication of, specific number, sequence, etc.

2.2 คำที่แสดงโครงสร้างระดับยอดชนิดปัญหาและข้อแก้ไข ได้แก่ problem, question...solution, this had to be done...this is how we did it, etc.

2.3 คำที่แสดงโครงสร้างระดับยอดชนิดเหตุและผล ได้แก่ before..., as a result, then, if, although, etc.

2.4 คำที่แสดงโครงสร้างระดับยอดชนิดการเปรียบเทียบ บอกความแตกต่างหรือความคล้ายคลึง ได้แก่ contrast, different, same, on the other hand, just as...so, whereas, two, inspite of, etc.

ขั้นที่ 3 ให้ผู้เรียนฝึกทำไดอะแกรม หาชนิดของโครงสร้างระดับยอดจากข้อความต่างๆ แต่ละชนิด ผู้สอนต้องเตรียมหาข้อความที่มีโครงสร้างระดับยอดแตกต่างกันในแต่ละชนิด ข้อความที่ใช้ไม่จำเป็นต้องมีความยาวมากนัก ทั้งนี้เพื่อการฝึกหาโครงสร้างระดับยอดของผู้เรียนขั้นต้นได้อย่างง่าย ก่อนจะทำในระดับที่ยากขึ้นต่อไป โดยให้ผู้เรียนทำกิจกรรมกลุ่ม หรือทำกิจกรรมคู่ เพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นร่วมกัน และช่วยกันคิดค้นคว้าหาเหตุผลในการทำงานร่วมกันให้ประสบความสำเร็จ

ขั้นที่ 4 ให้ผู้เรียนฝึกหาโครงสร้างระดับยอด และอภิปรายร่วมกันโดยแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่ม คราวนี้ผู้สอนจะให้ข้อความที่เป็นธรรมชาติ โดยคัดเลือกเนื้อหาต่างๆ จากบทเรียน หนังสือพิมพ์ โฆษณา และสิ่งตีพิมพ์ซึ่งผู้เรียนมีประสบการณ์ในการอ่านในชีวิตประจำวัน ข้อความหลายข้อความอาจจะมีโครงสร้างระดับยอดอยู่หลายชนิดให้ผู้เรียนมีโอกาสอภิปราย พร้อมทั้งเขียนไดอะแกรม เช่นที่เคยทำในขั้นตอนที่ 3

ขั้นที่ 5 ให้ผู้เรียนเขียนย่อความสั้นๆ เกี่ยวกับใจความสำคัญ และรายละเอียดของเรื่องเป็นภาษาอังกฤษ เพื่อเตรียมรายงานหน้าชั้นเรียน

ตัวอย่าง

The main idea of this paragraph is Mary's problem and her solution. The problems are 1) Mary lives at the Greenbank (It is very far) and 2) She cannot walk to school. The solution is that Mary has to travel to school by bus.

ขั้นที่ 6 ให้ผู้เรียนฝึกวิเคราะห์ข้อความต่างๆ ที่น่าสนใจด้วยการหาโครงสร้างระดับยอด เพื่อบอกใจความสำคัญ และรายละเอียดของเรื่อง และเขียนรายงานเป็นภาษาอังกฤษส่งผู้สอน และให้ผู้เรียนอ่านให้เพื่อนฟัง ช่วยแก้ไขการเขียนประโยค และนำผลงานแสดงไว้ในชั้นเรียน หรือบนบอร์ดแสดงผลงาน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความภูมิใจในผลงานของตน

ขั้นที่ 7 อาจให้ผู้เรียนฝึกทักษะทางภาษาด้านอื่น เช่น การอภิปรายเป็นภาษาอังกฤษเกี่ยวกับข้อความ หรือบทความบางเรื่องที่ผู้สอนจัดหามาให้ร่วมกัน โดยให้เวลาผู้เรียน อ่านจับใจความและหารายละเอียดของเรื่อง พร้อมทั้งนำมาวิเคราะห์วิจารณ์บทความนั้นๆ ในด้าน ความคิดเห็นส่วนตัว เช่น เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับผู้เขียน หรือประโยชน์ที่ได้จากบทความ เป็นต้น

2. กิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD ย่อมาจาก Student Teams – Achievement Divisions หมายถึง วิธีการเรียนแบบร่วมมือซึ่งแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละ 4 คน ประกอบด้วยสมาชิกที่มีระดับความสามารถแตกต่างกัน คือ ผู้เรียนที่มีระดับความสามารถสูง ความสามารถปานกลาง และความสามารถต่ำละกัน สมาชิกในกลุ่มจะศึกษาและทำความเข้าใจ บทเรียนร่วมกัน โดยช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพื่อความสำเร็จของกลุ่ม (Slavin. 1978 : 39-41) หากกลุ่มใดสามารถทำงานร่วมกันได้ดี จะได้รับการเสริมแรงโดยครูให้คำชมเชย รางวัล หรือ เกียรติบัตร เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนร่วมมือกันในการเรียนรู้และการทำงานกลุ่มร่วมกันให้ดียิ่งขึ้น

การเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD มีขั้นตอนดังนี้ (Slavin. 1990 : 54-62)

2.1 การนำเสนอบทเรียน (Class Presentation) โดยการสนทนาซักถาม การจัดเตรียมเนื้อหาตามระดับความสามารถของผู้เรียน การใช้สื่อวัสดุอุปกรณ์ เพื่อให้ผู้เรียนมีความสนใจและเกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง

2.2 การเรียนเป็นกลุ่มย่อย (Team Study) แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละ 4 คน โดยใช้คะแนนผลสัมฤทธิ์รายวิชาภาษาอังกฤษหลัก 6 (อ 012) ประกอบด้วย ผู้เรียนที่มีความสามารถสูง ปานกลาง และต่ำละกัน ในอัตราส่วน 1 : 2 : 1 แต่ละกลุ่มช่วยกัน ศึกษา อภิปราย แก้ปัญหาร่วมกัน และทำกิจกรรมกลุ่ม การฝึกทักษะการทำงานเป็นทีมโดย กำหนดบทบาทหน้าที่อย่างชัดเจน และทุกครั้งที่ขึ้นบทเรียนใหม่ให้สมาชิกภายในกลุ่มหมุนเวียน หน้าที่ตามตำแหน่งต่างๆ ดังนี้

2.2.1 ผู้นำกลุ่ม ทำหน้าที่วางแผนการดำเนินงาน ขยายความรู้ แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม ควบคุมการทำงานอย่างมีระบบและมีประสิทธิภาพ รับเอกสารและ รวบรวมการทำงานส่งครู

2.2.2 ผู้ตรวจสอบ ทำหน้าที่ตรวจสอบความเข้าใจในบทเรียนของสมาชิก ทุกคนภายในกลุ่มให้ทันเวลาตามที่กำหนดไว้

2.2.3 ผู้กระตุ้นเตือน ทำหน้าที่ให้กำลังใจ และกระตุ้นเตือนการทำงานของสมาชิกภายในกลุ่ม

2.2.4 ผู้สังเกต ดูแลให้สมาชิกทุกคนภายในกลุ่มทำหน้าที่ของตนเอง

2.3 การทดสอบย่อย (Quizzes) เมื่อจบบทเรียนผู้เรียนจะได้รับการทดสอบ เป็นรายบุคคลตามความสามารถของตนเอง ไม่มีการช่วยเหลือกัน

2.4 คะแนนในการพัฒนาตนเอง (Individual Improvement Scores) เป็น คะแนนที่ได้จากการเปรียบเทียบคะแนนที่สอบได้กับคะแนนฐาน โดยคะแนนที่ได้จะเป็นคะแนน ความก้าวหน้าของผู้เรียน

คะแนนการทดสอบย่อย (Quiz Scores)			คะแนนการพัฒนาตนเอง (Improvement Points)	
น้อยกว่าคะแนนฐานมากกว่า	10	คะแนน	0	คะแนน
น้อยกว่าคะแนนฐาน	1-10	คะแนน	10	คะแนน
มากกว่าคะแนนฐาน	1-10	คะแนน	20	คะแนน
มากกว่าคะแนนฐาน	10	คะแนน	30	คะแนน

2.5 กลุ่มที่ได้รับการยกย่องและการยอมรับ (Team Recognition) เป็นกลุ่ม ที่จะได้รับรางวัล หรือเกียรติบัตร ขึ้นอยู่กับระดับคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งมี 3 ระดับ ดังนี้

เกณฑ์การประเมิน (ค่าเฉลี่ยของกลุ่ม)	การให้รางวัล
Criterion (Team Average)	Award
15	Good Team
20	Great Team
25	Super Team

3. การสอนด้วยโครงสร้างระดับย่อยประกอบกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD หมายถึง การสอนให้ผู้เรียนเข้าใจแผนการเขียน หรือโครงการเขียนของผู้เขียนที่เรียงเรียงขึ้นในการใช้สื่อความหมายให้ผู้อ่านเข้าใจเนื้อเรื่องได้ง่ายและรวดเร็วขึ้น เพื่อประโยชน์ในการจับใจความสำคัญ และการหารายละเอียดของเนื้อเรื่อง โดยให้ผู้เรียนทำงานเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละ 4 คน ประกอบด้วย ผู้เรียนที่มีความสามารถภาษาอังกฤษสูง 1 คน ความสามารถปานกลาง 2 คน และความสามารถต่ำ 1 คน สมาชิกภายในกลุ่มศึกษาบทเรียนร่วมกัน แสดงความคิดเห็น อภิปราย จะต้องช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และมีความรับผิดชอบในการทำงานร่วมกัน รวมทั้งด้านการอ่านและสรุปเรื่อง โดยมีขั้นตอนการสอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ผู้สอนเสนอรูปแบบโครงสร้างระดับย่อยทั้ง 4 ชนิด ได้แก่ การบอกรายละเอียดหรือรายการ (Descriptive or Listing) ปัญหาและข้อแก้ไข (Problem – Solution) เหตุและผล (Cause and Effect) และการเปรียบเทียบ (Comparison – Contrast) พร้อมทั้งยกตัวอย่างประกอบให้ผู้เรียนเข้าใจในการอภิปรายจะใช้สื่อการสอน เช่น เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ และแผ่นใส

ขั้นที่ 2 ผู้สอนยกตัวอย่างคำที่เป็นกุญแจสำคัญ (Key Words) สำหรับชนิดของโครงสร้างระดับย่อย ให้ผู้เรียนฝึกใช้คำเหล่านี้เพื่อหาชนิดของโครงสร้างระดับย่อยจากข้อความต่างๆ

ขั้นที่ 3 ให้ผู้เรียนฝึกทำไดอะแกรม หาชนิดของโครงสร้างระดับย่อยจากข้อความต่างๆ แต่ละชนิด ผู้สอนต้องเตรียมหาข้อความที่มีโครงสร้างระดับย่อยแตกต่างกันในแต่ละชนิด ข้อความที่ใช้ไม่จำเป็นต้องมีความยาวมากนัก ทั้งนี้เพื่อการฝึกหาโครงสร้างระดับย่อยของผู้เรียนขั้นต้นได้อย่างง่าย ก่อนจะทำในระดับที่ยากขึ้นต่อไป และเพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาสดูความคิดเห็น อภิปรายร่วมกัน และช่วยกันคิดค้นคว้าหาเหตุผลในการทำงานร่วมกันให้ประสบความสำเร็จ โดยให้ผู้เรียนทำกิจกรรมกลุ่มตามลำดับขั้นตอนดังนี้

3.1 แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มตามระดับความสามารถที่แตกต่างกัน กลุ่มละ 4 คน โดยใช้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลัก 6 (อ 012) กำหนดผู้เรียนที่มีความสามารถสูง ความสามารถปานกลาง และความสามารถต่ำละกันในอัตราส่วน 1 : 2 : 1 โดยการกำหนดบทบาทหน้าที่ของสมาชิกภายในกลุ่ม ผู้สอนฝึกทักษะการทำงานกลุ่มให้แก่ผู้เรียน และทุกครั้งที่ขึ้นบทเรียนใหม่ให้สมาชิกภายในกลุ่มหมุนเวียนกันทำหน้าที่ตามตำแหน่งต่างๆ

3.2 ผู้เรียนแต่ละกลุ่มเลือกเนื้อเรื่อง ข้อความ หรือบทความ ตามที่ครูกำหนดให้

3.3 ผู้เรียนภายในกลุ่มช่วยกันศึกษาเนื้อเรื่อง เพื่อหาชนิดของโครงสร้างระดับยอด เพื่อจับใจความสำคัญ และบอกรายละเอียดของเรื่อง

3.4 ผู้เรียนแต่ละคนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับผลงานภายในกลุ่ม และช่วยกันสรุปเรื่องที่อ่าน โดยการเขียนใจความสำคัญ และบอกรายละเอียดของเรื่องลงในไดอะแกรม

ขั้นที่ 4 ผู้เรียนแต่ละกลุ่มรายงานในชั้นเรียนและร่วมมือกันอภิปราย แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับผลงานของแต่ละกลุ่ม พร้อมทั้งแก้ไขและปรับปรุงผลงาน

ขั้นที่ 5 ผู้เรียนแต่ละกลุ่มเลือกข้อความ บทความ หรือเรื่องที่สนใจเพื่อหาชนิดของโครงสร้างระดับยอด แล้วอภิปราย แสดงความคิดเห็น เพื่อรวบรวมใจความสำคัญ และรายละเอียดของเรื่องลงในไดอะแกรม หรือสรุปเป็นข้อความภาษาอังกฤษสั้นๆ แล้วนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน

ขั้นที่ 6 การประเมินผล

6.1 การตรวจผลงานของผู้เรียน

6.2 การประเมินผลการทำงานกลุ่ม โดยใช้แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรม

6.3 การทดสอบย่อยเป็นรายบุคคล (Individual Quizzes) เมื่อจบบทเรียน (ใช้เวลาประมาณ 25 นาที) การทดสอบจะพิจารณาคะแนนมี 2 ระดับดังนี้

6.3.1 คะแนนรายบุคคล

6.3.2 คะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม

4. การสอนตามคู่มือครู หมายถึง การสอนซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นและใช้สอนผู้เรียนกลุ่มควบคุม โดยยึดแนวการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา โดยมีขั้นตอนการสอนดังนี้

ขั้นที่ 1 สร้างความสนใจ โดยการสนทนาถึงสถานการณ์ต่างๆ ที่เกี่ยวกับบทเรียน หรือการใช้วัสดุอุปกรณ์ต่างๆ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ เป็นการสร้างแรงจูงใจให้กับผู้เรียนในการนำเข้าสู่บทเรียน

ขั้นที่ 2 แจกจุดประสงค์การเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนทราบจุดมุ่งหมายของบทเรียน และจุดมุ่งหมายปลายทางของการเรียนการสอน

ขั้นที่ 3 ทบทวนความรู้หรือประสบการณ์เดิม โดยใช้คำถาม วัสดุอุปกรณ์ต่างๆ ทบทวนเนื้อเรื่อง คำศัพท์ สำนวน และโครงสร้างทางไวยากรณ์

ขั้นที่ 4 เสนอบทเรียนใหม่ โดยครูอ่านเนื้อเรื่องให้ผู้เรียนฟัง ผู้เรียนอ่านตามครู อธิบายความหมายของคำศัพท์ สำนวน โครงสร้างทางไวยากรณ์ โดยใช้อุปกรณ์ต่างๆ เช่น รูปภาพ และบัตรคำ เป็นต้น

ขั้นที่ 5 ให้แนวการเรียนรู้ โดยแนะนำให้ผู้เรียนทำกิจกรรมด้วยตนเอง เช่น แนะนำวิธีการทำกิจกรรม แห่คันคว่ำ โดยใช้คำถามเป็นการนำทางให้

ขั้นที่ 6 ลงมือปฏิบัติ ให้ผู้เรียนอ่านเรื่องในใจ ทำแบบฝึกหัด และกิจกรรมตาม จุดประสงค์ที่กำหนดไว้

ขั้นที่ 7 แจกผลการปฏิบัติ โดยครูตรวจแก้ไขข้อบกพร่องในการทำแบบฝึกหัดของผู้เรียน ให้คำชมเชยเมื่อผู้เรียนทำงานถูกต้อง แก้ไขเมื่อผู้เรียนทำผิด และอธิบายเพิ่มเติมเมื่อผู้เรียนไม่เข้าใจ

ขั้นที่ 8 ประเมินผลการเรียนรู้ โดยสังเกตจากการอ่าน การตอบคำถามจาก แบบฝึกหัด การทำแบบทดสอบ และความร่วมมือในการทำงาน

ขั้นที่ 9 ส่งเสริมความแม่นยำและถ่ายโอนความรู้ เพื่อเป็นการสรุปย้ำ ทบทวน บทเรียน โดยการทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติม

5. ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการอ่านของผู้เรียนในด้านแปลความ ตีความ สรุปความ ขยายความ จับใจความสำคัญ และบอกรายละเอียดของเรื่องที่อ่าน ซึ่งวัดได้จากการทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นและหาคุณภาพแล้ว

6. ความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ หมายถึง การแสดงออกถึงความรู้สึกชอบหรือพอใจ ความสนุก เพลิดเพลิน ความเอาใจใส่ ความมานะพยายามในการเรียน ความกระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนภาษาอังกฤษ ตลอดจนการให้ความสำคัญและการมองเห็นคุณประโยชน์ของการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งวัดได้จากคะแนนที่ผู้เรียนทำแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยใช้วิธีการของ ลิเคิร์ต (Likert Scale) ซึ่งมีตัวเลือก 4 ระดับคือมากที่สุด มาก น้อย และน้อยที่สุด ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นและหาคุณภาพแล้ว

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยโครงสร้างระดับยอดประกอบกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกัน
2. นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยโครงสร้างระดับยอดประกอบกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกัน
3. นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยโครงสร้างระดับยอดประกอบกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD ก่อนและหลังการทดลอง มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกัน
4. นักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ก่อนและหลังการทดลอง มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกัน
5. นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยโครงสร้างระดับยอดประกอบกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD ก่อนและหลังการทดลอง มีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกัน
6. นักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ก่อนและหลังการทดลอง มีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. เอกสารเกี่ยวกับการอ่าน
2. เอกสารเกี่ยวกับการสอนอ่าน
3. เอกสารเกี่ยวกับโครงสร้างระดับยอด
4. เอกสารเกี่ยวกับการเรียนแบบร่วมมือ
5. เอกสารเกี่ยวกับการเรียนแบบ STAD
6. เอกสารเกี่ยวกับการสอนตามแนวคู่มือครูของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา
7. เอกสารเกี่ยวกับความสนใจ
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับโครงสร้างระดับยอด
9. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนแบบร่วมมือ
10. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนแบบ STAD
11. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสนใจ

1. เอกสารเกี่ยวกับการอ่าน

การอ่าน เป็นทักษะที่สำคัญในการแสวงหาความรู้ทางวิทยาการต่างๆ ตลอดจนเพื่อความบันเทิง การพัฒนาทักษะการอ่านจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับผู้เรียน และเหมาะสมกับสภาพการเรียนการสอน

1.1 ความหมายของการอ่าน

เนื่องจากการอ่านเป็นกระบวนการที่สลับซับซ้อน นักจิตวิทยาและนักการศึกษาได้ให้ความสนใจเกี่ยวกับการอ่าน และได้ให้ความหมายของการอ่านไว้อย่างต่าง ๆ กัน ดังนี้

กูดแมน และคนอื่นๆ (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2531 : 84 ; อ้างอิงจาก Goodman and others. 1982) การอ่าน คือ การสร้างความหมายจากสัญลักษณ์โดยผ่านกระบวนการทางความคิด และเป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านและผู้เขียนในด้านของความรู้ ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมาย ผู้เขียนย่อมพยายามใช้สัญลักษณ์หรือตัวอักษรสื่อความหมาย หรือให้ข้อมูลที่ตนต้องการสื่อสารแก่ผู้อ่าน และผู้อ่านต้องสื่อความหมายจากสัญลักษณ์หรือตัวอักษรที่ผู้เขียนต้องการสื่อความหมายแก่ตน ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิด

ของเดอชองต์ (Dechant. 1982 : 15) ที่กล่าวว่า การอ่านเป็นปฏิกริยาระหว่างการมองเห็น กับองค์ประกอบในการแปลความหมาย โดยผู้อ่านจะเคลื่อนสายตาไปตามบรรทัดของตัวอักษร จากซ้ายไปขวา หยุดทำความเข้าใจ และรวบรวมเข้าเป็นหน่วยความคิด (Thought Unit) ผู้อ่าน จะตีความหมายสิ่งที่อ่านโดยอาศัยความรู้และประสบการณ์เดิม ประมวลเป็นความคิด การพิจารณา และสรุปความคิดเห็น ส่วน คูเปอร์ และคนอื่นๆ (Cooper & others. 1988 : 3) กล่าวถึง การอ่านว่า เป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านกับสิ่งที่อ่าน เพื่อให้ได้ความหมาย และจุดมุ่งหมายของผู้เขียน โดยผู้อ่านต้องอาศัยความรู้หรือประสบการณ์เดิมมาช่วยในการสร้างความหมาย

คัลลาฮัน และคลาร์ค (Callahan and Clark. 1982 : 245) กล่าวว่า การอ่านเป็น กระบวนการคิด เริ่มจากจุดรวมของปัญหา ซึ่งดึงความหมายมาจากสิ่งพิมพ์ หน่วยของความหมาย คือ ความคิด มโนคติ การไตร่ตรอง จินตนาการ โดยความหมายจะมีความสัมพันธ์กับสิ่งต่างๆ และจำนวนของคำต่างๆ จะสร้างขึ้นเป็นเนื้อหาของ การอ่าน ทำให้คำเหล่านี้มีความหมายในที่สุด ทำให้การอ่านเป็นการพัฒนากระบวนการเปลี่ยนความคิด มโนคติ หรือการปฏิบัติ การเพิ่ม ประสบการณ์ให้แก่ผู้อ่าน ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ เอสคีย์ (Eskey. 1986 : 3-23) ที่กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางสติปัญญา ซึ่งสมองจะทำหน้าที่ในการตีความหมาย ของข้อความที่อ่าน และนำความรู้เดิมที่สะสมไว้มาช่วยในการตีความข้อมูลที่อ่าน ซึ่งข้อมูลใหม่ ที่ได้จะกลายเป็นส่วนหนึ่งของความรู้ที่เพิ่มขึ้น

นอกจากนี้ วิดโดว์สัน และชอร์ (Widdowson. 1979 : 174 ; Shaw. 1973 : 272) กล่าวว่า การอ่าน คือ การมีปฏิกริยาโต้ตอบระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน โดยผู้เขียนพยายามจะ ถ่ายทอดความคิด อารมณ์ ความรู้สึกต่างๆ ไปยังผู้อ่าน ซึ่งพยายามจะรับรู้ด้วยความสามารถ ของตนในการถอดข้อความจากตัวอักษรมาเป็นความหมาย ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ สมุทฺร เชนเชาวิช (2539 : 9-11) ที่กล่าวว่า การอ่านเป็นการสื่อความหมายระหว่างผู้เขียน กับผู้อ่าน ซึ่งผู้เขียนกับผู้อ่านแสดงปฏิกริยาโต้ตอบ และอาจโต้ตอบกับผู้อื่นด้วย

สรุปได้ว่า การอ่าน เป็นกระบวนการโต้ตอบระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน ซึ่งผู้อ่านจะ ต้องแปลความหมายและสร้างความเข้าใจในสิ่งที่อ่านโดยผ่านกระบวนการทางความคิดของ สมอง ความรู้ ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมาย และประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน ในการจับใจความสำคัญ การบอกรายละเอียดของเรื่อง แปลความ ตีความ ขยายความ สรุป ความ และถอดความหมายจากสัญลักษณ์ เพื่อให้เข้าใจในสิ่งที่ผู้เขียนต้องการสื่อความหมาย

1.2 ความสำคัญของการอ่าน

การอ่านมีบทบาทสำคัญมากต่อการดำรงชีวิตในสถานการณ์สังคมปัจจุบันซึ่งมีการ เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการทำให้บุคคลพัฒนาตนเอง และ สังคม จึงมีนักการศึกษากล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ดังนี้

ฟินอคคิโอโร (Finocchiaro. 1974 : 41-46) ได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการอ่านว่า การอ่านเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดของการแสวงหาความรู้ เพื่อนำไปปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพของชีวิตและสังคม ความรู้ที่ได้รับจากการอ่านเป็นความรู้ที่มาจากการลงทุนน้อยที่สุด แต่เป็นความรู้ที่ขยายส่งกว้างมากที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปัจจุบันโลกมีความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการอย่างมาก การอ่านจึงเป็นเครื่องมือสำหรับที่จะทำให้บุคคลทันต่อเหตุการณ์และความเจริญก้าวหน้าของโลก ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ ชูติมา สัจจามันท์ (2527 : 10) ที่กล่าวถึง ความสำคัญของการอ่านว่า การอ่านเป็นปัจจัยสำคัญของชีวิตทั้งด้านส่วนตัวและการทำงาน จะเห็นได้ว่า ในแต่ละวันบุคคลใช้เวลาเพื่อการอ่านอยู่ตลอดเวลา กิจกรรมการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษาประมาณ 80% ที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน บุคคลยิ่งอ่านมากเท่าไรก็จะยิ่งประสบความสำเร็จในการศึกษามากขึ้นเท่านั้น ทักษะนี้จะคงอยู่ติดตัวผู้เรียน และทำให้สามารถศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมด้วยตนเองได้ตลอดเวลา ดังที่ ดูบิน (Dubin. 1982 : 14) กล่าวว่า การอ่านเป็นเครื่องมือที่สำคัญสำหรับการค้นคว้าหาความรู้ต่างๆ บุคคลที่มีความสามารถทางการอ่านสูงจะประสบความสำเร็จในการศึกษา และสามารถนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับจากการอ่านไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการศึกษาและในชีวิตประจำวัน

นอกจากนี้ สุขุม เฉลยทรัพย์ (2531 : 14-15) กล่าวถึงการอ่านว่า การอ่านมีความสำคัญ 3 ประการ ดังนี้

1. การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม คือ การอ่านจะทำให้ประชาชนเปลี่ยนแปลงทันต่อเหตุการณ์ ความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการ และเพื่อให้บุคคลสามารถช่วยเหลือตนเองรวมทั้งผู้อื่นได้
2. ด้านของความเป็นชาติที่มีอารยธรรม คือ ถ้าประชาชนของประเทศใดมีความสนใจในการอ่าน และมีเปอร์เซ็นต์การอ่านหนังสือออกสูง แสดงว่าพลเมืองของประเทศนั้นมีความอารยธรรมสูง
3. ด้านการดำรงชีวิต การอ่านเป็นการสร้างพื้นฐานประสบการณ์และเป็นการเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพ

กล่าวโดยสรุป การอ่านมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตในการแสวงหาความรู้ประสบการณ์ต่างๆ ความเพียรพยายาม ความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการ ทันต่อเหตุการณ์ ทำให้เกิดการพัฒนทั้งทางด้านคุณภาพชีวิตของบุคคล สังคม และการศึกษา การอ่านจึงเป็นทักษะที่ควรได้รับการปลูกฝังและส่งเสริมให้เกิดขึ้นในตัวบุคคล เพื่อทำให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน

1.3 ความเข้าใจในการอ่าน

ความเข้าใจในการอ่านเป็นจุดประสงค์หลักของกระบวนการอ่านซึ่งขึ้นอยู่กับความรู้พื้นฐานหรือประสบการณ์ของแต่ละบุคคล เป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการอ่าน มีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายเกี่ยวกับความเข้าใจการอ่าน ดังนี้

บอนด์ และทิงเกอร์ (Bond and Tinker. 1957 : 235) กล่าวว่า ความเข้าใจในการอ่านขึ้นอยู่กับทักษะพื้นฐาน ดังนี้

1. การเข้าใจความหมายของคำ (Word Meaning) เป็นทักษะพื้นฐานของการอ่าน ถ้าผู้เรียนรู้เกี่ยวกับความหมายของคำไม่เพียงพอ จะไม่สามารถเข้าใจประโยค (Sentence) หรืออนุเฉท (Paragraph) ของสิ่งที่อ่านได้

2. การเข้าใจความหมายของกลุ่มคำ (Thought Units) ผู้เรียนจะเข้าใจความหมายของกลุ่มคำ เมื่อผู้เรียนรู้จักอ่านเป็นกลุ่มคำ การอ่านทีละคำจะทำให้ไม่เข้าใจเรื่องที่อ่าน

3. การเข้าใจประโยค (Sentence Comprehension) นอกจากผู้เรียนจะเข้าใจความหมายของคำ และกลุ่มคำ ผู้เรียนต้องรู้ความสัมพันธ์ระหว่างคำ และกลุ่มคำในประโยคด้วย ถ้าผู้เรียนที่ไม่เข้าใจความสัมพันธ์ดังกล่าว จะทำให้ไม่เข้าใจเรื่องที่อ่าน

4. การเข้าใจอนุเฉท (Paragraph Comprehension) ผู้เรียนจะเข้าใจอนุเฉทได้เมื่อผู้เรียนรู้เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างประโยคในอนุเฉท การเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างประโยคนั้นค่อนข้างยาก ถ้าผู้เรียนขาดความสามารถด้านนี้แล้วจะไม่สามารถเข้าใจเรื่องที่อ่านได้

5. การเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างอนุเฉท (Comprehension of Larger Units) ผู้เรียนจะสามารถเข้าใจเนื้อเรื่องที่ยาวขึ้นได้ เมื่อผู้เรียนสามารถจัดลำดับความคิดของเรื่องที่อ่านได้ และจะต้องรู้เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างอนุเฉทด้วย

✓ แฮร์ริส และสมิธ (Harris and Smith. 1976 : 235) กล่าวถึงองค์ประกอบที่มีผลต่อความเข้าใจในการอ่าน ซึ่งได้แก่ ประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน ความสามารถทางด้านภาษา ความสามารถทางด้านความคิด เจตคติที่มีต่อสิ่งที่อ่าน และจุดประสงค์ในการอ่าน ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ เชฟเพิร์ด (Shepherd. 1973 : 79) ที่กล่าวว่า ความเข้าใจในการอ่านเป็นความสามารถของผู้อ่านที่ได้ใช้ความคิดติดตามข้อเขียนของผู้เขียน ความเข้าใจทางด้านภาษา และตีความหมายให้ตรงกับจุดประสงค์ของผู้เขียน ผู้อ่านจะประสบความสำเร็จในการอ่านมากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับความสามารถในการใช้ภาษาและประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน ส่วนจอห์นสัน และบาร์เรตต์ (Johnson and Barrett. 1981 : 74) กล่าวเพิ่มเติมว่า การที่จะเข้าใจสิ่งที่อ่านได้นั้น ควรได้รับการพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างคำที่ปรากฏ ประโยค การย่อหน้า ความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหา และความรู้หรือประสบการณ์เดิมของผู้อ่านที่มีอยู่ในข้อความ ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของคาร์เรล (Carrell. 1984 : 87-112) ที่กล่าวว่า ความเข้าใจในการอ่าน เป็นความเข้าใจในประโยค (Sentence) หรืออนุเฉท (Paragraph) โดยเฉพาะอย่างยิ่งความเข้าใจในรูปแบบการเรียบเรียงข้อความ หรือโครงสร้างของข้อเขียน

เกรย์ (Gray. 1984 : 35-37) กล่าวว่า ความเข้าใจในการอ่าน เป็นหลักสำคัญที่สุดของการอ่าน ผู้อ่านจะเข้าใจในสิ่งที่อ่านได้ดีขึ้นอยู่กับทักษะพื้นฐานที่สำคัญหลายประการ ดังนี้

1. รู้จักคำ (Perception of the Words Used) ผู้อ่านจะอ่านหนังสือได้เข้าใจ เมื่อผู้อ่านมีความสามารถในการอ่านตัวอักษรและเข้าใจความหมายของผู้เขียน เพราะการเข้าใจความหมายของคำเป็นทักษะเบื้องต้นของการอ่านทุกประเภท

2. การเข้าใจความคิดของผู้เขียน (Comprehension of the Idea Expressed)

3. การมีปฏิกิริยาโต้ตอบความคิดของผู้เขียน (Reaction to the Ideas) เป็นการประเมินความคิดของผู้เขียนจากเรื่องที่อ่าน ซึ่งผลของการประเมินจะเป็นการเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยก็ได้

4. ทักษะในการผสมผสานระหว่างความคิดใหม่และความคิดเก่า (Integration of Ideas) ซึ่งหมายถึง การรวบรวมความคิดที่ได้รับจากเรื่องที่อ่านและประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน

เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (2536 : 24) กล่าวถึงองค์ประกอบที่สำคัญของความเข้าใจในการอ่านของมนุษย์ 3 ประการดังนี้

✓ 1. ประสบการณ์เดิมหรือความรู้เดิม (Schema) ของผู้อ่าน เป็นองค์ประกอบสำคัญที่ทำให้ผู้อ่านมีความสามารถของผู้อ่านแตกต่างกันได้ เนื่องจากความคิดรวบยอดของผู้ที่มีประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ง่ายและเร็วขึ้น ประสบการณ์เดิมจึงเป็นหลักการที่สำคัญซึ่งผู้สอนสามารถนำมาใช้เป็นแนวความคิด เพื่อจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้อ่านได้มีโอกาสฝึกใช้ประสบการณ์เดิมหรือความรู้เดิมของตนมาช่วยในการอ่าน รวมทั้งการใช้ทักษะด้านอื่นๆ เช่น การฟัง การพูด การเขียน เป็นต้น เพื่อช่วยให้การเข้าใจความหมายของการสื่อสารได้ดียิ่งขึ้น

2. อภิปัญญา (Meta-Cognition) เป็นความสามารถของผู้อ่านในการเข้าใจกระบวนการคิดของตนในการตีความและแก้ปัญหาต่างๆ จะช่วยให้การเข้าใจการอ่านดีขึ้น เนื่องจากสามารถใช้ความคิดของตนจากประสบการณ์มาใช้ในการจับใจความ ตีความ แปลความ และขยายความได้ กลวิธีของการใช้อภิปัญญามีหลากหลายด้วยกัน ที่สำคัญคือการเดาความเพื่อแก้ปัญหาความไม่เข้าใจที่ตนประสบในขณะที่อ่านเนื้อความต่างๆ การเดาความและการคิดแก้ปัญหาด้วยตนเองของผู้เรียนจะช่วยให้การเข้าใจการอ่านดีขึ้น เช่น ผู้อ่านใช้ปริบทเดาคำศัพท์ที่ตนไม่เข้าใจว่าจะมีความหมายอย่างไร เป็นต้น นอกจากนี้วิธีการที่แต่ละคนใช้ในการเดา การแก้ปัญหาเพื่อหาคำตอบหรือข้อมูลจากการอ่าน ความเข้าใจตนเองในกระบวนการที่ใช้ อันเกิดจากประสบการณ์ของแต่ละคน ย่อมเป็นประโยชน์ต่อความสามารถในการอ่านของแต่ละคนได้ ข้อสำคัญผู้สอนจะใช้กลวิธีอย่างไรที่ผู้เรียนจะมีโอกาสได้ใช้อภิปัญญาของตนมากที่สุดในการอ่าน จับใจความ แปลความ ตีความ ขยายความ ฯลฯ

3. โครงสร้างของเนื้อความ (Text Structure) ผู้เขียนทุกคนย่อมมีแนวทางในการสื่อความของตน โดยเฉพาะการร่างโครงการเขียนของเขา ซึ่งย่อมมีจุดประสงค์ในการสื่อความที่แตกต่างกัน โครงสร้างของเนื้อความจึงเป็นเรื่องที่สำคัญที่จะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจเนื้อความในการอ่านได้ดี หากผู้อ่านเข้าใจการวิเคราะห์โครงสร้างของการเขียนในเนื้อความนั้นๆ และทราบจุดมุ่งหมายของผู้เขียนได้ เช่น หากผู้อ่านเข้าใจโครงการเขียนของผู้เขียนว่า ผู้เขียนกำลังบอกรายละเอียดของเรื่องเกี่ยวกับบางสิ่งบางอย่าง สมมติของผู้อ่านจะสั่งการให้ผู้อ่านกวาดสายตาและคิดหาข้อความที่จะบอกผู้อ่านว่า เป็นรายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องอะไร การอ่านก็จะเป็นไปได้โดยมีประสิทธิภาพ และย่อมดีกว่าการอ่านโดยไม่มีจุดมุ่งหมาย โครงสร้างของเนื้อความจะช่วยให้การอ่านมีจุดมุ่งหมายเด่นชัดขึ้นว่า จะต้องการหาข้อมูลอะไร กระบวนการทางความคิดย่อมจะเกิดขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพในการจับใจความสำคัญ แปลความ ตีความ และขยายความในการอ่าน

นอกจากนี้ สมุทฺร เซ็นเชาวนิช (2539 : 16) ได้สรุปองค์ประกอบที่สำคัญของความเข้าใจในการอ่านดังนี้

1. สามารถจดจำเรื่องราวส่วนใหญ่ที่อ่านมาแล้ว และนำไปอ้างอิงได้
2. สามารถจับใจความสำคัญๆ ได้ สามารถระบุหรือแยกแยะประเด็นหลักออกจากประเด็นย่อยที่ไม่จำเป็นหรือสำคัญเกี่ยวข้องมากนักได้ และประเมินได้ว่าควรสนใจข้อมูลใดเป็นพิเศษ หรือข้อมูลใดควรตัดทิ้ง
3. สามารถตีความเกี่ยวกับเรื่องราว หรือข้อคิดเห็นที่อ่านมาแล้วได้ว่ามีนัยสำคัญลึกซึ้งมากน้อยเพียงใด
4. สามารถสรุปความคิดเห็นจากสิ่งที่อ่านได้ถูกต้อง มีเหตุผลและน่าเชื่อถือ
5. สามารถใช้วิจารณ์ญาณของตนพิจารณาไตร่ตรองข้อสรุป หรือการอ้างอิงต่างๆ ของผู้เขียนได้ถูกต้องและเป็นระบบ
6. สามารถถ่ายโอนหรือผสมผสานความรู้ที่ได้จากการอ่านกับประสบการณ์อื่นๆ ได้อย่างเหมาะสมตามกาลเทศะ

สรุปได้ว่า การอ่านเพื่อให้เกิดความเข้าใจในสิ่งที่อ่านนั้น ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายประการ ได้แก่ ความรู้ในด้านภาษา คำศัพท์ โครงสร้างทางไวยากรณ์ วัฒนธรรมความรู้ทั่วไป ความสามารถในการแปลความ การตีความ การขยายความ การจับใจความสำคัญ การสรุปได้อย่างถูกต้องและนำไปอ้างอิงได้ ความรู้และประสบการณ์เดิมสามารถเชื่อมโยงเข้ากับเรื่องที่อ่านได้ นอกจากนี้ผู้อ่านควรเลือกวิธีการอ่านให้เหมาะสมกับจุดมุ่งหมายในการอ่าน จะทำให้เกิดความเข้าใจในการอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.4 องค์ประกอบสำคัญของการอ่าน

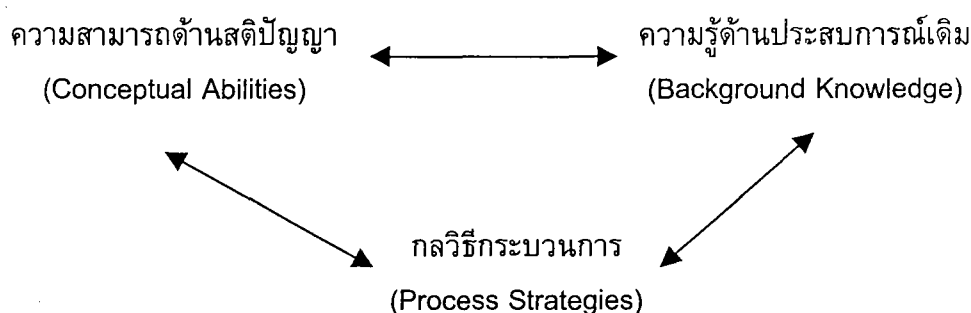
การอ่าน เป็นกระบวนการใช้ความคิดเพื่อทำความเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่าน การที่จะอ่านข้อความเนื้อเรื่องต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น ต้องอาศัยองค์ประกอบหลายประการ เช่น ความรู้ความสามารถทางภาษา ประสบการณ์ เป็นต้น ได้มีนักการศึกษาเสนอแนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบของการอ่านไว้ดังนี้

กู๊ดแมน (Goodman. 1971 : 25) กล่าวถึง องค์ประกอบที่สำคัญซึ่งจะทำให้การอ่านประสบความสำเร็จจะต้องขึ้นอยู่กับปัจจัย 4 ประการ ดังนี้

1. ความรู้ทางภาษา (Linguistic Knowledge) ได้แก่ ความรู้ในด้านคำศัพท์ โครงสร้างทางไวยากรณ์และสำนวนการใช้ภาษา ตลอดจนความสัมพันธ์ของข้อความ
2. โลกทัศน์ ความเชื่อ ความรู้และประสบการณ์ต่างๆ (Schema)
3. ความสมบูรณ์ของเนื้อเรื่อง หรือข้อเขียน (Conceptual or Semantic Completeness)
4. ความสามารถในการวิเคราะห์โครงสร้างของข้อเขียน (Text Schema) การวิเคราะห์ภาษาในระดับสูงกว่าประโยค (Discourse Analysis) ทำให้ทราบเกี่ยวกับลักษณะโครงสร้างของข้อเขียนแต่ละประเภท มีลักษณะโครงสร้างแตกต่างกัน ข้อเขียนของแต่ละบุคคลยังสะท้อนความเชื่อ ตลอดจนวัฒนธรรมของผู้เขียนด้วย

โคดี (Coady. 1979 : 5-18) อธิบายไว้ว่า การอ่านเกิดขึ้นได้ด้วยปฏิสัมพันธ์ขององค์ประกอบ 3 ประการ ดังนี้

1. ความสามารถในการด้านสติปัญญาหรือความคิดรวบยอด (Conceptual Abilities)
2. ความรู้ด้านประสบการณ์เดิม (Background Knowledge)
3. กลวิธีกระบวนการ (Process Strategies)

ภาพประกอบ 1 รูปแบบการอ่านภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยาสำหรับผู้เรียนภาษาอังกฤษ

เป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ (Coady. 1979 : 7)

วิลเลียมส์ (Williams. 1986 : 3-7) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่จะทำให้การอ่านมีประสิทธิภาพไว้ดังนี้

1. ความรู้เกี่ยวกับระบบการเขียน (Knowledge of the Writing System) เป็นความรู้ด้านการสะกดคำ และการผสมคำ
2. ความรู้เกี่ยวกับภาษา (Knowledge of the Language) เป็นความรู้เรื่องลักษณะของคำ การเรียบเรียงคำ โครงสร้างทางไวยากรณ์และสำนวนการใช้ภาษา
3. ความสามารถในการตีความ (Ability of Interpretation) เป็นความเข้าใจเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างประโยค และวิธีการเรียบเรียงเนื้อหา ทำให้สามารถตีความหมายซึ่งผู้เขียนต้องการสื่อได้
4. ความรู้รอบตัว เป็นความรู้ทั่วไป หรืออาจเป็นเรื่องเกี่ยวกับวิถีชีวิต วัฒนธรรม เศรษฐกิจ การเมือง กีฬา และประสบการณ์ต่างๆ ที่ผู้อ่านนำมาสัมพันธ์กับการอ่านได้ เพื่อสร้างความเข้าใจในการอ่าน
5. เหตุผลในการอ่านและวิธีการอ่าน (Reason for Reading and Reading Styles) ผู้อ่านแต่ละบุคคลมีเหตุผลและความต้องการในการอ่านแตกต่างกัน ดังนั้นผู้อ่านจะต้องทราบจุดมุ่งหมายของการอ่านและเลือกวิธีอ่านให้เหมาะสม

สรุปได้ว่า ปัจจัยที่สำคัญในการอ่านต้องอาศัยองค์ประกอบทางภาษาในด้านคำศัพท์ โครงสร้างทางไวยากรณ์ของประโยค และความสัมพันธ์ของข้อความ นอกจากนี้ต้องใช้ความรู้ความสามารถในการจับใจความสำคัญ ตีความ แปลความ ขยายความ และสรุปความ อันจะนำไปสู่จุดมุ่งหมายของการอ่าน

1.5 ระดับความเข้าใจในการอ่าน

ความเข้าใจในการอ่านของแต่ละบุคคลมีความแตกต่างกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับระดับสติปัญญา ความรู้ทางด้านภาษา และประสบการณ์การเรียนรู้ ในการสอนอ่านผู้สอนต้องมีความรู้ในระดับของความเข้าใจ เพื่อสามารถจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมแก่ผู้เรียน มีนักการศึกษาได้จัดระดับความเข้าใจไว้ต่างๆ กัน ดังนี้

สมิธ (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2531 : 85 ; อ้างอิงจาก Smith. 1963 : 262) กล่าวว่าระดับความเข้าใจในการอ่าน เป็นสิ่งสำคัญซึ่งผู้สอนต้องเข้าใจเพื่อการจัดกระบวนการเรียนการสอนให้เหมาะสม และได้จัดระดับความเข้าใจในการอ่านไว้ดังนี้

1. ระดับความเข้าใจความหมายตามตัวอักษร (Literal Comprehension) เป็นระดับความเข้าใจเบื้องต้น ซึ่งผู้อ่านสามารถเข้าใจสิ่งที่ผู้เขียนเขียนไว้ได้โดยตรง
2. ระดับความเข้าใจในชั้นตีความ (Interpretation) หมายถึง การที่ผู้อ่านสามารถเข้าใจความหมายของข้อความที่อ่านได้ลึกซึ้งกว่าระดับแรก เป็นการตีความสิ่งที่ผู้เขียนมิได้กล่าวไว้โดยตรง แต่เป็นความหมายที่แฝงอยู่ในเนื้อความ
3. ระดับความเข้าใจในชั้นมีวิจารณ์ญาณ หรือการอ่านเชิงวิเคราะห์ (Critical Reading) หมายถึง การที่ผู้อ่านเข้าใจความหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยสามารถใช้ความคิดของตนเองวิเคราะห์ ตัดสิน และประเมินสิ่งที่อ่านได้ ซึ่งผู้อ่านจะต้องมีความเข้าใจในระดับขั้นพื้นฐาน และในระดับการตีความมาก่อนแล้วเป็นอย่างดี

เบอร์มิสเตอร์ (พาพร พึ่งศักดิ์. 2534 : 31 ; อ้างอิงจาก Burneister. 1974 : 147-148) ได้แบ่งระดับความเข้าใจในการอ่านโดยอาศัยแนวความคิดพื้นฐานจาก นอร์ริส แซนเดอร์ (Norris Sander) ซึ่งดัดแปลงมาจาก Bloom's Taxonomy ไว้ดังนี้

1. ระดับความจำ (Memory) เป็นระดับความจำในสิ่งที่ผู้เขียนได้กล่าวไว้ เช่น การจำหรือการเข้าใจเกี่ยวกับข้อเท็จจริง วันที่ คำจำกัดความ ใจความสำคัญ และลำดับเหตุการณ์ของเรื่อง
2. ระดับการแปลความ (Translation) เป็นการแปลข้อความหรือเรื่องราวที่อ่าน เช่น การแปลภาษาหนึ่งเป็นอีกภาษาหนึ่ง การถอดความ การนำใจความสำคัญของเรื่องแปลเป็นแผนภูมิ เป็นต้น
3. ระดับการตีความ (Interpretation) เป็นระดับความเข้าใจที่ผู้อ่านสามารถเข้าใจในสิ่งที่ผู้เขียนไม่ได้กล่าวไว้โดยตรง เช่น หาสาเหตุเมื่อกำหนดผลมาให้ การคาดคะเนหรือทำนายเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นต่อไป
4. ระดับการประยุกต์ใช้ (Application) เป็นระดับความเข้าใจที่ผู้อ่านสามารถมองเห็นหลักการและนำไปประยุกต์ใช้จนประสบผลสำเร็จ

5. ระดับการวิเคราะห์ (Analysis) เป็นระดับความเข้าใจที่ผู้อ่านสามารถแยกแยะส่วนย่อยที่ประกอบกันเข้าเป็นส่วนใหญ่ เช่น การวิเคราะห์โฆษณาชวนเชื่อ การวิเคราะห์คำประพันธ์ การรู้ถึงความไม่สมเหตุสมผลของเรื่องที่เขียน และการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

6. ระดับการสังเคราะห์ (Synthesis) เป็นการนำความคิดเห็นที่ได้จากการอ่านมาผสมผสานและเรียบเรียงใหม่

7. การประเมินผล (Evaluation) เป็นการกำหนดเกณฑ์และตัดสินเรื่องที่อ่าน โดยอาศัยหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้เป็นบรรทัดฐาน เช่น เรื่องราวที่เป็นข้อเท็จจริง การจินตนาการ การแสดงความคิดเห็น และความเชื่อ เป็นต้น

สรุปได้ว่า ระดับความเข้าใจในการอ่านมีหลายระดับต่างกัน ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอนครูผู้สอนควรที่จะกำหนดขอบข่ายเนื้อหา วัตถุประสงค์และกิจกรรม ให้สอดคล้องเหมาะสมกับผู้เรียน ซึ่งได้แก่ อายุ ระดับชั้น ความรู้พื้นฐานหรือประสบการณ์ และความพร้อมของผู้เรียน เป็นต้น

1.6 การวัดและประเมินผลทักษะการอ่าน

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2532 : 91-93) กล่าวว่า ทักษะการอ่านสามารถวัดและประเมินผลโดยให้ผู้เรียนอ่านและแสดงความเข้าใจจากเรื่องที่อ่าน โดยใช้ทักษะการฟัง การพูด หรือการเขียน ดังนี้

1. การหาความหมายของคำศัพท์หรือประโยคที่กำหนดให้
2. การบอกความสัมพันธ์ระหว่างประโยค
3. การเรียงลำดับเหตุการณ์
4. การเติมคำลงในช่องว่างโดยใช้วิธีโคลง
5. การตอบคำถามโดยการเลือกคำตอบที่กำหนดให้
6. การแสดงความคิดเห็น
7. การตั้งชื่อเรื่อง

นอกจากนี้ อัจฉรา วงศ์โสธร (2538. 154-155) กล่าวว่า การประเมินทักษะการอ่านสามารถใช้เกณฑ์ที่กำหนดตามส่วนประกอบของภาษาแบบย่อย และเกณฑ์ที่กำหนดตามความสามารถรวมในการรับสาร หรืออาจใช้เกณฑ์ทั้งสองประยุกต์เข้าด้วยกัน โดยใช้น้ำหนักเกณฑ์แบบรวมมากกว่าเกณฑ์แบบย่อย

1. เกณฑ์กำหนดความสามารถของการอ่านที่เป็นเกณฑ์แบบย่อย มีดังนี้
 - 1.1 ความรู้ศัพท์ ผู้เรียนสามารถเข้าใจคำศัพท์ ส่วนที่ใช้ในระดับใด
 - 1.2 ความรู้ไวยากรณ์ ผู้เรียนสามารถใช้ความรู้ด้านไวยากรณ์ในการทำความเข้าใจ และการเชื่อมโยงของเนื้อความ โดยใช้คำในลักษณะต่างๆ กัน ที่กำหนดหน้าที่ทางภาษา

2. เกณฑ์กำหนดความสามารถของการอ่านแบบรวม มีดังนี้
 - 2.1 ความสามารถเรียบเรียงความ ได้แก่ การอ่านแล้วเข้าใจความ สามารถแสดงความเข้าใจโดยการตอบคำถามที่ให้เรียบเรียงด้วยคำใหม่โดยให้ได้ใจความเดิม หรือสามารถตอบคำถามแบบเลือกตอบ และแบบเรียงข้อความ
 - 2.2 ความสามารถอ่านข้อมูลที่เป็นรายละเอียด ผู้เรียนสามารถโยงรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับใจความสำคัญของเรื่องได้ว่าเป็นรายละเอียดสนับสนุน หรือเป็นรายละเอียดที่ขัดแย้งกันเพื่อให้ข้อมูลตรงข้าม ตลอดทั้งเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างรายละเอียดด้วยกัน
 - 2.3 ความสามารถอ่านจับใจความสำคัญ ผู้เรียนสามารถระบุแก่นเรื่อง หัวเรื่อง และใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้

2.4 ความสามารถวิเคราะห์และประเมินความสัมพันธ์ของเนื้อความ และสุนทรียศาสตร์ของการใช้ภาษา ผู้เรียนสามารถใช้ความรู้ด้านศัพท์ ไวยากรณ์ ความเข้าใจสิ่งที่อ่านและความรู้เกี่ยวกับรูปแบบลีลาภาษาที่ใช้ในบทอ่าน สามารถวิเคราะห์ ประเมิน และสรุปได้ว่าบทอ่านที่อ่านนั้นเป็นบทอ่านประเภทใด ลีลาภาษาที่ใช้ เจตนา ทักษะคติของผู้เขียน สามารถวิพากษ์วิจารณ์ถึงเหตุและผลที่เกิดขึ้น ตลอดจนสามารถประเมินประสิทธิผลของบทอ่านได้ ซึ่งความสามารถในระดับนี้เป็นระดับสูงซึ่งต้องอาศัยความรู้ในระดับเบื้องต้นเป็นพื้นฐาน

การกำหนดความสามารถตามเกณฑ์ อาจใช้มาตราส่วนประเมินค่าเป็นระดับดังนี้

ระดับ 1	ไม่มีความสามารถ
ระดับ 2	มีความสามารถน้อย
ระดับ 3	มีความสามารถพอประมาณ
ระดับ 4	มีความสามารถยอดเยี่ยม

สรุปได้ว่า การประเมินผลความเข้าใจในการอ่าน สามารถประเมินในด้านต่างๆ เช่น ความหมายของคำศัพท์ในบริบท โครงสร้างและความหมายของประโยค ใจความสำคัญ และรายละเอียดของเรื่อง ความสัมพันธ์ของข้อความ และการสรุปตีความของเรื่องซึ่งไม่ปรากฏในบริบท แบบเรียน และเอกสารวิชาการ เป็นต้น

2. เอกสารเกี่ยวกับการสอนอ่าน

✓ 2.1 แนวทฤษฎีการสอนอ่าน (Teaching Reading Approach)

เป้าหมายของการสอนอ่าน คือ ต้องการให้ผู้เรียนมีความสามารถในการแปลความ ตีความ ขยายความ จับใจความสำคัญ หารายละเอียดของเรื่อง และมีเจตคติที่ดีในการอ่าน รักการอ่าน และสนใจในการอ่าน ดังนั้นทฤษฎีการสอนอ่านในปัจจุบันจึงได้ยึดหลักการทางภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา (Psycholinguistics) เป็นสำคัญ ซึ่งทฤษฎีดังกล่าว จะเน้นกระบวนการอ่านของมนุษย์เป็นสำคัญ นักภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยามีได้มองการอ่านเพียงการแสวงหาความหมายเพื่อความเข้าใจกับสัญลักษณ์หรือตัวอักษรเพียงอย่างเดียว แต่คำนึงถึงหลักการทางจิตวิทยาในการรับ การอ่าน การถ่ายโยง ความคิดรวบยอด รวมทั้งองค์ประกอบอื่นๆ ที่ทำให้การอ่านสมบูรณ์ เช่น ความสนใจ ประสบการณ์เดิม และการระลึกสิ่งที่อ่านได้ (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2536 : 23-24)

การสอนอ่านที่มีลักษณะผสมผสานระหว่างทฤษฎีทางภาษาศาสตร์ และทฤษฎีทางจิตวิทยา ที่นิยมใช้ในการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบัน ได้แก่ การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ ภาษา การสอนอ่านโดยใช้โครงสร้างระดับยอด วิธีการสอน R.S.M. (Reader Selected Miscues) การสอนอ่านแบบโคลซ เป็นต้น วิธีการสอนอ่านดังกล่าวนี้คำนึงถึงลักษณะธรรมชาติทางภาษาศาสตร์ที่มนุษย์พึงรับรู้ และกระบวนการอ่านของมนุษย์โดยธรรมชาติ

2.2 กระบวนการของการสอนอ่าน

เป้าหมายที่สำคัญของการสอนอ่าน คือ การพัฒนาความสามารถของผู้เรียนในการแปลความ ตีความ ขยายความ สรุปความ จับใจความสำคัญ และบอกรายละเอียดของเรื่อง นักการศึกษา นักจิตวิทยา และนักภาษาศาสตร์ ได้กล่าวถึงกระบวนการของการสอนอ่านไว้ดังนี้

✓ เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (2536 : 23-24) ได้สรุปแนวโน้มของการสอนอ่านในปัจจุบันไว้ว่า การสอนนั้นต้องอาศัยเทคนิคหลายอย่างที่จะเป็นองค์ประกอบของกระบวนการอ่านให้แก่ผู้เรียน ซึ่งกระบวนการอ่านนั้นย่อมต้องมาจากการให้ผู้อ่านได้ความคิดรวบยอด ความสำคัญ และรายละเอียดของเรื่องได้จากประสบการณ์เดิม การเดาความแวดล้อม ลักษณะและชนิดของข้อความที่ผู้เขียนเขียนขึ้น เป็นต้น กระบวนการอ่านที่สมบูรณ์แบบ จึงควรจะใช้กระบวนการอ่านที่ต้องอาศัยการพัฒนาทั้งกระบวนการจากบนลงล่าง โดยพิจารณาความโดยรวมของเรื่องลงสู่องค์ประกอบย่อยของภาษาในระยะแรก และใช้กระบวนการจากล่างขึ้นบน เพื่อวิเคราะห์หน่วยย่อยพื้นฐาน โดยพิจารณาคำ ประโยค และโครงสร้างอื่นๆ ในระยะสุดท้าย กระบวนการอ่านแบบนี้ เรียกว่า กระบวนการอ่านเชิงปฏิสัมพันธ์ (Interactive) โดยการใช้การสังเคราะห์ และวิเคราะห์เพื่อช่วยให้ผู้อ่านได้ใช้สมองทั้งซีกขวา (กระบวนการอ่านจากบนลงล่าง) และสมองซีกซ้าย (กระบวนการอ่านจากล่างขึ้นบน) ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนมีความทรงจำในระยะยาวกับสิ่งที่ตนอ่านได้

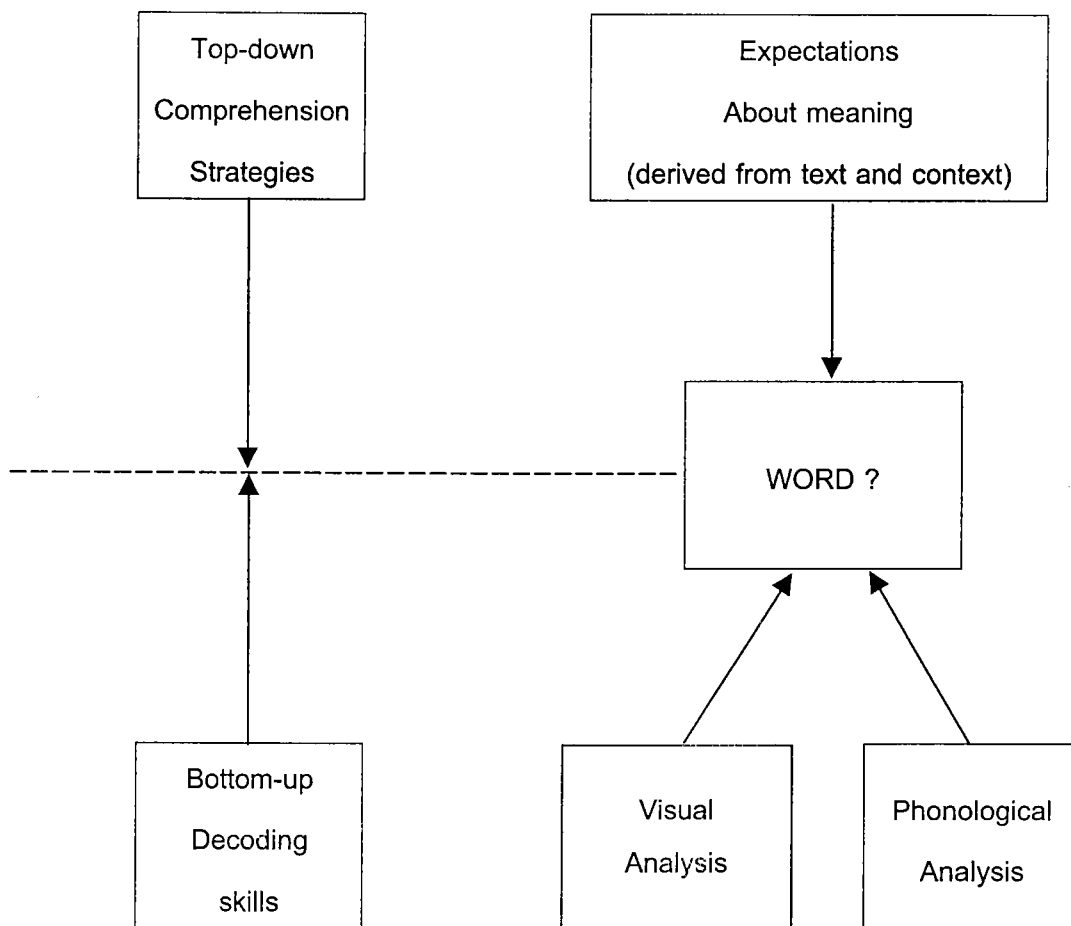
เสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์ (2531 : 85-86) กล่าวว่า กระบวนการในการสอนอ่านที่ใช้กันอยู่ในปัจจุบันมีอยู่ด้วยกัน 2 ชนิด ดังนี้

1. กระบวนการจากล่างขึ้นบน (Bottom up Process) หมายถึง การสอนอ่านโดยให้ผู้เรียนเข้าใจรายละเอียดของเสียงตัวอักษร ซึ่งได้แก่ สระ และพยัญชนะ ก่อนที่จะทำความเข้าใจความหมายของคำและประโยค การสอนจะกระทำเป็นขั้นตอน นับตั้งแต่การแยกเสียงในภาษาเป้าหมายที่เรียน ประสมคำ และตีความจากประโยคพื้นฐาน การสอนแบบนี้จะใช้เวลาในการพัฒนามาก และมีข้อเสียที่ผู้เรียนจะเบื่อหน่ายการอ่านเพราะต้องใช้เวลา และขัดกับความรู้สึกโดยธรรมชาติที่ต้องการ นั่นคือ ความหมายของภาษา ที่ผู้อ่านต้องการได้รับในการสื่อความหมายจากสัญลักษณ์หรือตัวอักษร นอกจากนี้บางครั้ง คำต่างๆ ไม่สามารถอ่านออกเสียงได้ตามพยัญชนะและสระที่คล้ายคลึงกันด้วย เช่น cat charter character Caesar etc.

การเรียนรู้ด้วยการประสมพยัญชนะและสระของเสียง จึงไม่ใช่วิธีที่จะช่วยให้การอ่านของผู้เรียนได้รับความหมายของเสียงในการสื่อสารได้อย่างถูกต้อง ข้อดีคือผู้อ่านเข้าใจรายละเอียดขององค์ประกอบภาษาได้ดี เช่น พยัญชนะ สระ ไวยากรณ์ ฯลฯ อย่างไรก็ตามสิ่งที่น่าคิดคือการเรียนภาษานั้นเป้าหมายคือ การนำภาษาไปใช้ในชีวิตจริงได้มากกว่าจะเข้าใจว่าภาษานั้นเป็นอย่างไร

2. กระบวนการจากบนลงล่าง (Top Down Process) หมายถึง กระบวนการสอนที่เน้นการให้ความหมายแก่ผู้เรียนก่อน การให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ในความเข้าใจ เกี่ยวกับองค์ประกอบย่อยของภาษาส่วนอื่นซึ่งได้แก่ พยัญชนะ สระ ไวยากรณ์ ฯลฯ ทั้งนี้จากพื้นฐานทางทฤษฎีของจิตวิทยาภาษาศาสตร์ที่ว่า มนุษย์จะสื่อความหมายจากสิ่งที่อ่านเป็นสำคัญ และการอ่านเป็นกระบวนการในการตีความหมายจากสัญลักษณ์โดยผ่านกระบวนการทางความคิด กระบวนการทางความคิด (Thinking Process) จะช่วยให้การเชื่อมโยงความรู้ระหว่างองค์ประกอบย่อยของภาษาในประโยค และในอนุเจต (Paragraph) หนึ่งๆ เป็นที่เข้าใจได้

จากประสบการณ์ของผู้อ่านที่ฝึกตีความหมายของสิ่งที่เขียนด้วยความคิดของตนเอง สามารถระลึกสิ่งที่อ่านได้ดี สมองซึกวาจะทำงาน และการจำคำศัพท์ รูปแบบประโยค และเนื้อเรื่องต่างๆ จะช่วยให้ผู้อ่านมีประสบการณ์ในตัวอักษรที่พบเห็นได้มากพอที่จะพัฒนาการเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพในระยะต่อมาได้ กระบวนการสอนอ่านในปัจจุบันจึงเน้นกระบวนการอ่านจากบนลงล่าง และเปิดโอกาสให้ผู้อ่านได้ใช้ประสบการณ์ตรงในการตีความจากสัญลักษณ์ที่พบด้วยตนเอง

'Top-down' and bottom-up' processes in word identification

(Biggs and Telfer. 1987 : 256)

ภาพประกอบ 2 แสดงกระบวนการอ่านจากล่างขึ้นบน และกระบวนการอ่านจากบนลงล่าง

✓ 2.3 หลักการทั่วไปของการสอนอ่าน

แฮริส และซีเพย์ (Harris and Sipay. 1979 : 141-142) กล่าวว่า ในการสอนอ่านนั้น ครูผู้สอนควรยึดหลักของการสอนอ่านดังนี้

1. การสอนอ่านต้องเป็นกิจกรรมที่สนุกสนาน
2. การสอนต้องเป็นระบบ ให้ทักษะที่เฉพาะเจาะจงอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น ระดับประถมศึกษา ฝึกอ่านเพื่อพัฒนาด้านคำศัพท์ ทักษะการค้นหาคำความหมาย เป็นต้น

3. กิจกรรมที่ใช้ในการสอนต้องเปิดโอกาสให้มีกิจกรรมต่างๆ อย่างเพียงพอ เช่น การฝึกอ่านออกเสียงมากเท่าๆ กับการฝึกการอ่านในใจ การฝึกผู้เรียนให้อ่านด้วยตนเอง หรือครูเป็นผู้ฝึกให้ ควรฝึกให้ผู้เรียนอ่านอย่างละเอียดๆ กัน

4. บทเรียนและกิจกรรมสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลเพราะแต่ละบุคคลมีพื้นฐานความสามารถในการอ่านไม่เท่ากัน

5. ควรให้ความสนใจใส่ต่อผู้เรียนที่มีปัญหา ต้องใช้เวลา และช่วยกันพัฒนาการอ่านของผู้เรียนเหล่านั้น

6. ควรมีแผนงานเพื่อสนับสนุนการอ่านของผู้เรียนตั้งแต่ระดับก่อนประถมศึกษาจนถึงมัธยมศึกษา

กู๊ดแมน (Goodman. 1982 : 13) กล่าวว่า กระบวนการของการสอนอ่าน (Reading Process) มี 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. Recognition-Initiation หมายถึง ขั้นตอนที่สมองระลึกหรือจำตัวอักษรได้ตามที่ผู้เขียนได้เขียนไว้ เป็นการมองเห็นคำแล้วจำได้ว่า คำๆ นั้นเขียนแทนคำพูดว่าอะไร และการอ่านก็จะเริ่มต้นขึ้น ซึ่งเป็นการเริ่มต้นอีกแบบหนึ่ง หรือการอ่านอาจจะเริ่มต้นด้วยการมองเห็นรูปภาพ รูปภavnนั้นก็จะเป็นตัวเริ่มต้นในการอ่านได้อีกลักษณะหนึ่ง เป็นต้น

2. Prediction เป็นการคาดคะเนหรือคาดการณ์ล่วงหน้าว่า เรื่องที่อ่านนั้นเป็นอย่างไร และจะดำเนินไปในลักษณะใด

3. Confirmation เป็นการหาข้อมูลยืนยันว่า สิ่งที่ตนคาดการณ์ไว้ หรือการหาคำยืนยันในความคิดของผู้อื่น

4. Correction เป็นการแก้ไข การปรับ หรือการจัดกระบวนการความคิดอีกครั้งหนึ่ง เมื่อผู้อ่านพบว่าสิ่งที่ตนคาดการณ์ไว้นั้นไม่ถูกต้อง เป็นการแก้ความคิดของผู้อ่านให้ถูกต้อง

5. Termination เป็นการสิ้นสุดการอ่าน บุคคลจะยุติการอ่านเมื่อได้ทำกิจกรรมทั้งหมดเรียบร้อยแล้ว อาจจะไม่ใช่การอ่านจบ แต่เป็นเพราะเข้าใจความหมายในการอ่านได้น้อยหรือไม่ทราบเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน หรือเรื่องนั้นไม่น่าสนใจ เป็นต้น

ทรงพร อิศโรธกุล (2529 : 38-41) กล่าวว่า ในการสอนอ่านและการจัดกิจกรรมการอ่านมีข้อพิจารณาที่ควรคำนึงถึงดังนี้

1. ความเข้าใจระดับประโยคไม่เพียงพอ กล่าวคือ การสอนอ่านอย่างมีประสิทธิภาพผู้เรียนจะต้องไม่เข้าใจเฉพาะความหมายของประโยคนั้นๆ แต่จะต้องเข้าใจความหมายทั้งหมดในย่อหน้า หรือความหมายของทั้งบทอ่านด้วย

2. ใช้บทอ่านที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน
3. ควรใช้ทักษะสัมพันธ์ในการสอนการอ่าน ไม่ควรแยกออกจากการสอนทักษะอื่นๆ
4. การอ่านอย่างมีจุดมุ่งหมาย บุคคลซึ่งสามารถอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ จะต้องรู้ตนเองว่า อ่านข้อเขียนนั้นๆ เพื่อจุดมุ่งหมายใดในการอ่าน เพราะจุดมุ่งหมายจะกำหนดประเภทของการอ่าน และทักษะในการอ่าน
5. กระบวนการค้นหาคำตอบสำคัญกว่าคำตอบ การอ่านเป็นกิจกรรมที่เต็มไปด้วยการเคลื่อนไหว มีชีวิตชีวา ขณะที่อ่านผู้อ่านจะต้องเดา ทำนาย ตรวจสอบ และถามคำถามตัวเอง ดังนั้นในการจัดกิจกรรมการอ่านจะต้องมุ่งให้ผู้เรียนได้พัฒนา ฝึกฝนความสามารถ และทักษะเหล่านั้นอย่างเป็นระบบ
6. การสอนหรือการสอบ ผู้สอนต้องถามตนเองว่า กำลังสอนหรือสอบ เพื่อเลือกตัวบทอ่านรวมทั้งกิจกรรมการอ่านที่เหมาะสม ถ้าเป็นการสอนต้องมีขั้นตอนเพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสพัฒนาความสามารถในการอ่าน หรือเป็นการสอนเพื่อครูจะได้ทราบว่าผู้เรียนสามารถนำทักษะการอ่านไปใช้ในการอ่านบทอ่านที่ยังไม่เคยพบเห็นได้หรือไม่
7. การอ่านด้วยตนเอง หลังจากผู้สอนได้ให้หลักในการอ่านแล้ว ผู้สอนควรสอนคำศัพท์ที่ยากและแนะนำเรื่องที่อ่าน พร้อมทั้งมอบหมายงานให้ทำแล้วผู้สอนควรให้ผู้เรียนได้อ่านด้วยตนเองด้วย

2.4 แนวความคิดของทฤษฎีประสบการณ์เดิม (Schema Theory)

ตามหลักการของทฤษฎีประสบการณ์เดิมนั้น ทั้งผู้อ่านและผู้เขียนต่างก็มีประสบการณ์เดิมเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของการเรียนรู้ ทฤษฎีประสบการณ์เดิมตั้งสมมติฐานว่า ความรู้และความจำของมนุษย์ก่อรูปร่างขึ้นในลักษณะที่เป็นโครงสร้าง ดังนั้นเมื่อผู้เขียนถ่ายทอดความรู้ ความคิดเห็น ซึ่งก็คือประสบการณ์เดิมออกมาเป็นงานเขียน งานเขียนนั้นจึงเป็นตัวแทนโครงสร้างความรู้ของผู้เขียน ดังนั้นถ้าประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน และผู้เขียนแตกต่างกันมากก็เป็นได้ที่ผู้อ่านจะไม่เข้าใจเรื่องที่อ่าน นอกจากนี้ประสบการณ์เดิมมีความหมายรวมถึงลักษณะโครงสร้างของงานเขียน ในลักษณะต่างๆ เช่น นิทาน นิยาย บทบรรยายโวหาร เป็นต้น ซึ่งลักษณะของงานเขียนแต่ละประเภทก็ย่อมแตกต่างกัน และงานเขียนประเภทเดียวกันสามารถมีโครงสร้างที่แตกต่างกันได้ ขึ้นอยู่กับผู้เขียนที่เลือกจะให้ความสำคัญแก่ข้อความใด นักจิตวิทยาการเรียนรู้ ได้ตั้งสมมติฐานว่าโครงสร้างหรือการเรียบเรียงเนื้อหาของงานเขียนย่อมจะมีอิทธิพลต่อการอ่านและได้ทำการวิจัยเพื่อพิสูจน์สมมติฐานนี้อย่างกว้างขวาง โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ภาษาในระดับสูงกว่าระดับประโยคเป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์งานเขียนนั้นๆ (ฉัตรสุตา ดวงพลอย. 2526 : 6-7; อ้างอิงจาก Meyer. 1975; Thorndike. 1977; Marshall and Glock. 1978-1979)

2.5 ทฤษฎีประสบการณ์เดิม (Schema Theory)กับการอ่าน

รูเมลฮาร์ท (วไลพร ฉายา. 2530 : 18; อ้างอิงจาก Rumelhart. 1981 : 22-23) ได้สรุปเกี่ยวกับการนำทฤษฎีประสบการณ์เดิมซึ่งใช้อธิบายในการอ่าน คือ ความเข้าใจในการอ่านจะเกิดขึ้นได้เมื่อผู้อ่านมีความรู้ทางภาษาและความรู้ทั่วไป ในขณะที่อ่านความรู้เหล่านี้จะถูกกระตุ้นให้ทำงานโดยกระบวนการทางสมอง ผู้อ่านจะใช้ประสบการณ์เดิมหรือโครงสร้างความรู้เดิมทั้งทางด้านภาษา และความรู้ทั่วไปที่มีอยู่มาช่วยในการทำความเข้าใจเรื่องที่อ่าน เพราะข้อเขียนใดๆ ก็ตามเป็นเพียงข้อมูลทางภาษาที่ผู้เขียนเตรียมให้ผู้อ่านเท่านั้น ผู้อ่านจะต้องสร้างความหมายขึ้นโดยการนำโครงสร้างความรู้เดิมที่มีอยู่มาสัมพันธ์กับข้อเขียน โครงสร้างความรู้เดิมจะมีช่องว่างอยู่ในขณะที่กระบวนการอ่านดำเนินไป ผู้อ่านจะเริ่มได้ความหมายจากสิ่งที่อ่านมากขึ้น เมื่อช่องว่างนั้นมีสภาพที่เต็มสมบูรณ์และความเข้าใจจึงจะเกิดขึ้น

นอกจากนี้ คาร์เรล และไอสเตอร์โฮลด์ (Carrell and Eisterhold. 1983 : 56) ได้แบ่งโครงสร้างของความรู้ออกเป็น 2 ชนิด ดังนี้

1. โครงสร้างความรู้เกี่ยวกับรูปแบบ (Formal Schemata) หมายถึง การที่ผู้อ่านมีโครงสร้างความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างของงานเขียนในลักษณะต่างๆ เช่น การเขียนเชิงสาธก ไวยากรณ์ นิทาน นิยายวิทยาศาสตร์ หนังสือพิมพ์ ถ้าผู้อ่านมีความรู้สีกว่ต่อลักษณะโครงสร้างของงานเขียนและรู้จักใช้ความรู้เดิมให้เป็นประโยชน์ในขณะที่อ่าน จะช่วยได้มากในด้านความเข้าใจ และความทรงจำ ลักษณะโครงสร้างของข้อเขียนหรือเรื่องราวต่างๆ จะแตกต่างกัน และมีลักษณะโครงสร้างเฉพาะของข้อเขียนแต่ละชนิด เช่น นิทานหรือเรื่องสั้น จะมีโครงสร้างเป็นฉาก (Setting) เริ่มเรื่อง (Beginning) ลำดับเหตุการณ์ในเรื่อง (Development) และตอนจบ (Ending) ในบรรดาโครงสร้างข้อเขียนทั้งหมด โครงสร้างของข้อเขียนแบบเล่าเรื่องค่อนข้างง่ายและเป็นที่คุ้นเคยกันมาก อาจนับว่าเป็นโครงสร้างแบบสากล เพราะลักษณะโครงสร้างข้อเขียนประเภทนี้มีวัฒนธรรมของแต่ละชาติแทรกซ้อนได้น้อยมาก ต่างกับลักษณะการเขียนประเภทอื่นๆ ผู้อ่านส่วนมากมีโครงสร้างความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างข้อเขียนประเภทการเล่าเรื่อง (Narrative Schemata) มาแล้ว

2. โครงสร้างความรู้เกี่ยวกับเนื้อหา (Content Schemata) หมายถึง การที่ผู้อ่านมีความรู้เดิมเกี่ยวกับเนื้อหาของเรื่องในสาขาวิชาใดวิชาหนึ่ง เช่น เศรษฐศาสตร์ การแพทย์ ธุรกิจ เป็นต้น ช่วยทำให้เกิดความเข้าใจดีขึ้น ผู้อ่านที่มีโครงสร้างความรู้ต่างๆนี้จะรับเรื่องได้เร็วกว่าผู้ที่ไม่มีประสบการณ์ความรู้ทางเนื้อหาเหล่านี้

จากแนวคิดทฤษฎีประสบการณ์เดิมและผลงานวิจัย พอจะสรุปได้ว่า ความรู้เดิมหรือประสบการณ์เดิมเป็นปัจจัยหนึ่งของการอ่าน ซึ่งผู้อ่านนำเข้ามาสู่เรื่องที่อ่าน แสดงให้เห็นว่าขณะที่อ่านสมองของผู้อ่านต้องใช้กระบวนการคิดเพื่อทำความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน ซึ่งจะเกิดขึ้นได้ต้องอาศัยองค์ประกอบ ได้แก่ ความรู้ทางด้านภาษา ความรู้หรือประสบการณ์เดิม โครงสร้างของข้อเขียน และความสมบูรณ์ของเนื้อเรื่องหรือข้อเขียนนั้นๆ เป็นต้น

3. เอกสารเกี่ยวกับโครงสร้างระดับยอด

3.1 ความหมายของโครงสร้างระดับยอด (Top-Level Structure)

ไมเยอร์ (Rattanavich. 1987; citing Meyer. 1975) ได้แบ่งเนื้อหาในเรื่องตามความสำคัญออกเป็นระดับยอด (Top Level) ระดับกลาง (Middle Level) และระดับล่าง (Bottom Level) ระดับเหล่านี้กำหนดขึ้นโดยการลำดับความสัมพันธ์กันของเนื้อหาในแต่ละตอน ระดับความสำคัญนี้กำหนดโดยวิธีการที่ผู้เขียนเลือกมาเพื่อสื่อความหมายของเนื้อหาไปยังผู้อ่าน

ระดับยอดของข้อความในเนื้อเรื่อง เป็นตัวกำหนดการบรรยายสถานการณ์หรือปัญหา ลำดับเหตุการณ์หรือการกระทำของตัวละครในเนื้อเรื่อง และการสรุปหรือการแก้ไขปัญหาคำถาม ข้อความระดับกลาง ให้รายละเอียดสนับสนุนข้อความระดับยอด หรืออธิบายว่าทำไมเหตุการณ์ในเนื้อเรื่องที่บรรยายจึงเกิดขึ้น ส่วนข้อความระดับล่างเป็นส่วนที่เพิ่มเติมและอธิบายส่วนที่ไม่จำเป็นหรือสนับสนุนข้อความระดับกลาง

บาร์ทเลทท์ (Bartlett. 1986) ได้ให้ความหมายของโครงสร้างระดับยอดว่า เป็นลักษณะของการจัดเนื้อเรื่องเข้าด้วยกัน โดยกล่าวว่า

“ลักษณะเฉพาะของข้อความต่อเนื่องทำให้เนื้อความถูกวิเคราะห์ความคิดออกเป็น ส่วนๆ จัดเรียงเรียงตามระดับความสำคัญและวางโครงร่าง หรือโครงสร้างของสิ่งที่สัมพันธ์กัน ภายในเนื้อหาส่วนใหญ่หรือเกือบทั้งหมดในเนื้อเรื่อง โดยใช้โครงสร้างระดับยอด”

อัชเชอร์ (Rattanavich. 1987 : 22; citing Usher. 1987) กล่าวว่า โครงสร้างระดับยอด เป็นวิธีการเพื่อค้นหารายละเอียดของเนื้อหาในแต่ละตอน โดยเริ่มจากความคิดหลัก แล้วจัดให้สัมพันธ์กับโครงสร้างระดับกลาง (Mid-Level Structure) หรือรายละเอียดสนับสนุน และโครงสร้างระดับต่ำ (Low-Level Structure) หรือรายละเอียดพิเศษ และได้ให้ความหมายของโครงสร้างระดับยอด (Top-Level Structure) ไว้ว่าเป็นชื่อของแผนการเขียน (Writing Plan) หรือโครงการเขียน (Top-Level Organization) ของผู้เขียนที่จะจัดการเขียนเพื่อสื่อความหมายของเรื่องให้กับผู้อ่านได้ดียิ่งขึ้น และผู้อ่านจะอ่านเรื่องได้ดีขึ้น ถ้าสามารถเข้าใจแผนการเขียนของผู้เขียนในแต่ละเรื่อง เพราะจะทำให้การอ่านมีจุดมุ่งหมายที่แน่นอนว่าผู้เขียนกำลังบอกอะไรกับผู้อ่าน และใจความสำคัญคืออะไร ผู้อ่านย่อมจะอ่านได้แม่นยำขึ้น ทั้งการจับใจความสำคัญและการหารายละเอียดของเรื่อง โดยผู้อ่านสามารถใช้ความรู้หรือประสบการณ์เดิมเข้าช่วย นอกจากนี้ทำให้จดจำเรื่องที่อ่านได้ สามารถวิเคราะห์ วิจารณ์ สรุปเรื่องที่อ่านได้เร็ว และเขียนเรื่องได้ดีขึ้นด้วย

3.2 โครงสร้างระดับยอดและกระบวนการของโครงสร้างระดับยอด (Top-Level Structure and Top-Level Structuring)

กระบวนการของโครงสร้างระดับยอด คือ การจัดกระทำโดยเจตนาและแน่วแน่ เพื่อให้รายละเอียดของเนื้อเรื่องเหมาะกับโครงร่างของเนื้อเรื่องเพื่อที่จะจัดไว้ให้อ่าน (Bartlett. 1986) เมื่อผู้อ่านนำเอาความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างของเรื่องมาช่วยในกระบวนการอ่าน นั่นคือกระบวนการโครงสร้างระดับยอดหรือการแสดงออกของความรู้ ผู้อ่านต้องผลิตผลจากกระบวนการสร้างโครงสร้างระดับยอด เช่น เกิดภาพในสมองถึงสิ่งที่อ่าน ระลึกเรื่องย่อๆ ได้ หรือจำเนื้อหาจากเนื้อเรื่องได้ ผลผลิตนี้ทำให้เกิดความทรงจำที่เป็นรากฐานติดแน่น เพราะกระบวนการโครงสร้างระดับยอดยิ่งผลิตผลของโครงสร้างระดับยอด และรากฐานใกล้เคียงความเป็นจริง การเรียกคืนกลับมายังเชื่อถือได้มาก (เสาวลักษณ์ รัตนวิรัช. 1987 : 83; อ้างอิงจาก Bartlett. 1978, 1986; Bartlett, Turner and Mathams. 1981 ; Meyer. 1975, 1985)

บาร์ทเลทท์ (Bartlett. 1985 : 88-91) ได้กล่าวถึงโครงสร้างระดับยอด 5 กลุ่ม ที่พบโดยทั่วไป ในเนื้อเรื่องชนิดต่างๆ กัน ดังนี้

1. การรวมกลุ่ม (Collection) เป็นการรวมกลุ่มหรือเรียงลำดับความคิดหลักของเนื้อหาในตอนหนึ่งๆ เข้าด้วยกันเป็นกลุ่ม หมู่ พวก หรือจัดเรียงลำดับเหตุการณ์เกิดขึ้นตามเนื้อเรื่อง คำที่เป็นกุญแจสำคัญ ซึ่งเป็นกลุ่มรายการที่เรียงตามลำดับเวลา ได้แก่ First, Second, Last in the year, At the end of, Early in late, Finally, After, Before, etc.

2. การพรรณนา (Description or List) เป็นการรวบรวมความคิดหลักของรายการสิ่งที่เกิดขึ้น หรือสิ่งที่สืบเนื่องมาจากหัวเรื่อง เป็นตัวเชื่อมระหว่างหัวเรื่องและรายละเอียดอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับหัวเรื่อง คำที่เป็นกุญแจสำคัญ ได้แก่ for example, such as, for instance, etc.

3. การเปรียบเทียบ (Comparison, Adversative, Contrast or Argument Plan) บ่งชี้ความคิดหลักในเนื้อหาแต่ละตอน เป็นลักษณะในรูปแบบการเปรียบเทียบหรือตรงกันข้ามกัน แสดงให้เห็นถึงองค์ประกอบหลักที่คล้ายคลึงกันหรือตรงกันข้ามกัน เท่ากันหรือไม่เท่ากัน คำที่เป็นกุญแจสำคัญ ได้แก่ same, too, instead of, however, in contrast, etc.

4. ปัญหา-การแก้ไข (Problem-Solution, Question-Answer) แสดงให้เห็นความคิดของเนื้อหาและรวบรวมเป็นรายละเอียด 2 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 เป็นการตอบสนองเหตุการณ์ที่เป็นปัญหา กลุ่มที่ 2 เป็นรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่มาก่อน-หลังสถานการณ์ที่เป็นปัญหา คำที่เป็นกุญแจสำคัญ ได้แก่ problem, question, need, to prevent, etc.

5. ความเป็นเหตุ-เป็นผล (Causation, Cause-Effect, Antecedent-Consequent) แสดงให้เห็นเกี่ยวกับความคิดหลักของเนื้อหาและรวบรวมรายละเอียดเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 เป็นสถานการณ์ที่เป็นเหตุ กลุ่มที่ 2 เป็นสถานการณ์ที่เป็นผลมาจากกลุ่มที่ 1 ทั้ง 2 กลุ่มเกี่ยวข้องกัน โดยเวลาที่เกิดขึ้นก่อน-หลัง และเป็นเหตุเป็นผลหรือกึ่งเหตุผล คำที่เป็นกุญแจสำคัญ ได้แก่ because, so, if, then, etc.

ไมเยอร์และฟรีเดิล (Meyer and Freedle. 1984 : 122-124) ได้แบ่งโครงสร้างระดับยอดออกเป็น 2 ชนิด ดังนี้

1. กลุ่มรายการ (Collection) คือ รายการของส่วนย่อยๆ ที่รวมกันเข้าเป็นรูปแบบอย่างใดอย่างหนึ่ง กลุ่มรายการนี้จะรัดกุมมากขึ้นเพื่อจัดเรียงตามลำดับ เช่น ประวัติศาสตร์เป็นกลุ่มรายการที่เรียงตามลำดับเวลา

2. การพรรณนา (Description) มีองค์ประกอบที่นำมาเรียบเรียงเพียงอย่างหนึ่งเท่านั้น เป็นการรวมกลุ่มของสิ่งที่มีความสัมพันธ์กันเข้าเป็นชนิดเฉพาะ นั่นคือสิ่งหนึ่งเป็นข้อย่อยของอีกสิ่งหนึ่ง การบอกรายละเอียดของเรื่องนี้เป็นการเล่นคุณสมบัติ ลักษณะเฉพาะ หรือเครื่องแวดล้อม

โครงสร้างของกลุ่มรายการและการบอกรายละเอียดของเรื่อง มักเชื่อมโยงเข้าด้วยกัน เมื่อจำนวนคุณสมบัติ ลักษณะเฉพาะ หรือเครื่องแวดล้อมนั้นเป็นการบรรยายถึงหัวข้อเรื่อง ซึ่งอาจเรียกว่าเป็นโครงสร้างระดับยอด (Top-Level Structure) ชนิดที่ 6 คือ กลุ่มรายการของการบอกรายละเอียดของเรื่อง (Collection of Description)

3. ความเป็นเหตุและผล (Causation) เป็นโครงสร้างระดับยอดที่ดีกว่ากลุ่มรายการและการบอกรายละเอียดของเรื่อง ส่วนประกอบของความเป็นเหตุและผล รวบรวมเข้าเป็นกลุ่มบอกว่าอะไรเกิดก่อน-หลัง และเกี่ยวข้องเป็นเหตุและผล หรือกึ่งเหตุ-กึ่งผลซึ่งกันและกัน โครงสร้างระดับยอดนี้มุ่งเน้นการเล่นความสัมพันธ์ที่เป็นเหตุและผลกัน ซึ่งคล้ายๆ กันกับ "if.....then"

4. การเสนอปัญหาและการแก้ไข (Problem – Solution) เป็นโครงสร้างระดับยอดซึ่งประกอบด้วยความเป็นเหตุและเป็นผลทุกรูปแบบ ซึ่งมีใจความคาบเกี่ยวกันระหว่างการเสนอปัญหาและการแก้ไข และอย่างน้อยที่สุดต้องมีส่วนประกอบข้อหนึ่งที่สามารถสะกิดกันปัญหาที่เกิดขึ้นก่อนได้

5. การเปรียบเทียบ (Comparison) เป็นโครงสร้างระดับยอดที่แตกต่างจากความเป็นเหตุและผล และการเสนอปัญหาและการแก้ไขเพราะไม่ได้อยู่บนพื้นฐานของความเป็นเหตุและผล แต่อยู่บนพื้นฐานของความเหมือนกันและความแตกต่างกัน จำนวนความสัมพันธ์และประเด็นต่างๆ ซึ่งนำมาเปรียบเทียบกันนั้นจะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับความซับซ้อน และชนิดของการเปรียบเทียบ

คาร์เรลล์ (Carrell. 1984 : 443-445) กล่าวว่า โครงสร้างระดับยอดทั้ง 5 ชนิด ที่นิยมใช้กันมากในเนื้อเรื่องต่างๆ เช่น บทความทางการเมืองจะเป็นโครงสร้างระดับยอดชนิดการเปรียบเทียบ (Comparison) โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นชนิดแสดงความเห็นเอนเอียง บทความในหนังสือพิมพ์ใช้การบอกรายละเอียดของเรื่อง เพื่อให้ผู้อ่านทราบว่าใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร และอย่างไร ส่วนเนื้อหาเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์จะเป็นการเสนอปัญหาและการแก้ไข โดยเริ่มต้นจากการเสนอปัญหาก่อน แล้วเสนอการแก้ไข รายงานการวิจัยทางจิตวิทยาใช้การเสนอปัญหาและการแก้ไขเช่นเดียวกัน โดยแบ่งเป็นตอนๆ คือ ปัญหา วิธีการดำเนินการทดลอง ผลการวิจัยและการอภิปรายผล ส่วนประวัติศาสตร์จะเป็นกลุ่มรายการที่เรียงตามลำดับเวลา

แม้นักการศึกษาหลายท่านได้แบ่งโครงสร้างระดับยอดออกเป็นกลุ่ม หรือชนิด ซึ่งแตกต่างกันบ้างในรายละเอียด แต่ใจความสำคัญก็ยังไม่แตกต่างกัน โครงสร้างระดับยอดที่ใช้กันโดยทั่วไปในนิตยสาร การโฆษณา และแบบเรียน แบ่งออกเป็น 4 ชนิด ดังนี้

1. การเปรียบเทียบ (Comparison) คือ การแสดงให้เห็นความเหมือนกันหรือความแตกต่างกันของหัวข้อ 2 หัวข้อ หรือมากกว่าขึ้นไป โดยการนำใจความสำคัญของเรื่องมาจัดหรือเรียบเรียงในลักษณะของการเปรียบเทียบ หรือขัดแย้งกันในรูปแบบความคิดเห็น หรือลักษณะการเปรียบเทียบ มี 3 รูปแบบ ดังนี้

1.1 การเทียบแทน (Analogy) ตามปกติอยู่ในรูปของไวยากรณ์ “as.....as you are” เป็นต้น

1.2 การให้ตัวเลือก (Alternative) หรือทางเลือกนี้จะเน้นหนักเท่าๆ กัน แต่เป็นไปในทางตรงกันข้ามกัน

1.3 การลงความคิดเห็นเอนเอียง (Adversative) คือ การเสนอความเห็นที่ขัดแย้งหรือตรงข้ามกัน แต่ผู้เขียนจะแสดงความโน้มเอียงไปด้านใดด้านหนึ่งอย่างชัดเจน หรือแฝงไว้เป็นนัยๆ

2. การตอบสนอง (Response) มี 2 ส่วน คือ ส่วนที่เป็นการกระทำและการตอบสนอง การกระทำนั้นๆ ซึ่งจะทำให้ใจความสำคัญแบ่งออกเป็น 2 ส่วน การตอบสนองมี 3 รูปแบบ ดังนี้

2.1 การกล่าวถึงและการยอมรับ (Address and Reply)

2.2 คำถามและคำตอบ (Question and Answer)

2.3 ปัญหาและการแก้ไข (Problem and Solution)

3. ความเป็นเหตุเป็นผล (Covariance) แสดงความเป็นเหตุเป็นผลของเรื่อง เช่น เหตุการณ์หนึ่งเกิดขึ้นเพราะเป็นผลมาจากเหตุการณ์อีกเหตุการณ์หนึ่ง ใจความสำคัญแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่เป็นเหตุและส่วนที่เป็นผล โครงสร้างระดับยอดที่สำคัญ คือ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นก่อน และผลที่ตามมาหรือเหตุ-ผล

4. การบรรยาย (Description) คือ การบรรยายคุณสมบัติ การเรียบเรียง หรือจับใจความสำคัญเป็นหัวเรื่องและคุณสมบัติของหัวเรื่องนั้นๆ การบรรยายมีรูปแบบที่สำคัญ 2 ชนิด ดังนี้

4.1 รายการ (List) คือ รายการของคุณสมบัติ ลักษณะเฉพาะ คำอธิบาย หรือการจัดกระทำ

4.2 กลุ่มรายการ (Collection) คือรายการที่แสดงให้เห็นว่าแนวคิดหรือเหตุการณ์นั้นๆ มีความสัมพันธ์กันตามลำดับ โดยมีการรวมกลุ่มรายการเป็น 2 ลักษณะ ซึ่งได้แก่ การเรียงตามลำดับเวลา และเรียงตามลำดับระยะห่าง

3.3 วิธีการสอนอ่านด้วยโครงสร้างระดับยอด

วิธีการสอนอ่านด้วยโครงสร้างระดับยอด มีหลักการและทฤษฎีมาจากการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านและผู้เขียน ถ้าผู้อ่านเข้าใจโครงการเขียนของผู้เขียนก็จะทำให้เข้าใจเรื่องที่อ่านได้ดี และรวดเร็วขึ้น ทั้งนี้เพราะสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้เร็วขึ้น เพราะทราบว่าเรื่องที่อ่านเกี่ยวกับอะไร การใช้ประสบการณ์เดิมในการอ่านอันเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของการอ่าน จะช่วยให้การเดาความและการจับใจความสำคัญของเรื่องเร็วขึ้น การใช้สายตากวาดความสำคัญของข้อความก็ย่อมจะทำให้ดีขึ้น การมีสมาธิในการอ่านอย่างตรงประเด็น จะช่วยให้การอ่านมีประสิทธิภาพ จับรายละเอียดของเรื่องได้ และในขณะเดียวกันจะจำเรื่องได้ดีอีกด้วย การตีความและขยายความก็จะทำได้ดีในลำดับต่อมา (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2531 : 89)

บาร์ทเลทท์ (Bartlett. 1980 : 1-2) กล่าวว่า การใช้โครงสร้างระดับยอด (Top - Level Structure) ช่วยให้ระลึกและเข้าใจเนื้อหาได้ดี และมีความสัมพันธ์กับกระบวนการจำ

บาร์ทเลทท์ (Bartlett. 1986) ได้ศึกษาและให้ขั้นตอนการสอนโครงสร้างระดับยอดไว้ดังนี้

1. ผู้สอนต้องตระหนักว่า ความคิดรวบยอดของโครงสร้างระดับยอดของเนื้อเรื่องเป็นสิ่งจำเป็น ถ้าผู้เรียนไม่มีความรู้เรื่องนี้ ผู้สอนต้องเริ่มต้นสอนให้ผู้เรียนรู้จักก่อน

2. ความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างระดับยอด 4 ชนิด ได้แก่ การบอกรายละเอียดหรือรายการ ปัญหาและการแก้ไข เหตุและผล และการเปรียบเทียบ เป็นสิ่งสำคัญที่ต้องสอนให้ผู้เรียนได้รู้จักก่อนเริ่มต้นบทเรียน

3. ในขณะที่อ่านควรสอนให้ผู้เรียนรู้จักค้นหาโครงสร้างระดับยอด ในเนื้อเรื่องแรกๆ ผู้เรียนอาจต้องการความช่วยเหลือจากครูผู้สอน และครั้งต่อไปผู้เรียนจะช่วยเหลือตนเองได้

4. ระหว่างที่อ่าน ผู้เรียนควรรู้ว่ามีโครงสร้างที่ผู้เรียนคุ้นเคยอยู่หรือไม่ ผู้สอนจำเป็นต้องสอนให้ผู้เรียนรู้จักใช้ทฤษฎีนี้ และมีโอกาสได้อธิบายถึงเรื่องความสัมพันธ์ที่ผู้เรียนไม่แน่ใจหรืออาจใช้การเดาความด้วยก็ได้

5. หลังจากการอ่าน ผู้เรียนควรได้รับการตรวจสอบความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างระดับยอดที่ใช้กันอยู่เสมอและเป็นประโยชน์มาก เพื่อเป็นการพิสูจน์ว่าผู้เรียนมีกระบวนการในการอ่านเป็นของตนเอง ควรให้ผู้เรียนได้พูดคุยถึงกระบวนการที่ใช้

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้รูปแบบโครงสร้างระดับยอด 4 ชนิด (Rattanavich. 1987) ดังนี้

1. การบอกรายละเอียดหรือรายการ (Descriptive or Listing)

การบอกรายละเอียดหรือรายการ คือ การเขียนที่อธิบายหัวข้ออย่างกว้างๆ และมีรายละเอียดสนับสนุนใจความสำคัญในตอนต้น รายละเอียดนั้นอาจเป็นข้อเท็จจริง ความคิดเห็น ขั้นตอนของกระบวนการ หรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นตามลำดับเวลา

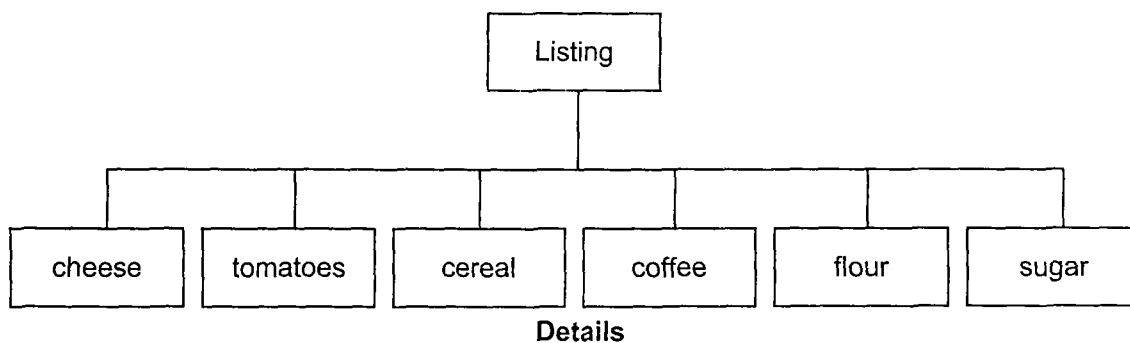
คำที่แสดงโครงสร้างระดับยอดชนิดบอกรายละเอียดหรือรายการ ได้แก่

the following	first	as well as
then	second	and
another	third	many
finally	besides	in addition
furthermore	likewise	several
some	next	lastly

ตัวอย่างแผนการเขียนชนิดที่ 1 การบอกรายละเอียดหรือรายการ (Descriptive or Listing)

My memory is so bad. Before I do the shopping, I write a list. The other day I needed cheese, tomatoes, cereal, coffee, flour and sugar.

Main Idea = Shopping List

Top-Level Organization is Listing.

The main idea from the top-level organization is the shopping list.

2. ปัญหาและการแก้ไข (Problem-Solution)

ลักษณะของแผนการเขียนเป็นการเขียนที่แสดงปัญหาและวิธีการแก้ไข โดยรวมเอาโครงสร้างข้อเขียนที่เป็นสาเหตุเข้าไว้ด้วยกัน คือ กล่าวถึงสาเหตุของปัญหาและหลังจากนั้นผู้เขียนก็เสนอวิธีการแก้ไข (Solution Set)

คำที่แสดงโครงสร้างระดับยอดชนิดปัญหาและการแก้ไข ได้แก่

a problem is

a solution is

have solved this problem

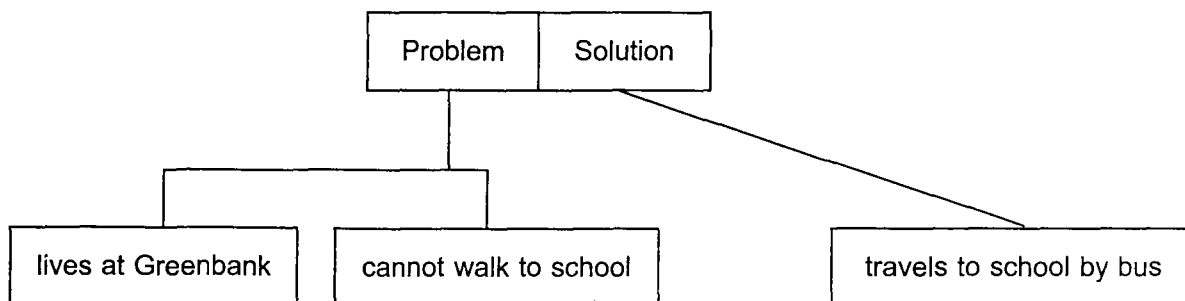
This had to be done

This is how we did it

ตัวอย่างแผนการเขียนชนิดที่ 2 ปัญหาและการแก้ไข (Problem-Solution)

Mary has a problem. She now lives at the Greenbank and cannot walk to school. One solution might be that she travels to school by bus.

Main Idea

Top-Level Organization is Problem-Solution.

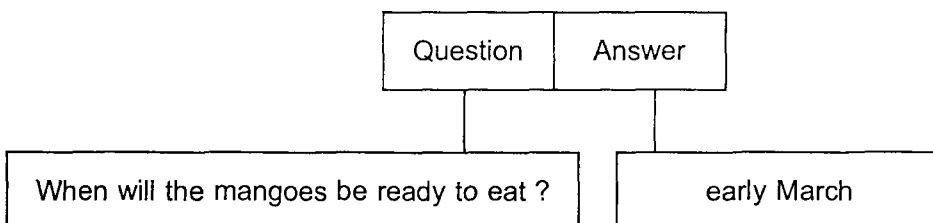
The main idea from the top-level organization is Mary's problem and her solution.

key words = problem, solution

ในบางครั้งผู้เขียนอาจเขียนเป็นรูปคำถามและคำตอบ เช่น

When will the mangoes be ready to eat ? They will not be ready until early March, so don't pick them before that.

Main Idea

Top-Level Organization is Question and Answer of Problem and Solution.

The main idea from the top-level organization is the question and answer of the mangoes will ready to eat.

key word = question (?)

3. ข้อเขียนที่เป็นเหตุและผล (Cause and Effect)

ข้อเขียนชนิดนี้แสดงเหตุและผลต่อเนื่องกัน ถ้าอยู่ในรูปของย่อหน้า คือ มีหลายสาเหตุที่นำไปสู่ผลอย่างใดอย่างหนึ่ง ผู้เขียนอาจจะกล่าวถึงสาเหตุไว้ตอนต้นของย่อหน้าและสรุปผลไว้ในตอนท้าย

คำที่แสดงโครงสร้างระดับยอชชนิดเหตุและผล ได้แก่

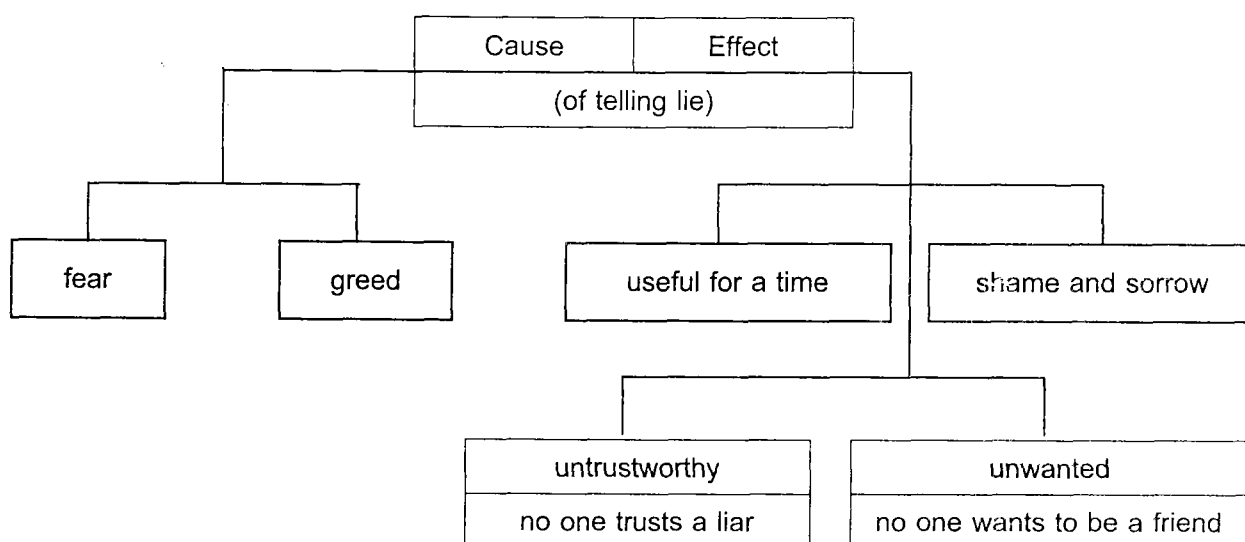
for this reason	so	in order to
hence	since	thus
because	consequently	so that
accordingly	therefore	because of this
one cause of this	as a result	

ตัวอย่างแผนการเขียนชนิดที่ 3 เหตุและผล หรือเหตุการณ์ก่อนหลัง (Cause and Effect or Before-After)

Why do people tell lies? One reason is fear. A child breaks a glass. He is afraid that his mother will punish him. So he tells a lie. He says the cat broke it. People need courage to tell truth. But not all lying comes from fear. Many people tell lies from greed, to get money. A fruit-seller lies about his fruit. He says his mangoes are sweet but in fact they are not.

Lying is very bad habit. It may be useful for a time. But in the end it brings shame and sorrow. No one trusts a liar. No one wants to be his friend.

Main Idea

Top-Level Organization is Cause and Effect.

The main idea from the top-level organization is cause and effect of telling lies.

key words = why, reason

4. ข้อเขียนการเปรียบเทียบ (Comparison- Contrast)

ข้อเขียนการเปรียบเทียบมี 2 รูปแบบ คือ เปรียบเทียบความคล้ายคลึง (Comparison) และเปรียบเทียบความแตกต่าง (Contrast) ในการเขียนข้อเขียนเปรียบเทียบนั้น บางครั้งผู้เขียนจะเขียนเปรียบเทียบความคล้ายคลึง และความแตกต่างอยู่ในย่อหน้าเดียวกัน ผู้อ่านจะต้องทราบว่าผู้เขียนกำลังเปรียบเทียบสิ่งใด

คำที่แสดงโครงสร้างระดับยอชชนิดการเปรียบเทียบ การบอกความต่างหรือความคล้ายคลึง ได้แก่

even though	both.....and	but
rather	yet	not
however	in spite of	otherwise
in contrast	although	on the contrary
on the other hand	whereas	just as
	different	

ตัวอย่างแผนการเขียนชนิดที่ 4 ข้อเขียนการเปรียบเทียบ การบอกความแตกต่าง (Comparison-Contrast)

When spring comes, our apple tree

Is very full of flowers.

And when a bird sits on a branch

The petals fall in showers.

When autumn comes, our apple tree

Is full of things to eat.

The apples hang from every branch

To tumble at our feet.

When summer comes, our apple tree

Is very full of green.

And everywhere you look in it

There is a leafy screen.

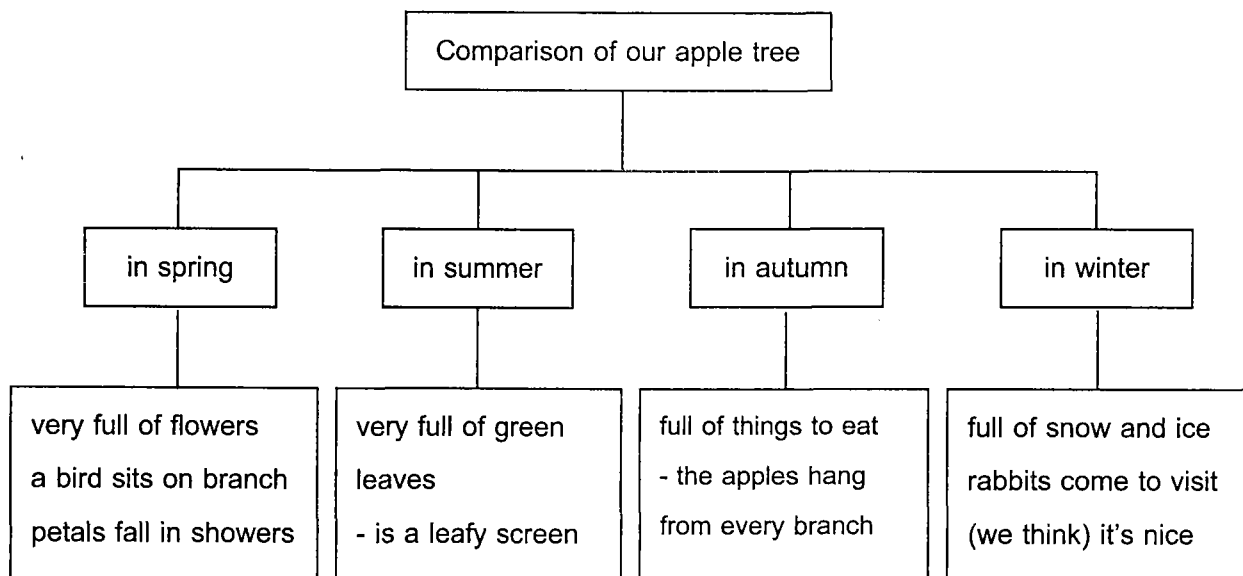
When winter comes, our apple tree

Is full of snow and ice

And rabbits come to visit it.....

We think our tree is nice.

Main Idea

Top-Level Organization is Comparison-Contrast.

The main idea from the top-level organization is Comparison-Contrast of our apple tree in each season.

สรุปได้ว่า การสอนอ่านด้วยโครงสร้างระดับยอด ทำให้ผู้เรียนมีกระบวนการอ่านสามารถใช้โครงการเขียนและข้อความนั้นๆ โดยอาศัยความรู้หรือประสบการณ์เดิมในการแสวงหาความหมายจากการอ่าน และทำให้ผู้เรียนสามารถทำความเข้าใจกับเรื่องที่อ่านได้ดีและรวดเร็วขึ้น

4. เอกสารเกี่ยวกับการเรียนแบบร่วมมือ

การเรียนแบบร่วมมือ เป็นรูปแบบการเรียนประเภทหนึ่งซึ่งใช้เสริมการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

4.1 ความหมายของการเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning)

ได้มีผู้ให้ความหมายของการเรียนแบบร่วมมือไว้ดังนี้

สลาวิน (Slavin. 1987 : 8) กล่าวว่า การเรียนรู้โดยการร่วมมือ คือ การสอนแบบหนึ่ง ซึ่งนักเรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก โดยปกติมี 4 คน และการจัดกลุ่มต้องคำนึงถึงความสามารถของนักเรียน เช่น นักเรียนที่มีความสามารถสูง 1 คน ความสามารถปานกลาง 2 คน และความสามารถต่ำ 1 คน หน้าที่ของนักเรียนภายในกลุ่มจะต้องช่วยเหลือกันทำงานและรับผิดชอบเกี่ยวกับการเรียนซึ่งกันและกัน

อาโจสและจอยเนอร์ (Ajose and Joyner. 1990 : 198) กล่าวว่า การเรียนแบบร่วมมือ เป็นกระบวนการซึ่งนักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันอยู่รวมกันเป็นกลุ่มเล็กๆ ทำงานร่วมกัน เพื่อบรรลุเป้าหมายเดียวกัน การเรียนแบบร่วมมือมีลักษณะที่สำคัญ 5 ประการ ได้แก่ การพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน การปฏิสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด ความรับผิดชอบต่อตนเองและงานที่ได้รับมอบหมาย การฝึกทักษะทางสังคม และทักษะกระบวนการกลุ่ม

อาทซ์และนิวแมน (Artzt and Newman. 1993 : 2-3) ได้กล่าวถึงการเรียนแบบร่วมมือว่า เป็นแนวทางซึ่งผู้เรียนสามารถแก้ปัญหาร่วมกันเป็นกลุ่มเล็กๆ ซึ่งสมาชิกทุกคนในกลุ่มประสบผลสำเร็จหรือบรรลุเป้าหมายร่วมกัน และต้องระลึกละเลาะว่าตนเองเป็นส่วนสำคัญของกลุ่ม ความสำเร็จหรือความล้มเหลวของกลุ่มขึ้นอยู่กับสมาชิกทุกคนในกลุ่ม เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย สมาชิกทุกคนต้องพูดอธิบายแนวคิดกัน และช่วยเหลือกันให้เกิดการเรียนรู้ในการแก้ปัญหา ครูไม่ใช่เป็นแหล่งความรู้ที่คอยป้อนแก่นักเรียน แต่จะมีบทบาทเป็นผู้คอยให้ความช่วยเหลือจัดหาและชี้แนะแหล่งข้อมูลในการเรียนรู้ ตัวนักเรียนเองจะเป็นแหล่งความรู้ซึ่งกันและกันในการบวนการเรียนรู้ ดังภาพประกอบต่อไปนี้

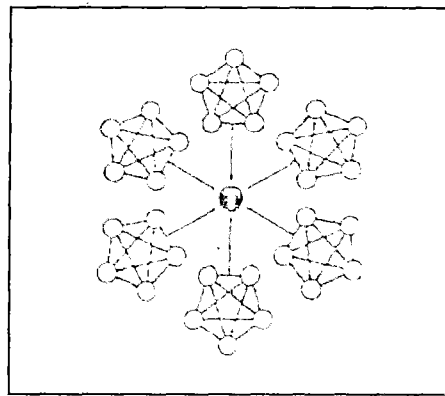
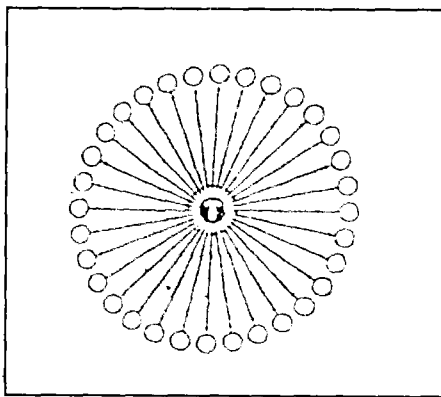

Figure A. Teacher-Centered Classroom

Figure B. Cooperative Learning Classroom

(Artzt and Newman. 1993 : 20)

ภาพประกอบ 3 ลักษณะของการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน

สุรศักดิ์ หลาบมาลา (2531 : 4) กล่าวว่า การเรียนแบบร่วมมือ หมายถึง วิธีการเรียนแบบหนึ่งซึ่งกำหนดให้นักเรียนที่มีระดับความสามารถแตกต่างกันทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเล็กๆ โดยปกติจะมี 4 คน เป็นเด็กเรียนเก่ง 1 คน ปานกลาง 2 คน และอ่อน 1 คน ผลการเรียนรู้ของเด็กจะพิจารณาเป็น 2 ตอน ตอนที่ 1 จะพิจารณาค่าเฉลี่ยของทั้งกลุ่ม ตอนที่ 2 จะพิจารณาคะแนนสอบเป็นรายบุคคล การสอบทั้ง 2 ครั้ง เด็กต่างคนต่างสอบ แต่เวลาเรียนต้องร่วมมือกัน ดังนั้นเด็กเก่งจะพยายามช่วยเหลือเด็กอ่อน เพราะจะทำให้คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มดีขึ้น หากค่าเฉลี่ยกลุ่มใดได้คะแนนมากกว่าเกณฑ์ซึ่งทางโรงเรียนกำหนดไว้ จะมีรางวัลเป็นแรงเสริมให้ด้วย

พรพรรณศรี เ่งาธรรมสาร (2535 : 35) ได้ให้ความหมายของการเรียนแบบร่วมมือว่าหมายถึง การเรียนหรือการทำงานรับผิดชอบร่วมกัน การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ซึ่งผู้เรียนเรียนเป็นกลุ่มเล็กๆ สมาชิกในกลุ่มจะมีความสามารถแตกต่างกัน ผู้เรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และรับผิดชอบการทำงานของตนเองเท่าๆ กับการทำงานของสมาชิกภายในกลุ่ม

ปาสัน กงตาล (2535 : 19) ได้ให้ความหมายของการเรียนแบบร่วมมือว่า หมายถึง การเรียนวิธีหนึ่งซึ่งมีลักษณะการจัดให้ผู้เรียนจัดกลุ่มเป็นกลุ่มย่อยสำหรับทำงานร่วมกัน แก้ปัญหาและทำกิจกรรมให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ครูกำหนด โดยสมาชิกในกลุ่มตระหนักว่า แต่ละคนเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม ดังนั้นความสำเร็จหรือความล้มเหลวที่เกิดขึ้น สมาชิกในกลุ่มจะต้องรับผิดชอบร่วมกัน และสมาชิกมีการพูดคุยปรึกษาหารือกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการทำกิจกรรมต่างๆ

อารี สันทนต์ (2539 : 89) ได้กล่าวถึงการเรียนแบบร่วมมือว่า เป็นวิธีการเรียนซึ่งให้นักเรียนทำงานด้วยกันเป็นกลุ่มเล็กๆ เพื่อให้เกิดผลการเรียนรู้ทั้งทางด้านความรู้และทางด้านจิตใจ ช่วยให้นักเรียนเห็นคุณค่าในความแตกต่างระหว่างบุคคลของเพื่อนๆ เคารพความคิดเห็นและความสามารถของผู้อื่นที่แตกต่างจากตน ตลอดจนรู้จักช่วยเหลือและสนับสนุนเพื่อนๆ

สรุปได้ว่า การเรียนแบบร่วมมือ หมายถึง รูปแบบการจัดการเรียนการสอนวิธีหนึ่งซึ่งจัดนักเรียนเรียนเป็นกลุ่มย่อย สมาชิกทุกคนภายในกลุ่มมีความสามารถแตกต่างกัน มีโอกาสอภิปราย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และมีความรับผิดชอบในการทำงานร่วมกัน เพื่อให้กลุ่มบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่กำหนดไว้

การเรียนแบบร่วมมือแบบแรกได้รับการพัฒนาที่ John Hopkins University (Slavin. 1987 : 23-24) เรียกว่า Student Teams-Achievement Divisions (STAD) ประกอบด้วยกิจกรรมที่เป็นวงจรตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ครูเสนอบทเรียน
2. ผู้เรียนภายในกลุ่มทั้ง 4 คน ทำงานร่วมกันตามที่ครูกำหนดให้ โดยการเปรียบเทียบคำตอบ ชักถาม อภิปราย ตรวจสอบคำตอบซึ่งกันและกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับวิชาที่เรียน
3. ผู้เรียนได้รับคำแนะนำ โดยการอธิบายวิธีทำแบบฝึกหัดให้เพื่อนฟัง ไม่ใช่แนะนำคำตอบเท่านั้น
4. เมื่อจบบทเรียน ครูจะให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบสั้นๆ ซึ่งผู้เรียนแต่ละคนต้องทำด้วยตนเองจะช่วยเหลือกันไม่ได้
5. ครูตรวจผลการสอบของผู้เรียน โดยคะแนนที่ผู้เรียนทำได้ในการสอบจะถือว่าเป็นคะแนนรายบุคคล แล้วนำคะแนนรายบุคคลมาคำนวณเป็นคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่เรียกว่า "กลุ่มสัมฤทธิ์" (Achievement Divisions)
6. ผู้เรียนคนใดทำคะแนนได้ดีกว่าครั้งก่อน จะได้รับคำชมเชยเป็นรายบุคคล และกลุ่มใดทำคะแนนได้ดีกว่าครั้งก่อน จะได้รับการชมเชยทั้งกลุ่ม

นอกจากนั้นสลาวิน (Slavin) ได้พัฒนาวิธีการเรียนแบบร่วมมือเรียกว่า Teams-Games-Tournaments (TGT) เป็นการเรียนเป็นทีม มีการใช้เกมและการแข่งขันโดยจะต้องมีเป้าหมายของทีม และช่วยเหลือกันเพื่อความสำเร็จของทีม มีการทำงานร่วมกันเป็นทีมๆ ละ 4 คน โดยสมาชิกในทีมมีระดับความสามารถต่างกัน และเทคนิคนี้มีการเสริมแรง เช่น การให้รางวัล คำชมเชย เป็นต้น เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนร่วมมือกันทำงาน ต่อมาได้มีการพัฒนาการเรียนแบบร่วมมือเป็นแบบอื่นๆ อีก 2 แบบ ดังนี้

1. Team Assisted Individualization (TAI) วิธีนี้มีการแบ่งเด็กออกเป็นกลุ่มๆ ละ 4 คน ที่มีระดับความสามารถต่างกันเหมือนกับใช้วิธี STAD แต่วิธี TAI ได้รับการออกแบบไว้สำหรับการสอนคณิตศาสตร์ในระดับประถมศึกษาปีที่ 3-6 โดยเฉพาะอย่างยิ่งขั้นแรกจะมีการทดสอบความสามารถในวิชาคณิตศาสตร์ของเด็กก่อน จัดเด็กเข้ากลุ่มละกัน กลุ่มละ 4 คน เด็กแต่ละคนจะได้รับการสอนเป็นรายบุคคล (Individualized Instruction) เฉพาะที่อยู่ในระดับความสามารถเท่ากัน เสร็จแล้วทุกคนกลับมานั่งรวมกลุ่มกันทำงาน เด็กเก่งจะช่วยเด็กอ่อนในการทำงานและช่วยตรวจแบบฝึกหัด เมื่อจบหน่วยการเรียนรู้แต่ละหน่วย ครูจะทดสอบเด็กโดยใช้ข้อสอบแตกต่างกัน แต่ละสัปดาห์ครูจะนับจำนวนบทเรียนที่เด็กแต่ละกลุ่มทำสำเร็จ หากกลุ่มใดทำได้มากกว่าเกณฑ์ไว้กลุ่มนั้นจะได้รับรางวัล และยังเพิ่มคะแนนให้กับแบบฝึกหัดที่ถูกทุกข้อ และแบบฝึกหัดที่ทำสำเร็จทุกข้อด้วยเป็นพิเศษ

2. Cooperative Integrated Reading and Composition (CIRC) วิธีนี้ออกแบบไว้สอนวิชาอ่านและเขียนในระดับประถมศึกษาปีที่ 4-6 ครูแบ่งเด็กออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มเก่งกับกลุ่มอ่อน แล้วจับคู่กัน ครูจะสอนทีละกลุ่ม ขณะที่ครูสอนกลุ่มหนึ่ง กลุ่มที่เหลือจะจับคู่กันทำงานในกิจกรรมต่างๆ และอ่านให้เพื่อนฟังแล้วทำนายว่า เรื่องที่อ่านจะจบลงอย่างไร เล่าเรื่องโดยการสรุปให้เพื่อนฟัง ตอบคำถามท้ายบท ฝึกจดจำและสะกดคำ และค้นคว้าหาความหมายของศัพท์ต่างๆ ซึ่งปรากฏในเรื่อง เมื่อเด็กเก่งและเด็กอ่อนจับคู่กันและทำงานร่วมกันเป็นทีม กิจกรรมที่ต้องกระทำจะเป็นการสรุปจุดสำคัญของเรื่อง ฝึกอ่านเพื่อความเข้าใจ จัดทำโครงร่างของเรียงความ เขียนเรียงความ และทบทวนเรียงความหรือเรื่องที่เขียน เพื่อปิดท้ายประกาศหน้าห้อง เด็กจะเรียนตามแผนการสอนที่ครูกำหนดให้ ฝึกปฏิบัติการทดสอบก่อนการสอบจริง เด็กจะไม่ทำการทดสอบจนกว่าทั้งสองคนประเมินกันแล้วว่าพร้อมที่จะสอบเด็กคู่ใดที่ทำคะแนนเฉลี่ยทั้งการอ่านและการเขียนได้สูงกว่าเกณฑ์ที่ครูกำหนดไว้ จะได้รับการประกาศชมเชย (สุรศักดิ์ หลาบมาลา. 2533 : 5-6)

การเรียนแบบร่วมมือนอกจากที่กล่าวมาแล้วข้างต้นยังจะมีวิธีการเรียนแบบอื่นๆ อีกดังจะกล่าวต่อไป

1. การเรียนแบบสะสมความรู้ (Jigsaw) ได้รับการพัฒนาโดยรอนสันและคนอื่นๆ (สุรศักดิ์ หลาบมาลา. 2533 : 34 ; Aronson and others. 1978) การเรียนประกอบด้วยสมาชิก 6 คน สมาชิกมีความแตกต่างกันในด้านต่างๆ ซึ่งใช้สอนผู้เรียนเกรด 3-6 สมาชิกของแต่ละทีมไปศึกษาร่วมกับสมาชิกอื่นซึ่งไม่ซ้ำกัน แล้วกลับมาสอนเพื่อนในทีมในสิ่งที่ตนได้เรียนรู้ วิธีนี้ใช้กับการเรียนความรู้ใหม่และการทบทวนความรู้เก่า เป็นวิธีการเรียนที่ส่งเสริมให้เด็กพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน ในฐานะเท่าเทียมกัน

2. การเรียนแบบสะสมความรู้ 2 (Jigsaw 2) ได้รับการพัฒนาโดยสลาวิน (Slavin. 1983 : 104) ผู้เรียนในทีมมีความแตกต่างกันเช่นเดียวกับ STAD และ TGT ผู้เรียนในแต่ละทีมจะได้รับมอบหมายงานหรือให้อ่านหนังสือ และช่วยกันสรุปประเด็นที่สำคัญในสิ่งที่ได้ศึกษา แล้วส่งสมาชิกของทีมคนหนึ่งไปศึกษาอภิปรายร่วมกับสมาชิกทีมอื่น และกลับมาหาสมาชิกในทีม ซึ่งในที่สุดสมาชิกทุกคนก็จะได้ศึกษาเรื่องต่างๆ ได้ครอบคลุม แล้วผู้เรียนแต่ละคนจึงได้รับการทดสอบ

3. การเรียนแบบปรึกษาภายในกลุ่ม (Group Investigation) ได้รับการพัฒนาโดยชโลโม และชารัน (Slavin. 1990 : 94-101 ; citing Shlomo and Sharan. 1976) แต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิก 2-6 คน แต่ละทีมเลือกหัวข้อที่จะศึกษา สมาชิกแต่ละคนแบ่งงานกันไปศึกษา และให้แต่ละทีมเสนอรายงานต่อเพื่อนร่วมชั้น

4. การเรียนแบบร่วมมือร่วมกลุ่ม (Co-op co-op) ผู้เรียนแต่ละกลุ่มทำผลงาน ซึ่งผลงานนั้นแต่ละคนมีส่วนร่วมในการทำอย่างชัดเจน แล้วทั้งกลุ่มเสนอหน้าชั้น บรรยายในส่วนที่ตนได้กระทำ วิธีนี้เหมาะสมกับบทเรียนที่มีความซับซ้อน ต้องใช้ข้อมูลจากหลายแหล่ง ใช้การวิเคราะห์ ประเมินผล ประยุกต์และสังเคราะห์ ประโยชน์คือผู้เรียนได้การสร้างข้อตกลงในการทำงานร่วมกัน ลดความขัดแย้งและพัฒนาทักษะการนำเสนอผลงาน (สุรศักดิ์ หลาบมาลา. 2533 : 34)

4.2 หลักการพื้นฐานที่สำคัญของการเรียนแบบร่วมมือ

จอห์นสัน และจอห์นสัน (Johnson and Johnson. 1989 : 80) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญของการเรียนแบบร่วมมือว่า สมาชิกในกลุ่มทุกคนต้องปฏิบัติตามหลักการพื้นฐาน 5 ประการ ดังนี้

1. การพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันเชิงบวก (Positive Interdependence) กล่าวคือ “ร่วมเป็นร่วมตายกัน” วิธีการที่ทำให้เกิดความรู้สึกเช่นนี้อาจจะโดยการทำให้มีจุดมุ่งหมายร่วมกัน เช่น ผู้เรียนต้องเรียนรู้ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง และเพื่อนทุกคนในกลุ่มจะต้องเรียนรู้ด้วยกันหรืออาจมีการให้รางวัลร่วมกัน เช่น ถ้าผู้เรียนกลุ่มใดทำคะแนนได้สูงสมาชิกแต่ละคนจะได้คะแนนเพิ่มในส่วนของตน หรือโดยการให้ร่วมกันใช้เอกสารข้อมูลร่วมกันในการทำงานที่มอบหมายหน้าที่ต่างๆ ของแต่ละคน เช่น ผู้สรุป ผู้ขยายความ ประเด็นที่สำคัญคือ สมาชิกในกลุ่มต้องทำงานกลุ่มให้สำเร็จ และไม่มีการยอมรับความสำคัญหรือความสามารถของบุคคลเพียงคนเดียว

2. การติดต่อปฏิสัมพันธ์โดยตรง (Face to Face Promotive Interaction) เนื่องจากการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันเชิงบวกมิใช่วิธีที่จะทำให้เกิดผลอย่างปฏิเสธได้ แต่ผลดีที่จะเกิดขึ้นจากการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันนั้น จะต้องมีการสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันระหว่างผู้เรียน เช่น การสรุปเรื่อง การอธิบาย การขยายความในบทเรียนให้แก่เพื่อนในกลุ่ม เป็นลักษณะที่สำคัญของการติดต่อปฏิสัมพันธ์โดยตรงของการเรียนแบบร่วมมือ ดังนั้นจึงควรมีการอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน โดยเปิดโอกาสให้สมาชิกเสนอแนวความคิดใหม่ๆ เพื่อเลือกสิ่งที่ดี ถูกต้อง และเหมาะสมที่สุด

3. การรับผิดชอบงานของกลุ่ม (Individual Accountability and Personal Responsibility) การเรียนรู้แบบร่วมมือจะถือว่าไม่สำเร็จจนกว่าสมาชิกทุกคนในกลุ่มจะศึกษาบทเรียนได้ หรือได้รับความช่วยเหลือจากเพื่อนในกลุ่มให้เรียนรู้ได้ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องวัดผลการเรียนของแต่ละคนเพื่อให้กลุ่มได้ช่วยเหลือเพื่อนที่เรียนไม่เก่ง บางครั้งครูอาจจะใช้วิธีทดสอบสมาชิกกลุ่มเป็นรายบุคคล หรือสุ่มเรียกคนใดคนหนึ่งในกลุ่มเป็นผู้ตอบ ด้วยวิธีดังกล่าวกลุ่มจึงต้องช่วยกันศึกษาช่วยเหลือกันทำงานโดยมีความรับผิดชอบต่องานของตนเองเป็นพื้นฐาน และจะต้องเข้าใจในงานที่ตนเองรับผิดชอบอย่างชัดเจน อันจะก่อให้เกิดผลสำเร็จของกลุ่ม ดังนั้นจึงไม่มีผู้เรียนคนใดจะเอาเปรียบบนความพยายามอย่างหนักของเพื่อน

4. ทักษะความสัมพันธ์กับกลุ่มย่อยและผู้อื่น (Interpersonal and Small Group Skills) โดยครูต้องฝึกให้ผู้เรียนได้บรรลุเป้าหมายในสิ่งต่างๆ เช่น การทำความรู้จักและไว้วางใจกัน การพูดสื่อความหมายอย่างชัดเจน การยอมรับและให้การสนับสนุนซึ่งกันและกัน และการช่วยกันแก้ปัญหาของความขัดแย้ง เป็นต้น

การฝึกทักษะการทำงานกลุ่มนี้ จะทำให้ผู้เรียนช่วยเหลือเอื้ออาทรในการถ่ายทอดความรู้ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน การร่วมมือกันในกลุ่ม ดังนั้นทุกคนจึงเกิดการเรียนรู้และมีส่วนร่วมในการทำงาน เพื่อทำให้กลุ่มประสบความสำเร็จ

5. กระบวนการกลุ่ม (Group Processing) หมายถึง การให้ผู้เรียนมีเวลาและได้กระบวนการวิเคราะห์ว่ากลุ่มทำงานได้เพียงใด และสามารถใช้ทักษะสังคมและมนุษยสัมพันธ์ได้เหมาะสม กระบวนการกลุ่มนี้จะทำให้สมาชิกในกลุ่มทำงานได้ผล ในขณะที่สัมพันธภาพระหว่างกลุ่มก็จะเป็นไปด้วยดี กล่าวคือ กลุ่มจะมีความเป็นอิสระโดยสมาชิกในกลุ่มสามารถจัดกระบวนการกลุ่ม และสามารถแก้ปัญหาได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับข้อมูลย้อนกลับจากครู หรือเพื่อน ซึ่งเป็นผู้สังเกตจะช่วยให้กลุ่มดำเนินการได้ดี และมีประสิทธิภาพมากขึ้น นอกจากนี้ จอห์นสัน และจอห์นสัน (พรรณรัตน์ เจริญธรรมสาร, 2533 : 35-36 ; Johnson and Johnson, 1987 : 65-67) ได้กำหนดลักษณะสำคัญเบื้องต้นของการเรียนแบบร่วมมือไว้ดังนี้

1. สมาชิกกลุ่มมีความรับผิดชอบต่องานกลุ่มร่วมกัน ช่วยกันทำงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ โดยมีจุดมุ่งหมายร่วมกัน แบ่งข้อมูล และอุปกรณ์ระหว่างสมาชิกกลุ่ม
2. สมาชิกกลุ่มมีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน อภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน
3. สมาชิกกลุ่มมีความรับผิดชอบต่องานของตนเอง และงานที่ได้รับมอบหมาย จุดมุ่งหมายที่สำคัญ คือ สมาชิกแต่ละคนทำงานอย่างเต็มความสามารถ
4. สมาชิกกลุ่มมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ครูฝึกทักษะการทำงานกลุ่มและการประเมินผล ถ้าผู้เรียนขาดทักษะในการทำงานกลุ่มมาทำงานร่วมกันจะทำให้ไม่ประสบความสำเร็จ

นอกจากนี้ เปรมจิตต์ ขจรภัยลาร์เซน (2536 : 1-2) ได้กล่าวถึงลักษณะสำคัญของการเรียนแบบร่วมมือว่า เป็นการจัดการเรียนการสอนซึ่งเน้นความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนในกลุ่มซึ่งมีลักษณะที่สำคัญ ดังนี้

1. ต้องเรียนรู้โดยพึ่งพาอาศัยกันในทางบวก (Positive Interdependence) ซึ่งถือว่า ความสำเร็จของผู้เรียนแต่ละคนขึ้นอยู่กับความสำเร็จของผู้เรียนคนอื่นๆ ในกลุ่มด้วย ผู้เรียนแต่ละคนต้องช่วยกันศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้

2. การเรียนรู้ต้องให้กำลังใจซึ่งกันและกัน ตลอดจนช่วยเหลือกันอย่างใกล้ชิด (Face to Face Promotive Interaction)

3. ทุกคนต้องมีความรับผิดชอบต่องาน (Individual Accountability) ทำหน้าที่แลกเปลี่ยนความรู้และช่วยเหลือให้คนอื่น ๆ ในกลุ่มมีความรู้เรื่องนั้นเท่าๆกันอย่างแท้จริง ทุกคนต้องสามารถทำงานร่วมกันได้ และทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มย่อยได้ โดยครูต้องฝึกให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมาย ซึ่งผู้เรียนต้องฝึกในลักษณะต่างๆ ได้แก่ การทำความรู้จักกันและไว้วางใจกัน การพูดสื่อความหมายกันได้อย่างชัดเจน ยอมรับและให้การสนับสนุนซึ่งกันและกัน ช่วยกันแก้ปัญหาของความขัดแย้ง

4. ผู้เรียนในกลุ่มสามารถอภิปราย วิเคราะห์ และหาวิธีปรับปรุงการทำงานของกลุ่มให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น (Group Processing)

4.3 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการเรียนแบบร่วมมือ

4.3.1 ทฤษฎีสนามของเคิร์ท เลวิน (Kurt Lewin)

ทิตนา แชมมณี (2522 : 10-12) ได้สรุปแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีสนามของ เคิร์ท เลวิน (Kurt Lewin) ไว้ ดังนี้

1. พฤติกรรม จะเป็นผลมาจากพลังความสัมพันธ์ของสมาชิกภายในกลุ่ม
2. โครงสร้างของกลุ่ม จะเกิดจากการรวมกลุ่มของบุคคลที่มีลักษณะแตกต่างกัน
3. การรวมกลุ่มแต่ละครั้ง จะต้องมีการปฏิสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกภายในกลุ่ม โดยการปฏิสัมพันธ์เกี่ยวกับการกระทำ ความรู้สึก และความคิด

4.3.2 ทฤษฎีแรงจูงใจ (Motivation Theory)

อารี พันธุ์ณี (2534 : 198-200) ได้กล่าวถึงหลักการสร้างแรงจูงใจในการเรียนไว้ดังนี้

1. การชมเชยและการตำหนิ จะมีผลต่อการเรียนรู้ของเด็กด้วยกันทั้ง 2 อย่าง จากการพิจารณาเกี่ยวกับอิทธิพลของการชมเชยและการตำหนิ ปรากฏว่า โดยทั่วไปแล้วการชมเชยจะให้ผลดีกว่าการตำหนิบ้างเล็กน้อย เด็กโตชอบการชมเชยมากกว่าการตำหนิ การชมเชยและการตำหนิมีผลต่อการเรียนรู้ของเด็กหญิงน้อยกว่าเด็กชาย สำหรับเด็กที่เรียนรู้นั้น เมื่อถูกตำหนิจะมีความพยายามมากกว่าที่ได้รับคำชมเชย

2. การทดสอบบ่อยครั้ง คະแนนจากการสอบจะเป็นแรงจูงใจ และมีความหมายต่อผู้เรียนมาก เพราะจะช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจการเรียนอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ ทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นและเอาใจใส่ต่อการเรียนมากขึ้น ซึ่งจะส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วย

3. การค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง ครูควรส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ศึกษาด้วยตนเอง โดยเสนอแนะหรือกำหนดหัวข้อที่จะทำให้ผู้เรียนสนใจ เพื่อให้เด็กค้นคว้าเพิ่มเติมด้วยตนเอง หัวข้อเหล่านี้อาจเป็นเรื่องที่น่าสนใจ น่าสงสัย ไม่น่าใจ หรือเกิดความรู้สึกขัดแย้งก็ได้ ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ และสามารถค้นคว้าหาความรู้มาสนองความสนใจนั้นได้ อย่างไรก็ตามการกำหนดหัวข้อ ควรระวังอย่าให้ยากจนเกินความสามารถ หรือต้องใช้เวลานานเกินไป เพราะจะทำให้ผู้เรียนเบื่อหน่ายและหมดความสนใจ และทำให้เกิดผลเสียต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนได้

4. วิธีการที่แปลกใหม่ ควรนำวิธีการเพื่อสร้างความสนใจโดยใช้วิธีการใหม่ ซึ่งผู้เรียนไม่เคยคิดหรือมีประสบการณ์มาก่อน เช่น ให้ผู้เรียนช่วยกันคิดกิจกรรมต่างๆ ซึ่งแตกต่างจากที่เคยทำ วิธีการที่แปลกใหม่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ และมีแรงจูงใจในการเรียนการสอน เป็นต้น

5. กำหนดรางวัลสำหรับงานที่มอบหมาย ครูควรกำหนดรางวัลล่วงหน้า แก่งานที่ผู้เรียนทำสำเร็จ เพื่อยั่วยุให้ผู้เรียนมีความพยายามมากยิ่งขึ้น หรือการให้รางวัลก่อนการเรียนรู้ก็ได้ เพื่อให้เด็กทราบถึงผลที่เกิดจากการเรียนรู้ใหม่ ครูควรพยายามให้ได้มีโอกาสได้รับแรงเสริมกำลังใจอย่างทั่วถึงกัน ไม่ควรเน้นเฉพาะผู้ที่ชนะการแข่งขันเท่านั้น แต่อาจให้รางวัลในการแข่งขันกับตนเองก็ได้

6. ตัวอย่างจากสิ่งที่เด็กคุ้นเคยและคาดไม่ถึง การยกตัวอย่างประกอบการสอน ควรเป็นสิ่งที่ผู้เรียนคุ้นเคยแล้ว เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจง่ายและรวดเร็วขึ้น

7. เชื่อมโยงบทเรียนใหม่กับสิ่งที่เรียนรู้มาแล้ว การนำเอาสิ่งใหม่เชื่อมโยงสัมพันธ์กับสิ่งที่เคยรู้มาแล้ว จะทำให้เข้าใจง่ายและชัดเจนยิ่งขึ้น ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนสนใจบทเรียนมากขึ้น เพราะคาดหวังไว้ว่า จะได้นำเอาสิ่งที่เรียนไปใช้ประโยชน์ และเป็นพื้นฐานในการเรียนต่อไป

8. การเล่นเกมและละคร การสอนให้เด็กได้ปฏิบัติจริงทั้งในการเล่นและแสดงละคร ทำให้เด็กเกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน ส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและทำให้เข้าใจบทเรียนได้ดีขึ้น

9. สถานการณ์ผู้เรียนไม่ปรารถนา ควรหาทางลดหรือจัดสถานการณ์ในชั้นเรียน ที่อาจทำให้ผู้เรียนเบื่อหน่าย ไม่พอใจ ขัดแย้ง เพราะเป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน อาจทำให้ไม่เข้าใจบทเรียนได้ ดังนั้นในการเรียนการสอนครูต้องสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนสนใจเรียนมากขึ้น การนำเอาหลักการ ทฤษฎี และแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้องมาประยุกต์ใช้ เพื่อให้สามารถบรรลุเป้าหมายและมีประสิทธิภาพต่อการเรียน

ดังนั้นในการเรียนการสอนครูผู้สอนควรสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนสนใจเรียนก่อนที่จะเริ่มต้นบทเรียน โดยการนำเอาหลักการ ทฤษฎี และแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้องนำไปประยุกต์ใช้ เพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายและมีประสิทธิภาพต่อการเรียนให้มากขึ้น

4.4 แนวการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือ

ได้มีนักการศึกษาเสนอแนะแนวการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือไว้ดังนี้

ฟอย และไลแมน (สุริย์ บาวเออร์. 2535 : 16 ; อ้างอิงจาก Foye and Lyman. 1989) ได้เสนอขั้นตอนในการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือไว้ดังนี้

1. เลือกเนื้อหาและกำหนดเกณฑ์
2. กำหนดจุดมุ่งหมายเฉพาะและขนาดของกลุ่ม
3. จัดผู้เรียนเข้ากลุ่มตามระดับความสามารถ
4. จัดห้องเรียนที่เอื้อต่อการปฏิสัมพันธ์
5. ฝึกผู้เรียนโดยใช้กระบวนการกลุ่ม
6. ครูชี้แจงสิ่งที่คาดหวังจากกลุ่มให้ชัดเจน และกำหนดเวลาในการทำงาน
7. ครูเสนอเนื้อหาโดยเลือกใช้วิธีการสอนที่เหมาะสม
8. ครูช่วยเหลือผู้เรียนในการทำกิจกรรมการเรียนรู้
9. วัดผลผู้เรียนเป็นรายบุคคล
10. ให้รางวัลกลุ่มที่ชนะ โดยการให้คำชมเชย

นอกจากนี้ สลาบิน (Slavin. 1987 : 29-35) ได้เสนอแนวคิดเพื่อให้การเรียนแบบร่วมมือมีประสิทธิภาพไว้ดังนี้

1. ผู้เรียนต้องรู้จักการทำงานเพื่อกลุ่ม
2. ความลำเอียงของกลุ่มขึ้นอยู่กับผลรวมของสมาชิกภายในกลุ่ม
3. ความสำเร็จของกลุ่มขึ้นอยู่กับการเรียนรู้ของสมาชิกภายในกลุ่ม
4. ผู้เรียนที่มีความสามารถสูงกว่าจะต้องช่วยเหลือสมาชิกอื่นๆ

4.5 ขั้นตอนการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือ

เปรมจิต ขจรภัยลาร์เซน (2536 : 8-9) ได้กล่าวถึงลำดับขั้นตอนการสอน โดยใช้กิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือโดยทั่วไปไว้ดังนี้

1. ขั้นเตรียม ครูแนะนำผู้เรียนในการเรียนแบบร่วมมือ โดยจัดกลุ่มผู้เรียน ชี้แจงวัตถุประสงค์ของบทเรียนและการทำงานร่วมกัน

2. ขั้นสอน ครูอธิบายเนื้อหาหรือบทเรียนด้วยวิธีสอนที่เหมาะสม และมอบหมายงานให้ทำ

3. ขั้นทำงานกลุ่ม ผู้เรียนเรียนรู้ร่วมกันในกลุ่มย่อย สมาชิกแต่ละคนมีบทบาทหน้าที่ของตน ช่วยกันศึกษาบทเรียน แก้ปัญหา อภิปรายและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน

4. ขั้นตรวจผลงานและทดสอบ ครูตรวจผลงานเป็นกลุ่มหรือรายบุคคล และทดสอบผู้เรียนเป็นรายบุคคล เมื่อตรวจผลการสอบแล้วจะคำนวณคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม

5. ขั้นสรุปบทเรียนและประเมินผลการทำงานกลุ่ม ผู้เรียนและครูช่วยกันสรุปบทเรียนและประเมินผลการทำงานกลุ่ม โดยการอภิปรายเกี่ยวกับผลงานและวิธีการทำงานของผู้เรียน รวมทั้งวิธีการปรับปรุงการทำงานของกลุ่ม ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนทราบความก้าวหน้าของตนเองทางด้านวิชาการและด้านสังคม

นอกจากนี้ เปรมจิตต์ ขจรภัยลาร์เซน (2536 : 4) ได้เสนอวิธีการวัดผลของกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ ซึ่งเป็นแบบอิงเกณฑ์ ดังนี้

1. ให้คะแนนรายบุคคลรวมกับคะแนนพิเศษ (Bonus) ถ้าทุกคนในกลุ่มทำงานได้ตามเกณฑ์ที่ครูกำหนดไว้
2. ให้คะแนนรายบุคคลรวมกับคะแนนพิเศษ โดยคิดเกณฑ์คะแนนต่ำสุด
3. ให้คะแนนรายบุคคลรวมกับคะแนนพิเศษ ซึ่งเป็นคะแนนความก้าวหน้า
4. ให้คะแนนเดียวสำหรับคนในกลุ่มทั้งหมด
5. เลือกงานของบุคคลใดบุคคลหนึ่งภายในกลุ่มตรวจแล้วให้คะแนน
6. ตรวจผลงานในกลุ่มแล้วหาคะแนนเฉลี่ยบวกกับคะแนนการทำงานร่วมกัน

4.6 ความแตกต่างระหว่างการเรียนแบบร่วมมือ และการเรียนเป็นกลุ่มแบบเดิม

พรณรัศมี เจริญธรรมสาร (2533 : 35-36) ได้อธิบายถึงความแตกต่างระหว่างการเรียนแบบร่วมมือและการเรียนเป็นกลุ่มแบบเดิมไว้ดังนี้

1. การเรียนแบบร่วมมือสมาชิกกลุ่มมีความรับผิดชอบในการเรียนร่วมกัน สนใจในการทำงานของตนเองเท่ากับการทำงานของสมาชิกกลุ่ม ส่วนการเรียนเป็นกลุ่มแบบเดิมสมาชิกกลุ่มไม่มีความรับผิดชอบร่วมกัน

2. สมาชิกกลุ่มแต่ละคนรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย ให้คำแนะนำ คำชมเชย เสนอแนะวิธีการทำงานกลุ่ม ในการเรียนเป็นกลุ่มแบบเดิม สมาชิกกลุ่มแต่ละคนไม่รับผิดชอบการทำงานของตนเองเสมอไป บางครั้งก็ใส่ชื่อของตนเองโดยไม่ได้ทำงาน

3. การเรียนแบบร่วมมือนั้นสมาชิกมีความสามารถแตกต่างกัน แต่ในการเรียนเป็นกลุ่มแบบเดิมนั้นสมาชิกกลุ่มมีความสามารถใกล้เคียงกัน

4. การเรียนแบบร่วมมือมีการแลกเปลี่ยนบทบาทของผู้นำภายในกลุ่มในขณะที่การเรียนเป็นกลุ่มแบบเดิม ผู้นำหรือหัวหน้าจะได้รับการคัดเลือกจากสมาชิกภายในกลุ่ม

5. สมาชิกกลุ่มในการเรียนแบบร่วมมือจะช่วยเหลือสนับสนุน ให้กำลังใจในการทำงานกลุ่ม ช่วยกันรับผิดชอบการเรียนของสมาชิกกลุ่ม และมีความเชื่อมั่นว่าสมาชิกทุกคนทำงานกลุ่ม ในการเรียนเป็นกลุ่มแบบเดิมนั้นมีความรับผิดชอบในงานของตนเองเท่านั้น อาจแบ่งงานกันทำและนำผลงานมารวมกัน

6. จุดมุ่งหมายของการเรียนแบบร่วมมือ คือ การให้สมาชิกทุกคนใช้ความสามารถอย่างเต็มที่ในการทำงานกลุ่ม โดยยังคงรักษาสัมพันธภาพที่ดีต่อสมาชิกภายในกลุ่ม ในการเรียนเป็นกลุ่มแบบเดิมนั้นจุดมุ่งหมายเน้นการทำงานให้สำเร็จเท่านั้น

7. ผู้เรียนจะได้รับการฝึกทักษะทางสังคมที่จำเป็นต้องใช้ในขณะทำงานกลุ่ม แต่ทักษะเหล่านี้จะไม่ได้รับการฝึกสำหรับการเรียนเป็นกลุ่มแบบเดิม

8. ในการทำงานแบบร่วมมือ ครูจะเป็นผู้ให้คำแนะนำช่วยเหลือ สังเกตการทำงานของสมาชิกในกลุ่ม ในขณะที่ในการเรียนเป็นกลุ่มแบบเดิมครูไม่สนใจผู้เรียนในขณะทำงานกลุ่ม

9. ในการเรียนแบบร่วมมือ ครูเป็นผู้กำหนดวิธีการในการทำงานกลุ่ม เพื่อให้กลุ่มดำเนินการไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่วนในการเรียนแบบเป็นกลุ่มแบบเดิมนั้น ครูไม่สนใจวิธีการในการดำเนินการภายในกลุ่มให้สมาชิกกลุ่มจัดการกันเอง

สรุปได้ว่า การเรียนแบบร่วมมือมีความแตกต่างกับการเรียนเป็นกลุ่มแบบเดิมอย่างชัดเจน ทั้งในด้านตัวผู้เรียน ครูผู้สอน บทบาท และความรับผิดชอบในการทำงานของผู้เรียน และครู ซึ่งพอจะสรุปเป็นตารางประกอบได้ดังนี้

ตาราง 1 ความแตกต่างระหว่างการเรียนแบบร่วมมือ และการเรียนเป็นกลุ่มแบบเดิม

การเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning)	การเรียนเป็นกลุ่มแบบเดิม (Traditional Learning)
1. มีความรับผิดชอบร่วมกัน	1. ไม่มีความรับผิดชอบร่วมกัน
2. สมาชิกแต่ละคนรับผิดชอบในงานตนเองและของสมาชิกภายในกลุ่ม	2. สมาชิกแต่ละคนอาจจะไม่รับผิดชอบในงานตนเองและของสมาชิกภายในกลุ่ม
3. สมาชิกมีความสามารถแตกต่างกัน	3. สมาชิกมีความสามารถใกล้เคียงกัน
4. สมาชิกแบ่งความรับผิดชอบซึ่งกันและกัน	4. สมาชิกเลือกหัวหน้า
5. สมาชิกหมุนเวียนกันทำหน้าที่	5. สมาชิกรับผิดชอบเฉพาะงานของตนเอง
6. เน้นที่วิธีการ ผลงาน และสัมพันธภาพที่ดี	6. เน้นที่ผลงาน
7. ได้รับการฝึกทักษะทางสังคม	7. ไม่ได้รับการฝึกทักษะทางสังคม
8. ครูสังเกตการณ์และแนะนำการทำงานกลุ่ม	8. ครูไม่สนใจการทำงานกลุ่มของผู้เรียน
9. กำหนดวิธีการทำงานกลุ่ม	9. ไม่ได้กำหนดวิธีการทำงานกลุ่ม

4.7 บทบาทของครูในการสอนโดยใช้การเรียนแบบร่วมมือ

เปรมจิตต์ ขจรภัยลาร์เซน (2536 : 2-3) ได้กล่าวถึงบทบาทของครูในการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือ ดังนี้

1. กำหนดจุดประสงค์ของเนื้อหาวิชา และจุดประสงค์ของการเรียนแบบร่วมมือ
2. กำหนดขนาดของกลุ่ม จัดผู้เรียนให้กลุ่ม กำหนดบทบาทหน้าที่ของสมาชิกแต่ละคนภายในกลุ่ม ฝึกทักษะการทำงานร่วมกันโดยใช้กระบวนการกลุ่ม
3. จัดชั้นเรียนซึ่งเอื้อต่อการมีปฏิสัมพันธ์
4. ครูเตรียมบทเรียน สื่ออุปกรณ์การสอน พร้อมทั้งเสนอบทเรียน โดยใช้วิธีการสอนที่เหมาะสม
5. ช่วยเหลือผู้เรียนให้มีความรู้ในเรื่องต่างๆ อย่างแท้จริง
6. กำหนดให้ผู้เรียนพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันในทางบวก
7. ช่วยเหลือผู้เรียนในการทำงานร่วมกันระหว่างกลุ่มกับกลุ่ม
8. อธิบายเกณฑ์แห่งความสำเร็จ พฤติกรรมอันพึงประสงค์โดยให้ผู้เรียนแสดงออก และควบคุมพฤติกรรมของผู้เรียน
9. ช่วยเหลือผู้เรียนเมื่อผู้เรียนต้องการขณะที่ทำงาน
10. ครูสรุปบทเรียน และมีบทบาทในตอนท้ายของบทเรียน

11. วัดผลคุณภาพและปริมาณความรู้ของผู้เรียน
12. ให้กลุ่มตัดสินใจหรือประเมินผลการทำงานของกลุ่ม
13. สังเกตการใช้ทักษะการทำงานกลุ่มของผู้เรียน และให้ข้อมูลสะท้อนกลับ
14. ให้รางวัลแก่กลุ่มซึ่งมีทักษะการทำงานร่วมกัน และสามารถทำงานร่วมกันได้
15. ให้ผู้เรียนรู้จักสังเกตซึ่งกันและกัน

นอกจากนี้ พรพนรัตน์ เ่งธรรมสาร (2533 : 37) ได้กล่าวถึงบทบาทของครูในการเรียนแบบร่วมมือว่า บทบาทของครูเปลี่ยนจากการเป็นผู้ควบคุมชั้นเรียนเป็นผู้แนะนำให้ผู้เรียนโดยใช้ข้อมูลทั้งหลายดำเนินการให้บรรลุตามจุดมุ่งหมาย ครูเป็นผู้จัดบรรยากาศให้เอื้ออำนวยต่อการเรียนของผู้เรียน ผลงานวิจัยแสดงให้เห็นว่าผู้เรียนจะเรียนได้ดีในบรรยากาศที่เป็นกันเอง ครูและผู้เรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ความรู้สึกซึ่งกันและกัน และครูเป็นบุคคลสำคัญในการสร้างบรรยากาศดังนี้

1. ให้งานที่ท้าทายความสามารถของผู้เรียนมากกว่าที่จะเป็นงานที่แข่งขันกัน
2. ให้ผู้เรียนมีโอกาสเลือกและตัดสินใจในการทำงาน
3. สนใจต่อความรู้สึกและยอมรับความคิดเห็นของผู้เรียน ถึงแม้จะเป็นความคิดที่มีขอบเขตจำกัด
4. ส่งเสริมให้ผู้เรียนแสดงออกโดยใช้ความคิดของตนเอง ซึ่งอาจจะแสดงออกในรูปแบบต่างๆ เช่น การวาดภาพระบายสี แสดงบทบาทสมมติ ละคร การเขียนบรรยาย เป็นต้น
5. ยอมรับความบกพร่องของผู้เรียน
6. เผยแพร่ข้อเขียนหรือผลงานของผู้เรียนในรูปของจดหมาย ข่าว วารสารของห้อง หรือหนังสือพิมพ์ของโรงเรียน
7. กระตุ้นส่งเสริมทักษะทางด้านความคิดแก่ผู้เรียน โดยใช้แหล่งข้อมูลต่างๆ และสื่อการสอน เช่น หนังสืออ้างอิง ภาพยนตร์ วารสาร เป็นต้น

สรุปได้ว่า บทบาทของครูในการสอนโดยใช้การเรียนแบบร่วมมือนั้น จะได้ผลดีเมื่อมีการเตรียมสภาพแวดล้อมของห้องเรียนให้ดี ผู้เรียนต้องเข้าใจการทำงานของตนเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของกลุ่ม และทุกคนต้องเข้าใจดีว่าผลงานของตนเป็นส่วนหนึ่งของผลงานกลุ่ม และครูมีส่วนร่วมในการสร้างบรรยากาศของห้องเรียนเป็นอย่างมาก เพราะจะทำให้ผู้เรียนได้รับทั้งความรู้ด้านเนื้อหาวิชา ทักษะที่ดีต่อการเรียน มีระเบียบวินัยในตนเอง และมีความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น

4.8 สาเหตุที่ทำให้การสอนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือใช้ได้ผลดี

จอห์นสัน และจอห์นสัน (Johnson and Johnson. 1987 : 12-13) ได้สรุปสาเหตุที่ทำให้การสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือใช้ได้ผลดีนั้น มีดังนี้

1. เด็กเก่งซึ่งเข้าใจคำสอนของครูได้ดี จะเปลี่ยนคำสอนของครูเป็นภาษาพูดของเด็กสามารถอธิบายให้เพื่อนฟัง และทำให้เพื่อนเข้าใจได้ดีขึ้น
2. เด็กที่ทำหน้าที่อธิบายบทเรียนให้เพื่อนฟัง จะเข้าใจบทเรียนได้ดีขึ้น ครูทุกคนทราบข้อนี้ดีคือ ยิ่งสอนก็จะยิ่งเข้าใจบทเรียนที่ตนเองสอนได้ดียิ่งขึ้น
3. การสอนเพื่อนแบบตัวต่อตัว ทำให้เด็กได้รับความเอาใจใส่และความสนใจมากยิ่งขึ้น
4. เด็กทุกคนจะพยายามช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพราะคำนวณจากคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม
5. เด็กทุกคนเข้าใจดีว่าคะแนนของตนเองมีส่วนทำให้เพิ่มหรือลดคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม ดังนั้นทุกคนจะพยายามทำงานอย่างเต็มความสามารถ
6. เด็กทุกคนมีโอกาสฝึกทักษะทางสังคม มีเพื่อนร่วมกลุ่ม และเกิดการเรียนรู้วิธีการทำงานเป็นกลุ่ม หรือเป็นทีม ซึ่งจะเป็นประโยชน์มากเมื่อเข้าสู่ระบบการทำงานอย่างแท้จริง
7. เด็กมีโอกาสเรียนรู้กระบวนการกลุ่ม การปฏิบัติงานร่วมกัน และมีการทบทวนกระบวนการทำงานของกลุ่ม เพื่อให้ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานหรือคะแนนของกลุ่มดีขึ้น
8. เด็กเก่งมีบทบาททางสังคมในชั้นเรียนมากขึ้น ทำให้มีความรับผิดชอบต่อนหน้าที่ทางสังคม
9. ในการตอบคำถามในชั้นเรียน เมื่อทำงานเป็นกลุ่มเด็กจะช่วยเหลือซึ่งกันและกัน คนอื่นๆ อาจจะช่วยเหลือบ้าง เด็กในกลุ่มจะมีความผูกพันกันมากขึ้น

สรุปได้ว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือใช้ได้ผลดีและเป็นที่ยอมรับกันมากในปัจจุบันนี้ เนื่องจากลักษณะของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบร่วมมือ เป็นการเปิดโอกาสให้เด็กช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ใกล้ชิดสนิทสนมกันมากขึ้น เด็กเก่งจะช่วยเหลือเด็กอ่อน ทำให้เด็กที่เรียนอ่อนกล้าแสดงออก และมีความเชื่อมั่นในตนเองสูงขึ้นในการตอบคำถาม หรือแสดงความคิดเห็นภายในกลุ่มมีมากขึ้น

4.9 ประโยชน์ของการเรียนแบบร่วมมือ

ชูศรี สนิทประชากร (2534 : 46-47) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการเรียนแบบร่วมมือไว้ดังนี้

1. ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ที่ดีขึ้น และความรู้ที่มีความคงทนถาวร
2. รู้จักการใช้เหตุผล มีความเข้าใจในเรื่องนั้นอย่างลึกซึ้ง และมีความคิดสร้างสรรค์มากขึ้น
3. เกิดแรงจูงใจทั้งภายในและภายนอกที่จะเรียนรู้มากขึ้น
4. สนใจการทำงานและลดความไม่เป็นระเบียบวินัยของชั้นเรียนลงได้มาก เพราะทุกคนทำงานร่วมกัน
5. ได้รับแนวความคิด มีความสามารถมากขึ้น โดยการฟังคำแนะนำจากเพื่อน
6. มีการยอมรับในความแตกต่างระหว่างเพื่อนในด้านต่างๆ เช่น ลักษณะนิสัย เพศ ความสามารถ ระดับของสังคม และลักษณะอื่นๆ เป็นต้น
7. ใช้ความสามารถของตนเองอย่างเต็มที่ในการทำงานกลุ่ม
8. มีทักษะทางด้านสังคมมากขึ้น
9. มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาที่เรียน และครูผู้สอน
10. มีทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนร่วมชั้นเรียน และโรงเรียน

ปสาสน์ กงตาล (2535 : 21) กล่าวว่า การเรียนแบบร่วมมือเป็นการให้ผู้เรียนรู้จักคุณค่าของตนเองมากขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมกลุ่ม ซึ่งแต่ละคนจะมีบทบาทสำคัญต่อความสำเร็จของกลุ่ม และเมื่อประสบความสำเร็จในการทำงาน ความเข้าใจในเนื้อหาวิชาต่างๆ ทำให้เพิ่มความสนใจในการทำกิจกรรมการเรียนรู้มากขึ้น ซึ่งเป็นผลทำให้ผู้เรียนรู้จักคุณค่าของตนเองในชั้นเรียน สำหรับประสิทธิภาพในการสอนนั้นจะเห็นได้ว่า การเรียนแบบร่วมมือจะก่อให้เกิดบรรยากาศที่ทำให้ผู้เรียนได้สนทนาและเป็นการช่วยให้ตัวผู้เรียนและเพื่อนเข้าใจปัญหาชัดเจนยิ่งขึ้น แม้ว่าจะไม่สามารถหาคำตอบได้ แต่ระดับการติดตามปัญหาจะมีสูงกว่าการที่ครูเป็นผู้กำหนดให้ผู้เรียนฝ่ายเดียว และการที่ผู้เรียนสามารถอธิบายให้เพื่อนฟังได้ ก็จะเป็นการยกระดับความเข้าใจให้สูงขึ้นถึงระดับการถ่ายทอดความคิด การเรียบเรียงถ้อยคำอธิบาย จะปรับความเข้าใจให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

สรุปได้ว่า การเรียนแบบร่วมมือ เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิธีหนึ่ง ซึ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการทำงานร่วมกัน โดยมุ่งให้ผู้เรียนช่วยเหลือและรับผิดชอบงานร่วมกัน และทำให้ผู้เรียนมีโอกาสดำเนินการเรียนรู้ของตนเองให้ดียิ่งขึ้น

5. เอกสารเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD

5.1 ความเป็นมาของการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD

สลาบิน (Slavin. 1980 : 315-316) กล่าวว่า การเรียนการสอนในชั้นเรียนประกอบ ด้วยโครงสร้าง 3 ส่วน ดังนี้

1. โครงสร้างกิจกรรม คือ กิจกรรมทั้งหมดซึ่งกระทำในการเรียนการสอนแต่ละวัน กิจกรรมในชั้นเรียนที่ใช้กันทั่วไป ได้แก่ การบรรยายของครู การอภิปรายในชั้นเรียน และการทำแบบฝึกหัด การแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มย่อย เป็นโครงสร้างกิจกรรมอย่างหนึ่ง

2. โครงสร้างรางวัล การให้รางวัลมีหลายชนิด เช่น คะแนน คำชมเชยของครูหรือ สิ่งของ การให้รางวัลจะมีปริมาณและความถี่ต่างกัน ขึ้นอยู่กับพฤติกรรมที่ต้องการให้เกิดขึ้น ในบางกรณีการได้รับรางวัลของผู้เรียน อาจขึ้นอยู่กับการทำงานของผู้เรียนร่วมกับเพื่อนร่วมชั้น ในลักษณะที่ แข่งขันร่วมกัน หรือเป็นการให้รางวัลเฉพาะบุคคลโดยไม่ขึ้นต่อกัน โครงสร้างแต่ละชนิดจะมี ผลต่อการกระทำ และความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

3. โครงสร้างอำนาจ คือ อำนาจในการควบคุมกิจกรรมในชั้นเรียน ซึ่งผู้เรียนอาจ ควบคุมตนเอง มีเพื่อน หรือครูเป็นผู้ควบคุม

5.2 ความหมายของ STAD

STAD ย่อมาจาก Student Teams – Achievement Divisions หมายถึง วิธีการเรียน การสอนแบบร่วมมือ ซึ่งแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละ 4-5 คน ประกอบด้วยสมาชิกที่มี ระดับความสามารถแตกต่างกัน หลังจากที่ครูนำเสนอความรู้แก่ผู้เรียนทั้งชั้นเรียนแล้ว ผู้เรียน ในแต่ละกลุ่มหรือแต่ละทีมจะทำกิจกรรมร่วมกัน โดยการอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกัน และกัน ปรึกษาหารือกัน ให้ความช่วยเหลือกัน เพื่อให้สมาชิกแต่ละคนของกลุ่มมีความรู้ ความเข้าใจในบทเรียนมากขึ้น รวมทั้งเตรียมสมาชิกในกลุ่มของตนให้พร้อมสำหรับการทดสอบ หลังจากจบบทเรียนแต่ละบท ผู้เรียนจะร่วมมือกันศึกษาหาความรู้ แต่ในการทดสอบผู้เรียน แต่ละคนจะช่วยเหลือกันไม่ได้ ผลการทดสอบของผู้เรียนจะพิจารณาเป็น 2 ระดับ กล่าวคือ พิจารณาเป็นรายบุคคล และคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม ซึ่งจะส่งผลการบรรลุเป้าหมายของกลุ่ม ทุกคนมีส่วนร่วมทำให้คะแนนของกลุ่มเพิ่มหรือลด ผู้เรียนที่เก่งจะพยายามช่วยเหลือผู้เรียนที่อ่อน ด้วยการอธิบาย หรือแนะนำให้เข้าใจเรื่องที่เรียน เพื่อที่จะทำให้คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มสูงขึ้น โดยครูมีรางวัลเป็นการเสริมแรงด้วยการกล่าวชมเชย หรือประกาศนียบัตรแก่ผู้เรียนทั้งกลุ่ม หรือเป็นรายบุคคล เมื่อผู้เรียนสามารถทำคะแนนได้ตามหลักเกณฑ์ที่ครูกำหนดไว้

การสอนโดยการเรียนแบบ STAD โดยโรเบิร์ต อี สลาบิน (Robert. E. Slavin) แห่งมหาวิทยาลัยจอห์น ฮอปกินส์ (John Hopkins University) ประเทศสหรัฐอเมริกา (Arends. 1994 : 346) ได้พัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนแบบ STAD ซึ่งมีลำดับขั้นตอนดังนี้ (Slavin. 1990 : 54-62)

1. การนำเสนอบทเรียน (Class Presentation) ครูจะเป็นผู้ให้ความรู้แก่ผู้เรียนทั้งชั้นก่อน โดยใช้สื่อวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ ประกอบในการสอน เพื่อให้ผู้เรียนมีความสนใจและตั้งใจเรียน
2. การเรียนเป็นกลุ่มย่อย (Team Study) ซึ่งแต่ละทีมจะประกอบด้วยสมาชิกประมาณ 4-5 คน ซึ่งสมาชิกกลุ่มจะมีความแตกต่างกันในเรื่องเพศและระดับสติปัญญา ซึ่งหน้าที่สำคัญของกลุ่มก็คือ การเตรียมสมาชิกของกลุ่มให้สามารถทำแบบทดสอบได้ดี กิจกรรมของกลุ่มจะอยู่ในรูปการอภิปรายหรือการแก้ปัญหาร่วมกัน การแก้ไขความเข้าใจผิดของเพื่อนร่วมกลุ่ม กลุ่มจะต้องทำให้ดีที่สุดเพื่อช่วยสมาชิกแต่ละคนของกลุ่ม และจะต้องติวและสอนเพื่อนร่วมกลุ่มให้เข้าใจเนื้อหาที่จะเรียน ซึ่งการทำงานของกลุ่มจะเน้นความสัมพันธ์ของสมาชิกในกลุ่ม การนับถือตนเอง (Self-Esteem) และการยอมรับเพื่อนที่เรียนอ่อนซึ่งสิ่งที่ผู้เรียนควรคำนึงถึงคือ ผู้เรียนต้องช่วยเหลือเพื่อนให้รู้เนื้อหาอย่างถ่องแท้ ผู้เรียนไม่สามารถศึกษาเนื้อหาจบเพียงคนเดียวโดยที่เพื่อนในกลุ่มไม่เข้าใจ ถ้าหากไม่เข้าใจควรปรึกษาเพื่อนในกลุ่มก่อนปรึกษาครู และในการปรึกษากันในกลุ่มไม่ควรเสียงดังรบกวนกลุ่มอื่น
3. การทดสอบย่อย (Quizzes) เมื่อจบบทเรียนแต่ละบท ครูจะให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบสั้นๆ โดยทดสอบย่อยเป็นรายบุคคล (Individual Quizzes) ผู้เรียนทุกคนทำแบบทดสอบตามความสามารถของตนเอง ไม่สามารถช่วยเหลือกันได้
4. คะแนนในการพัฒนาตนเอง (Individual Improvement Scores) ซึ่งเป็นคะแนนที่ได้จากการเปรียบเทียบคะแนนที่สอบได้กับคะแนนฐาน โดยคะแนนที่ได้จะเป็นคะแนนความก้าวหน้าของผู้เรียน และผู้เรียนทุกคนมีโอกาสได้คะแนนสูงสุดเพื่อทำให้คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มสูงขึ้น หรืออาจจะไม่ได้คะแนนถ้าหากได้คะแนนน้อยกว่าคะแนนฐานมากกว่า 10 คะแนน
5. กลุ่มที่ได้รับการยกย่องหรือการยอมรับ (Team Recognition) เป็นกลุ่มที่จะได้รับการยกย่องและการยอมรับ หรือได้รับรางวัล โดยได้คะแนนเฉลี่ยตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งมี 3 ระดับ ดังนี้

เกณฑ์การประเมิน (คะแนนเฉลี่ยของทีม)	รางวัล
Criterion (Team Average)	Award
15	Good Team
20	Great Team
25	Super Team

การเสริมแรง เป็นสิ่งสำคัญในการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความประทับใจ และสนใจเรียนมากขึ้น การเสริมแรงตามหลักการของสกินเนอร์ (Skinner) มีทั้งการเสริมแรงทางบวก (Positive Reinforcement) และการเสริมแรงทางลบ (Negative Reinforcement) การเสริมแรงทางบวก เช่น การให้รางวัล การกล่าวคำชมเชย การให้คะแนน เป็นต้น สำหรับการเสริมแรงทางลบ เช่น การลงโทษ การตัดคะแนน การกล่าวคำตำหนิ (อารี พันธุ์ณี. 2540 : 114-115) ใน การเรียนการสอนครูจะใช้การเสริมแรงทั้ง 2 ลักษณะ โดยพิจารณาให้เหมาะสมกับสถานการณ์ ทั้งนี้ จากการทดสอบของเฮอร์ลอค (กมลรัตน์ หล้าสูงษ์. 2528 : 230; อ้างอิงจาก Hurlock. 1966) พบว่า เด็กโตชอบการชมเชยมากกว่าการตำหนิ สำหรับเด็กที่เรียนเก่ง เมื่อได้รับคำตำหนิจะพยายามกระทำสิ่งต่างๆให้ดีขึ้นกว่าการได้รับคำชมเชย

5.3 กฎเกณฑ์การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD

กฎเกณฑ์เป็นสิ่งที่สำคัญซึ่งครูจะต้องตระหนัก เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD มี 2 ประการ ดังนี้

1. เป้าหมายของกลุ่ม (Group Goal) มีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับผู้เรียน ทั้งนี้ เพราะกลุ่มจำเป็นต้องให้สมาชิกทุกคนในกลุ่มได้ทราบเป้าหมายของกลุ่มในการร่วมมือกันทำงาน ถ้าปราศจากกฎเกณฑ์ข้อนี้การทำงานจะไม่ประสบผลสำเร็จ

2. ความรับผิดชอบต่อตนเอง (Individual Accountability) สมาชิกในกลุ่มทุกคนจะต้องมีความรับผิดชอบต่อตนเองเท่าๆ กับรับผิดชอบต่อกัน กล่าวคือ กลุ่มจะได้รับการชมเชยหรือได้รับคะแนนต้องเป็นผลสืบเนื่องมาจากคะแนนรายบุคคลของสมาชิกในกลุ่ม ซึ่งจะนำไปคำนวณเป็นคะแนนของกลุ่มโดยใช้ระบบ “กลุ่มสัมฤทธิ์”

กฎเกณฑ์ทั้ง 2 ข้อนี้มีความสัมพันธ์กัน ซึ่งมีผลโดยตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD กล่าวคือเป้าหมายของกลุ่มเป็นสิ่งที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจที่จะช่วยเหลือสมาชิกคนอื่นๆ ในกลุ่มให้เรียนรู้ได้เหมือนกับตนเอง ถ้าปราศจากเป้าหมายของกลุ่ม ผู้เรียนก็จะทำงานผิดจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ ดังนั้นผู้เรียนจึงต้องทราบเป้าหมายของกลุ่มเพื่อความสำเร็จในการเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป้าหมายของกลุ่มอาจจะช่วยให้ผู้เรียนไม่กังวล ลังเล หรือไม่แน่ใจในการที่จะตั้งคำถามถามครู ซึ่งถ้าปราศจากข้อนี้ ผู้เรียนจะไม่กล้าถาม ในขณะที่เดียวกันถ้าปราศจากความรับผิดชอบต่อตนเองของสมาชิกในกลุ่มนั้นหมายความว่า สมาชิก 2 หรือ 3 คน ภายในกลุ่มเท่านั้นที่ต้องทำงานเองทั้งหมด บุคคลที่เหลือจะไม่ลงปฏิบัติงานกับเพื่อนในกลุ่ม และไม่ให้ความร่วมมือ อันจะเป็นสาเหตุให้วิธีการเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD ประสบความสำเร็จได้มากที่สุด

5.4 หลักการพื้นฐานที่สำคัญของการเรียนแบบ STAD

กิจกรรมการเรียนแบบ STAD จะประสบผลสำเร็จได้ต้องอาศัยหลักการพื้นฐาน 5 ประการ ดังนี้ (ชูศรี สนิทประชากร. 2534 : 47-48)

1. การพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันเชิงบวก (Positive Interdependence) เมื่อมีการจัดกลุ่มผู้เรียนแล้ว ผู้เรียนจะต้องแบ่งหน้าที่กัน ทุกคนจะมีส่วนร่วมในการทำงาน โดยการรับรู้จุดมุ่งหมายของการเรียน เพื่อให้การเรียนรู้ประสบความสำเร็จ การทำงานของกลุ่มมีลักษณะที่ต้องร่วมมือช่วยเหลือซึ่งกันและกัน อาจมีการแบ่งปันข้อมูลหรืออุปกรณ์ซึ่งนำมาประกอบ การเรียนรู้ร่วมกัน

2. การปฏิสัมพันธ์โดยตรงในระหว่างการทำงานกลุ่ม (Face to Face Promotive Interaction) ผู้เรียนจะต้องทำงานประสานกันอย่างใกล้ชิด โดยการสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน การสรุปเรื่อง การอธิบาย การขยายความในบทเรียนให้แก่เพื่อนสมาชิกในกลุ่ม เปิดโอกาสให้สมาชิกในกลุ่มได้เสนอแนวความคิดใหม่ๆ เพื่อคัดเลือกสิ่งที่ดี ถูกต้อง และเหมาะสมที่สุด

3. การรับผิดชอบงานของกลุ่ม (Individual Accountability at Group Work) การจัด การเรียนการสอนแบบ STAD จะประสบผลสำเร็จเมื่อสมาชิกทุกคนภายในกลุ่ม มีความรู้ใน เนื้อหาที่เรียนอย่างแท้จริง หรือได้รับการช่วยเหลือจากเพื่อนในกลุ่มให้เรียนรู้ได้ทุกคน ดังนั้น จึงจำเป็นต้องมีการทดสอบเพื่อประเมินผลว่าทุกคนเข้าใจหรือไม่ ซึ่งครูอาจใช้วิธีทดสอบโดย การสุ่มเรียกบุคคลใดบุคคลหนึ่งในกลุ่มให้เป็นผู้ตอบคำถาม ด้วยวิธีการนี้กลุ่มจึงต้องช่วยกันในการ เรียนรู้และช่วยกันทำงาน มีความรับผิดชอบต่องานของตนเป็นพื้นฐาน จะต้องเข้าใจในงาน ที่ตนรับผิดชอบอย่างชัดเจน อันจะก่อให้เกิดผลสำเร็จของกลุ่ม

4. การทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มย่อย ประกอบด้วยสมาชิกประมาณ 4-5 คน การ ทำงานร่วมกันจะฝึกให้ผู้เรียนมีทักษะในการพูด การยอมรับความสามารถของผู้อื่น การแก้ปัญหา ความขัดแย้ง และการประเมินผลการทำงานของกลุ่ม เพื่อให้กลุ่มสามารถทำงานร่วมกันได้ อย่างมีประสิทธิภาพ

5. กระบวนการกลุ่ม (Group Processing) นับเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างหนึ่งซึ่งทำให้ผู้เรียน สามารถวิเคราะห์เกี่ยวกับการทำงานของกลุ่ม เพื่อให้ประสบผลสำเร็จ เกิดการเรียนรู้ได้อย่าง แท้จริง รวมทั้งการปรับปรุงแก้ไขพฤติกรรมของสมาชิกภายในกลุ่ม หรือการทำงานของกลุ่ม

การจัดกิจกรรมการเรียนแบบ STAD เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือซึ่งจะ ช่วยส่งเสริมทักษะทางสังคมด้านต่างๆ ให้แก่ผู้เรียน จะทำให้ผู้เรียนสามารถออกไปสู่สังคม ภายนอกได้อย่างมีประสิทธิภาพ

6. เอกสารเกี่ยวกับการสอนตามแนวคู่มือครูของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา

หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา ได้จัดประชุมสัมมนาเพื่อหาวิธีการสอน ซึ่งสามารถทำให้ผู้เรียนมีคุณสมบัติ 3 ประการ คือ คิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาเป็น ซึ่งคุณสมบัติดังกล่าวได้กำหนดตามจุดประสงค์และจุดมุ่งหมายของหลักสูตรมัธยมศึกษา พุทธศักราช 2521 หน่วยศึกษานิเทศก์จึงจัดทำคู่มือการสอนให้โรงเรียนได้ยึดเป็นแนวทาง ซึ่งเรียกว่า คู่มือการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา โดยยึดรูปแบบการเรียนรู้ของ โรเบิร์ต เอ็ม กาเย (Robert M. Gagné) และลิสเชิลส์ เจ บริกส์ (Lisles J. Briggs) เป็นหลักสำคัญ (กรมสามัญศึกษา หน่วยศึกษานิเทศก์. 2527 : บทนำ)

6.1 การเรียนรู้ตามแนวของกาเย

การเรียนรู้ของกาเย (Gagné. 1967 : 62-170) ได้แบ่งการเรียนรู้แบบพื้นฐานเบื้องต้นตลอดจนการเรียนรู้แบบยากและซับซ้อน ดังนี้

1. การเรียนรู้เครื่องหมายและสัญญาณ (Signal Learning) เป็นการเรียนรู้ซึ่งผู้เรียนไม่สามารถควบคุมพฤติกรรมของตนเอง การเรียนรู้ประเภทนี้ ได้แก่ การเรียนรู้โดยการวางเงื่อนไขตามแบบของ พาฟลอฟ (Pavlov) ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับอารมณ์และความรู้สึก
2. การเรียนรู้ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งเร้าและการตอบสนอง (Stimulus Response Learning) เป็นการเรียนรู้จากการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนอง ผู้เรียนสามารถควบคุมพฤติกรรมของตนเองได้ มีความตั้งใจและรู้ตนเองในการที่จะเชื่อมโยงการตอบสนองที่เหมาะสมต่อสิ่งเร้าต่างๆ กัน เมื่อทำได้ถูกต้องและเหมาะสม จะได้รับรางวัลหรือการเสริมแรง
3. การเรียนแบบลูกโซ่ (Chain Learning) เป็นการเรียนรู้การประกอบกิจกรรมอย่างต่อเนื่องตามลำดับ ซึ่งประกอบด้วยความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนองตั้งแต่ 2 คู่ขึ้นไป เป็นพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการกระทำและทักษะต่างๆ ในการเคลื่อนไหว
4. การเรียนรู้โดยการเชื่อมโยงด้วยถ้อยคำภาษา (Verbal Association) เป็นเรื่องของการใช้ภาษา และเน้นความสำคัญของภาษาและถ้อยคำ
5. การเรียนรู้แบบจำแนกความแตกต่าง (Discrimination Learning) เป็นการเรียนรู้ซึ่งผู้เรียนสามารถมองเห็น และแบ่งแยกความแตกต่างระหว่างสิ่งเร้าได้เพื่อที่จะสนองตอบต่อสิ่งเร้านั้นให้ถูกต้อง
6. การเรียนรู้โมโนติ (Concept Learning) เป็นการเรียนการตอบสนองร่วมกันต่อกลุ่มของสิ่งเร้าที่มีความแตกต่างกัน ผู้เรียนต้องเรียนรู้สิ่งที่คล้ายกัน สามารถสรุปความเหมือนและแบ่งแยกความแตกต่างของสิ่งเร้าได้

7. การเรียนรู้กฎและหลักการ (Principle Learning) เป็นการเรียนรู้ซึ่งเกิดจากการร่วมมือหรือการเชื่อมโยงมโนคติ ตั้งแต่ 2 มโนคติขึ้นไปเข้าด้วยกัน และเมื่อตั้งเป็นกฎเกณฑ์ขึ้นได้แล้ว จะสามารถนำไปใช้ในสถานการณ์ต่างๆ ด้วยวิธีการที่คล้ายคลึงกันได้

8. การเรียนรู้การแก้ปัญหา (Problem Learning) เป็นการเรียนรู้ซึ่งต้องอาศัยความคิดโดยการรวมกฎเกณฑ์ต่างๆ ของการเรียนรู้ประเภทที่ 7 เข้าด้วยกัน และนำไปใช้ในการแก้ปัญหาได้

6.2 การจัดรูปแบบการเรียนการสอนของกาเย

อาคม จันทรสุนทร (2527 : 2-3) กล่าวว่า การจัดรูปแบบการเรียนการสอนของกาเยสามารถจัดรูปแบบการเรียนการสอน ซึ่งต้องอาศัยสมมติฐานเบื้องต้น 5 ประการ ดังนี้

1. การจัดรูปแบบการเรียนการสอน มุ่งให้เกิดการเรียนรู้ในแต่ละบุคคล การจัดรูปแบบการเรียนการสอนนี้จึงไม่ได้มุ่งที่บุคคลกลุ่มใหญ่ คือ มิใช่ระบบกระจายเสียงที่มุ่งให้ความรู้และทัศนคติแก่บุคคลในสังคมรวมๆ แต่จะมุ่งให้กับแต่ละบุคคลซึ่งที่รวมกันอยู่ในสังคม

2. การจัดรูปแบบการเรียนการสอน ทำได้ทั้งระยะสั้นและระยะยาว คือ เป็นทั้งการจัดรูปแบบหรือวางแผนการสอนในแต่ละชั่วโมง และการวางแผนการจัดการเรียนการสอนในบทเรียนหรือในรายวิชานั้นทั้งหมด ซึ่งอาจทำโดยครูแต่ละคนหรือเป็นคณะช่วยกันทำได้

3. การจัดรูปแบบการเรียนการสอนถือว่า เป็นการจัดรูปแบบการเรียนการสอนอย่างมีระบบจะมีผลอย่างมากต่อการพัฒนาการของผู้เรียนแต่ละคน กล่าวคือ ถ้ามีการจัดรูปแบบการเรียนการสอนที่ดีแล้ว ผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้ได้ดีกว่าการเรียนรู้ด้วยตนเองตามธรรมชาติ

4. การจัดรูปแบบการเรียนการสอน ควรจัดทำเชิงระบบ กล่าวคือ มีขั้นตอนตั้งแต่การพิจารณาความต้องการ ความจำเป็น เป้าหมาย และการดำเนินการเป็นขั้นๆ ต่อเนื่องกันตลอดจนถึงขั้นที่ผู้เรียนทราบผลการปฏิบัติ หรือประเมินผลวิธีการดำเนินงานได้

5. การจัดรูปแบบการเรียนการสอนต้องอยู่บนพื้นฐานความรู้ที่ว่า มนุษย์เรามีการเรียนรู้อย่างไร คือ ต้องการรู้กระบวนการเรียนและสภาพการเรียนรู้ต่างๆ

ดังนั้น การจัดรูปแบบการเรียนการสอน คือ การวางแผนการเรียนการสอนให้เป็นระบบ กล่าวคือ เป็นการกำหนดภาพรวมของการเรียนการสอน ซึ่งจะดำเนินการแสดงให้เห็นถึงองค์ประกอบต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกัน หรืออาจจะเป็นระบบขนาดใหญ่ เช่น ระบบการจัดรายวิชา หรือเป็นการออกแบบระยะยาว หรือในระบบย่อยๆ เช่น ในระดับการสอนแต่ละชั่วโมง

6.3 หลักการและเหตุผลในการจัดรูปแบบการเรียนการสอน

อาคม จันทรสุนทร (2527 : 6-7) กล่าวถึงหลักการและเหตุผลในการจัดรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวของกาเย ไว้ดังนี้

1. ควรเริ่มต้นด้วยการทำความเข้าใจความต้องการที่จำเป็นของการเรียนการสอนนั้น เป็นกลุ่มผู้รับผิดชอบกำหนดเป้าหมายกว้างๆ ของการเรียนการสอน พร้อมกับพิจารณาว่ามีทรัพยากรสิ่งสนับสนุนที่จะใช้ในการเรียนการสอนอะไรบ้าง มากน้อยเพียงใด และมีข้อจำกัดอย่างไร
2. นำเป้าหมายกว้างๆ ในการเรียนการสอน และกำหนดโครงสร้างของหลักสูตร โดยยึดเป้าหมายในข้อ 1 จัดทำเป็นเป้าหมายของแต่ละรายวิชา
3. จุดประสงค์แต่ละรายวิชา สามารถระบุถึงสมรรถภาพการเรียนรู้ นั่นคือ สามารถจะบอกผลของการเรียนการสอนหรือการเรียนรู้ออกมาในรูปของพฤติกรรมที่สังเกตได้
4. ระบุถึงสมรรถภาพต่างๆ ของมนุษย์ให้ชัดเจน เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนเป็นไปตามสภาพภายในและภายนอกได้ถูกต้อง การใช้แต่หลักการเรียนรู้ทั่วๆ ไปจะไม่ได้ในวงกว้างเท่านั้น การรู้และการใช้หลักการเรียนรู้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งแต่ละสมรรถภาพจะทำให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ
5. เมื่อรู้สภาพหรือกฎแห่งการเรียนรู้สมรรถภาพต่างๆ จะทำให้มีการวางแผน และกำหนดลำดับขั้นตอนของการเรียนการสอนได้ดีขึ้น
6. ขั้นตอนของการวางแผนการเรียนการสอน คือ ต้องทำเป็นหน่วยย่อยที่มีขอบเขตจำกัด แต่มีรายละเอียดมากขึ้น และจัดทำรายละเอียดของจุดประสงค์ จากจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม
7. เมื่อแต่ละรายวิชาทำเป็นหน่วยย่อย หรือทำเป็นบทเรียน ซึ่งมีจุดประสงค์การเรียนรู้เชิงพฤติกรรมอย่างชัดเจนแล้ว ต้องจัดสถานการณ์ต่างๆ ให้เหมาะสมกับจุดประสงค์นั้นๆ ทั้งนี้รวมทั้งการปฏิบัติของผู้สอน และการจัดสื่อการเรียนการสอนต่างๆ ซึ่งจะต้องหาทางเลือกที่ดีและให้ได้ตรงตามจุดประสงค์นั้นๆ
8. ขั้นตอนที่จะทำให้การเรียนการสอนสมบูรณ์คือ การประเมินผลซึ่งจะต้องประเมินตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ การประเมินผลในแต่ละบทเรียนตามจุดประสงค์การเรียนรู้เชิงพฤติกรรม ควรจะใช้การทดสอบแบบอิงเกณฑ์ หรือการทดสอบโดยยึดจุดประสงค์เป็นหลัก
9. เพื่อให้เห็นภาพพจน์ของการวางแผนการเรียนการสอนทั้งระบบ จะต้องพิจารณาถึงการจ้ดระบบการเรียนการสอน ซึ่งครูผู้สอนจะเป็นผู้มีบทบาทสำคัญที่จะจ้ดระบบการเรียนการสอน ถ่ายทอดความรู้ให้แก่ผู้เรียน โดยเน้นความสามารถของแต่ละบุคคล เพื่อให้ระบบการเรียนการสอนสมบูรณ์จะต้องพิจารณาถึงการประเมินผลเมื่อสิ้นสุดงาน เพื่อพิจารณาประสิทธิภาพการจัดรูปแบบการเรียนการสอนด้วย

6.4 การจัดเหตุการณ์เพื่อพัฒนาสมรรถภาพมนุษย์

การจัดการเรียนการสอนต้องสอดคล้องกับการเรียนรู้ของมนุษย์ และจะต้องยึดตาม จุดประสงค์และคำนึงถึงสมรรถภาพของผู้เรียน ซึ่งจัดเหตุการณ์สอนตามลำดับขั้นตอนดังนี้ (อาคม จันทรสุนทร. 2527 : 2-3)

1. สร้างความสนใจ เป็นวิธีการนำเข้าสู่บทเรียน โดยการสนทนาซักถาม หรือใช้ วัสดุ อุปกรณ์ เชื่อมประสบการณ์เดิมกับสิ่งที่จะเรียนรู้ใหม่ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและ พร้อมที่จะเรียนบทเรียนใหม่

2. แจ้งจุดประสงค์ คือ เพื่อให้ผู้เรียนทราบว่า เรื่องที่จะเรียนต่อไป เมื่อเรียนจบ แล้วผู้เรียนจะต้องมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทิศทางใด และเป็นไปตามจุดประสงค์หรือไม่ ผู้เรียนจะต้องเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามหลักสูตร

3. ทบทวนความรู้เดิม เป็นการตรวจสอบความรู้พื้นฐานของผู้เรียนก่อนที่จะเรียน บทเรียนใหม่ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงประสบการณ์เดิมกับประสบการณ์ใหม่ได้ โดยการซักถามหรือการทดสอบ เป็นต้น

4. เสนอบทเรียนใหม่ โดยใช้อุปกรณ์ เพื่อให้บทเรียนใหม่น่าสนใจ เป็นขั้นที่ครูจัด ประสบการณ์ใหม่ให้กับผู้เรียน ซึ่งจะเป็นประสบการณ์ที่มีความสำคัญต่อตัวผู้เรียน

5. ให้แนวความรู้ เพื่อเป็นพื้นฐานสำหรับผู้เรียนที่จะฝึกปฏิบัติ ครูจะเป็นผู้ให้ แนวทางการเรียนรู้แก่ผู้เรียน โดยวิธีการที่เหมาะสมและสอดคล้องกับสมรรถภาพของมนุษย์ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของจุดประสงค์ปลายทาง

6. ผู้เรียนปฏิบัติ ครูผู้สอนควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรม แสดง ความคิดเห็น ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ได้ทำงานร่วมกับผู้อื่น และการแสดงออกตามสภาพการณ์ ที่เหมาะสม เป็นต้น เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปปฏิบัติในชีวิตจริงได้

7. ให้ข้อมูลย้อนกลับ คือ ให้ผู้เรียนทราบผลการปฏิบัติ เมื่อผู้เรียนได้ทำกิจกรรมใด กิจกรรมหนึ่ง และสามารถทราบผลทันที ย่อมเป็นผลดีต่อตัวผู้เรียนเอง ถ้าหากพบข้อบกพร่อง จะได้แก้ไขได้ทันที ในขั้นตอนนี้ผู้สอนอาจจะติชมด้วยตนเอง หรือให้กลุ่มเพื่อนหรือตัวผู้เรียนเอง เป็นผู้ประเมินผล

8. ประเมินผลการเรียนการสอนตามจุดประสงค์ ทำให้ผู้เรียนทราบว่าผู้เรียนสามารถ บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ในแต่ละคาบหรือไม่ ซึ่งอาจเป็นผลมาจากการสอนของครูผู้สอน หรือ เกิดจากตัวผู้เรียน วิธีการปฏิบัติคือ ครูผู้สอนอาจจะประเมินได้จากการทดสอบย่อย หรือ สังเกตพฤติกรรมอื่นๆ ของผู้เรียน เป็นต้น

9. ส่งเสริมความแม่นยำและการถ่ายโอนความรู้ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ในสถานการณ์อื่นๆ ได้โดยการสรุปเน้นและย้ำ เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจในสิ่งที่เรียน เช่น ให้ทำการบ้าน ทำรายงาน หรือศึกษาเพิ่มเติม นอกเหนือจากความรู้ที่ได้รับ

จากลำดับขั้นของเหตุการณ์การสอนเพื่อพัฒนาสมรรถภาพของมนุษย์ เมื่อนำมาจัดแผนการสอนสามารถจัดลำดับขั้นตอนได้ดังนี้ (หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา. 2534 : 45)

- ขั้นที่ 1 สร้างความสนใจ
- ขั้นที่ 2 แจ้งจุดประสงค์
- ขั้นที่ 3 ทบทวนความรู้เดิมก่อนที่จะเริ่มต้นบทเรียนใหม่
- ขั้นที่ 4 เสนอบทเรียนใหม่ โดยใช้วัสดุอุปกรณ์ต่างๆ
- ขั้นที่ 5 ให้แนวการเรียนรู้
- ขั้นที่ 6 ปฏิบัติกิจกรรม
- ขั้นที่ 7 แจ้งผลการปฏิบัติ
- ขั้นที่ 8 ประเมินผลการเรียนการสอนตามจุดประสงค์
- ขั้นที่ 9 ส่งเสริมความแม่นยำและการถ่ายโอนการเรียนรู้

สรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อให้มีประสิทธิภาพและได้ประสิทธิผลนั้น จะต้องศึกษาเกี่ยวกับหลักการ วิธีการ และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับขั้นตอนการเรียนรู้ของมนุษย์ ตลอดจนทฤษฎีทางจิตวิทยา เพื่อเป็นแนวทางในการลำดับขั้นตอนการสอนที่ถูกต้องเหมาะสม และให้ผู้เรียนเกิดการเรียนตามธรรมชาติของการเรียนรู้ นอกจากนี้จะต้องมีการวางแผนงาน การปฏิบัติตามแผน และการประเมินผล คู่มือครูจะเป็นเครื่องชี้แนะในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ เพื่อเป็นแนวทางให้ครูผู้สอนได้ปฏิบัติและปรับปรุงแก้ไขให้เกิดผลทั้งผู้เรียนและผู้สอนตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้

7. เอกสารเกี่ยวกับความสนใจ

7.1 ความหมายของความสนใจ

นักการศึกษาและนักจิตวิทยาหลายท่านได้ให้ความหมายของความสนใจไว้ดังนี้

ดิวอี้ และธอร์นไดค์ (Dewey. 1959 : 66 ; Thorndike. 1959 : 118) กล่าวว่า ความสนใจ หมายถึง ลักษณะของบุคลิกลักษณะซึ่งแสดงความรู้สึกรับรู้หรือความพอใจที่บุคคลมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แนวความคิดหรือกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของโพเวลล์ (Powell. 1963 : 330) ที่กล่าวว่า ความสนใจ หมายถึง แรงผลักดันที่กระตุ้นให้บุคคลกระทำการใดให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

กูด (Good. 1973 : 223) กล่าวว่า ความสนใจหมายถึง ความรู้สึกชอบของบุคคล ที่แสดงต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งความรู้สึกนั้นอาจมีชั่วขณะหนึ่ง หรืออาจจะมีถาวร ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับ ความอยากรู้อยากเห็นของแต่ละบุคคล และประสบการณ์ทำให้ความสนใจของแต่ละบุคคลมี สภาพแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (2528 : 32) ที่กล่าวว่า ความสนใจ เป็นความรู้สึกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งความสนใจของแต่ละบุคคลแตกต่างกัน เนื่องจากองค์ประกอบที่สำคัญๆ ซึ่งได้แก่ ความถนัด ความต้องการ และสภาพแวดล้อมใน สังคมที่แตกต่างกัน

กล่าวโดยสรุป ความสนใจ หมายถึง ความรู้สึกชอบ ความพอใจ ความเอาใจใส่ ความอยากรู้อยากเห็น และความกระตือรือร้นที่จะเข้าร่วมกิจกรรม ซึ่งความสนใจเกิดจาก ความต้องการ ความถนัด และสภาพแวดล้อมส่งผลให้บุคคลมีความเพียรพยายามทำกิจกรรม ให้บรรลุตามจุดมุ่งหมาย ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอน ผู้สอนควรพยายามสร้างความสนใจ ให้แก่ผู้เรียน

7.2 ลักษณะของความสนใจ

โพเวลล์ (Powell. 1963 : 330) กล่าวว่า นักเรียนที่มีความสนใจในการเรียนจะทำให้ เกิดความตั้งใจเรียน มีสมาธิในการเรียน และสามารถติดตามเนื้อหาที่เรียนได้ตลอด ซึ่งจะส่ง ผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนด้วย

วนิช บรรจง และคนอื่นๆ (2516 : 33) กล่าวถึงลักษณะของความสนใจดังนี้

1. ความสนใจ เป็นความรู้สึก หรือเจตคติที่เข้มข้นอยู่ในวงแคบ คือ บุคคลจะต้องมี ความสนใจต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งเป็นอย่างๆ ไป
2. ความสนใจ เป็นเรื่องของแต่ละบุคคล บุคคลหนึ่งอาจจะสนใจต่อสิ่งหนึ่ง แต่ บุคคลอื่นๆ อาจจะไม่สนใจต่อสิ่งนั้น
3. ความสนใจ ทำให้บุคคลเอาใจใส่และจดจำสิ่งที่ตนสนใจ
4. เมื่อเกิดความสนใจต่อสิ่งใดแล้ว ย่อมมีความมุ่งหมายอย่างใดอย่างหนึ่งต่อสิ่งนั้น เช่น ต้องการอยากรู้ให้มากขึ้น ต้องการปฏิบัติ เป็นต้น
5. บุคคลย่อมมีความมุ่งมั่นที่จะทำให้สำเร็จตามความมุ่งหมาย ถ้าบุคคลนั้นมีความ สนใจต่อสิ่งนั้น

ทวี ท่อแก้ว และอภรณ์ สินภิบาล (2517 : 60-61) ได้กล่าวเพิ่มเติมเกี่ยวกับ ลักษณะของความสนใจ กล่าวไว้ดังนี้

1. ความสนใจ เป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นภายในบุคคลเนื่องจากสภาพแวดล้อมต่างๆ และเปลี่ยนแปลงได้ตามสถานการณ์

2. ความสนใจของแต่ละบุคคล มีความเข้มข้นแตกต่างกัน
3. ความสนใจ ทำให้บุคคลเกิดความมุ่งมั่นที่จะทำให้เกิดผลสำเร็จ
4. บุคคลย่อมมีความสนใจต่อสิ่งต่างๆ ที่แตกต่างกัน
5. ความสนใจอาจเป็นความรู้สึกชั่วขณะหรือตลอดไป

ลักษณะของความสนใจที่นักการศึกษาได้กล่าวไว้ สรุปได้ว่า ความสนใจเป็นเรื่องของแต่ละบุคคล ทุกคนอาจสนใจสิ่งต่างๆ แตกต่างกันไป สิ่งทีบุคคลหนึ่งสนใจอาจไม่เป็นที่สนใจของอีกบุคคลหนึ่ง ความสนใจเป็นลักษณะที่มีจิตใจจดจ่ออยู่กับสิ่งใดสิ่งหนึ่งเป็นเวลานานแล้วสามารถทำให้เกิดความตั้งใจได้ ลักษณะและระดับความสนใจของแต่ละบุคคลแตกต่างกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความต้องการ ความถนัด ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อมในสังคมที่แตกต่างกัน เป็นต้น

7.3 องค์ประกอบของความสนใจ

สุชา จันทน์เอม และสุรางค์ จันทน์เอม (2518 : 73) กล่าวถึงองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับความสนใจของเด็กไว้ดังนี้

1. ความสนใจเกิดขึ้นจากความพร้อม ความต้องการ และอิทธิพลของสิ่งแวดล้อม
2. ความสนใจต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งเป็นเรื่องของแต่ละบุคคล โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนเราทุกคนไม่จำเป็นต้องมีความสนใจในสิ่งเดียวกัน และในระยะเวลาเดียวกัน
3. ความสนใจมีความสัมพันธ์อย่างสูงกับสุขภาพของร่างกาย เด็กจะสนใจสิ่งใดเป็นระยะสั้นหรือระยะยาว ย่อมขึ้นอยู่กับความสมบูรณ์ของร่างกาย
4. ความสนใจเฉพาะอย่างนั้นอาจเปลี่ยนแปลงตามวัยและระยะเวลาของแต่ละบุคคล แต่แบบแผนของความสนใจค่อนข้างคงที่ ทำให้สามารถวัดความสนใจของบุคคลในอนาคตได้
5. ความสนใจมีความสัมพันธ์อย่างสูงกับสภาพทางจิตใจ และเชาวน์ปัญญาของเด็ก ที่มีเชาวน์ปัญญาดำจะสนใจต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งและไม่สลับซับซ้อน และเด็กที่มีเชาวน์ปัญญาสูงมักจะสนใจหลายอย่างในเวลาเดียวกันและเป็นเรื่องสลับซับซ้อน
6. ความสนใจมีความสัมพันธ์อย่างสูงกับพื้นฐานประสบการณ์ของเด็ก เด็กจะสนใจเรื่องใด เด็กย่อมต้องมีความรู้เรื่องนั้นพอสมควร ถ้าเด็กขาดประสบการณ์อาจไม่เกิดความสนใจ เป็นแต่เพียงอยากรู้อยากเห็นชั่วคราวแล้วก็เลิกสนใจ

ความสนใจต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งของบุคคลเกิดขึ้นจากความพร้อม ความต้องการ ความถนัด ประสบการณ์ และอิทธิพลของสิ่งแวดล้อม และอาจเปลี่ยนแปลงตามวัยและกาลเวลาของแต่ละบุคคล ความสนใจเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อการเรียนรู้ซึ่งจะช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความตั้งใจ มีความพยายามในการเรียนอันจะส่งผลทำให้ประสบผลสำเร็จในการเรียน

7.4 ชนิดของความสนใจ

ประสาร ทิพย์ธารา (2521 : 103-104) กล่าวว่า ความสนใจ แบ่งออกเป็น 2 ชนิด ดังนี้

1. ความสนใจภายใน เกิดขึ้นกับบุคคลตามธรรมชาติ คือ รู้สึกพอใจ สนใจ ต้องการคิด และกระทำโดยไม่รู้ตัว ความสนใจชนิดนี้ก่อให้เกิดนิสัยที่ดี การทำงานได้ดี นักการศึกษากล่าวว่า ความสนใจชนิดนี้เป็นความสนใจที่แท้จริง และเป็นชนวนนำไปสู่บุคคลกระทำกิจกรรมต่างๆ ได้ เป็นเวลานานอย่างมั่นใจ จึงควรส่งเสริมความสนใจชนิดนี้ให้มากที่สุด

2. ความสนใจภายนอก เกิดขึ้นภายหลังความสนใจภายใน โดยเกิดขึ้นจากสาเหตุต่างๆ เช่น ความกลัวสอບตก หรือความกลัวได้รับโทษ ฯลฯ ทำให้เกิดความสนใจในการทำงานมากขึ้น ความสนใจภายนอกนี้ไม่มั่นคงถาวรเท่ากับความสนใจภายใน แต่นับว่าดีกว่าที่จะไม่มี ความสนใจ เพราะความสนใจภายนอกอาจพัฒนาไปสู่ความสนใจภายในได้

ความสนใจภายในและความสนใจภายนอก เป็นองค์ประกอบที่สำคัญซึ่งจะทำให้ บุคลากรกระทำกิจกรรมต่างๆ และทำให้บุคคลพัฒนาตนเองในการทำงานให้บรรลุผลสำเร็จและมีประสิทธิภาพ

7.5 สาเหตุของความสนใจ

สุชา จันท์ธอม และสุรางค์ จันท์ธอม (2515 : 108-109) กล่าวถึงสาเหตุของความสนใจ สรุปได้ดังนี้

1. ความสนใจ เกิดจากการเห็นคุณค่าของสิ่งนั้น
2. ความสนใจ เกิดจากแรงจูงใจของสิ่งเร้า
3. เด็กมีความถนัดและมีประสบการณ์ในสิ่งนั้น
4. ความสนใจ เป็นสิ่งที่มีความหมายต่อเด็ก และมีความสัมพันธ์กับชีวิต
5. ความสนใจ เป็นสิ่งแปลกใหม่และทำให้เด็กเกิดความตื่นเต้น

นอกจากนี้ สงวน สุทธิเลิศอรุณ (2530 : 92) กล่าวถึงสาเหตุของความสนใจไว้ดังนี้

1. ความรู้ บุคคลที่มีความรู้ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งแล้วทำให้บุคคลนั้นเกิดความสนใจเรื่องอื่นๆ ต่อไป

2. สาเหตุมาจากการกระทำตามอย่างเพื่อน หรือลัทธิเอาอย่าง
3. บุคคลได้รับผลประโยชน์จากความสนใจในสิ่งนั้นๆ
4. ความอยากรู้อยากเห็น
5. สาเหตุมาจากเรื่องส่วนตัว ซึ่งเป็นเหตุผลของแต่ละบุคคล

บุคคลจะเกิดความสนใจต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เนื่องจากการได้รับรู้เกี่ยวกับสิ่งนั้นแล้วเอาใจจดจ่อในสิ่งที่รับรู้อย่างต่อเนื่อง จนเกิดความรู้สึกตอบสนองอย่างเต็มที่หรือพอใจในสิ่งนั้น ในที่สุดก็กลายเป็นความสนใจในสิ่งที่รับรู้สิ่งนั้นๆ ความสนใจอาจจะเกิดขึ้นจากหลายสาเหตุขึ้นอยู่กับเหตุผลของแต่ละบุคคล ซึ่งได้แก่ ความรู้ ความถนัด ประสบการณ์ ความอยากรู้อยากเห็น การเลียนแบบ และผลประโยชน์ในสิ่งนั้นๆ เป็นต้น

7.6 การสร้างความสนใจ

มาสโลว์ (Maslow. 1970 : 109) กล่าวว่า การสร้างความสนใจในการเรียน ครูผู้สอนควรคำนึงถึงสิ่งต่างๆ ดังนี้

1. การตอบสนองความต้องการขั้นพื้นฐาน เช่น จัดบรรยากาศการเรียนให้น่าสนใจ ให้การยอมรับผู้เรียนทุกคน จัดกิจกรรมที่ต้องแข่งขันกับตนเอง และลดการเปรียบเทียบกับผู้อื่น
2. การพัฒนาความสามารถ เช่น การจัดสภาพการเรียนให้กระตุ้นความสามารถของผู้เรียน และให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียน
3. จัดประสบการณ์การเรียน เพื่อให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จ
4. คำนึงถึงผลเสียของการแข่งขัน เพราะทำให้นักเรียนขาดความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน
5. ให้ความช่วยเหลือผู้เรียนบางคนซึ่งต้องการความช่วยเหลือเป็นพิเศษ
6. กระตุ้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ และศึกษาด้วยตนเอง

สุโท เจริญสุข (2525 : 72) เสนอแนวทางในการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนมีความสนใจในการเรียน

1. ควรนำเอาเรื่องหรือสิ่งแปลกใหม่มาเล่าหรือแสดงให้ผู้เรียนดู
2. การทำบทเรียนให้สนุกสนาน โดยการใช้สื่ออุปกรณ์ เทคนิคและวิธีการสอนที่หลากหลาย
3. การทำบทเรียนให้กระชับ โดยใช้ถ้อยคำที่เข้าใจง่าย และเป็นรูปธรรมมากกว่านามธรรม
4. ให้ผู้เรียนมีโอกาสดแสดงความคิดเห็น หรือกระตุ้นให้ผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอ โดยใช้คำถาม กิจกรรม และอุปกรณ์ต่างๆ เป็นต้น
5. การจัดบรรยากาศหรือสิ่งแวดล้อมให้น่าสนใจ
6. ให้การเสริมแรง

นอกจากนี้ กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (2528 : 234) เสนอแนวคิดเกี่ยวกับวิธีการสร้างความสนใจให้กับผู้เรียน สรุปได้ดังนี้

1. ศึกษาความต้องการของผู้เรียนส่วนใหญ่ เพื่อจะได้จัดบทเรียน สภาพห้องเรียน และสื่อการเรียนต่างๆ ให้ตรงกับความต้องการ
2. สำรวจพื้นฐานทางด้านความถนัดของผู้เรียน เพื่อจัดสภาพการเรียนการสอนให้ตรงกับความถนัดนั้นๆ
3. จัดสภาพห้องเรียนให้น่าสนใจ มีการตั้งคำถามยั่วและท้าทายความสามารถของผู้เรียน พยายามให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนให้มากที่สุด เช่น การแสดงความคิดเห็น การแก้ปัญหา เป็นต้น
4. ให้การเสริมแรง โดยพยายามให้ผู้เรียนได้ประสบความสำเร็จในการเรียน หรือการทำงานนั้นๆ โดยเลือกให้ตรงกับความถนัดและความสามารถของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนสนใจสิ่งที่ได้รับมอบหมาย
5. ชี้ทาง หรือให้ผู้เรียนทราบความก้าวหน้าในการทำงานของตนเองทุกระยะ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนมีความสนใจที่จะทำงานนั้นๆ ต่อไป

ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ครูผู้สอนควรนำเทคนิคและวิธีการสอนที่ทันสมัยเพื่อสร้างความสนใจ กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนาน หรือให้ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมและให้มีโอกาสพบเห็นสิ่งแปลกใหม่ก็จะช่วยสร้างความสนใจในการเรียนให้เกิดขึ้นได้

7.7 การวัดความสนใจ

การวัดความสนใจให้ได้ผลถูกต้อง เป็นสิ่งที่กระทำได้ยากทั้งนี้เนื่องจากความสนใจของแต่ละบุคคลแตกต่างกัน และขึ้นอยู่กับองค์ประกอบอื่นๆ เช่น อายุ เพศ สถิติปัญญา การศึกษา อาชีพ ฐานะทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม เป็นต้น ได้มีผู้สนใจในการศึกษาแนวทางเกี่ยวกับการวัดความสนใจของแต่ละบุคคลไว้ดังนี้

เฮอร์ล็อก (Hurlock. 1955) กล่าวว่า บุคคลสามารถวัดความสนใจได้ 3 วิธี คือ วิธีการสังเกต การสัมภาษณ์ และใช้แบบสอบถามวัดความสนใจ ส่วนโพเวลล์ (Powell. 1963 : 337-338) ได้เสนอวิธีวัดความสนใจของบุคคลไว้ดังนี้

1. ใช้แบบวัดความสนใจ (Interest Inventories) ซึ่งประกอบด้วยข้อความชุดหนึ่งสำหรับให้แต่ละบุคคลแสดงความชอบหรือไม่ชอบต่อข้อความต่างๆ เหล่านั้น
2. ใช้แบบสอบถามปลายเปิด (Open-ended Questionnaires) โดยให้ผู้ตอบมีอิสระที่จะตอบคำถามต่างๆ ได้ตามความรู้สึกแท้จริงของตน
3. ใช้การสัมภาษณ์ (Interviews) ซึ่งผู้สัมภาษณ์สามารถสังเกตเห็นพฤติกรรมของผู้ถูกสัมภาษณ์

นอกจากนี้ รวีวรรณ อังคนุรักษ์พันธุ์ (2533 : 205; อ้างอิงจาก Super. 1957. 218-219) กล่าวถึง การวัดความสนใจว่าสามารถกระทำได้ในลักษณะต่างๆ กัน เนื่องจากความสนใจเป็นแรงผลักดันที่กระตุ้นให้บุคคลกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือแสดงพฤติกรรม ถ้าต้องการวัดความสนใจของบุคคลนั้นจะสามารถวัดหรือประเมินได้จากการกระทำหรือการแสดงพฤติกรรมสามารถศึกษาได้โดยวิธีการ ดังนี้

1. ความสนใจส่วนตัว (Expressed Interests) เป็นวิธีการศึกษาจากคำพูดหรือถ้อยคำของบุคคลเกี่ยวกับความสนใจ ความสนใจที่ได้จากการศึกษานี้เป็นพื้นฐานของการศึกษาความสนใจวิธีอื่น ซึ่งให้คุณค่าที่จำกัดและยังเชื่อมั่นไม่ได้เต็มที่นัก

2. ความสนใจชั้นอาสา (Manifest Interests) เป็นวิธีการศึกษาจากพฤติกรรม การแสดงออกที่สังเกตได้ ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่บุคคลนั้นทำให้เป็นงานอดิเรกหรืองานประจำ

3. ความสนใจจากแบบทดสอบ (Test Interests) เป็นวิธีการศึกษาจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากวิชาซึ่งบุคคลนั้นสนใจ โดยยึดพื้นฐานของทฤษฎีที่ว่าบุคคลจะเลือกเรียนในวิชาที่บุคคลนั้นสนใจ

4. ความสนใจจากแบบสำรวจ (Inventoried Interests) เป็นวิธีการศึกษาโดยใช้แบบสำรวจ โดยให้บุคคลแสดงความรู้สึกชอบและไม่ชอบ แล้วนำผลจากแบบสำรวจไปวิเคราะห์ทางสถิติได้ผลออกมาเป็นคะแนนความสนใจ

การวัดความสนใจของบุคคลสามารถทำได้หลายวิธีคือ วิธีการสังเกต การสัมภาษณ์ และใช้แบบสอบถามวัดความสนใจ แต่วิธีหนึ่งที่จะนำไปวัดความสนใจในการเรียนได้ดีคือ การใช้แบบสอบถามวัดความสนใจ ดังนั้นจะใช้วิธีใดวิธีหนึ่งขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ สถานการณ์และดุลยพินิจของบุคคลที่จะนำไปใช้

8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับโครงสร้างระดับยอด

งานวิจัยในต่างประเทศ

บาร์ทเลทท์ (Bartlett. 1979 : 6641-A) ได้สอนโครงสร้างระดับยอดของข้อเขียนเชิงสารกโหวหารแก่นักเรียนเกรด 9 จำนวน 325 คน ในโรงเรียนขนาดใหญ่ โดยให้นักเรียนบ่งชี้และใช้โครงสร้างระดับยอดของข้อเขียนแบบเหตุผล ข้อเขียนเปรียบเทียบ ข้อเขียนบรรยาย คุณลักษณะ และข้อเขียนปัญหา-การแก้ไข ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนใช้ยุทธวิธีการอ่านโดยบ่งชี้โครงสร้างระดับยอด สามารถจำเรื่องราวที่อ่านได้มากกว่าผู้เรียนที่ไม่ได้รับการฝึกการใช้โครงสร้างระดับยอด

ไมเยอร์และคนอื่นๆ (Meyer and others. 1980 : 96) ได้ศึกษาพฤติกรรมการอ่านของผู้เรียนเกรด 9 จาก Mesa, Arizona ว่าจะใช้ TLS หรือไม่ และผลของคำสัญญาณทางภาษา (Signal Words) ที่มีต่อการใช้ TLS โดยใช้เรื่องที่เรียบเรียงไว้เป็นอย่างดี และเป็น TLS ชนิดปัญหา - การแก้ไข สำหรับฉบับที่เรียบเรียงไม่ดีนั้นมีความสำคัญเหมือนกับฉบับแรก แต่ตัดคำสัญญาณทางภาษาที่บอกชนิดของ TLS ออก ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนน้อยกว่า 50% ของผู้เรียนเกรด 9 ใช้ TLS ในการอ่านและการระลึกถึงเรื่องที่อ่านแล้ว และ 22% ของผู้เรียนกลุ่มนี้ใช้การเขียนบันทึกความจำด้วย ผู้เรียนที่มีความเข้าใจในการอ่านสูงใช้ TLS และผู้ใช้ TLS จะจดจำใจความของเรื่องได้มากกว่า และสามารถแยกข้อความที่เคยและไม่เคยอ่านออกจากกัน ได้ดีกว่ากลุ่มผู้เรียนที่ไม่ใช้ TLS ส่วนคำสัญญาณไม่มีผลต่อความจำ

เทย์เลอร์ (Taylor. 1984 : 405-408) ได้ศึกษาการระลึกได้ (Recall) ของนักเรียนและความสามารถในการอ่านของนักเรียนระดับ 6 และระดับ 4 ซึ่งแบ่งเป็นกลุ่มที่มีความสามารถในการอ่านดี ปานกลาง และอ่อน และกลุ่มผู้ใหญ่ ผลการทดลองปรากฏว่ากลุ่มผู้ใหญ่ระลึกถึงเรื่องที่อ่านแล้วได้ดีกว่าทุกกลุ่ม นักเรียนระดับ 6 กลุ่มเก่งใช้ TLS มากกว่านักเรียนกลุ่มอ่อน และนักเรียนที่ใช้ TLS จะใช้เวลาในการระลึกเรื่องมากกว่า

แมคเดอมอทท์ และบริซด์แมน (McDermott and Bridgeman. 1991 : 122-A) ได้ทดลองสอนโดยใช้โครงสร้างระดับยอดในการสอนโครงสร้างชนิดบรรยาย และชนิดปัญหา - การแก้ไขแก่ผู้เรียนเกรด 4 จำนวน 66 คน ปรากฏผลการทดลองดังนี้

1. ก่อนการฝึกใช้โครงสร้างระดับยอด นักเรียนที่เก่งจะสรุปบทความปัญหา-การแก้ไขได้ดีกว่านักเรียนระดับปานกลางและอ่อน
2. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้โครงสร้างระดับยอด สามารถสรุปบทความปัญหา-การแก้ไขได้ดีกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการสอน
3. การสอนนักเรียนที่เรียนปานกลางและอ่อนโดยใช้โครงสร้างระดับยอดชนิดปัญหา-การแก้ไขเป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพในการปรับปรุงความเข้าใจในการอ่าน
4. การสอนโครงสร้างระดับยอดชนิดบรรยายแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ คือ ความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกัน

งานวิจัยในประเทศ

เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (1987 : 95-101) ศึกษาผลของการใช้ชุดการเรียนการสอน โครงสร้างระดับยอดและวิธีการสอนแบบเดิมในการสอนอ่านวิชาภาษาอังกฤษแก่นักเรียนไทย เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย สังคมศึกษา วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และทัศนคติในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ในประเทศไทยที่ได้มาจากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling) จากภาคทางภูมิศาสตร์ทั้ง 4 ภาค คือ ภาคกลาง โรงเรียนเจ้าพระยา-วิทยาคม กรุงเทพมหานคร ภาคใต้ โรงเรียนเดชะปัตตนิยานุกูล จังหวัดปัตตานี ภาคตะวันออก เฉียงเหนือ โรงเรียนสารคามพิทยาคม จังหวัดมหาสารคาม และภาคเหนือ โรงเรียนนุญพราช วิทยาลัย จังหวัดเชียงใหม่ แล้วสุ่มนักเรียนมาโรงเรียนละ 100 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 50 คน และกลุ่มควบคุม 50 คน ใช้เวลาในการทดลองจำนวน 15 คาบ คาบละ 50 นาที

สรุปผลการวิจัย โดยการวิเคราะห์การวิจัยด้วย Meta Analysis ผลการทดลองปรากฏ ดังนี้

1. นักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกัน โดยนักเรียนในกลุ่มควบคุมร้อยละ 89 มีคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนในกลุ่มทดลอง (ขนาดอิทธิพลเท่ากับ 1.25)
2. นักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษแตกต่างกัน โดยนักเรียนในกลุ่มควบคุมร้อยละ 79 มีคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนในกลุ่มทดลอง (ขนาดอิทธิพลเท่ากับ .80)
3. นักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยแตกต่างกัน โดยนักเรียนในกลุ่มควบคุมร้อยละ 74 มีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนในกลุ่มทดลอง (ขนาดอิทธิพลเท่ากับ .63)
4. นักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาแตกต่างกัน โดยนักเรียนในกลุ่มควบคุมร้อยละ 36 มีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนในกลุ่มทดลอง (ขนาดอิทธิพลเท่ากับ .37)
5. นักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์แตกต่างกัน โดยนักเรียนในกลุ่มควบคุมร้อยละ 87 มีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนในกลุ่มทดลอง (ขนาดอิทธิพลเท่ากับ 1.74)
6. นักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์แตกต่างกัน โดยนักเรียนในกลุ่มควบคุมร้อยละ 82 มีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนในกลุ่มทดลอง (ขนาดอิทธิพลเท่ากับ .97)
7. นักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีทัศนคติในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกัน โดยนักเรียนในกลุ่มควบคุมร้อยละ 88 มีคะแนนเฉลี่ยทัศนคติในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนในกลุ่มทดลอง (ขนาดอิทธิพลเท่ากับ 1.16)

รัชชา เดชสุภา (2535 : 101) ศึกษาผลของวิธีสอนโครงสร้างระดับยอดและประสบการณ์เดิมที่มีต่อความสามารถในการอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษ และการดิ่งประสบการณ์เดิมมาใช้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีประสบการณ์เดิม และได้รับการสอนต่างกันด้วยวิธีสอนแบบโครงสร้างระดับยอด (TLS) และวิธีสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่าความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้โครงสร้างระดับยอดกับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูแตกต่างกัน โดยความสามารถทางการอ่านของนักเรียนที่เรียนโดยการใช้โครงสร้างระดับยอดสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่เรียนตามคู่มือครู

รัชณี หลักเหล็ก (2538 : 85) ศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจและความสนใจในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนแบบโครงสร้างระดับยอด (TLS) ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือกับการสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบโครงสร้างระดับยอดด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือกับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

กิตดา ปรัตถจริยา (2540 : 120) ศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ เจตคติต่อการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนโดยใช้โครงสร้างระดับยอดประกอบกลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้กับการสอนอ่านตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่า ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและความสามารถในการเขียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้โครงสร้างระดับยอดประกอบกับกลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ปิยวรรณ ศิริรัตน์ (2543 : 87) ศึกษาความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษและความสามารถในการทำงานร่วมกันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนแบบโครงสร้างระดับยอดด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ CIRC กับการสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบโครงสร้างระดับยอดด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ CIRC กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สรุปได้ว่า การสอนอ่านด้วยโครงสร้างระดับยอดทำให้
โดยใช้โครงการเขียนของข้อความนั้นๆ ในการแสวงหาความห
ผู้เรียนสามารถเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ดี มีประสิทธิภาพและรวดเร็ว

9. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนแบบร่วมมือ

งานวิจัยในต่างประเทศ

มีกินส์ (Meekins. 1987 : 421) ศึกษาผลของการใช้เทคนิคการเรียนรู้เป็นทีมแบบ STAD ที่มีต่อความก้าวหน้าทางวิชาการและการยอมรับทางสังคมของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่มีความบกพร่องทางด้านการเรียนรู้ โดยศึกษาจากนักเรียนเกรด 5 จำนวน 55 คน ใช้เวลาในการศึกษา 18 วัน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD มีความก้าวหน้าทางวิชาการมากกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สตีลส์ (Steals. 1990 : 1564) ศึกษาด้านการอ่านและการเขียน โดยใช้ยุทธวิธีการสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค Cooperative Integrated Reading and Composition (CIRC) กับนักเรียนเกรด 9 และ 11 จำนวน 81 คน ผลการทดลองพบว่า คะแนนทดสอบมาตรฐานในการอ่านและเขียนของนักเรียนกลุ่มเกรด 9 เป็นที่น่าพอใจ ส่วนกลุ่มทดลองในกลุ่มนักเรียนเกรด 11 มีคะแนนเพิ่มขึ้นในด้านการอ่าน คะแนนของกลุ่มควบคุมของนักเรียนกลุ่มเกรด 11 ลดลงทั้งการอ่านและการเขียน

งานวิจัยในประเทศ

มยุรี สาลิวงศ์ (2535 : 120-122) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์และความภาคภูมิใจในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ เอส ที เอ ดี กับนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามคู่มือครูของ สสวท. ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ เอส ที เอ ดี กับนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามคู่มือครูของ สสวท. มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ความภาคภูมิใจในตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สายวรุณ ทองวิทยา (2539 : 55) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาและมนุษยสัมพันธ์ในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่สอนโดยการเรียนแบบ เอส ที เอ ดี กับการสอนตามคู่มือครู ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบ เอส ที เอ ดี มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีมนุษยสัมพันธ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เสนีย์ แสงดี (2543 : 72) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย และความสนใจในการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบกิจกรรม เอส ที เอ ดี กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากผลการศึกษางานวิจัยดังกล่าวทั้งต่างประเทศและภายในประเทศ สรุปได้ว่านักเรียนส่วนมากที่เรียนโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนเป็นกลุ่มแบบกลุ่มเดิม

10. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสนใจ

งานวิจัยในประเทศ

พนาน้อย รอดชู (2540 : 99) ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาและความสนใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาด้วยอรรถลักษณะแบบวิธีการกับการสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักเรียนกลุ่มทดลองมีความสนใจสูงกว่ากลุ่มควบคุม

บรรเจิด พุฒารัตน์ (2541 : 77) ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษและความสนใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาที่มีเนื้อหาทางวัฒนธรรมกับการสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มทดลองมีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่ากลุ่มควบคุม

จิราพร สุจริต (2543 : 59) ศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีเพื่อการสื่อสาร ของ คีธ จอห์นสัน (Keith Johnson) กับการสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .01

ณิชาภัทร วัฒนพานิช (2543 : 59) ศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีอรรถฐานด้วยสื่อหนังสือพิมพ์กับการสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

วรุณี สิงห์ประสาทพร (2544 : 65) ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน การเขียน และความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนการแก้ปัญหาแบบ IDEAL กับการสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

วีระชัย ศรีสร้อย (2544 : 66) ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน การเขียน และความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของคีธ จอห์นสัน (KEITH JOHNSON) กับการสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปได้ว่า ความสนใจเป็นปัจจัยที่สำคัญที่มีผลต่อการเรียนรู้ เนื่องจากความสนใจเป็นแรงผลักดันที่กระตุ้นให้บุคคลกระทำกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งที่ตนเองมีความรู้สึกรักชอบหรือพอใจ เมื่อได้ปฏิบัติในสิ่งนั้นแล้วย่อมทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ดีบรรลุผลสำเร็จ ดังนั้นผู้สอนควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยคำนึงถึงความสนใจ ความถนัด ความสามารถในการเรียนรู้ และความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน รวมทั้งการจัดบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ที่สามารถสร้างความสนใจ ซึ่งจะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพระมารดานิจจานุเคราะห์ เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2544 ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษหลัก 7 (อ 013) จำนวน 3 ห้องเรียน รวมนักเรียน 135 คน ซึ่งแต่ละห้องประกอบด้วยนักเรียนที่มีความสามารถสูง ความสามารถปานกลาง และความสามารถต่ำคละกัน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพระมารดานิจจานุเคราะห์ เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2544 ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษหลัก 7 (อ 013) จำนวน 80 คน ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม ด้วยวิธีการจับสลากมาจำนวน 2 ห้องเรียน เพื่อแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 1 กลุ่ม และกลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม และแบ่งนักเรียนในกลุ่มทดลองออกเป็นกลุ่มย่อย โดยใช้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษหลัก 6 (อ 012) ซึ่งแต่ละกลุ่มประกอบด้วยนักเรียนที่มีระดับความสามารถสูง ความสามารถปานกลาง และความสามารถต่ำคละกัน ในอัตราส่วน 1 : 2 : 1 โดยใช้วิธีการสอนดังนี้

กลุ่มทดลอง ได้รับการสอนอ่านโดยใช้วิธีสอนด้วยโครงสร้างระดับยอดประกอบกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD

กลุ่มควบคุม ได้รับการสอนอ่านโดยใช้วิธีการสอนตามคู่มือครู

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า มีดังนี้

1. แผนการสอนของกลุ่มทดลอง เป็นแผนการสอนอ่านด้วยโครงสร้างระดับยอด ประกอบกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD
2. แผนการสอนของกลุ่มควบคุม เป็นแผนการสอนอ่านตามคู่มือครู
3. แบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ จำนวน 40 ข้อ
4. แบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 20 ข้อ

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

1. การสร้างแผนการสอนของกลุ่มทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2539 (กระทรวงศึกษาธิการ. 2539) โดยศึกษาขอบข่ายเนื้อหา รายวิชา วัตถุประสงค์ของหลักสูตร จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา วิธีการสอน แนวการจัดกิจกรรมและสื่อการเรียนการสอน กระบวนการวัดและประเมินผล

1.2 ศึกษารายละเอียดของเนื้อหา รายวิชาภาษาอังกฤษหลัก 7 (อ 013) จากแบบเรียน วารสาร หนังสือพิมพ์ หรือสิ่งตีพิมพ์ต่างๆ ซึ่งนักเรียนสามารถพบเห็นได้ในชีวิตประจำวัน (Authentic Texts) ที่มีระดับความยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

1.3 ศึกษาขั้นตอนการสอนด้วยโครงสร้างระดับยอดจากเอกสารประกอบการสอน และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

1.3.1 ทฤษฎีและหลักการสอนอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้โครงสร้างระดับยอดตามหลักการ และขั้นตอนของบาร์ทเลต (Bartlett. 1978) ซึ่งเสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (1987 : 135-233) นำมาปรับปรุงและแก้ไข

1.3.2 เอกสารคำสอน หลักสูตร และการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2531)

1.3.3 The Effects of Using Top – Level Structure Instructional Modules and Traditional Teaching Method in Teaching English Reading to Thai Students (Rattanaovich. 1987.)

1.4 ศึกษาทฤษฎีและหลักการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD (Student Teams – Achievement Divisions) ของ โรเบิร์ต อี สลาวิน (Robert E. Slavin. 1990, 1995) จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

1.4.1 Cooperative Learning Theory, Research and Practice. (Slavin. 1990)

1.4.2 Cooperative Learning Theory, Research and Practice Second Edition. (Slavin. 1990)

1.5 กำหนดเนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้เป็นเนื้อหาเกี่ยวกับโครงสร้างระดับยอดที่มีขอบข่ายเนื้อหาวิชาสอดคล้องกับหลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539 กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมใช้เนื้อหาเดียวกัน เนื้อหาโครงสร้างระดับยอดที่นิยมใช้กันโดยทั่วไปมี 4 ชนิด ดังนี้

1.5.1 การบอกรายละเอียดหรือรายการ (Descriptive or Listing)

1.5.2 ปัญหาและข้อแก้ไข (Problem – Solution)

1.5.3 เหตุและผล (Cause and Effect)

1.5.4 การเปรียบเทียบ (Comparison – Contrast)

กลุ่มทดลอง ได้รับการสอนด้วยโครงสร้างระดับยอดประกอบกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD ซึ่งมีขั้นตอนการสอนดังนี้

ขั้นที่ 1 ผู้สอนเสนอรูปแบบโครงสร้างระดับยอดทั้ง 4 ชนิด ได้แก่ การบอกรายละเอียดหรือรายการ (Descriptive or Listing) ปัญหาและข้อแก้ไข (Problem – Solution) เหตุและผล (Cause and Effect) และการเปรียบเทียบ (Comparison – Contrast) พร้อมทั้งยกตัวอย่างประกอบให้ผู้เรียนเข้าใจ ในการอภิปรายจะใช้สื่อการสอน เช่น เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ และแผ่นใส

ขั้นที่ 2 ผู้สอนยกตัวอย่างคำที่เป็นกุญแจสำคัญ สำหรับชนิดของโครงสร้างระดับยอดให้ผู้เรียนฝึกใช้คำเหล่านี้เพื่อหาชนิดของโครงสร้างระดับยอดจากข้อความต่างๆ คำที่เป็นกุญแจสำคัญเหล่านั้น ได้แก่

2.1 คำที่แสดงโครงสร้างระดับยอดชนิดบอกรายละเอียดหรือรายการ ได้แก่ many, all, several, indication of, specific number, sequence, etc.

2.2 คำที่แสดงโครงสร้างระดับยอดชนิดปัญหาและข้อแก้ไข ได้แก่ problem, question...solution, this had to be done...this is how we did it, etc.

2.3 คำที่แสดงโครงสร้างระดับยอชชนิดเหตุและผล ได้แก่ before..., as a result, then, if, although, etc.

2.4 คำที่แสดงโครงสร้างระดับยอชชนิดการเปรียบเทียบ บอกความแตกต่างหรือความคล้ายคลึง ได้แก่ contrast, different, same, on the other hand, just as...so, whereas, two, inspite of, etc.

ขั้นที่ 3 ให้ผู้เรียนฝึกทำไดอะแกรม หาชนิดของโครงสร้างระดับยอชจากข้อความต่างๆ แต่ละชนิด ผู้สอนต้องเตรียมหาข้อความที่มีโครงสร้างระดับยอชแตกต่างกันในแต่ละชนิด ข้อความที่ใช้ไม่ต้องมีความยาวมากนัก ทั้งนี้เพื่อการฝึกหาโครงสร้างระดับยอชของผู้เรียนขั้นต้นได้อย่างง่าย ก่อนจะทำในระดับที่ยากขึ้นต่อไป และเพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาสแสดงความคิดเห็นอภิปรายร่วมกัน และช่วยกันคิดค้นคว้าหาเหตุผลในการทำงานร่วมกันให้ประสบความสำเร็จ โดยให้ผู้เรียนทำกิจกรรมกลุ่มตามลำดับขั้นตอนดังนี้

3.1 แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มตามความสามารถที่แตกต่างกัน กลุ่มละ 4 คน โดยใช้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ กำหนดผู้เรียนที่มีความสามารถสูง 1 คน ความสามารถปานกลาง 2 คน และความสามารถต่ำ 1 คน คละกัน โดยกำหนดบทบาทหน้าที่ของสมาชิกภายในกลุ่ม ผู้สอนฝึกทักษะการทำงานกลุ่มให้แก่ผู้เรียน และทุกครั้งที่ขึ้นบทเรียนใหม่ให้สมาชิกภายในกลุ่มหมุนเวียนกันทำหน้าที่

3.2 ผู้เรียนแต่ละกลุ่มเลือกข้อความ บทความ หรือเรื่องที่ศึกษาตามความสนใจ

3.3 ผู้เรียนแต่ละคนภายในกลุ่มช่วยกันศึกษาเนื้อเรื่อง ด้วยการหาชนิดของโครงสร้างระดับยอช เพื่อจับใจความสำคัญ และบอกรายละเอียดของเรื่อง

3.4 ผู้เรียนแต่ละคนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับผลงานภายในกลุ่ม และช่วยกันสรุปเรื่องที่อ่าน โดยการเขียนใจความสำคัญ และบอกรายละเอียดของเรื่องลงในไดอะแกรม

ขั้นที่ 4 ผู้เรียนแต่ละกลุ่มรายงานในชั้นเรียนและร่วมมือกันอภิปราย แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับผลงานของแต่ละกลุ่ม พร้อมทั้งปรับปรุงและแก้ไขผลงาน

ขั้นที่ 5 ผู้เรียนแต่ละกลุ่มเลือกข้อความ บทความ หรือเรื่องที่สนใจเพื่อหาชนิดของโครงสร้างระดับยอชแล้วอภิปรายแสดงความคิดเห็น เพื่อรวบรวมใจความสำคัญและรายละเอียดของเรื่องลงในไดอะแกรม หรือสรุปเป็นข้อความภาษาอังกฤษสั้นๆ แล้วนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน

ขั้นที่ 6 การประเมินผล

6.1 การตรวจผลงานของผู้เรียน

6.2 การประเมินผลการทำงานกลุ่ม โดยใช้แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรม

6.3 การทดสอบย่อยเป็นรายบุคคล (Individual Quizzes) เมื่อจบบทเรียน (ใช้เวลาประมาณ 25 นาที) การทดสอบจะพิจารณาคะแนนมี 2 ระดับดังนี้

6.3.1 คะแนนรายบุคคล

6.3.2 คะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม

2. การสร้างแผนการสอนของกลุ่มควบคุม

ผู้วิจัยศึกษาหลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539 โดยศึกษาขอบข่ายเนื้อหา รายวิชา วัตถุประสงค์ของหลักสูตรเนื้อหา วิธีการสอน วิธีการวัดและประเมินผล โดยยึด จุดประสงค์การเรียนรู้และใช้เนื้อหาเดียวกันกับที่ใช้ในแผนการสอนของกลุ่มทดลอง

กลุ่มควบคุม ได้รับการสอนอ่านตามคู่มือครู โดยมีขั้นตอนการสอนดังนี้

ขั้นที่ 1 สร้างความสนใจ โดยการสนทนาถึงสถานการณ์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับ บทเรียน หรือการใช้วัสดุอุปกรณ์ต่างๆ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในบทเรียน เป็นการสร้าง แรงจูงใจให้กับผู้เรียนในการนำเข้าสู่บทเรียน

ขั้นที่ 2 แจกจุดประสงค์การเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนทราบจุดมุ่งหมายของบทเรียน และจุดมุ่งหมายปลายทางของการเรียนการสอนเนื้อหาในบทเรียน

ขั้นที่ 3 ทบทวนความรู้หรือประสบการณ์เดิม โดยใช้คำถาม วัสดุอุปกรณ์ต่างๆ ทบทวนเนื้อเรื่อง คำศัพท์ สำนวน และโครงสร้างทางไวยากรณ์

ขั้นที่ 4 เสนอบทเรียนใหม่ ครูอ่านเนื้อเรื่องให้ผู้เรียนฟัง ผู้เรียนอ่านตามครู อธิบายความหมายของคำศัพท์ สำนวน โครงสร้างทางไวยากรณ์ โดยใช้อุปกรณ์ต่างๆ เช่น รูปภาพ บัตรคำ เป็นต้น

ขั้นที่ 5 ให้แนวการเรียนรู้ โดยแนะนำให้ผู้เรียนทำกิจกรรมด้วยตนเอง เช่น แนะนำ วิธีการทำกิจกรรม แหล่งค้นคว้า โดยใช้คำถามเป็นการนำทางให้

ขั้นที่ 6 ลงมือปฏิบัติ ให้ผู้เรียนอ่านเรื่องในใจ ทำแบบฝึกหัด และกิจกรรมตาม จุดประสงค์ที่กำหนดไว้

ขั้นที่ 7 แจกผลการปฏิบัติ โดยครูตรวจแก้ไขข้อบกพร่องในการทำแบบฝึกหัดของ ผู้เรียน ให้คำชมเชยเมื่อผู้เรียนทำงานถูกต้อง แก้ไขเมื่อผู้เรียนทำผิด และอธิบายเพิ่มเติมเมื่อ ผู้เรียนไม่เข้าใจ

ขั้นที่ 8 ประเมินผลการเรียนรู้ โดยสังเกตจากการอ่าน การตอบคำถาม การทำ แบบฝึกหัด การทำแบบทดสอบ และความร่วมมือของผู้เรียน

ขั้นที่ 9 ส่งเสริมความแม่นยำและถ่ายโอนความรู้ เพื่อเป็นการสรุปย้ำ ทบทวน บทเรียน โดยการทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติม

3. นำแผนการสอนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 5 ท่าน ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บงอร พานทอง อาจารย์ ดร.สมลักษณ์ สุขเมธ อาจารย์วิณา อ่องแสงคุณ Mr.Mario Ocampo Jr. และ Miss Georgia Jane Dear ตรวจสอบความถูกต้องของการใช้ภาษา ความเหมาะสมของเนื้อหา การจัดกิจกรรม การเรียนการสอน วิธีการวัดและประเมินผล เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมยิ่งขึ้น และให้บรรลุตามเป้าหมาย

4. นำแผนการสอนที่ได้รับการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญและได้ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองกับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพระมารดานิจจานุเคราะห์ เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2544 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน เพื่อพิจารณาหาข้อบกพร่องในการใช้ภาษา การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ความเหมาะสมของเนื้อหาและเวลาที่กำหนด เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขอีกครั้งก่อนนำไปทดลองสอนจริง

5. การสร้างแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ มีดังต่อไปนี้

5.1 แบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ เป็นแบบทดสอบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ โดยผู้วิจัยศึกษาวิธีการสอนแบบทดสอบและการประเมินผลจากหนังสือ Modern Language Testing ของวอลเล็ท (Vallete. 1977) หนังสือ Language Test at School ของออลเลอร์ (Oller. 1978 : 340-379) หนังสือ Technique in Testing ของแม็ดเซน (Madsen. 1983 : 212) เอกสารคำสอน หลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา (เสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์. 2531) แนวทางการสร้างข้อสอบ ภาษา (อัจฉรา วงศ์โสธร. 2538 : 147-165) เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้ (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2539 : 93-109) และการทดสอบและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ (อัจฉรา วงศ์โสธร. 2539 : 119-216)

5.2 ศึกษารายละเอียดของเนื้อหาจากแบบเรียนและเอกสารจริง (Authentic Materials) ที่คัดเลือกไว้ ซึ่งมีความยากง่ายในระดับเดียวกับเนื้อหาที่ใช้ในการอ่าน จำนวน 20 คาบ ผู้วิจัยสร้างแบบทดสอบแบบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 80 ข้อ โดยการสร้างข้อสอบ วัดพฤติกรรมการอ่านตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้ ดังนี้

5.2.1 การจับใจความสำคัญ

5.2.2 การบอกรายละเอียดของเรื่อง

5.2.3 การแปลความ

5.2.4 การตีความ

5.2.5 การขยายความ

5.2.6 การสรุปความ

5.3 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการสอนภาษาอังกฤษจำนวน 5 ท่าน ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บังอร พานทอง อาจารย์อรุณศรี กุมุท อาจารย์ ดร.สมลักษณ์ สุเมธ อาจารย์วีณา อ่องแสงคุณ และ Mr.Mario Ocampo Jr. เพื่อตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยพิจารณาข้อสอบที่สร้างขึ้นให้สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้ / โดยใช้เกณฑ์การกำหนดคะแนนความคิดเห็นไว้ดังนี้

- 1 ข้อความมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
- 0 ไม่แน่ใจว่าข้อความนั้นสอดคล้องกับการเรียนรู้
- 1 ข้อความไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

บันทึกผลการพิจารณาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญแต่ละบุคคลในแต่ละข้อ เพื่อหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาหรือดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ โดยผู้วิจัยจะคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องมากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 ซึ่งแสดงว่าข้อคำถามนั้นมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา สำหรับข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องน้อยกว่า 0.5 ผู้วิจัยนำไปปรับปรุงแก้ไขให้อยู่ในเกณฑ์ใช้ได้ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2539 : 248-249)

5.4 นำแบบทดสอบที่คัดเลือกไว้ไปทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนแม่พระฟาติมา เขตดินแดง กรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นโรงเรียนของฝ่ายการศึกษา อัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ ที่มีนโยบายการจัดการศึกษาในแนวทางเดียวกัน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2544 จำนวน 100 คน เพื่อหาค่าความยากง่าย (Difficulty) และค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) โดยกำหนดเกณฑ์การตรวจให้คะแนนพิจารณาดังนี้

ข้อที่ตอบถูกต้อง	1 คะแนน
ข้อที่ตอบผิด	0 คะแนน
ข้อที่ไม่ตอบ	0 คะแนน
ข้อที่ตอบมากกว่า 1 ข้อ	0 คะแนน

นำผลที่ได้ไปวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (r) โดยใช้เทคนิค 27% กลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ แล้วเปิดตารางวิเคราะห์ของ จุง เทห์ ฟาน (Chung Teh-Fan) เพื่อคัดเลือกข้อทดสอบที่มีความยากง่าย (P) ระหว่าง .20-.80 และข้อที่มีค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ .20 ขึ้นไป ซึ่งแสดงว่าข้อคำถามนั้นอยู่ในเกณฑ์ใช้ได้ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538 : 217-218) ไว้จำนวน 40 ข้อ ซึ่งมีค่าความยากง่าย (P) อยู่ระหว่าง .26-.78 และค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง .23-.57

5.5 นำแบบทดสอบที่วิเคราะห์ค่าความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (r) ไปคำนวณหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตร KR-20 ของ กูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538 : 197-198) ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.84

6. แบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

6.1 ศึกษาหลักการสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยของ วิเชียร เกตุสิงห์ (2530) รวีวรรณ อังคณรักษ์พันธุ์ (2533 : 43-213) และอัจฉรา วงศ์โสธร. (2539 : 1-8)

6.2 สร้างแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ข้อความในแบบสอบถาม จะถามในด้านความรู้สึกชอบ ความพอใจ ความเอาใจใส่ กระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรม ความมานะพยายามและตั้งใจเรียนของผู้เรียน หรือการปฏิบัติซึ่งตรงกับผู้เรียนมากที่สุด โดยลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ของ ลิเคิร์ท (Likert) ซึ่งมีตัวเลือก 4 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก น้อย และน้อยที่สุด ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถาม จำนวน 40 ข้อ และกำหนดคะแนนในการตอบตัวเลือกของแต่ละข้อความ ดังนี้

ข้อความนั้นแสดงความรู้สึกหรือการปฏิบัติในทางบวก (Positive) พิจารณาเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

มากที่สุด	4	คะแนน
มาก	3	คะแนน
น้อย	2	คะแนน
น้อยที่สุด	1	คะแนน

ข้อความนั้นแสดงความรู้สึกหรือการปฏิบัติในทางลบ (Negative) พิจารณาเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

มากที่สุด	1	คะแนน
มาก	2	คะแนน
น้อย	3	คะแนน
น้อยที่สุด	4	คะแนน

ตัวอย่างแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง แบบสอบถามฉบับนี้ถามเกี่ยวกับความรู้สึกหรือการปฏิบัติของนักเรียนเกี่ยวกับความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ให้นักเรียนพิจารณาข้อความที่กำหนดให้ และทำเครื่องหมาย / ลงในช่องว่างของแต่ละข้อความ ตามปริมาณความเป็นจริง

ข้อ	ความรู้สึกหรือการปฏิบัติ	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
(0)	ข้าพเจ้าชอบเรียนวิชาภาษาอังกฤษ		/....		
(00)	ข้าพเจ้ารู้สึกสนุกสนานกับกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ				

6.3 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการสร้างแบบสอบถามจำนวน 5 ท่าน ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บึงอร พานทอง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ระวีวรรณ พันธุ์พานิช ผู้ช่วยศาสตราจารย์จิราภรณ์ บุญส่ง อาจารย์ ดร.สมลักษณ์ สุขเมธ และ อาจารย์ วรีณา อ่องแสงคุณ ตรวจสอบคุณภาพความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) พิจารณาความเหมาะสมของการใช้ภาษา ลักษณะของข้อความแสดงความรู้สึกหรือการปฏิบัติในทางบวกและทางลบ และพิจารณาว่าข้อความนั้นมีความสอดคล้องกับการวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษหรือไม่

- +1 ข้อความนั้นสอดคล้องกับการวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
- 0 ไม่แน่ใจว่าข้อความนั้นสอดคล้องกับการวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
- 1 ข้อความนั้นไม่สอดคล้องกับการวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

6.4 นำแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษไปหาคุณภาพ โดยนำไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนแม่พระฟาติมา เขตดินแดง กรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นโรงเรียนของฝ่ายการศึกษา อัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ ที่มีนโยบายการจัดการศึกษาในแนวทางเดียวกัน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2544 จำนวน 100 คน

6.5 นำผลคะแนนการตรวจสอบแบบสอบถาม หาค่าอำนาจจำแนกของข้อความเป็นรายข้อ โดยตรวจสอบและรวบรวมคะแนนทุกข้อของผู้เรียนแต่ละคนเข้าด้วยกัน แล้วนำมาเรียงลำดับคะแนนของผู้ที่ตอบได้คะแนนสูงสุดถึงต่ำสุด และแบ่งเป็นกลุ่มสูง กลุ่มต่ำ โดยใช้เทคนิค 25% แล้วนำคะแนนแต่ละข้อไปทดสอบหาค่าอำนาจจำแนก โดยวิธีการแจกแจงแบบที (t-distribution) เพื่อคัดเลือกข้อคำถามข้อที่มีค่าอำนาจจำแนก t ตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไป แสดงว่าข้อคำถามนั้นอยู่ในเกณฑ์ใช้ได้ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538 : 215-217) คัดเลือกไว้จำนวน 20 ข้อ และค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 3.39-9.08

6.6 นำแบบสอบถามที่คัดเลือกไว้ไปหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538 : 200) ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.90

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบแผนการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ผู้วิจัยใช้แบบแผนการทดลองแบบ Randomized Control – Group Pretest – Posttest Design (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538 : 249)

ตาราง 2 แบบแผนการทดลอง

กลุ่ม	สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
ER	T ₁	X	T ₂
CR	T ₁	~X	T ₂

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการทดลอง

E	หมายถึง	กลุ่มทดลอง (Experimental Group)
C	หมายถึง	กลุ่มควบคุม (Control Group)
R	หมายถึง	การกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบสุ่ม (Random Assignment)
T ₁	หมายถึง	การสอบก่อนกระทำการทดลอง (Pretest)
T ₂	หมายถึง	การสอบหลังจากกระทำการทดลอง (Posttest)
X	หมายถึง	การจัดกระทำในกลุ่มทดลอง (Experimental Treatment)
~X	หมายถึง	การจัดกระทำในกลุ่มควบคุม (Control Treatment)

2. วิธีดำเนินการทดลอง

2.1 จัดปฐมนิเทศ เพื่อทำความเข้าใจกับผู้เรียนเกี่ยวกับวิธีการ บทบาทของผู้เรียน และผู้สอน เป้าหมายและจุดประสงค์การเรียนรู้ และวิธีการวัดและประเมินผล

2.2 ทดสอบก่อนเรียน (Pretest) ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

2.3 ดำเนินการทดลอง โดยใช้เนื้อหาเดียวกัน และระยะเวลาเท่ากัน ใช้เวลาทดลอง กลุ่มละ 20 คาบ คาบละ 50 นาที โดยผู้วิจัยเป็นผู้สอนทั้ง 2 กลุ่ม กลุ่มทดลอง ใช้แผนการสอน ด้วยโครงสร้างระดับยอด ประกอบกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD และกลุ่มควบคุม ใช้แผนการสอนตามคู่มือครู

2.4 ทดสอบหลังเรียน (Posttest) ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านและแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นข้อสอบฉบับเดียวกับที่ใช้ทดสอบก่อนการทดลอง

2.5 รวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการทางสถิติ เพื่อทดสอบสมมติฐาน โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS version 10.0 for Windows

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอน ด้วยโครงสร้างระดับยอดประกอบกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD กับการสอนตามคู่มือครู โดยใช้ t-test for Independent Samples

2. เปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอน อ่านด้วยโครงสร้างระดับยอดประกอบกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD กับการสอนตาม คู่มือครู โดยใช้ t-test for Independent Samples

3. เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอน ด้วยโครงสร้างระดับยอดประกอบกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD กับการสอนตาม คู่มือครู ก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้ t-test for Dependent Samples

4. เปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอน ด้วยโครงสร้างระดับยอดประกอบกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD กับการสอนตามคู่มือครู ก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้ t-test for Dependent Samples

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 หาค่าเฉลี่ย (Mean) ของคะแนน โดยใช้สูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538 : 73)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ	$\bar{X}$	หมายถึง	คะแนนเฉลี่ย
	$\sum X$	หมายถึง	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	N	หมายถึง	จำนวนข้อมูล

1.2 หาค่าความแปรปรวน (Variance) ของคะแนน โดยใช้สูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538 : 77)

$$S^2 = \frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}$$

เมื่อ	S^2	หมายถึง	ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่าง
	N	หมายถึง	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
	N-1	หมายถึง	จำนวนตัวแปรอิสระ (Degree of freedom)
	$\sum X$	หมายถึง	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	$\sum X^2$	หมายถึง	ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

2. สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

2.1 หาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยใช้สูตรการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2539 : 248-249)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC หมายถึง ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (มีค่าอยู่ระหว่าง -1 ถึง +1)

$\sum R$ หมายถึง ผลรวมของการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ

N หมายถึง จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2.2 หาค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิค 27% กลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ แล้วใช้ตารางวิเคราะห์ของ จุง เตห์ ฟาน (Chung Teh-Fan) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2539 : 334-359)

2.3 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้สูตร KR. - 20 ของ คูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder - Richardson) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538 : 197-198)

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{S_t^2} \right]$$

เมื่อ r_{tt} หมายถึง ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

n หมายถึง จำนวนข้อของเครื่องมือวัด

p หมายถึง สัดส่วนของผู้ที่ทำได้ในข้อหนึ่งๆ = $\frac{\text{จำนวนคนที่ทำถูก}}{\text{จำนวนคนทั้งหมด}}$

q หมายถึง สัดส่วนของผู้ทำผิดในข้อหนึ่งๆ คือ 1 - p

S_t^2 หมายถึง คะแนนความแปรปรวนของเครื่องมือฉบับนั้น

2.4 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการแจกแจงแบบที (t-distribution) โดยใช้สูตรของเอดเวิร์ด (Edwards) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538 : 215-217)

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{S_H^2}{N_H} + \frac{S_L^2}{N_L}}}$$

เมื่อ	t	หมายถึง	ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ
	$\bar{X}_H$	หมายถึง	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มสูง
	$\bar{X}_L$	หมายถึง	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มต่ำ
	S_H^2	หมายถึง	คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มสูง
	S_L^2	หมายถึง	คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มต่ำ
	N_H	หมายถึง	จำนวนของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มสูง
	N_L	หมายถึง	จำนวนของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มต่ำ

2.5 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของ Cronbach (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538 : 200)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right]$$

เมื่อ	α	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น
	n	หมายถึง	จำนวนข้อของเครื่องมือวัด
	S_i^2	หมายถึง	คะแนนความแปรปรวนเป็นรายข้อ
	S_t^2	หมายถึง	คะแนนความแปรปรวนของเครื่องมือทั้งฉบับ

3. สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน

3.1 เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยโครงสร้างระดับยอดประกอบกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD กับการสอนตามคู่มือครู โดยใช้ t-test for Independent Samples (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2540 : 242-243) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 และข้อที่ 2

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{(n_1 - 1)S_1^2 + (n_2 - 1)S_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \left\{ \frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right\}}}$$

$$df = n_1 + n_2 - 2$$

เมื่อ	t	หมายถึง	ค่าที่ใช้ในการพิจารณาการแจกแจงแบบที่ (t-distribution)
	$\bar{X}_1, \bar{X}_2$	หมายถึง	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ 1, 2 ตามลำดับ
	S_1^2, S_2^2	หมายถึง	คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 1, 2 ตามลำดับ
	n_1, n_2	หมายถึง	ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ 1, 2 ตามลำดับ

3.2 เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยโครงสร้างระดับยอดประกอบกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD กับการสอนตามคู่มือครู ก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้ t-test for Dependent Samples (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2540 : 247-248) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3, 4, 5 และ 6

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{n - 1}}}$$

$$df = n - 1$$

เมื่อ	t	หมายถึง	ค่าที่ใช้ในการพิจารณาการแจกแจงแบบที (t-distribution)
	D	หมายถึง	ความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่
	n	หมายถึง	จำนวนคู่
	$\sum D^2$	หมายถึง	ผลรวมของ D แต่ละตัวยกกำลังสอง
	$(\sum D)^2$	หมายถึง	การเอาผลรวมของ D ทั้งหมดมายกกำลังสอง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนน
S^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของคะแนน
$\bar{D}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของผลต่างของคะแนนแต่ละคู่
S_D^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของ D
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาการแจกแจงแบบที่ (t – distribution)
**	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
df	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยโครงสร้างระดับยอดประกอบกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD กับการสอนตามคู่มือครู โดยใช้ t-test for Independent Samples ปรากฏผลดังนี้

ตาราง 3 ผลการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยโครงสร้างระดับยอดประกอบกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD กับการสอนตามคู่มือครู

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	S^2	t
กลุ่มทดลอง	40	7.13	27.14	3.77
กลุ่มควบคุม	40	3.60	7.84	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 3 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยโครงสร้างระดับยอดประกอบกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD กับการสอนตามคู่มือครู มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ข้อที่ 1

2. เปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยโครงสร้างระดับยอดประกอบกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD กับการสอนตามคู่มือครู โดยใช้ t-test for Independent Samples ปรากฏผลดังนี้

ตาราง 4 ผลการเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบโครงสร้างระดับยอดประกอบกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD กับการสอนตามคู่มือครู

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	S^2	t
กลุ่มทดลอง	40	10.33	27.82	3.32
กลุ่มควบคุม	40	6.68	20.53	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 4 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยโครงสร้างระดับยอดประกอบกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD กับการสอนตามคู่มือครู มีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ข้อที่ 2

3. เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยโครงสร้างระดับยอดประกอบกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD กับการสอนตามคู่มือครู ก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้ t-test for Dependent Samples ปรากฏผลดังนี้

3.1 เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยโครงสร้างระดับยอดประกอบกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD ก่อนและหลังการทดลอง ปรากฏผลดังนี้

ตาราง 5 ผลการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยโครงสร้างระดับยอดประกอบกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD ก่อนและหลังการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{D}$	S_D^2	t
กลุ่มทดลอง	40	7.13	27.14	8.65

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 5 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยโครงสร้างระดับยอดประกอบกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD ก่อนและหลังการทดลองมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ข้อที่ 3

3.2 เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ก่อนและหลังการทดลอง

ตาราง 6 ผลการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ก่อนและหลังการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{D}$	S_D^2	t
กลุ่มควบคุม	40	3.60	7.84	8.13

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 6 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ก่อนและหลังการทดลองมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ข้อที่ 4

4. เปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยโครงสร้างระดับยอดประกอบกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD กับการสอนตามคู่มือครู ก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้ t-test for Independent Samples ปรากฏผลดังนี้

4.1 เปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยโครงสร้างระดับยอดประกอบกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD ก่อนและหลังการทดลอง ปรากฏผลดังนี้

ตาราง 7 ผลการเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยโครงสร้างระดับยอดประกอบกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD ก่อนและหลังการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{D}$	S_D^2	t
กลุ่มทดลอง	40	10.33	27.82	12.38

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 7 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยโครงสร้างระดับยอดประกอบกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD ก่อนและหลังการทดลองมีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ข้อที่ 5

4.2 เปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ก่อนและหลังการทดลอง ปรากฏผลดังนี้

ตาราง 8 ผลการเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ก่อนและหลังการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{D}$	S_D^2	t
กลุ่มทดลอง	40	6.68	20.53	9.32

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 8 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ก่อนและหลังการทดลอง มีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ข้อที่ 6

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความเข้าใจในการอ่านและความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนด้วยโครงสร้างระดับยอด ประกอบกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD กับการสอนตามคู่มือครู ซึ่งสรุปสาระสำคัญ และผลการวิจัยดังนี้

สังเขปความมุ่งหมาย สมมติฐาน และวิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนด้วยโครงสร้างระดับยอด ประกอบกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD กับการสอนตามคู่มือครู
2. เพื่อเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนด้วยโครงสร้างระดับยอด ประกอบกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD กับการสอนตามคู่มือครู
3. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนด้วยโครงสร้างระดับยอด ประกอบกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD กับการสอนตามคู่มือครู ก่อนและหลังการทดลอง
4. เพื่อเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนด้วยโครงสร้างระดับยอด ประกอบกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD กับการสอนตามคู่มือครู ก่อนและหลังการทดลอง

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยโครงสร้างระดับยอด ประกอบกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD กับการสอนตามคู่มือครู มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกัน
2. นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยโครงสร้างระดับยอด ประกอบกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD กับการสอนตามคู่มือครู มีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกัน

3. นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยโครงสร้างระดับยอดประกอบกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD ก่อนและหลังการทดลอง มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกัน

4. นักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ก่อนและหลังการทดลอง มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกัน

5. นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยโครงสร้างระดับยอดประกอบกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD ก่อนและหลังการทดลอง มีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกัน

6. นักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ก่อนและหลังการทดลอง มีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพระมารดานิจจานุเคราะห์ เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2544 ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษหลัก 7 (อ 013) จำนวน 3 ห้องเรียน รวมนักเรียน 135 คน ซึ่งแต่ละห้องประกอบด้วยนักเรียนที่มีความสามารถสูง ความสามารถปานกลาง และความสามารถต่ำคละกัน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพระมารดานิจจานุเคราะห์ เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2544 ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษหลัก 7 (อ 013) จำนวน 80 คน ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม ด้วยวิธีการจับสลากมาจำนวน 2 ห้องเรียน เพื่อแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 1 กลุ่ม และกลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม และแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อย โดยใช้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษหลัก 6 (อ 012) ซึ่งในกลุ่มประกอบด้วยนักเรียนที่มีความสามารถสูง ความสามารถปานกลาง และความสามารถต่ำคละกันในอัตราส่วน 1 : 2 : 1

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าเป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและหาคุณภาพแล้ว มีดังนี้

1. แผนการสอน 2 แผน ได้แก่

1.1 แผนการสอนของกลุ่มทดลอง ที่สอนด้วยโครงสร้างระดับยอดประกอบกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD จำนวน 8 แผน รวม 20 คาบ

1.2 แผนการสอนของกลุ่มควบคุม ที่สอนด้วยวิธีการสอนตามคู่มือครู จำนวน 8 แผน รวม 20 คาบ

2. แบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ จำนวน 40 ข้อ

3. แบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 20 ข้อ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ใช้ t-test for Independent Samples ในการเปรียบเทียบดังนี้

1.1 เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยโครงสร้างระดับยอดประกอบกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD กับการสอนตามคู่มือครู

1.2 เปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยโครงสร้างระดับยอดประกอบกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD กับการสอนตามคู่มือครู

2. ใช้ t-test for Dependent Samples ในการเปรียบเทียบดังนี้

2.1 เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยโครงสร้างระดับยอดประกอบกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD กับการสอนตามคู่มือครู ก่อนและหลังการทดลอง

2.2 เปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยโครงสร้างระดับยอดประกอบกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD กับการสอนตามคู่มือครู ก่อนและหลังการทดลอง

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยโครงสร้างระดับยอดประกอบกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD กับการสอนตามคู่มือครู มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยโครงสร้างระดับยอดประกอบกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD กับการสอนตามคู่มือครู มีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยโครงสร้างระดับยอดประกอบกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD ก่อนและหลังการทดลอง มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
4. นักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ก่อนและหลังการทดลอง มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
5. นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยโครงสร้างระดับยอดประกอบกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD ก่อนและหลังการทดลอง มีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
6. นักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ก่อนและหลังการทดลอง มีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษความเข้าใจในการอ่านและความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนด้วยโครงสร้างระดับยอดประกอบกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD กับการสอนตามคู่มือครู จากผลการศึกษาค้นคว้านี้สามารถอภิปรายตามลำดับของสมมติฐานของการวิจัยได้ดังต่อไปนี้

1. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยโครงสร้างระดับยอดประกอบกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD กับการสอนตามคู่มือครูแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 โดยนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยโครงสร้างระดับยอดประกอบกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู โดยกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มควบคุม ทั้งนี้สืบเนื่องมาจากเหตุผลดังต่อไปนี้

1.1 การสอนด้วยโครงสร้างระดับยอด เป็นวิธีการสอนอ่านที่เน้นการสื่อความหมาย โดยผ่านกระบวนการทางความคิด และทำให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ความรู้ทางภาษาด้านโครงสร้างประโยค คำศัพท์ ความสัมพันธ์ของข้อความจากแผนการเขียนของผู้เขียน ซึ่งเป็นโครงสร้างระดับยอดทั้ง 4 ชนิด ที่มักพบในบทความเกี่ยวกับชีวิตประจำวัน รวมทั้งกระบวนการลำดับความคิดในการจับใจความสำคัญ การบอกรายละเอียดของเรื่อง การแปลความ การตีความ ขยายความ และการสรุปความ ซึ่งทำให้เกิดความคิดรวบยอดได้ดีขึ้น และสามารถเรียนรู้วิธีที่ก่อให้เกิดความเข้าใจกระบวนการคิด และกระบวนการเรียนรู้ของตนเอง ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ผู้เรียนเข้าใจในการอ่านอย่างแท้จริง สามารถอ่านเรื่องได้อย่างรวดเร็ว และเข้าใจเรื่องได้อย่างละเอียดยิ่งขึ้น นอกจากนี้การสอนด้วยโครงสร้างระดับยอดทำให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้หรือประสบการณ์เดิมที่มีอยู่มาช่วยในการอ่าน เพื่อทำให้เข้าใจบทเรียนเร็วขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีประสบการณ์เดิมที่ว่า ผู้ที่มีความรู้หรือประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน จะช่วยให้เกิดความเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ง่ายและเร็วขึ้น (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2536; 24 อ้างอิงจาก Chapman. 1987) และสอดคล้องกับแฮริส และสมิธ (Harris and Smith. 1976 : 235) ที่กล่าวว่า องค์ประกอบที่สำคัญที่มีผลต่อความเข้าใจในการอ่าน คือประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน ซึ่งทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในเรื่องที่อ่านได้ง่ายและรวดเร็วขึ้น

1.2 ความสามารถในการวิเคราะห์โครงสร้างของข้อเขียน เมื่อผู้เรียนได้เรียนรู้การอ่านด้วยวิธีโครงสร้างระดับยอด ซึ่งเป็นโครงสร้างของข้อเขียนทั้ง 4 ชนิด ทำให้ผู้เรียนเข้าใจรูปแบบการเขียนที่ใช้โครงสร้างระดับยอดชนิดต่างๆ และการใช้คำที่เป็นกุญแจที่สำคัญ ทำให้ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์เรื่องที่อ่านได้ดีและจับใจความสำคัญของเรื่องได้อย่างรวดเร็ว ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (1987 : 95-101) ที่พบว่า ผู้เรียนในกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนด้วยชุดการสอนโครงสร้างระดับยอดมีคะแนนเฉลี่ยความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู และสอดคล้องกับผลงานของรัชณี หลีกเหล็ก (2538 : 86-87) ที่พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบโครงสร้างระดับยอดด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีคะแนนความเข้าใจในการอ่านสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของกิตดา ปรัดถจรียา (2540 : 120-122) ที่พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยใช้โครงสร้างระดับยอด (Top-Level Structure) ประกอบกับกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding) มีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยของปิยวรรณ ศิริรัตน์ (2543 : 88-89) ที่พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบโครงสร้างระดับยอดด้วยการจัดกิจกรรม

การเรียนรู้แบบ CIRC มีคะแนนความเข้าใจในการอ่านสูงกว่าผู้เรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู แสดงให้เห็นว่าการสอนด้วยโครงสร้างระดับยอด ทำให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถทางการอ่านได้ง่าย และรวดเร็วขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของคาร์เรล (Carrell. 1984 : 87) ที่กล่าวว่า ความเข้าใจในรูปแบบของการเรียบเรียงเรื่อง และเข้าใจโครงสร้างของข้อเขียน ทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ดียิ่งขึ้น เมื่อผู้อ่านสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้เร็วขึ้น การใช้ประสบการณ์เดิมในการอ่าน (Schema) อันเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของการอ่านจะช่วยให้การเดาความและการจับใจความสำคัญดีขึ้น การมีสมาธิในการอ่าน หรือมีใจจดจ่อต่อการอ่านอย่างตรงประเด็นจะช่วยให้การอ่านมีประสิทธิภาพ สามารถจับใจความสำคัญ และบอกรายละเอียดของเรื่องได้ และในขณะเดียวกันจะจำเรื่องได้ดีอีกด้วย การตีความและขยายความก็ย่อมจะทำให้ได้ดีในลำดับต่อมา (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2534 : 32)

1.3 การสอนด้วยโครงสร้างระดับยอดประกอบกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ ซึ่งจัดผู้เรียนเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละ 4 คน ประกอบด้วยสมาชิกที่มีระดับความสามารถแตกต่างกัน คือ ความสามารถสูง ปานกลางและต่ำ การจัดกิจกรรมกลุ่มการเรียนรู้ โดยกำหนดให้สมาชิกทุกคนในกลุ่มหมุนเวียนสับเปลี่ยนกันปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งต่างๆ เป็นการฝึกให้ผู้เรียนรู้จักการทำงานร่วมกันอย่างมีระบบ และบรรลุตามจุดมุ่งหมาย รู้จักการปฏิบัติตนให้เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ เพื่อพัฒนาดตนเองให้เป็นที่ยอมรับของสมาชิกในกลุ่ม สมาชิกภายในกลุ่มศึกษาบทเรียนร่วมกัน อภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน และจะต้องช่วยเหลือกันเพื่อความสำเร็จของกลุ่ม (Slavin. 1978 : 39-41) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD เป็นการนำผู้เรียนที่มีความสามารถต่างกันมาเรียนร่วมกันเป็นกลุ่มย่อย ผู้เรียนที่เก่งจะพยายามช่วยเหลือผู้เรียนที่เรียนอ่อน ในขณะเดียวกันผู้เรียนที่เรียนอ่อนก็ต้องพยายามปรับปรุงการเรียนรู้ของตนให้ดีขึ้น เพราะหลังจากจบบทเรียน จะมีการทดสอบย่อยเป็นรายบุคคล ซึ่งจะพิจารณาจากผลคะแนนเป็นรายบุคคลและคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม สมาชิกทุกคนมีส่วนในการเพิ่มหรือลดคะแนนของกลุ่ม ผู้เรียนในแต่ละกลุ่มจึงมีความกระตือรือร้น มีความร่วมมือกันในการเรียนเพื่อความสำเร็จของตนเองและของกลุ่ม ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของสายวรุณ ทองทา (2539 : 56-57) ที่ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา และมนุษยสัมพันธ์ในการเรียนของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่สอนโดยการเรียนรู้แบบ เอส ที เอ ดี (STAD) กับการสอนตามคู่มือครู ผลการศึกษาพบว่า ผู้เรียนที่สอนโดยการเรียนรู้แบบ เอส ที เอ ดี (STAD) กับผู้เรียนที่สอนตามคู่มือครู มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของเสนีย์ แสงดี (2543 : 72-73) ที่ได้ศึกษาการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย และความสนใจใน

การเรียนรู้วิชาภาษาไทยของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบกิจกรรม เอส ที เอ ดี กับผู้เรียนที่สอนตามคู่มือครู มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกจากนี้การจัดกิจกรรมการเรียนแบบ STAD ใช้หลักการทางจิตวิทยาในเรื่อง การเสริมแรงทางบวก ซึ่งเป็นตัวกระตุ้นต่อผลการเรียนของผู้เรียน โดยครูกล่าวคำชมเชย และ ให้เกียรติบัตรผู้เรียนกลุ่มที่สามารถทำคะแนนเฉลี่ยได้สูงในการทดสอบย่อย ซึ่งผู้เรียนในระดับ มัธยมศึกษาที่อยู่ในช่วงระยะเวลาแห่งการเป็นวัยรุ่นนั้น กมลรัตน์ หล้าสูงรัง (2528 : 230) กล่าวว่า วัยรุ่นเป็นวัยที่ชอบการชมเชยมากกว่าการตำหนิ ดังนั้นผลของการเสริมแรงโดยการให้คำชมเชย หรือการให้เกียรติบัตร น่าจะเป็นสาเหตุที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความภาคภูมิใจและ เป็นกำลังใจในการเรียนให้ได้ผลดีและมีประสิทธิภาพ

การสอนตามคู่มือครูเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ผู้เรียนมีการพัฒนา กระบวนการทางความคิดได้ไม่มากเท่าที่ควร โดยครูเริ่มสอนจากการนำเข้าสู่บทเรียน ด้วยการซักถามหรือใช้รูปภาพจากเรื่อง ให้ผู้เรียนตอบคำถาม ผู้สอนอธิบายคำศัพท์ โครงสร้างทาง ไวยากรณ์ และให้ผู้เรียนอ่านเรื่องร่วมกัน และแปลทีละประโยคจนจบข้อความหรือบทความนั้นๆ แล้วจึงสามารถที่จะเข้าใจเนื้อเรื่องซึ่งต้องใช้เวลาในการอ่านมาก ผู้เรียนไม่ได้คิดวิเคราะห์ ไตร่ตรองในรูปแบบของภาษา และความหมายเพื่อให้เกิดความแม่นยำในการใช้ภาษาได้อย่างแท้จริง ผู้เรียนมีโอกาสดแสดงความคิดเห็นได้ไม่มากนัก และผู้สอนไม่เปิดโอกาสให้ผู้เรียน ได้เสนอแนะความคิดเห็นว่าถูกต้องหรือไม่ จึงทำให้ผู้เรียนไม่เข้าใจการใช้ภาษาได้อย่างถูกต้อง นอกจากนี้การประเมินความเข้าใจในการอ่าน จะมุ่งเน้นให้ผู้เรียนตอบคำถามในรายละเอียด ของเรื่อง จดจำเนื้อเรื่องที่อ่านมากกว่าการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญโดยรวม จึงทำให้ผู้เรียน ไม่สามารถพัฒนาการอ่านได้อย่างเต็มที่ ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่ ได้รับการสอนด้วยโครงสร้างระดับยอดประกอบกับการจัดกิจกรรมการเรียนแบบ STAD สูงกว่า ของกลุ่มผู้เรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

2. การเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของผู้เรียนที่ได้รับการสอนด้วยโครงสร้างระดับยอดประกอบกับการจัดกิจกรรมการเรียนแบบ STAD กับการสอนตามคู่มือครู ปรากฏว่าผู้เรียนมีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 โดยผู้เรียนที่ได้รับการสอนด้วยโครงสร้างระดับยอดประกอบกับการจัดกิจกรรมการเรียนแบบ STAD มีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ สูงกว่าผู้เรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู โดยกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มควบคุม ทั้งนี้สืบเนื่องมาจากเหตุผลดังต่อไปนี้

2.1 การสอนแบบโครงสร้างระดับยอดประกอบกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD ที่มีลักษณะของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ มีการทำกิจกรรมกลุ่มย่อย เปิดโอกาสให้สมาชิกทุกคนได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันภายในกลุ่ม ช่วยกันวิเคราะห์และแก้ปัญหาาร่วมกัน ทำให้ผู้เรียนกล้าที่จะแสดงออก เพราะอยู่ในวัยเดียวกัน ทำให้บรรยากาศในการเรียนสนุกสนาน ไม่เบื่อหน่ายต่อการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของจอห์นสันและจอห์นสัน (Johnson & Johnson. 1989 : 2) ที่กล่าวว่า การสอนแบบเพื่อนสอนเพื่อน (Peer Teaching) เป็นการสอนที่ทำให้สมาชิกในกลุ่มพยายามช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ทำให้ผู้เรียนสนใจและเอาใจใส่ต่อบทเรียนมากขึ้น

2.2 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD เป็นการจัดสภาพการเรียนรู้การสอนที่น่าสนใจ ทำให้ผู้เรียนเกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และช่วยกันคิดค้นคว้าหาเหตุผลในการทำงานร่วมกันให้ประสบความสำเร็จ และแสดงความสามารถของตนเองได้อย่างเต็มที่ โดยการฝึกเขียนไดอะแกรม เพื่อบอกใจความสำคัญ และรายละเอียดของเนื้อเรื่อง ตลอดจนการนำเสนอผลงานด้วยเครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ และแผ่นใส การประเมินผลงานของตนเองและกลุ่มร่วมกันทำให้การเรียนรู้ราบรื่น เรียนอย่างมีความสุข สนุกสนานมีความและกระตือรือร้นที่จะเรียน เพราะความสำเร็จขึ้นอยู่กับตนเองและกลุ่มเป็นสำคัญ เพราะสมาชิกทุกคนในกลุ่มมีเป้าหมายร่วมกัน ทำให้ทุกคนได้มีโอกาสพัฒนาตนเองในด้านการเรียนภาษาอังกฤษได้อย่างเท่าเทียมกัน และพัฒนาการอยู่ร่วมกันในชีวิตประจำวันซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของสลาบิน (Slavin. 1978 : 41) ที่กล่าวว่า การเรียนกันเป็นกลุ่มย่อย สมาชิกภายในกลุ่มจะศึกษาและทำความเข้าใจบทเรียน ฝึกมีทักษะการทำงานร่วมกัน มีความรับผิดชอบและช่วยเหลือซึ่งกันและกันเพื่อความสำเร็จของกลุ่ม

2.3 การเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ส่งผลให้บรรยากาศในการเรียนไม่เคร่งเครียด เนื่องจากการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ทำให้ผู้เรียนมีความอบอุ่นในการเรียนและมีความเชื่อมั่นว่า ตนจะได้รับความช่วยเหลือจากเพื่อนในกลุ่มในด้านการเรียน ซึ่งทำให้เข้าใจบทเรียนยิ่งขึ้นและมีกำลังใจ สามารถปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายสำเร็จได้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของอาทซ์และนิวแมน (Artzt and Newman. 1993 : 2-3) ที่กล่าวว่า การเรียนแบบร่วมมือเป็นแนวทางที่ผู้เรียนสามารถแก้ปัญหาร่วมกันเป็นกลุ่มเล็กๆ ซึ่งสมาชิกทุกคนในกลุ่มประสบผลสำเร็จหรือความล้มเหลวของกลุ่มขึ้นอยู่กับสมาชิกทุกคนในกลุ่ม เพื่อให้บรรลุเป้าหมายสมาชิกทุกคนต้องอธิบายแนวคิดกัน และช่วยเหลือกันให้เกิดการเรียนรู้ในการแก้ปัญหา

การสอนตามคู่มือครู ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มในบางครั้งไม่เอื้ออำนวยให้ผู้เรียนที่มีระดับความสามารถต่างกันได้ช่วยเหลือกันหรือทำงานประสานกันอย่างมีระบบ ทำให้ผู้เรียนมีปัญหาในการพัฒนาด้านการเรียนภาษา ส่งเสริมให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นได้ไม่มากเท่าที่ควร การแสดงความสามารถทางการอ่านโดยการแปลความของประโยค การสรุปใจความสำคัญ และการตอบคำถามจากเนื้อเรื่องไม่น่าสนใจ ผู้เรียนไม่ค่อยมีโอกาสดำเนินการออกอย่างเต็มที่ ทำให้บรรยากาศในการเรียนไม่สนุกสนาน

3. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนที่ได้รับการสอนด้วยโครงสร้างระดับยอดประกอบกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD ก่อนและหลังการทดลอง ปรากฏว่าผู้เรียนมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3 โดยผู้เรียนที่ได้รับการสอนด้วยโครงสร้างระดับยอดมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง ซึ่งสามารถอธิบายด้วยเหตุผลดังต่อไปนี้

3.1 การสอนด้วยโครงสร้างระดับยอดประกอบกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD ทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในการอ่านจากโครงการเขียนของผู้เขียน โดยศึกษาเกี่ยวกับลักษณะของข้อความนั้นๆ จากคำที่เป็นกุญแจที่สำคัญ ซึ่งทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อเรื่องได้ง่ายและรวดเร็วขึ้น และทำให้ผู้เรียนมีจุดมุ่งหมายในการอ่านโดยอาศัยความรู้และประสบการณ์เดิมซึ่งเป็นองค์ประกอบที่สำคัญมาช่วยในการอ่าน และใช้กระบวนการคิดในการเดาความ จับใจความสำคัญและบอกรายละเอียดของเรื่อง โดยการแสดงความคิดเห็นและอภิปรายร่วมกันจากเรื่องที่อ่าน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของแชปแมน (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2536 : 23; อ้างอิงจาก Chapman. 1987) ที่กล่าวว่า ความสามารถของผู้อ่านในการเข้าใจกระบวนการคิดของตนในการตีความและการแก้ปัญหาต่างๆ จะช่วยให้ความเข้าใจในการอ่านดีขึ้น เนื่องจากสามารถใช้ความคิดของตนเองจากประสบการณ์มาใช้ในการจับใจความ แปลความ ตีความ และขยายความได้ กลวิธีการการใช้อภิปัญญามีหลากหลายด้วยกัน ที่สำคัญคือการเดาความเพื่อแก้ปัญหาความไม่เข้าใจที่ตนประสบในขณะที่อ่านเนื้อความต่างๆ ประสบการณ์ของการใช้กลวิธีต่างๆ ด้วยตนเองของผู้เรียนในการเดาความ และการคิดแก้ปัญหาด้วยตนเองของผู้เรียนจะช่วยให้การเข้าใจการอ่านดีขึ้น

3.2 การสอนด้วยโครงสร้างระดับยอดประกอบกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD ทำให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน โดยให้ผู้เรียนเก่งช่วยเหลือผู้เรียนอ่อน มีการอธิบายบทเรียนหรืออ่านเรื่องร่วมกันในกลุ่ม เป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่าน ทั้งนี้ เพราะผู้เรียนอยู่ในวัยเดียวกันสามารถแนะนำกันได้เป็นอย่างดี ในขณะที่ครูมีวัยและประสบการณ์ที่แตกต่างจากผู้เรียน บางครั้งจึงไม่สามารถอธิบายเรื่องต่างๆ ได้เหมือนกับผู้เรียนที่อยู่ในวัยเดียวกัน (พรณี ชูทัย เจนจิต. 2538 ; อ้างอิงจาก Piaget. n.d.) และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการทำงานกลุ่ม การประเมินผลการทำงานของตนเองและกลุ่ม ทำให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองในการทำงานและการอยู่ร่วมกันในสังคม นอกจากนี้การจัดกิจกรรมแบบ STAD มิได้มุ่งเน้นการแข่งขันระหว่างกลุ่ม แต่เป็นการช่วยเหลือร่วมมือกันภายในกลุ่ม ทำให้ผู้เรียนมีการปฏิสัมพันธ์ที่ดีภายในกลุ่ม และเป็นการส่งเสริมความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างสมาชิกกลุ่มอื่นๆ ด้วย ด้วยเหตุผลดังกล่าวส่งผลให้ผู้เรียนได้พัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษมากขึ้น

4. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ก่อนและหลังการทดลอง ปรากฏว่าผู้เรียนมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 4 โดยผู้เรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง ซึ่งสามารถอธิบายด้วยเหตุผลดังต่อไปนี้

4.1 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่ม ทำให้มีบรรยากาศที่ดีในการเรียน ส่งผลให้ผู้เรียนมีโอกาสทำงานร่วมกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ปรีกษาหรือซักถาม คิดค้นหาคำตอบ และยอมรับความคิดเห็นซึ่งกันและกันภายในกลุ่ม นอกจากนี้ทำให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจเนื้อเรื่อง จับใจความสำคัญ แปลความ และตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้ถูกต้อง ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ แบนครอฟท์ (Bancroft. 1976 : 3-4) ที่กล่าวว่า การเรียนรู้ใดๆ ก็ตามย่อมไม่มีความหมาย ถ้าผู้เรียนไม่สามารถจำสิ่งที่เรียนใหม่ และสามารถนำไปใช้เพื่อเป็นพื้นฐานในการศึกษาได้อย่างรวดเร็ว ผู้เรียนจะต้องเรียนอย่างปราศจากความเครียด โดยอยู่ในบรรยากาศที่ช่วยให้ผู้เรียนผ่อนคลายความเครียด และให้ความเพลิดเพลินจะทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการอ่าน

4.2 เนื้อหาน่าสนใจ ผู้วิจัยใช้บทเรียนที่มีเนื้อหาเดียวกันกับที่ใช้ในกลุ่มทดลอง ซึ่งเป็นเนื้อหาที่น่าสนใจที่ผู้เรียนสามารถพบเห็นในชีวิตประจำวัน คำศัพท์ โครงสร้างทางไวยากรณ์ และสำนวนการใช้ภาษามีความยากง่ายเหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนสามารถใช้ความรู้หรือประสบการณ์ในการอ่านได้ มีความกระตือรือร้น พยายามทำความเข้าใจกับบทอ่าน และสามารถตอบคำถามได้อย่างถูกต้อง ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้ผู้เรียนของกลุ่มควบคุมมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงขึ้น

5. การเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของผู้เรียนที่ได้รับการสอนด้วยโครงสร้างระดับยอดประกอบกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD ก่อนและหลังการทดลอง ปรากฏว่าผู้เรียนมีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 5 โดยผู้เรียนที่ได้รับการสอนด้วยโครงสร้างระดับยอดประกอบกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD มีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง ซึ่งสามารถอธิบายด้วยเหตุผลดังต่อไปนี้

5.1 การสอนด้วยโครงสร้างระดับยอดประกอบกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD เป็นวิธีการสอนที่ให้ผู้เรียนได้รับความหมายของเรื่องที่อ่านโดยใช้ความรู้และความเข้าใจในโครงการเขียนของผู้เรียนหรือของข้อความ โดยตระหนักถึงลักษณะของข้อความนั้นๆ และคำที่เป็นกุญแจสำคัญในแต่ละชนิดของโครงสร้างระดับยอด รวมทั้งการใช้ประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเข้าใจเรื่องได้ง่ายและรวดเร็วขึ้น ทำให้ผู้เรียนไม่เบื่อหน่ายต่อการเรียนเมื่อพบคำศัพท์หรือโครงสร้างทางไวยากรณ์ที่ยาก เพราะการอ่านโดยใช้โครงการเขียนของข้อความ มุ่งเน้นให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายโดยรวมจากสิ่งที่อ่าน ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของเสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (2536 : 32) ที่กล่าวว่า การใช้ประสบการณ์เดิมในการอ่าน อันเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของการอ่านจะช่วยให้การเดาความและการจับใจความดีขึ้น การมีสมาธิในการอ่าน หรือมีใจจดจ่อต่อการอ่านอย่างตรงประเด็นจะช่วยให้การอ่านมีประสิทธิภาพ สามารถจับใจความสำคัญ และบอกรายละเอียดของเรื่องได้ และในขณะเดียวกันจะจำเรื่องได้อีกด้วย

5.2 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ช่วยเหลือการเรียนรู้ภายในกลุ่ม ยอมรับความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ทำให้ผู้เรียนมีความรู้สึกว่าได้มีส่วนร่วมภายในกลุ่ม กล้าแสดงความคิดเห็นอย่างเปิดเผย ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของกมลรัตน์ หล้าสูงวงศ์ (2524 : 240) ที่กล่าวว่า ความสนใจสามารถเปลี่ยนแปลงได้ขึ้นอยู่กับกิจกรรมหรือประสบการณ์ นอกจากนี้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD เป็นวิธีที่น่าสนใจ ทำให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการทำงานระบบกลุ่ม มีโอกาสแสดงความคิดเห็นร่วมกัน รู้จักการฟังและยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น มีความกระตือรือร้น ความสนใจและเอาใจใส่ต่อการทำงาน ความสำเร็จที่ได้เกิดจากตนเองและกลุ่มเป็นสำคัญ ทำให้การเรียนรู้มีชีวิตชีวามากขึ้น และสอดคล้องกับแนวความคิดของโพเวลล์ (Powell, 1963 : 330) ที่กล่าวว่า เด็กที่มีความสนใจในการเรียนจะทำให้มีความตั้งใจในการเรียนมากยิ่งขึ้น มีสมาธิในการเรียน สามารถติดตามเนื้อหาที่เรียนได้ตลอด และส่งผลให้มีความสามารถทางการเรียนเพิ่มมากขึ้น

6. การเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของผู้เรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือ ก่อนและหลังการทดลอง ปรากฏว่าผู้เรียนมีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 6 โดยผู้เรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง ซึ่งสามารถอธิบายด้วยเหตุผลดังต่อไปนี้

6.1 การสอนตามคู่มือครู ถึงแม้ว่าผู้เรียนในกลุ่มควบคุมมีโอกาสที่จะได้รับฝึกกิจกรรมตามขั้นตอนในการสอนตามคู่มือครู และมีประสบการณ์ในการอ่านด้วยตนเองน้อยกว่าผู้เรียนในกลุ่มทดลอง แต่ความเอาใจใส่ของครูผู้สอน ตลอดจนความสนใจในการอ่านของผู้เรียน ส่งผลให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้น มีความร่วมมือในการเรียน พยายามทำความเข้าใจกับบทอ่าน และการตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน ซึ่งส่งผลให้การเรียนดีขึ้น

6.2 การใช้สื่ออุปกรณ์ ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้สอนได้เตรียมสื่ออุปกรณ์ให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติตามขั้นตอนอย่างมีระบบ โดยให้ผู้เรียนอ่านบทความและช่วยกันแสดงความคิดเห็น จับใจความสำคัญ บอกรายละเอียดของเรื่อง แปลความ ดีความ และสรุปความ นอกจากนี้ผู้สอนใช้รูปภาพ เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ แผ่นใส และใบงาน เพื่อสร้างความสนใจ และสามารถทำให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายคำศัพท์ ประโยค โครงสร้างทางไวยากรณ์ และสำนวนการใช้ภาษาได้อย่างถูกต้อง ทำให้ผู้เรียนสามารถสรุปและตอบคำถามจากเนื้อเรื่องที่อ่านได้ ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาการเรียนรู้เพิ่มมากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะซึ่งอาจเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน และการศึกษาค้นคว้าในครั้งต่อไปดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการเรียนการสอน

1.1 จากผลการศึกษาครั้งนี้พบว่า การสอนแบบโครงสร้างระดับยอดประกอบกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD ทำให้ผู้เรียนได้ใช้ความรู้หรือประสบการณ์เดิมในการจับใจความสำคัญ และหารายละเอียดของเรื่องที่อ่านได้ดีขึ้น ทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในการอ่าน มีความกระตือรือร้นให้ความช่วยเหลือร่วมมือกันในการทำงาน และสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น ดังนั้นผู้สอนควรพิจารณานำเทคนิค และกิจกรรมทางภาษาไปใช้เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

1.2 ควรเลือกบทอ่านที่มีคำที่เป็นกุญแจสำคัญซึ่งบ่งบอกข้อเขียนชนิดต่างๆ ของโครงสร้างระดับยอดไว้อย่างชัดเจนเพื่อให้ผู้เรียนสังเกตได้ง่าย และควรเลือกบทอ่านที่น่าสนใจและหลากหลาย เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน เนื้อหามีความสัมพันธ์กับชีวิตจริง และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

1.3 การสอนด้วยโครงสร้างระดับยอดประกอบกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD ผู้สอนควรให้ความรู้เกี่ยวกับวิธีการเรียนรู้แบบ STAD การฝึกทักษะการทำงานกลุ่ม โดยกำหนดบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของสมาชิกภายในกลุ่มให้ชัดเจน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติตนได้อย่างถูกต้องในการทำงาน และการอยู่ร่วมกัน

1.4 ผู้สอนควรนำการสอนด้วยโครงสร้างระดับยอดประกอบกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD ไปปรับปรุงการเรียนการสอนภาษาอังกฤษทั้งทักษะการอ่านและการเขียน เนื่องจากเป็นทักษะที่มีความสัมพันธ์กัน และส่งเสริมซึ่งกันและกัน สามารถบูรณาการกันได้ ซึ่งจะส่งผลต่อการเรียนของผู้เรียน

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรนำการสอนด้วยโครงสร้างระดับยอดประกอบกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD ศึกษากับผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เนื่องจากผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานหรือประสบการณ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษ โดยคัดเลือกบทเรียนหรือสิ่งพิมพ์ต่างๆ ที่พบเห็นในชีวิตประจำวันให้เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน

2.2 ควรทำการวิจัยการสอนด้วยโครงสร้างระดับยอดประกอบกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมืออื่นๆ เพื่อศึกษาว่าการเรียนร่วมมือแบบใดจะมีความเหมาะสมกับเนื้อหาใดบ้าง

2.3 ควรทำการวิจัยโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD ในการเรียนการสอนวิชาอื่นๆ เช่น วิชาภาษาไทย สังคมศึกษา และวิชาคณิตศาสตร์ เนื่องจากผลการวิจัยพบว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD ทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสนใจในการเรียนสูงขึ้น

2.4 ควรทำการวิจัยโดยศึกษาตัวแปรอื่นๆ เช่น เจตคติ ความรับผิดชอบ และความมีมนุษยสัมพันธ์ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ หล้าสูงษ์. (2528). จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการ
แนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร.
- กิตดา ปรัตถจริยา. (2540). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียน
ภาษาอังกฤษ เจตคติต่อการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับ
การสอนโดยใช้โครงสร้างระดับยอด (Top-Level Structure) ประกอบกลวิธีการเสริมต่อ
การเรียนรู้ (Scaffolding) กับการสอนอ่านตามคู่มือครู. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม.
(การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร.
- กระทรวงศึกษาธิการ, กรมวิชาการ สำนักงานทดสอบทางการศึกษา. (2539). หลักสูตรภาษา
อังกฤษ พุทธศักราช 2539. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- _____. (2540). รายงานผลการประเมินผลคุณภาพการศึกษา นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ปีการศึกษา 2540.. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- _____. (2541). กรอบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2541. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
คุรุสภาลาดพร้าว
- จิราพร สุจริต. (2543). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสนใจในการเรียนวิชา
ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีเพื่อการ
สื่อสารของ คีธ จอห์นสัน (Keith Johnson) กับการสอนตามคู่มือครู. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม.
(การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ฉัตรสุดา ดวงพลอย. (2526). "แนวความคิดภาษาเชิงจิตวิทยา (Psycholinguistics) และจิตวิทยา
การเรียนรู้ (Cognitive Psychology) และการอ่านภาษาอังกฤษ," ภาษาปริทัศน์. 4(1) :
6-13.
- ชุติมา สัจจานันท์. (2527, ธันวาคม). "จะปรับปรุงทักษะการอ่านได้อย่างไร," วิทยาจารย์. 8(12)
: 10-14.
- ชูศรี สนิทประชากร. (2534, กรกฎาคม-ธันวาคม). "การเรียนรู้โดยการร่วมมือ," จันทรเกษมสาร.
2(4) : 46-48.

- ธินาภัทร วัฒนพานิช. (2543). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีอรรถฐานด้วยสื่อหนังสือพิมพ์กับการสอนตามคู่มือครู. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ทรงพร อิศโรสุกุล. (2529, ภาคเรียนที่ 2). "แนวความคิดใหม่เกี่ยวกับการสอนอ่าน," ภาษาปริทัศน์. 7(2) : 36-50.
- ทิตนา แคมมณี และคนอื่นๆ. (2522). กลุ่มสัมพันธ์: ทฤษฎีและแนวปฏิบัติ เล่ม 1. กรุงเทพฯ : บุรพาศิลป์การพิมพ์.
- ทวี ท่อแก้ว และ อบรม สันนิบาล. (2517). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- ธวัชชา เดชสุภา. (2535). ผลของวิธีสอนแบบโครงสร้างระดับยอด และประสบการณ์เดิมที่มีต่อความสามารถในการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษ และการตั้งประสบการณ์เดิมมาใช้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีประสบการณ์เดิม และได้รับการสอนต่างกันด้วยวิธีการสอนแบบโครงสร้างระดับยอด (TLS) กับวิธีสอนตามคู่มือครู. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- บรรเจิด พงษ์รัตน์. (2541). การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษและความสนใจในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาที่มีเนื้อหาทางวัฒนธรรมกับการสอนตามคู่มือครู. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ปาสัน กงตาล. (2535, กันยายน). "การร่วมมือกันเรียนรู้," วารสารศึกษาศาสตร์. (15)21.
- ปิยวรรณ ศิริรัตน์. (2543). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ และความสามารถในการทำงานร่วมกันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนแบบโครงสร้างระดับยอดด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ CIRC กับการสอนตามคู่มือครู. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ประสาร ทิพย์ธารา. (2521). คู่มือประกอบการศึกษาจิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ.

- เปรมจิตต์ ขจรภัยสารเช่น. (2536). *วิธีสอนแบบการเรียนรู้ร่วมกัน เอกสารประกอบการบรรยาย*.
 กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
 ถ่ายเอกสาร.
- พนาน้อย รอดชู. (2540). *การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาและความสนใจของ
 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาด้วยอรรถ
 ลักษณะและแบบวิธีการกับการสอนตามคู่มือครู*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา).
 กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พรณี ชูทัย. (2538). *จิตวิทยาการเรียนการสอน*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ.
- พรณรัศมี เก้าธรรมสาร. (2533, กุมภาพันธ์). "การเรียนรู้แบบทำงานรับผิดชอบร่วมกัน,"
สารพัฒนาหลักสูตร. 95 : 35-37.
- พาพร พิงค์ศักดิ์. (2534). *การศึกษาความเข้าใจ และแรงจูงใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่
 เรียนการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมภาษาจากเอกสารจริง*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม.
 (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
 ถ่ายเอกสาร.
- มยุรี สาลิวังศ์. (2535). *การศึกษาลักษณะพฤติกรรมการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ และความภาคภูมิใจ
 ในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ
 STAD กับกิจกรรมการเรียนรู้ตามคู่มือของ สสวท*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา).
 กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- รวีวรรณ อังคนุรักษ์พันธุ์. (2533). *การวัดทัศนคติเบื้องต้น*. (เอกสารคำสอนวิชา วศป. 306).
 ชลบุรี : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
 อัดสำเนา
- รัชณี หลักเหล็ก. (2528). *การศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจและความสนใจในการเรียนการอ่าน
 ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนแบบโครงสร้างระดับยอด
 (TLS) ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือกับการสอนตามคู่มือครู*. ปรินญานิพนธ์
 กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
 ถ่ายเอกสาร.

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2538). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ :

สุวีริยาสาส์น.

_____. (2539). เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

_____. (2540). สถิติวิทยาทางการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

วนิช บรรจง และคนอื่นๆ. (2515). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : กรุงเทพมหานครพิมพ์.

วไลพร ฉายา. (2530). ผลของการสอน (Top-Level Structure) ที่มีต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบางกะปิ. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

วรุณี สิงห์ประสาทพร. (2544). การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน การเขียนและความสนใจใน
การเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนการแก้ปัญหา
แบบ IDEAL กับการสอนตามคู่มือ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร วิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

วิเชียร เกตุสิงห์. (2530). หลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย. กรุงเทพฯ :
ไทยวัฒนาพานิช.

วีระชัย ศรีสร้อย. (2544). การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน การเขียนและความสนใจใน
การเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการ
สื่อสารตามแนวคิดของคีธ จอห์นสัน (KEITH JOHNSON) กับการสอนตามคู่มือครู.
วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

สงวน สุทธิเลิศอรุณ. (2530). จิตวิทยาการศึกษา ฉบับปรับปรุง. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : อักษร
บัณฑิต.

สมุทร เข็มเชาวนิช. (2539). การอ่านภาษาอังกฤษ. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
สุโขทัยธรรมาธิราช.

สายวรุณ ทองวิทยา. (2539). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา และมนุษยสัมพันธ์
ในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่สอนโดยการเรียนแบบ เอส ที เอ ดี (STAD)
กับการสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- เสนีย์ แสงดี. (2543). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย และความสนใจในการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบกิจกรรม เอส ที เอ ดี ดีกับการสอนตามคู่มือครู. ปรินญานินพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุขุม เฉลยทรัพย์. (2531). การส่งเสริมการอ่าน. ปทุมธานี : ม.ป.พ.
- สุชา จันทรเอม และสุรางค์ จันทรเอม. (2518). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : แพรววิทยา.
- สุโท เจริญสุข. (2525). จิตวิทยาวัยรุ่น. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. (2532). การสอนทักษะทางภาษาและวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ : ภาควิชามัธยมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (ม.ป.ป.). การสอนทักษะภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : ภาควิชามัธยมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมิตรา อังวัฒนกุล. (2537). วิธีสอนภาษาอังกฤษ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรศักดิ์ หลาบมาลา. (2531, กุมภาพันธ์). "การเรียนการสอนแบบร่วมมือ," *วิทยาจารย์*. 86(2) : 4-8.
- _____. (2533) "การจัดกลุ่มนักเรียนในการสอนแบบร่วมมือ," *สารพัฒนาหลักสูตร*. 32-33.
- สุรีย์ บาวเออร์. (2535, กันยายน-ธันวาคม). "การเรียนรู้โดยการร่วมมือ," *วารสารวิชาการ-อุดมศึกษา*. 2(1) : 14-21.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. สำนักงานกฤษฎีกา. (2542). พระราชบัญญัติ-การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542. กรุงเทพฯ : พรินทกราฟฟิค.
- เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. (2531). เอกสารคำสอน หลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : ประยูรวงษ์.
- _____. (2536). การพัฒนาการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา เล่ม 2. กรุงเทพฯ : ประยูรวงษ์.
- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2529). เทคนิควิธีการสร้างข้อสอบภาษาอังกฤษ สำหรับวัดและประเมินผลการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.
- _____. (2538). แนวทางการสร้างข้อสอบภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อารี พันธุ์ณี. (2540). จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : เลิฟ แอนด์ ลิฟเพรส.

- อารี สันทรวี. (2539, กันยายน). "การเรียนรู้แบบร่วมมือ," *สารานุกรมศึกษาศาสตร์*. 15 : 89.
- อาคม จันทรสุนทร. (2527). *การสอนเพื่อสนองสมรรถภาพของมนุษย์*. กรุงเทพฯ : หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา.
- Artzt, Alice F. and Newman, Claire M. (1993, September). "Cooperative Learning," *The Mathematics Teacher*. 83(6) : 448-452.
- Ajose, Sunday A. and Joyner, Virginia G. (1990). "Cooperative Learning : The Rebirth Effective Teaching Strategy," *Educational Horizons*. 197-201 ; Summer.
- Bancroft, Janes W. (1976). "Suggestology and Suggestopedia : The Theory of The Lozanov Method," *Eric Reports*.
- Bartlett, Brendan J. (1978, April). "Top-Level Structure as an Organizational Strategy for Recall of Classroom Text," *Dissertation Abstracts International*. 39(11) : 664-A : Arizona State University.
- _____. (1979, May). "Top-Level Structure as an Organizational Strategy for Recall of Classroom Text," *Dissertation Abstracts International*. 39, 6641A (a) : Arizona State University.
- _____. (1986, July). "Reading for Memory : Where Top – Level Structure Helps," *Paper Presented at the Annual Conference of Australian Reading Association*. Perth.
- Biggs, John B. and Ross, Telfer. (1987). *The Process of Learning*. 2nd ed. Sydney : Prentice – Hall of Australia.
- Bond, Gay L. and Tinker, Miles A. (1957). *Reading Difficulties : Their Diagnosis and Correction*. New York : Appleton Century Crofts.
- Burmeister, Lone. (1974). *Reading Strategy for Secondary Second Teachers*. Massachusetts : Addison Wesley.
- Callahan, Michael and Clark. (1982). *Teaching Factual Reading*. Report of the PSP Literacy Project Metropolitan East Region.

- Carrell, Patricia L. (1984, June). "Evidence of Formal Schema in Second Language Comprehension," *English Language Learning*. 2(34) : 87-112.
- Carrell, Patricia Lo. and Eisterhold, Joan C. (1983, December). *Schema Theory and ESL Reading Pedagogy TESOL Quaterly*. 17 : 289-298.
- Chapman, L.J. (1987). *Reading Development : A Cohesion, Heiman*. London.
- Clark, Mark A. and Sandra, Silberstein. (1982). *Toward a Realization of Psycholinguistic Principles in the ESL. Reading Class*.
- Coady, James. (1979). "A Psycholinguistic Model of the ESL Reader," *Reading in Second Language*. Rowley, Massachusetts : Newbury House.
- Cooper, J. David and others. (1988). *To What and How of Reading Instruction*. 2nd ed. Ohio : Merrill.
- Dechant, Emerald V. (1982). *Improving the Teaching of Reading*. 3rd ed. Englewood Cliffs. : Prentice-Hall.
- Dewey, John. (1959). *Dictionary of Education*. New York : Philosophical Library.
- Dubin, Fraida. (1982, July). "What Every EFL – Teacher Should Know About Reading," *English Teaching Forum*. 3(7).
- Esky, David E. (1986). *Theoretical Foundations, in Teaching Secondary Language*. p.3-23. *Reading for Academic Purpose*. Massachusetts : Addison – Wesley.
- Fan, Chung Teh. (1952). *Item Analysis Table Educational Testing Service*. New Jersey Princeton : United States of America.
- Finocchiaro, Mary. (1974, April). "The Functional – Notional Syllabus," *English Teaching Forum*. 17(2) : 41-46 ; April.
- Finocchiaro, Mary and Brumfit Christopher. (1983). *The Functional-Notional Approach : From Theory to Practice*. New York : Oxford University Press.
- Gagné, Robert M. (1967). *The Condition of Learning*. New York : Holt, Rinehart and Winston.
- Good, Carter Victor. (1973). *Dictionary of Education*. 3rd ed. New York : McGraw-Hill. Book.

- Goodman, Kenneth S. (1971). *The Psychology of Second Language Learning*. Cambridge : Cambridge University Press.
- Goodman, Kenneth S. and others. (1982). *Language and Literacy*. Edited by Frederick V. Gollasch. Boston : Routhedge & Kegan Paul.
- Gray, William Scott. (1984). *On Their Own in Reading*. Chicago : Foresman and Company.
- Hafner, Lawrence E. (1971). *Improving Reading in Secondary Schools : Selected Reading*. London : Collier Macmillan.
- Harris, Albert J. and Sipay, Edward R. (1979). *How to Teach Reading*. New York : Longman.
- Harris, Larry A. and Smith, Carl B. (1976). *Reading Instruction Through Diagnostic Teaching In The Classroom*. New York : Holt, Rinehart and Winston.
- Hurlock, Elizabeth B. (1955). *Adolescent Development*. New York : McGraw-Hill Book.
- Johnson, D. and Barrett, T.C. (1981). *Prose Comprehension : A Descriptive Analysis of Instructional Practice," Children's Prose Comprehension : Research and Practice*. Neward : International Reading Association.
- Johnson, David W. & T Roger, Johnson T. (1987). *Learn Together and Alone Cooperative Competitive and Individualistic Learning*. 3rd ed. New Jersey : Prentice-Hall.
- _____. (1987). *Cooperation Learning and Competition : Theory and Research*. Edina : Minn Interaction Book.
- _____. (1989). *Cooperation and Competition : Theory and Research*. Edina : Minn Interaction Book.
- Madsen, Harold S. (1983). *Technique in Testing*. New York : Oxford University Press.
- Maslow, Abraham Harold. (1970). *Motivation and Personality*. 2nd ed. New York : Harp and Row.
- Meekins, Stephens Amy. (1987). *Effects of a Student Team Learning Technique on the Academic Progress and Social Acceptance of Academically Handicapped, Elementary Mainstreamed Students*. DAT 49/03. A.

- McDermott, Marylow Bridgeman. (1991). "Teaching Top-Level Structure as an Aid for Reading Comprehension of Expository Prose for Fourth – Grade Pupils," *Dissertation Abstracts International*. 52(1) : 122.
- ✓ Meyer, Bonnie J.F., Brandt, David M. & Bluth, George J. (1980). "Use of Top-Level Structure in Text : Key for Reading Comprehension of Nine-Grade Students," *Reading Research Quarterly*. 17(1) : 72-103.
- ✓ Meyer and Freedlle. (1984). "Effects of Discourse Type on Recall," *American Educational Research Journal*. 21(1).
- Mills, Sandra S. (1990). "A Study of the Relationship Between the Extensiveness of Reading and the Improvement of Written Composition of High School Students," *Dissertation Abstracts International*.
- Oller, John W. (1979). *Language Tests at School : A Pragmatic Approach*. London : Longman.
- Piaget, Jean. (1970). *Science of Education and the Psychology of the Child*. New York : Orion Press.
- Postosky, Janet Marie and others. (1989). "The Effects of Simplified Story Schema on Story Writing Ability and Reading Comprehension," *Dissertation Abstracts International*. 50(3) : 655.
- Powell, Marvin. (1963). *The Psychology of Adolescence*. New York : The Bobbs Merrill.
- Rattanaich, Saowalak. (1987, November). *The Effects of Using Top-Level Structure Instructional Modules and Traditional Teaching Method in Teaching English to Thai Students*. Project Report SEAMEO RELC Fellowship Grant.
- Shaw, Harry. (1973). *A Complete Course in Freshman English*. 7th ed. New York : Harper and Row Publishers.

- Shephard, David L. (1973). *Comprehensive High School Reading Methods*. Ohio : A Bell & Howell.
- Shirey, Larry L. and Reynold, Ralph E. (1988, June). "Effect of Interest on Attention and Learning," *Journal of Educational Psychology*. 80(2) : 159.
- Slavin, R.E. (1978). "Student Teams and Achievement Division," *Journal of Research and Development in Education*. 12(1).
- _____. (1987, November). "Cooperative Learning and Cooperative School," *Educational Leadership*. 45(137) : 40.
- _____. (1990). *Cooperative Learning Theory Research and Practice*. New Jersey : Prentice – Hall.
- _____. (1995). *Cooperative Learning Theory Research and Practice*. 2nd ed. New Jersey : Prentice – Hall.
- Steals, Melvin Howard. (1990, November). "Development to an Adapted Cooperated Learning Strategy in a Secondary Chapter I Option 4 Reading English / Language Arts Pairing Program English, Language Arts," DAT-A 51/05. p.1564.
- Taylor, Barbara M. (1984). "Children's Memory for Expository Text after Reading," *Reading Research Quarterly*. 15 : 399-411.
- Vallete, Rebecca M. (1977). *Modern Language Testing*. 2nd ed. New York : Harcourt, Brace Javanovich.
- Widdowson, H.G. (1979). *Teaching Language as Communication*. London : Oxford University Press.
- Widdowson, H.G. (1979). *Explorations in Applied Linguistics*. London : Oxford University Press.
- William, Edie. (1986). *Reading in the Language Classroom*. London : Macmillan Publisher.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
คุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ตาราง 9 แสดงค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ
2. ตาราง 10 แสดงคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลอง
3. ตาราง 11 แสดงค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
4. ตาราง 12 แสดงคะแนนความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลอง

ตาราง 9 แสดงค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดความเข้าใจ
ในการอ่านภาษาอังกฤษ จำนวน 40 ข้อ

ข้อที่	p	r	ข้อที่	p	r
1	0.27	0.41	21	0.63	0.36
2	0.37	0.56	22	0.42	0.40
3	0.27	0.29	23	0.59	0.32
4	0.78	0.33	24	0.41	0.43
5	0.50	0.28	25	0.58	0.27
6	0.61	0.36	26	0.41	0.33
7	0.42	0.23	27	0.67	0.36
8	0.71	0.35	28	0.27	0.28
9	0.57	0.44	29	0.44	0.26
10	0.77	0.41	30	0.44	0.46
11	0.53	0.25	31	0.45	0.45
12	0.57	0.40	32	0.41	0.57
13	0.57	0.40	33	0.37	0.31
14	0.37	0.33	34	0.26	0.30
15	0.35	0.37	35	0.38	0.45
16	0.34	0.51	36	0.47	0.42
17	0.34	0.45	37	0.51	0.36
18	0.57	0.32	38	0.63	0.34
19	0.47	0.41	39	0.26	0.51
20	0.52	0.38	40	0.34	0.33

ค่าความเชื่อมั่น (α -Coefficient) ของแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษทั้งฉบับเท่ากับ 0.84

ตาราง 10 แสดงคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
ก่อนและหลังการทดลอง

นักเรียน คนที่	กลุ่มทดลอง			นักเรียน คนที่	กลุ่มควบคุม		
	Pretest	Posttest	D		Pretest	Posttest	D
1	9	14	5	1	24	25	1
2	35	39	4	2	21	26	5
3	10	14	4	3	21	23	2
4	25	32	7	4	36	39	3
5	11	33	22	5	25	23	-2
6	13	17	4	6	14	23	9
7	15	26	11	7	20	23	3
8	29	34	5	8	15	20	5
9	34	39	5	9	32	33	1
10	10	21	11	10	32	35	3
11	15	30	15	11	36	38	2
12	15	28	13	12	17	20	3
13	25	27	2	13	33	35	2
14	22	27	5	14	19	28	9
15	34	38	4	15	33	37	4
16	35	39	4	16	26	28	2
17	33	37	4	17	35	38	3
18	28	30	2	18	35	38	3
19	23	34	11	19	20	24	4
20	35	36	1	20	18	24	6

ตาราง 10 (ต่อ)

นักเรียน คนที่	กลุ่มทดลอง			นักเรียน คนที่	กลุ่มควบคุม		
	Pretest	Posttest	D		Pretest	Posttest	D
21	20	24	4	21	22	19	-3
22	28	35	7	22	22	25	3
23	21	29	8	23	12	21	9
24	26	29	3	24	13	20	7
25	22	32	10	25	9	14	5
26	26	32	6	26	23	27	4
27	23	30	7	27	21	21	0
28	27	36	9	28	13	20	7
29	34	38	4	29	24	30	6
30	29	33	4	30	17	20	3
31	22	37	15	31	21	24	3
32	28	26	-2	32	27	31	4
33	28	33	5	33	21	29	8
34	23	31	8	34	13	19	6
35	18	33	15	35	20	23	3
36	11	33	22	36	19	22	3
37	25	34	9	37	24	30	6
38	22	25	3	38	14	13	-1
39	31	36	5	39	17	18	1
40	35	39	4	40	28	30	2

ตาราง 11 แสดงค่าอำนาจจำแนก (t) แบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 20 ข้อ

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (t)
1	5.85
2	4.40
3	5.85
4	4.35
5	6.84
6	8.31
7	8.05
8	5.65
9	5.63
10	5.20
11	4.63
12	4.30
13	4.70
14	6.68
15	5.00
16	4.89
17	6.33
18	3.39
19	4.48
20	9.08

ค่าความเชื่อมั่น (α -Coefficient) ของแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษทั้งฉบับเท่ากับ 0.90

ตาราง 12 แสดงคะแนนความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลอง

นักเรียน คนที่	กลุ่มทดลอง			นักเรียน คนที่	กลุ่มควบคุม		
	Pretest	Posttest	D		Pretest	Posttest	D
1	45	63	18	1	43	49	6
2	63	72	9	2	45	55	10
3	46	51	5	3	36	56	20
4	47	54	7	4	44	47	3
5	30	43	13	5	46	52	6
6	35	49	14	6	43	50	7
7	53	64	11	7	42	50	8
8	51	53	2	8	42	51	9
9	68	76	8	9	57	60	3
10	73	75	2	10	56	61	5
11	46	50	4	11	73	79	6
12	57	63	6	12	57	59	2
13	54	62	8	13	57	65	8
14	43	59	16	14	45	53	8
15	54	60	6	15	61	68	7
16	60	70	10	16	40	42	2
17	64	70	6	17	63	70	7
18	42	63	21	18	60	74	14
19	49	59	10	19	59	60	1
20	68	78	10	20	60	66	6

ตาราง 12 (ต่อ)

นักเรียน คนที่	กลุ่มทดลอง			นักเรียน คนที่	กลุ่มควบคุม		
	Pretest	Posttest	D		Pretest	Posttest	D
21	49	58	9	21	56	67	11
22	64	70	6	22	44	50	6
23	47	52	5	23	49	53	4
24	57	66	9	24	55	56	1
25	56	61	5	25	51	58	7
26	57	65	8	26	54	67	13
27	46	49	3	27	56	61	5
28	52	65	13	28	53	55	2
29	58	71	13	29	63	64	1
30	49	69	20	30	60	64	4
31	58	68	10	31	51	57	6
32	49	66	17	32	74	75	1
33	49	67	18	33	46	58	12
34	50	63	13	34	54	58	4
35	49	70	21	35	54	58	4
36	52	64	12	36	57	62	5
37	53	67	14	37	58	73	15
38	50	67	17	38	50	65	15
39	52	56	4	39	50	62	12
40	70	80	10	40	64	65	1

ภาคผนวก ข
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ
2. แบบทดสอบวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
3. ตัวอย่างแผนการสอน

Reading Comprehension Test

Subject : Fundamental English 7

Level : Mathayom Suksa II

Time : 90 minutes

Items : 40

Score : 40

Direction Read the signs, advertisements notes notice, announcement and passages. Then choose the best answer by marking (X) on a, b, c, or d on your answer sheet.

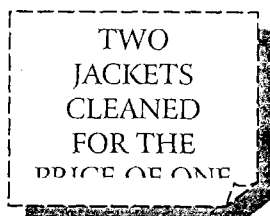
No.1-3 Look at the signs. Choose the best answer (a, b, c, or d) which answer explains what the pictures or the words on the signs mean.

1.

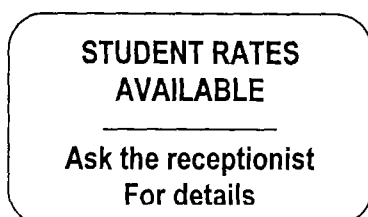
- a. You must pay in a cash.
- b. You can sell things here.
- c. You can change foreign money here.
- d. You should pay for your purchase at this point.

2. You can see this sign at _____.

- a. the shop
- b. the laundry
- c. the supermarket
- d. the department store

3. This sign shouldn't be seen at _____.

- a. the office
- b. the theatre
- c. the bus station
- d. the railway station

No.4-5 Look at these advertisements which have been placed in a shop window in Mells, then choose the best answer (a, b, c or d) which is suitable to show which advertisement you think they might choose.

a.

Learning the Piano ?
Piano - reasonable condition,
would suit a beginner.
£100 o.n.o.
Ring 87161 any time.

b.

MUSIC COURSES
Learn to play your favourite instrument from as little as £3 a lesson.
For more details write :
The Director
Music School
Cathedral Green, Mells

c.

Looking for a job??
You can earn up to £100 a week
delivering advertisements. Evenings
only from 6-10 pm including Saturdays.
Contact : Mailshots
Hollow St, Mells.

d.

"SHINING SHAPES"
Strong, careful person to help in glass
store Mon-Fri 7.30 am-2.30 pm
some Saturdays Excellent rate of pay
for steady worker.
For details Phone 27732

4. Florida has given her a piano ; she can't play it but she is interested in learning.
5. Nancy is hoping to get married and although she already works full-time from 9 a.m.- 5 p.m. she is looking for a way to earn some extra money.

No.6-7 Read this note carefully and choose the best answer.

Annual Fair – 29 September

(this year in aid of the
World Wide Fund for Nature)

PLEASE PUT THIS DATE

IN YOUR DIARY.

More details will be sent to all parents
nearer the day.

The Head Teacher

10. Where is the class going ?

- a. To school
- b. To the town
- c. To the forest
- d. To Ocean Park

11. According to the notice, which statement is true ?

- a. They will travel by school bus.
- b. They will have lunch in Ocean Park.
- c. They will return to school at ten o'clock.
- d. They will depart from school at four o'clock.

No. 12-14 Read the announcement carefully and answer the questions.

Good morning, passengers. My name is Mary Jones and I am your air – hostess for this flight. The captain and crew welcome you aboard. My assistant, who speaks English and Japanese, has just shown you how to wear your life jackets in case of emergency. She will come and see if you have fastened your seat belt correctly. You can adjust your seat by pressing the button at your side. And let me remind you that paper bags are provided for those who suffer from air sickness.

12. You will hear this kind of announcement _____ .

- a. at the station
- b. in the theatre
- c. in the airplane
- d. in the air - bus

13. According to the passage, which statement is not true ?

- a. If you feel airsick, you will use paper bags.
- b. You move your seat by pressing the button.
- c. You have to wear a jacket in case of emergency.
- d. The assistant speaks English but she doesn't speak Japanese.

14. From the passage the word "me" in line 6 refers to _____

- a. Mary Jones
- b. the captain
- c. the passenger
- d. the assistant

No. 15-17 Read the following passage and answer the questions.

One day Paula and Richard decided to make a kite. First they went out and found two straight sticks of the same length. They brought them back home and tied them with a piece of string into the shape of a cross. Then they look some more string and used it to tie the four ends of the sticks together. Then, they spread some brightly coloured paper over the frame and glued it around the string. They stuck a tail made of paper to one of the corners, and tied a long string to the centre of the kite.

15. What is the main idea of the passage ?
a. How to play a kite	b. How to stick a kite
c. How to make a kite	d. How to spread a kite
16. From the passage the word "them" in line 2 refers to _____
a. the kites	b. two straight sticks
c. Paula and Richard	d. pieces of coloured paper
17. From the passage, "it" in line 5 refers to _____
a. a kite	b. a stick
c. a string	d. coloured paper

No. 18-20 Read the following passages and answer the questions.

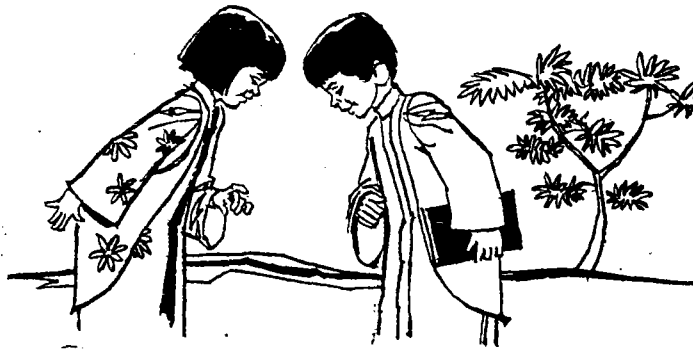
Anna Fleming is the senior writer for Teen Times. She meets pop musicians and writes about them for her magazine. When she was a teenager, Anna read all the magazines she could find. She wrote articles for her school magazine and dreamed that one day she would be a real journalist.

Now she has a very exciting job. 'It's wonderful,' she says. 'I get paid to go to concerts and parties to talk to pop stars. Most young people would love my job.'

Before she started to work for the magazine, Anna did a two-year course in journalism and business. 'I'm glad I did the course,' says Anna. 'It taught me a lot.'

'All my friends at school laughed when I told them I wanted to be a pop writer. They said I would never make it. But I did!'

No. 24-26 Read the story carefully and answer the questions.

Greetings to You

All around the world, when friends meet, they greet each other. Different people greet friends in different ways. In our country, friends shake hands, always using the right hand. Or friends wave at each other, using either hands. A man tips his hat. A woman smiles.

It is different in other lands. In Greenland when Eskimo children greet each other, they rub noses. In Japan, a child bows his head. In other lands, friends hug each other. Some kiss each other on both cheeks.

In some countries, to greet a king, boys must bow low. Girls must curtsy. In other countries, people bend very low. They touch or kiss the foot of a king.

24. What is the main idea of the story ?
 - a. In Japan a child bows his head.
 - b. Different people greet each other differently.
 - c. In other lands, people never greet each other.
 - d. Eskimos rub noses when they greet one another.
25. From this story, which statement is not true ?
 - a. In Japan, children shake hands.
 - b. In other land, friends hug each other.
 - c. Eskimo children greet each other, they rub noses.
 - d. In other land, friends kiss each other on both cheeks.
26. From the passage, the word "greet" in line 1 means to _____.
 - a. look at or watch
 - b. have or give a smile
 - c. give a sign or word of welcome
 - d. move from side to side or up and down

No. 27-29 Read the following passage and answer the questions.

Popcorn is one of the best-liked snack foods of all time. In fact, popcorn is not a new snack food. Native Americans (Indians) ate popcorn long before the Pilgrims arrived. They also made it into necklaces and used it to decorate their homes. Popcorn pops because each little kernel, or pieces, has water in it. When the kernel is heated, the water turns to steam and builds up until – pop! It breaks out of the shell. Most people add something to their popcorn – melted cheese, for example. Other people just add butter and salt. No matter how you like it, popcorn is one snack food of which millions of people say, “too much is never enough.”

27. According to the passage, which statement is true about popcorn ?
- It is not eaten.
 - It is a new snack.
 - It is full of sugar.
 - It is the best liked snack.
28. Popcorn pops because _____.
- of steam
 - of the cold
 - it tastes good
 - it grows slowly
29. The word “it” in line 3 refers to _____
- food
 - water
 - popcorn
 - cheese

No. 30-33 Read the following passages and answer the questions.

“Vegetables! Fresh vegetables!” the vegetable man called. His truck was open on every side so people would see the vegetables.

When they heard him call, the women came out to the truck. They were happy to buy his vegetables. The vegetables were fresh. And the women did not have to go to market.

The market came to them. It was a market on wheels. There were markets on wheels in many parts of the United States.

In the Virgin Islands in the Atlantic Ocean, there is another kind of market. Once a week, a small boat comes to one of the islands. It is a special kind of boat. It carries fresh fruit and vegetables. People from the island go down to the boat each week. The island people are glad to see the boat come in. They know they will buy fresh vegetables. The boat is a floating market.

30. What is the main idea of this story ?
- The floating market
 - All boats are floating markets today.
 - There are different ways to buy food.
 - Many people live in the Virgin Islands.
31. This story tells us that _____.
- the boat is not a floating market
 - there were no fresh vegetables on the truck
 - vegetables taste better when they are fresh
 - only women can buy vegetables at the market
32. Why are the island people glad to see the boat come in ?
Because they _____.
- go down to the boat
 - will row the boat
 - will go to the market
 - know they will buy fresh vegetables

No. 34-36 Read the following passages and answer the questions.

A Monsoon is a seasonal wind which blows inland in the summer and out to sea in the winter. The monsoons are most important in India and China, but they occur over all of Southeast Asia, in northern Australia, West Africa and parts of western America.

During the hot summers, the air over these tropical lands grows very hot. It expands, or swells, and the air pressure therefore falls. The air over the comparatively cool seas is at a higher pressure and it flows into the low-pressure area over the land, and the monsoon begins.

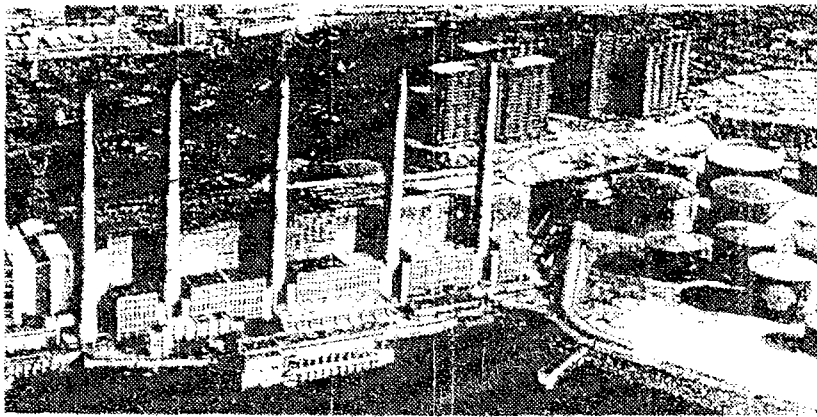
33. What is the best title for the passage ?
- In winter
 - The wind
 - In summer
 - The monsoon
34. In which area is there no monsoon ?
- Europe
 - West Africa
 - Western America
 - Northern Australia
35. From the passage, the word "occur" in line 3 means to _____.
- get
 - take
 - blow
 - happen

No. 36-37 Read the following passages and answer the questions.

The 'greenhouse effect' describes the way in which the earth is getting warmer. It works like this. :

All around the earth there is a layer of gases which is called the atmosphere. This atmosphere traps some of the heat from the sun and for thousands of years it has kept the earth at a constant temperature.

In recent years, pollution has caused large amounts of gases, particularly carbon dioxide, to be released into the atmosphere. These gases have changed the atmosphere so that now more heat is trapped and the temperature of the earth is rising.

36. According to the passage, the layer of gases around the earth is called _____ .

- a. the gases
- b. the pollution
- c. the atmosphere
- d. the temperature

37. What is the best title for the passage ?

- a. The earth
- b. The pollution
- c. The temperature
- d. The greenhouse effect

No. 38-40 Read the following passages and answer the questions.

We must have water to live. If the water we use is not clean and fresh, it can make us ill. The animals that live in and around lakes and rivers must also have clean water.

Our rivers and lakes supply most of our water. The clear, blue water found by the first American settlers has changed. Many of our water sources now are polluted. They are filled with dirt and waste which cannot be cleaned out. In many places, water is not safe for most uses.

George Washington once called the Potomac "the finest river in the world." Now its water is no longer blue. Instead, it is a "soupy green." Suds, from detergents used to wash clothes, often cover the water of our rivers.

Water cannot be made in a factory. Once water is polluted, it is hard to make it clean and safe. We must learn to take care of the water we have now.

38. If the water we use is not clean and fresh, it can make us _____.
 a. ill b. sad c. safe d. unhappy
39. Our water sources are _____.
 a. wells b. oceans c. springs d. rivers and lakes
40. Why must we learn to take care of the water we have now ? Because _____.
 a. the water is safe for most uses
 b. we must have water to use in the future
 c. the first settlers used up most of the water
 d. factories need time to learn how to make water

RRRRRRRRRR

แบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้ถามเกี่ยวกับความรู้สึกหรือสิ่งที่นักเรียนปฏิบัติเกี่ยวกับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน
2. การตอบแบบสอบถามแต่ละข้อจะไม่มีคำตอบที่ถูกต้องหรือผิด และไม่มีผลต่อคะแนนการเรียนของนักเรียนแต่ประการใด นักเรียนสามารถตอบคำถามได้อย่างอิสระ คำตอบของนักเรียนจะมีประโยชน์และมีคุณค่ามากที่สุดก็ต่อเมื่อนักเรียนตอบตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด และจะนำผลรวมไปใช้ในการวิจัยทางวิชาการ เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเท่านั้น
3. วิธีตอบแบบสอบถาม ให้นักเรียนอ่านข้อความแต่ละข้อ และพิจารณาอย่างรอบคอบตามความเป็นจริงมากที่สุด โดยทำเครื่องหมาย / ในช่องทางขวามือที่ตรงกับความรู้สึกหรือการปฏิบัติของนักเรียนมากที่สุดเพียงข้อเดียวเท่านั้น โดยแต่ละข้อจะมีคำตอบให้เลือก 4 ระดับ คือ “มากที่สุด” “มาก” “น้อย” และ “น้อยที่สุด”

ตัวอย่าง

ข้อ	ข้อความ	ความรู้สึกหรือการปฏิบัติ			
		มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
0	ข้าพเจ้าเข้าห้องเรียนก่อนอาจารย์ภาษาอังกฤษจะเข้าสอน		 /		
00	ข้าพเจ้าชอบพูดทักทายเพื่อนในชั้นเรียนเป็นภาษาอังกฤษ			 /	

แบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ข้อ	ความรู้สึกรหรือการปฏิบัติ	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
	ข้อความ				
1.	ข้าพเจ้ารู้สึกสนุกสนานกับการเข้าร่วมกิจกรรมภาษาอังกฤษ.....				
2.	ข้าพเจ้าชอบมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นภายในกลุ่มขณะที่เรียนภาษาอังกฤษ.....				
3.	ข้าพเจ้าชอบตอบคำถามครูในขณะที่เรียนภาษาอังกฤษ.....				
4.	ข้าพเจ้าศึกษาเนื้อหาล่วงหน้าก่อนเข้าเรียนภาษาอังกฤษ.....				
5.	ข้าพเจ้ารู้สึกดีใจเมื่ออาจารย์ไม่เข้าสอนในชั่วโมงเรียนภาษาอังกฤษ.....				
6.	ข้าพเจ้าชอบการสนทนาเป็นภาษาอังกฤษในชั่วโมงเรียนภาษาอังกฤษ.....				
7.	ข้าพเจ้าต้องการเพิ่มชั่วโมงเรียนภาษาอังกฤษให้มากยิ่งขึ้น.....				
8.	ข้าพเจ้าต้องการให้ถึงเวลาเรียนภาษาอังกฤษเร็ว ๆ				
9.	ข้าพเจ้าไม่ชอบการเรียนภาษาอังกฤษเพราะมีคำศัพท์ต้องแปลมาก.....				
10.	ข้าพเจ้าชอบทำงานภาษาอังกฤษให้เสร็จก่อนเวลาที่กำหนด.....				
11.	ถ้าข้าพเจ้าขาดเรียน ข้าพเจ้าจะติดตามบทเรียนและการบ้านภาษาอังกฤษจากเพื่อนหรืออาจารย์ผู้สอน.....				
12.	ข้าพเจ้ารู้สึกว่า การค้นคว้าเพิ่มเติมภาษาอังกฤษด้วยตนเองเป็นเรื่องยาก.....				
13.	ข้าพเจ้าชอบเล่นเกมที่เกี่ยวกับการฝึกภาษาอังกฤษ.....				
14.	ข้าพเจ้าต้องการให้หมดเวลาเร็ว ๆ ในชั่วโมงเรียนภาษาอังกฤษ.....				

ข้อ	ความรู้สึกหรือการปฏิบัติ	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
	ข้อความ				
15.	ข้าพเจ้าต้องการช่วยอาจารย์และเพื่อนๆ จัดนิทรรศการเกี่ยวกับภาษาอังกฤษ.....				
16.	ข้าพเจ้ารู้สึกภาคภูมิใจเมื่อได้ทักทายกับชาวต่างประเทศ.....				
17.	ข้าพเจ้าต้องการเข้าค่ายภาษาอังกฤษเพื่อฝึกทักษะทางภาษา.....				
18.	ข้าพเจ้ารู้สึกภูมิใจเมื่อได้รับคำยกย่องชมเชยรางวัลหรือเกียรติบัตรจากการทำงานกลุ่มในวิชาภาษาอังกฤษ.....				
19.	ข้าพเจ้าคิดว่าภาษาอังกฤษมีความจำเป็นต่อชีวิตประจำวัน และการศึกษาต่อในระดับสูง.....				
20.	ข้าพเจ้าชอบเรียนภาษาอังกฤษ.....				

Lesson Plan for Experimental Group

Subject : Fundamental English 7 (E 013)

Period : 1-3

Time : 150 minutes

Level : M.2

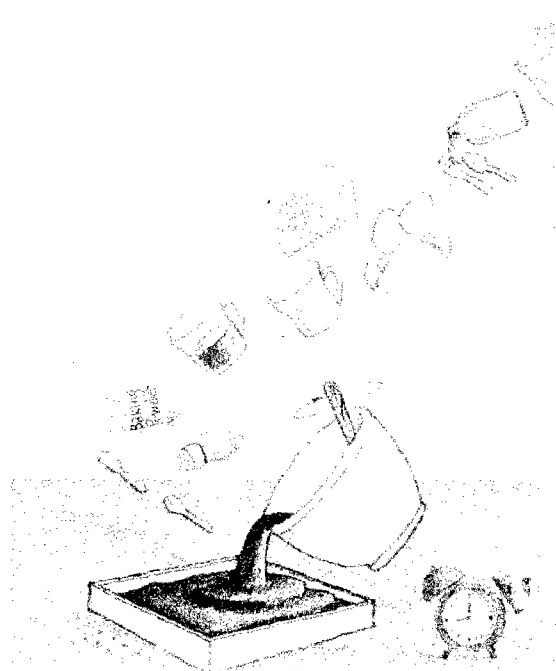
General Objectives : Students are able to :

1. Comprehend what they have read from the text and are able to find the main idea and details correctly.
2. Identify the types of Top – Level structure and key words.

Terminal Objectives : Students are able to :

1. Recognize each type of TLS when they read the text.
2. Use schema from the reading passage to help them organize their ideas.
3. Describe the main idea and details of the text that they have read correctly.
4. Sequence the story in a diagram and write Listing or Descriptive of TLS to help them to organize their ideas.

Content : How to make brownies

HOW TO MAKE BROWNIES

Ingredients

- 3/4 cup butter
- 1 1/2 cups sugar
- 1 1/2 teaspoons vanilla
- 3 eggs
- 3/4 cup flour
- 1/2 cup dark chocolate powder
- 1/2 teaspoon baking powder
- 1/2 teaspoon salt

Add eggs and mix well.
 Put mixture into a baking pan.
 Mix margarine, sugar, and vanilla.
 Bake in hot oven for 40-45 minutes.
 Add flour, chocolate, baking powder, and salt.

Taken from "Goal Student Book 2"

By Manuel Dos Santos (1996 : 55)

Learning - Activities		Teaching Aids	Evaluation	Note
Teacher	Students			
First Step				
1. The teacher explains the definition of TLS (4types) to students :	- Listen to the teacher. - Discuss with the teacher. - Realize, must pay careful attention and understanding clearly.	- Overhead Projector , transparencies charts, etc.	Observe the students' performance.	
- Listing or Descriptive - Problem – Solution - Cause and Effect - Comparison – Contrast				
2. The teacher explains the signal words or key words of each type for example the key words of Listing or Descriptive (TLS) the following, first, second, third, then, many, etc.	- Listen to the teacher. - Discuss with the teacher. - Realize, must pay careful attention and must be clear.	- Overhead Projector , transparencies charts, etc.	Observe the students' performance	
Second Step				
1. The teacher divides the students into 10 teams by assigning them to four members heterogeneous teams (one student from high level, 2 students from middle level and the other from low level).	- Divide into teams of four.	- The chart of assigning students to teams (STAD)	Observe the students' behaviors	- The teacher circulates around the room to listen and observe students must help each other or offer help if it's necessary and give encouragement.

Learning - Activities		Teaching Aids	Evaluation	Note
Teacher	Students			
2. After discussion, the teacher lets the students in each team help each other to write and explain the main idea , the details of the story and the key words of Listing or Descriptive TLS type and write down in the diagram.	- Listen to the teacher. - Help team members.	- A text - Worksheet A - Diagram	- Observe the students' answering the diagram in their team.	The teacher circulates around the room to listen and observe students help each other or offer any assistance if it's necessary and encourage the students.
Fourth Step 1. The teacher lets each team send one member to present their work in front of the class. Meanwhile the other students listen carefully to their presentation and make comments. 2. Then the teacher and students check together the correctness of TLS , type, main idea and details of the passage.	- Present their works (team outputs : the diagrams and the texts) in front of the class.	- Overhead projector, transparencies		The teacher circulates around the room to listen and observe student each other or offer any assistance if it's necessary and give encouragement.

Learning - Activities		Teaching Aids	Evaluation	Note
Teacher	Students			
Fifth Step				
1. The teacher lets each team read and analyze the given story (Listing of TLS) by themselves, then find and write down the main idea and details into the diagram and / or summarize the story in their own words or sentences.	- Read and analyze the story. - Write down the main idea and details into the diagram or summarize the story in their own words or sentences.	- A text - Worksheet B "A good life" - Diagram	- Observe the students' participation while analyzing and summarizing the story in the diagram.	
2. The teacher lets one member in each team to be representative to present the diagram or the story.	- Present their work (team outputs : the diagrams or stories) in front of the class.	- Overhead projector , transparencies and diagram	- Check the students' answers in the diagram or the story.	
3. Then the teacher and students check the correctness of TLS type, main idea and details of the passage.				

Learning - Activities		Teaching Aids	Evaluation	Note
Teacher	Students			
Sixth Step				
1. The teacher lets the students sit separately from their teams to take the individual quizzes (about 25 minutes)	- Take the individual quizzes. - Not permitted to help one another during the quizzes. - Do well on the quizzes.	- The quiz sheets - A new story "Shopping List"	- Observe the students while they are doing the individual quizzes - Check the students' quizzes.	
2. The teacher checks all the quizzes each team in the "Assignment Record Forms" to see the students' improvement.		- Assignment record forms.		

Worksheet A

HOW TO MAKE BROWNIES

Ingredients

- 3/4 cup butter
- 1 1/2 cups sugar
- 1 1/2 teaspoons vanilla
- 3 eggs
- 3/4 cup flour
- 1/2 cup dark chocolate powder
- 1/2 teaspoon baking powder
- 1/2 teaspoon salt

Add eggs and mix well.
 Put mixture into a baking pan.
 Mix margarine, sugar, and vanilla.
 Bake in hot oven for 40-45 minutes.
 Add flour, chocolate, baking powder, and salt.

Taken from "Goal Student Book 2"

By Manuel Dos Santos (1996 : 55)

Main idea : How to make brownies

Listing / Descriptive

Add flour
chocolate,
Baking powder.

Add eggs
and mix
Well.

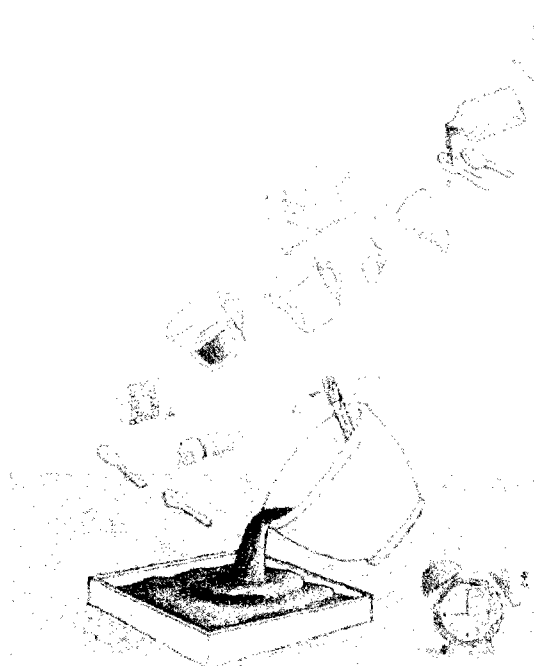
Mix margarine,
sugar and
vanilla.

Put mixture
into a
baking pan.

Bake in
hot oven.

Worksheet A

Direction : Read the text about the recipe of brownies, then write the main idea, the details of the text and fill some words in the diagram.

HOW TO MAKE BROWNIES

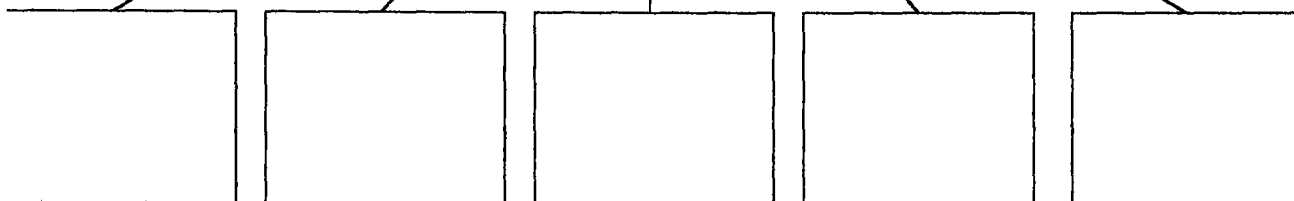
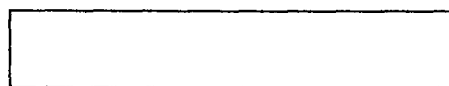
Ingredients

- 3/4 cup butter
- 1 1/2 cups sugar
- 1 1/2 teaspoons vanilla
- 3 eggs
- 3/4 cup flour
- 1/2 cup dark chocolate powder
- 1/2 teaspoon baking powder
- 1/2 teaspoon salt

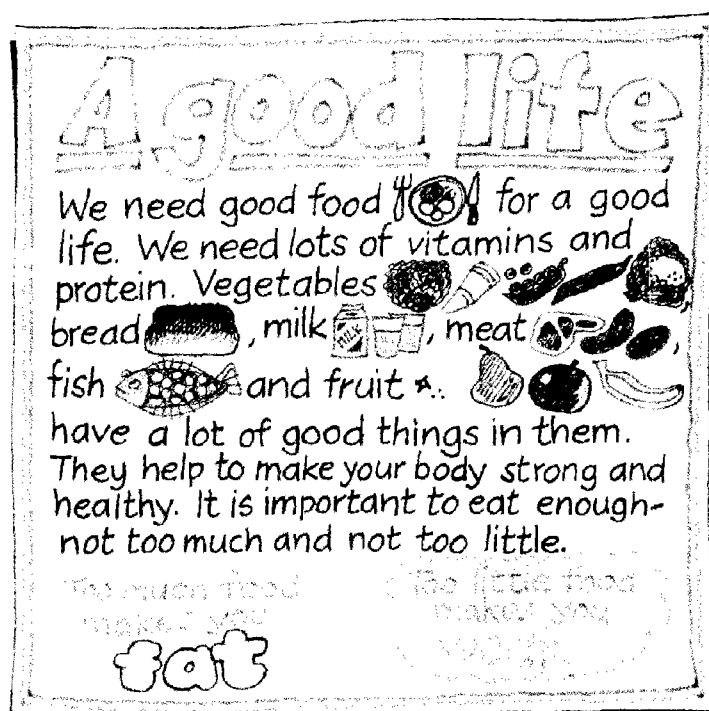
- ___ Add eggs and mix well.
- ___ Put mixture into a baking pan.
- ___ Mix margarine, sugar, and vanilla.
- ___ Bake in hot oven for 40-45 minutes.
- ___ Add flour, chocolate, baking powder, and salt.

- a. The Top-Level Organization is
- b. The main idea :
- c. The details :

Main idea :

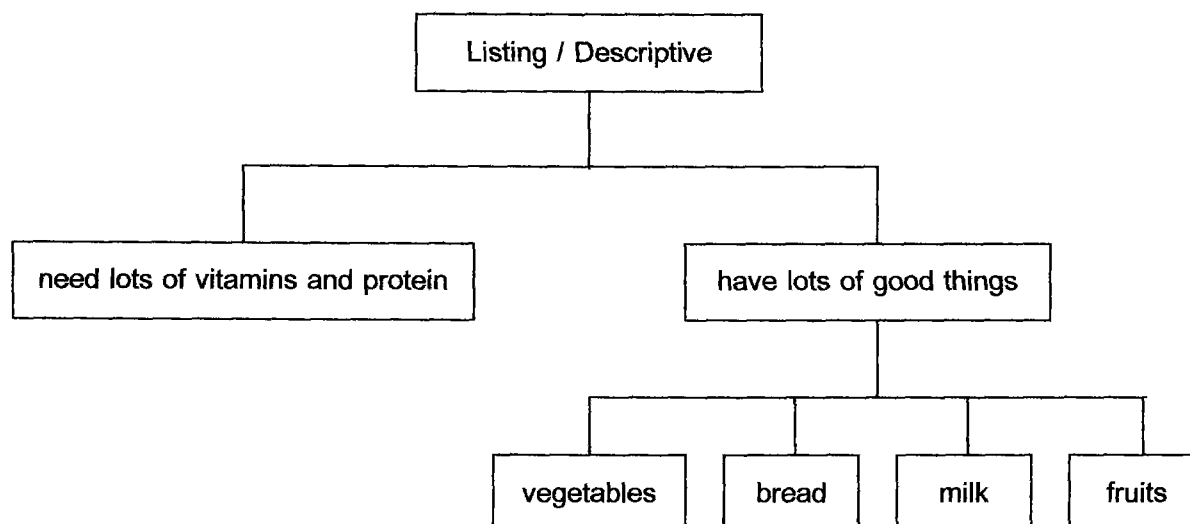
Worksheet B

Taken from "Cambridge English Student's Book Two for schools"

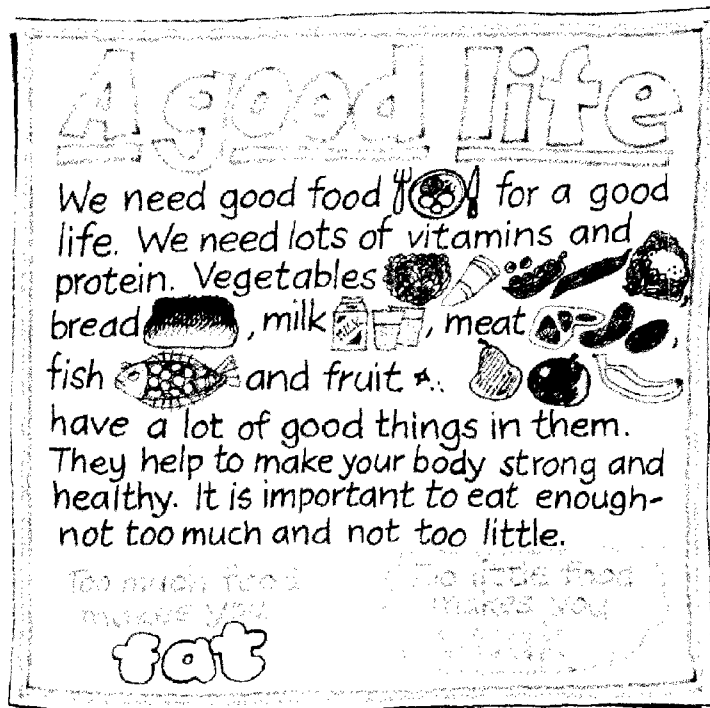
By Andrew Littlejohn & Diana Hicks (1996 : 37)

Main idea : We need good food for a good life

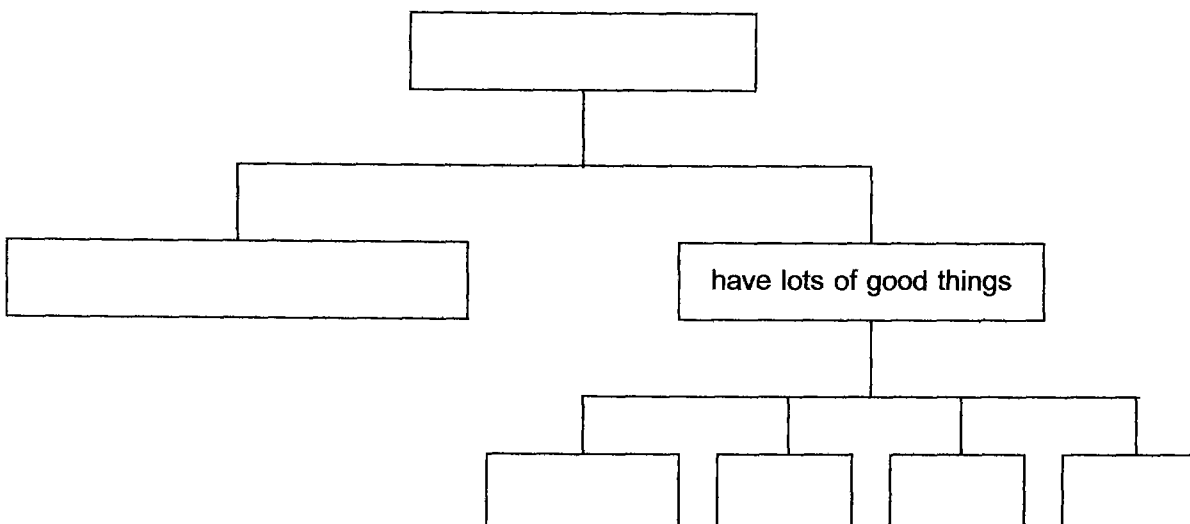
Worksheet B

Direction : Read the poster carefully, reflect on the main idea of the text and find the details in the text. Then fill the words in the diagram.

1. The Top-Level Organization is
2. The main idea :
3. The details :

Main idea :

Worksheet

Individual Quizzes

Name : _____ Surname : _____ No. _____ Team : _____

Subject : English 7 (E 013) Level : M.2/ _____

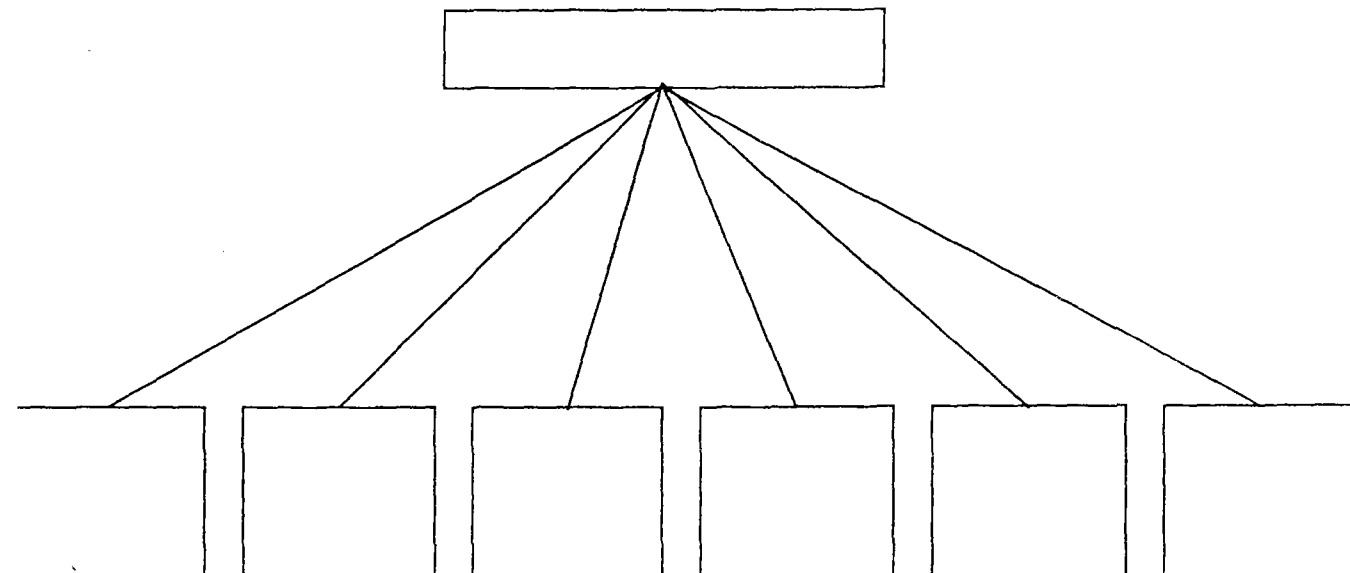
Time : 25 minutes Score : 10 marks

Direction : Read the shopping list carefully, reflect on the main idea and find the details in the text.
Then fill some words in the diagram.

Today is my holiday. I would like to make chocolate bars. I will go to the local supermarket and buy these things :

1. The Top-Level Organization is
2. The main idea :
3. The details :

Worksheet A

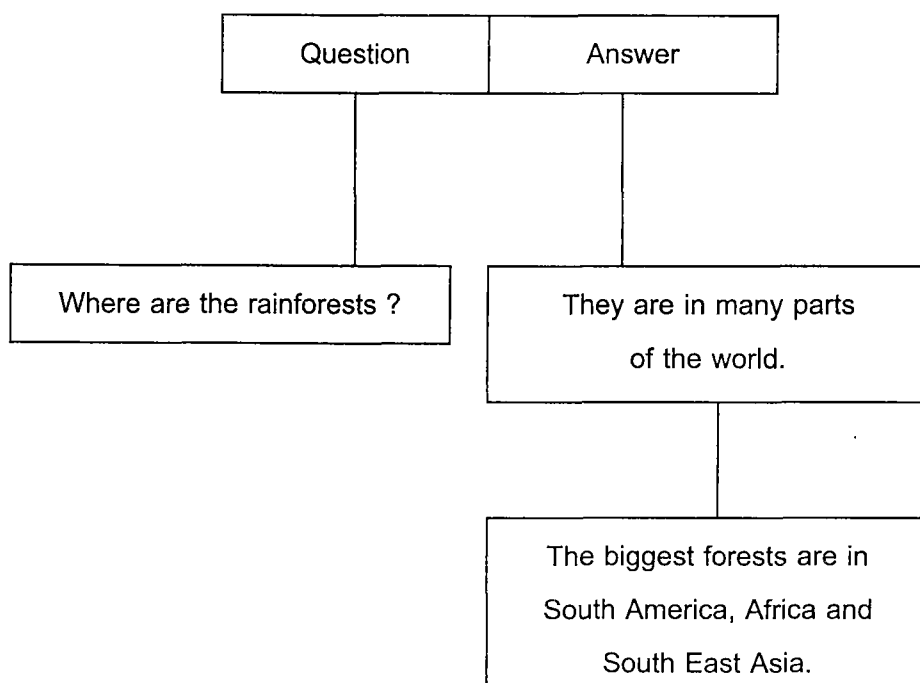
Where are the rainforests ?

Rainforests cover six per cent of the Earth's surface. There are rainforests in many parts of the world but the biggest forests are in South America, Africa and South East Asia. There aren't any rainforests in Europe or North America.

Taken from "Cambridge English Student's Book Two for schools"

by Andrew Littlejohn Diana Hicks (1996 : 45)

Main idea : The question and the answer of where are the rainforests

Worksheet A

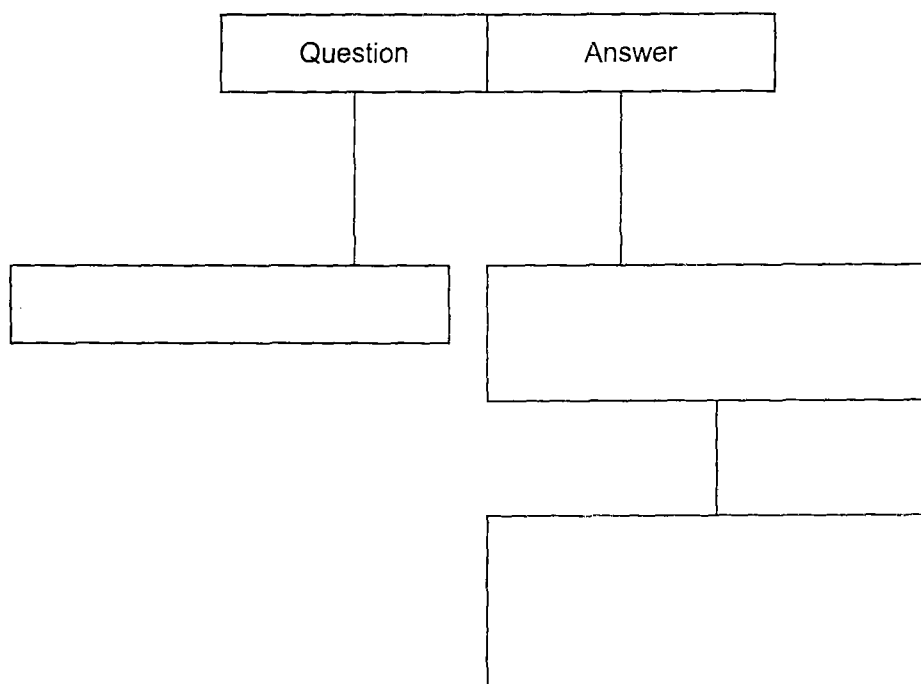
Direction : Read the text carefully, then write the main idea and the details in the diagram.

Where are the rainforests ?

Rainforests cover six per cent of the Earth's surface. There are rainforests in many parts of the world but the biggest forests are in South America, Africa and South East Asia. There aren't any rainforests in Europe or North America.

4. The Top-Level Organization is
5. The main idea :
6. The details :

Main idea :

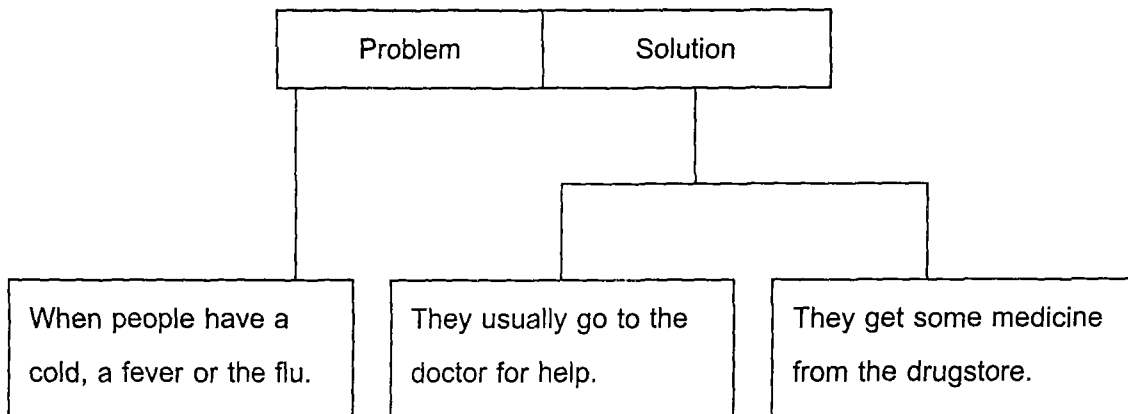
Worksheet B

When people have a cold, a fever, or the flu, they usually go to the doctor for help, or they get some medicine from the drugstore. But many people also use home remedies for common illnesses.

Adapted from "New Interchange English for international communication"

By Jack C. Richards with Jonathan Hull and Susan Proctor

Main idea : Problem and solution of people have a cold.

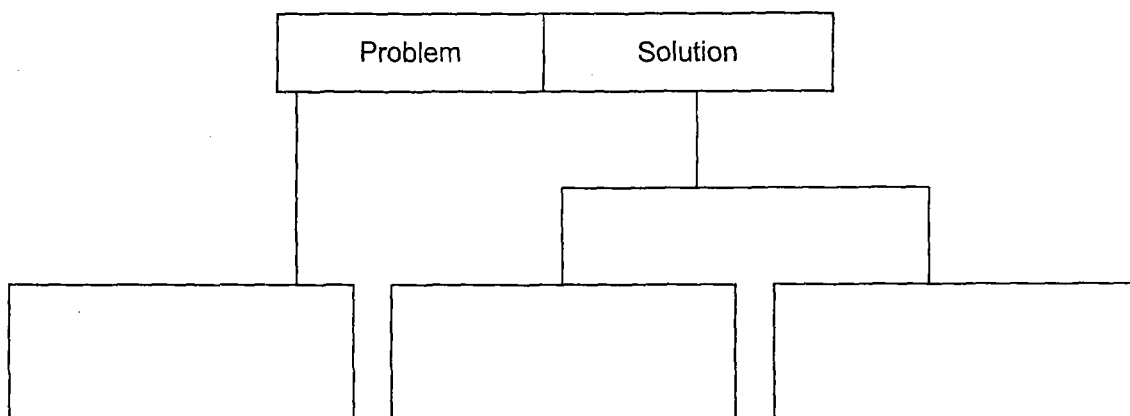
Worksheet B

Direction : Read the following passage carefully, then write the main idea and details in the diagram.

When people have a cold, a fever, or the flu, they usually go to the doctor for help, or they get some medicine from the drugstore. But many people also use home remedies for common illnesses.

1. The Top-Level Organization is
2. The main idea :
3. The details :
.....
4. The key words :

Main idea :

Worksheet
Individual Quizzes

Name : _____ Surname : _____ No. _____ Team : _____

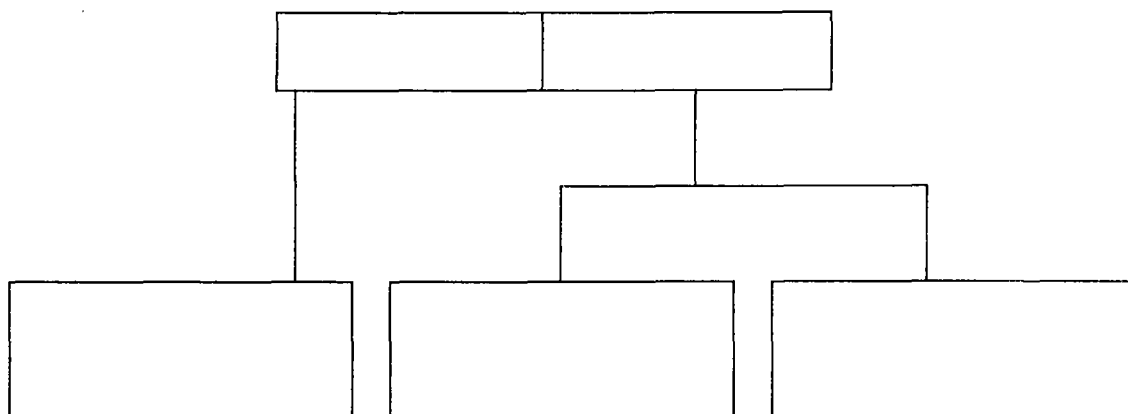
Subject : Fundamental English 7 (E 013) Level : M.2/ _____

Time : 25 minutes Score : 10 marks

Direction : Read the following passage carefully, then write the main idea and details in the diagram.

My father has a problem. He has difficulty parking his car in the city.
He found a solution to his problem by parking in a nearby suburb and
catching an air-bus to town.

5. The Top-Level Organization is
6. The main idea :
7. The details :
.....
8. The key words :

Worksheet A

Air pollution

Much of the AIR we breathe is polluted and occasionally it may smell unpleasant. Pollution can cause irritation of the nose and throat, and lengthy exposure to some types of pollution may cause serious disorders.

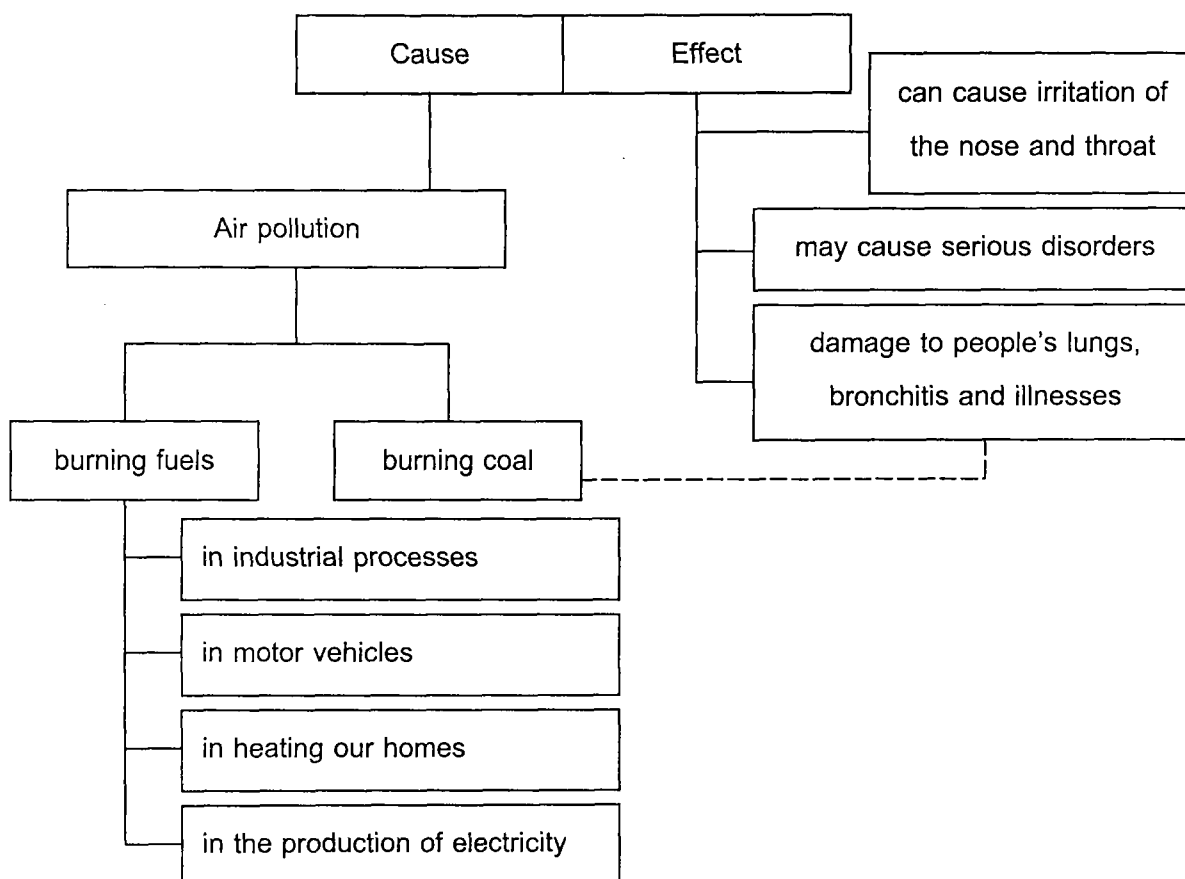
Most air pollution comes from BURNING fuels. We burn fuels in industrial processes, in motor vehicles, in heating our homes and in the production of ELECTRICITY.

Smoke and SULPHUR DIOXIDE come from burning coal. These can affect people's LUNGS, causing bronchitis and other illnesses.

Adapted from "Revision Science"

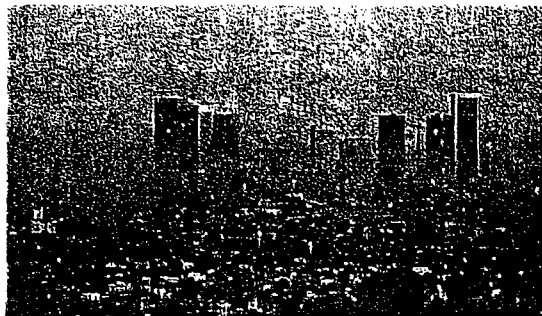
by M.H. CHAN, BSC (1997 : 17)

Main idea : Cause and effect of Air pollution

Worksheet A

Direction : Read the following passages carefully, write the main idea and the details in the diagram.

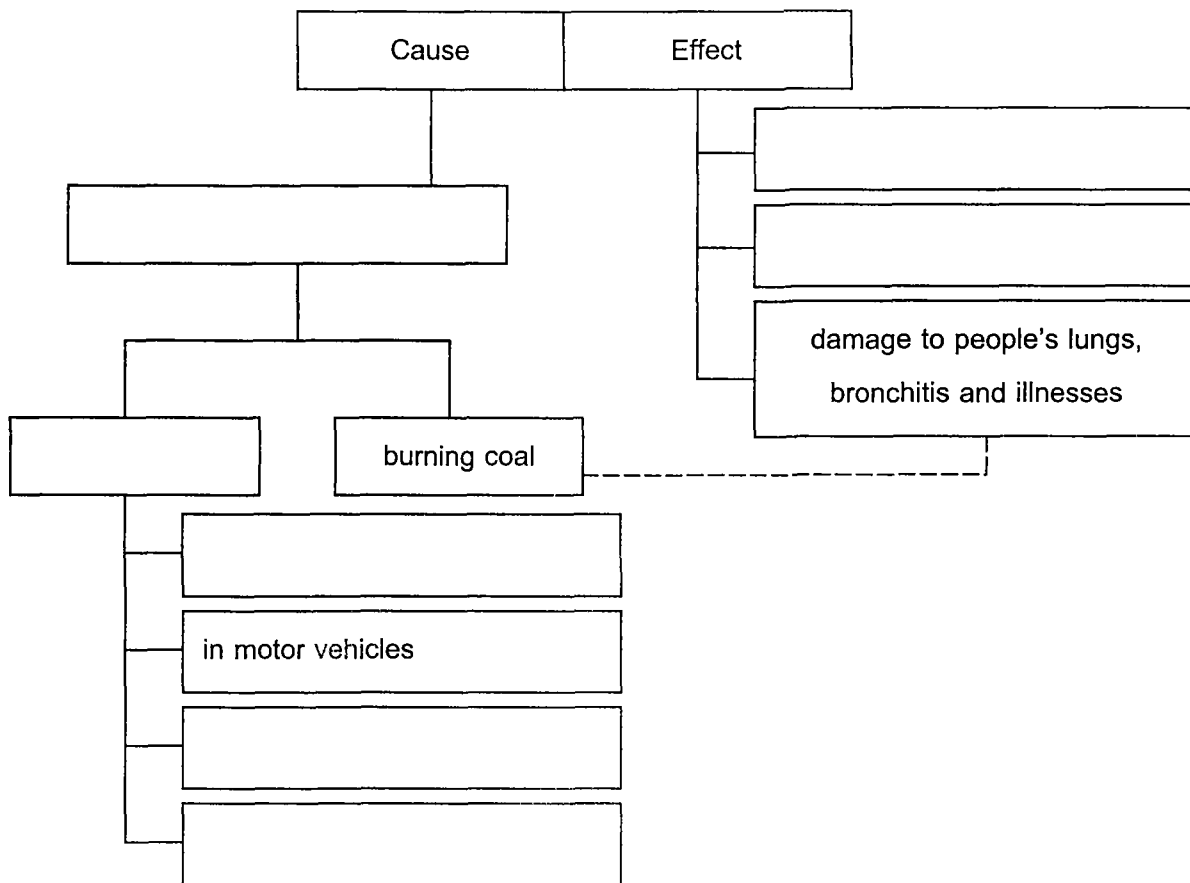
Air pollution

Much of the AIR we breathe is polluted and occasionally it may smell unpleasant. Pollution can cause irritation of the nose and throat, and lengthy exposure to some types of pollution may cause serious disorders.

Most air pollution comes from BURNING fuels. We burn fuels in industrial processes, in motor vehicles, in heating our homes and in the production of ELECTRICITY.

Smoke and SULPHUR DIOXIDE come from burning coal. These can affect people's LUNGS, causing bronchitis and other illnesses.

7. The Top-Level Organization :
8. The main idea :
9. The details :
 - a) Cause :
 - Effect :
 - b) Cause :
 - Effect :
10. The key words :

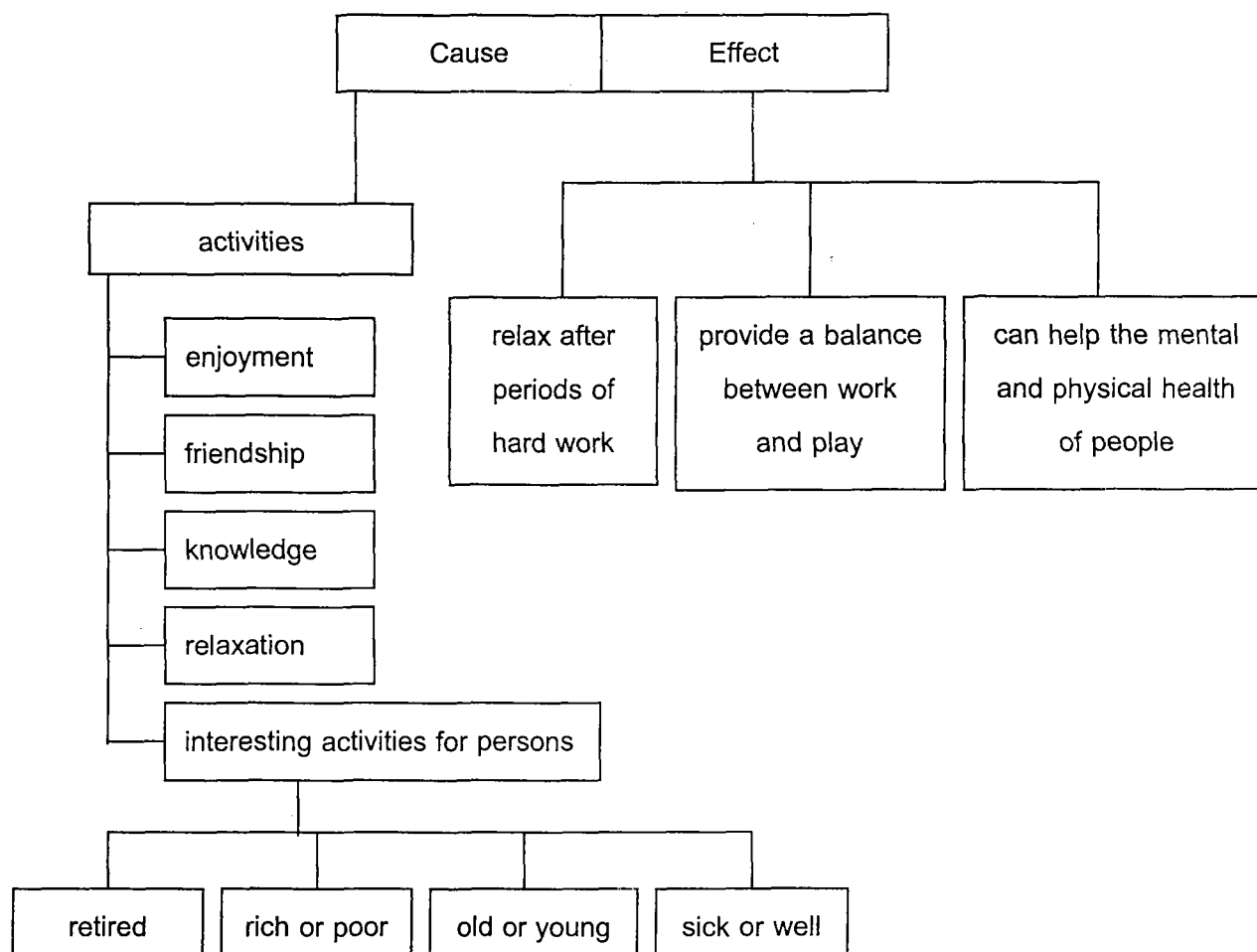
Worksheet B

People take up hobbies because these activities offer enjoyment, friendship, knowledge, and relaxation. Sometimes they even yield financial profit. Hobbies help people relax after periods of hard work, and provide a balance between work and play. Hobbies also offer interesting activities for persons who have retired. Anyone, rich or poor, old or young, sick or well, can follow a satisfying hobby, regardless of his age, position, or income. Hobbies can help the mental and physical health, of people too.

Taken from "Exam Practice Tests For High School Beginners"

(1997 : 51)

Main Idea : Cause and Effect of people up habbies.

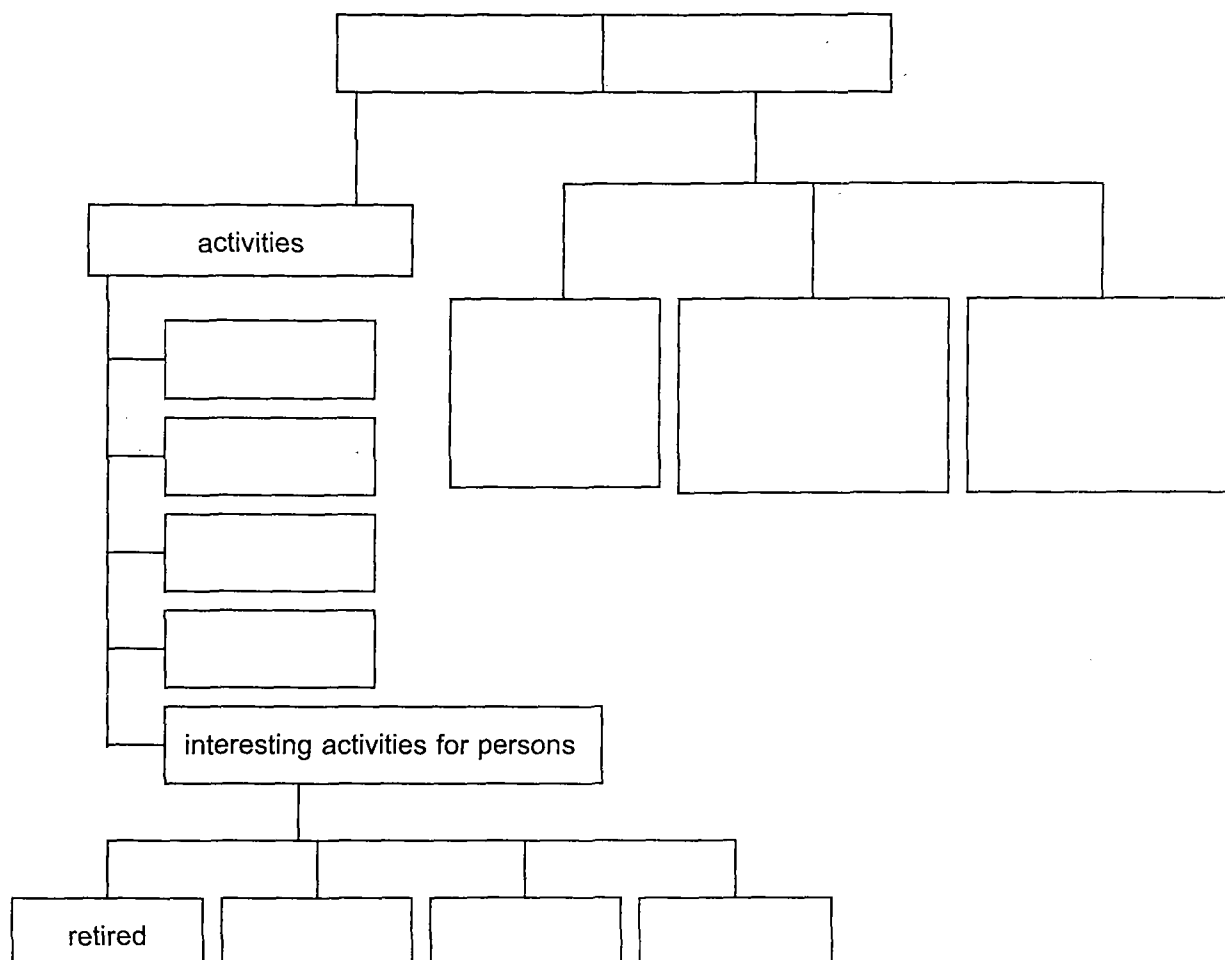

Worksheet B

Direction : Read the following passage carefully, write the main idea and the details of the passage in the diagram.

People take up hobbies because these activities offer enjoyment, friendship, knowledge, and relaxation. Sometimes they even yield financial profit. Hobbies help people relax after periods of hard work, and provide a balance between work and play. Hobbies also offer interesting activities for persons who have retired. Anyone, rich or poor, old or young, sick or well, can follow a satisfying hobby, regardless of his age, position, or income. Hobbies can help the mental and physical health, of people too.

11. The Top-Level Organization is
12. The main idea :
13. The details :
14. The key words :

Worksheet

Individual Quizzes

Name : _____ Surname : _____ No. _____ Team : _____

Subject : Fundamental English 7 (E 013) Level : M.2/ _____

Time : 25 minutes Score : 10 marks

Direction : Read the following passage carefully, write the main idea and details in the diagram.

SUGAR

Sugar is one of the main causes of many health and dental problems in the United States today. Dr. John Yudkin, a famous scientist, said, "If people knew the truth about sugar, the government would not permit the stores to sell it." The main problem is that sugar has only calories : no vitamins, no minerals, and no proteins, Sugar does not have any nutrients ; it only becomes fat. Too much sugar is not only bad for your teeth, it also can keep your body from getting enough vitamins and can cause diseases like diabetes.

The Top-Level Organization is

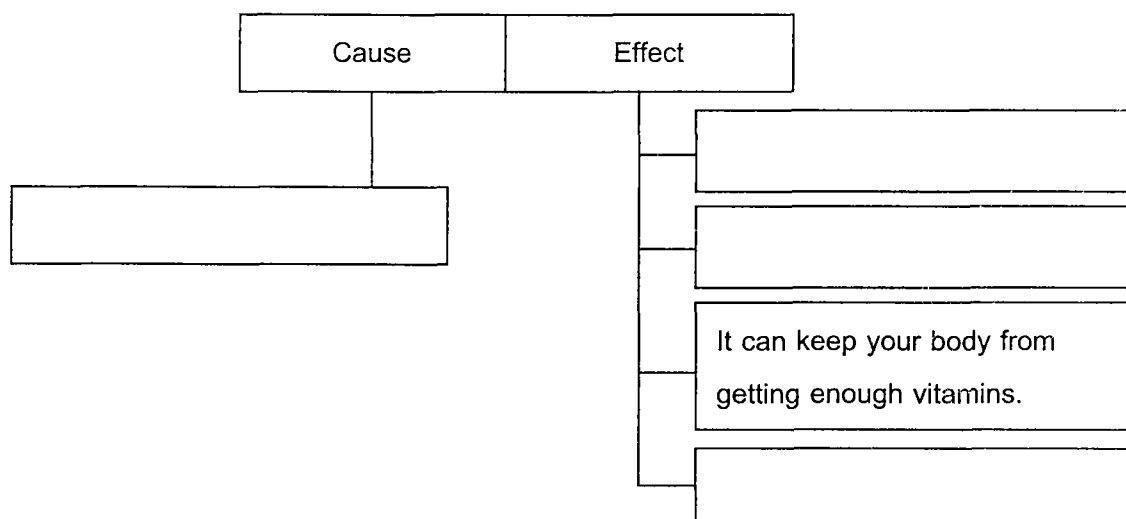
The main idea :

The details :

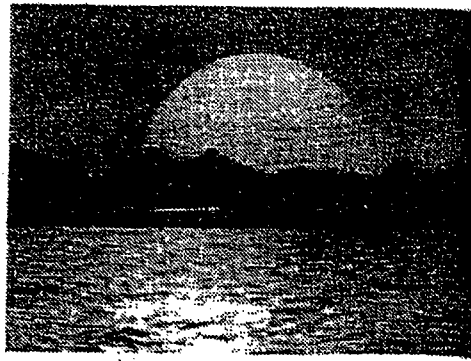
a) Cause :

Effect :

The key words :

Worksheet A

THE SUN AND THE MOON

The sun shines during the day. The moon and stars shine at night. During the day it is light, but at night it is dark.

The moon does not shine every night. Sometimes we do not see the moon because there are clouds in the sky. Sometimes we do not see the moon even when the sky is clear because the moon always changes.

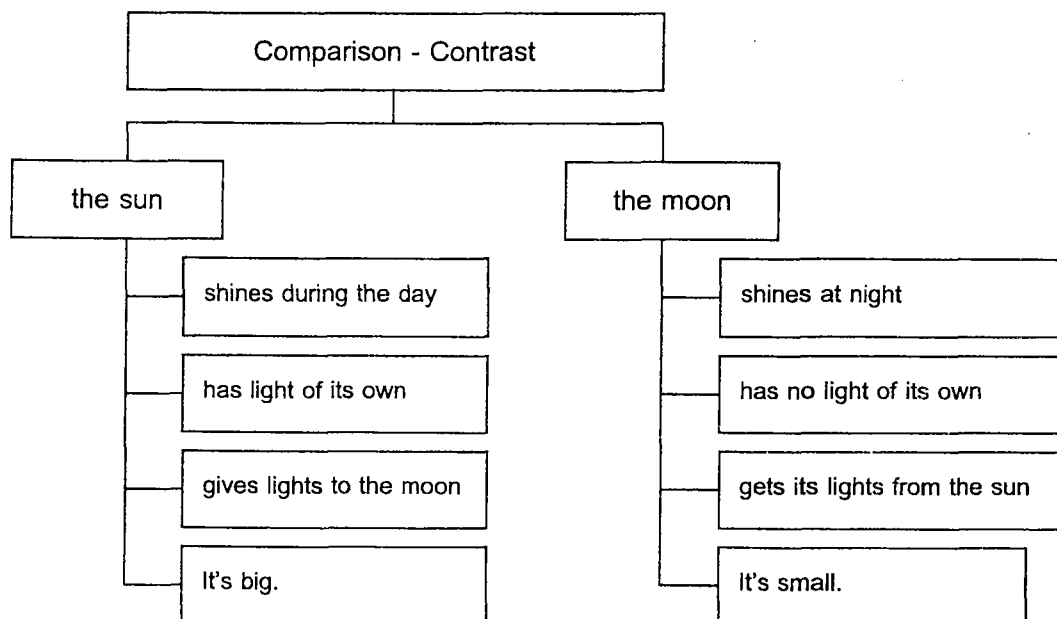
The moon has no light of its own. It gets its light from the sun. If we look at our earth from the moon, we will see our earth as a big "moon."

Our earth is bigger than the moon. But the sun is very much bigger than the earth. The sun is very far away. It is a big ball of fire.

Stars are balls of fire, too. They look small because they are very, very far away from us. Many stars are much bigger than our sun. Our sun is a star. It is the star nearest to our earth.

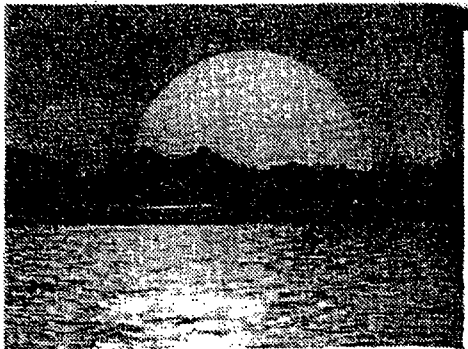
Taken from "Highlights of Reading & Writing 2"

by Lert – Swat (1998 : 56)

Worksheet A

Direction : Read the following passage, write the main idea the details of the passage in the diagram.

THE SUN AND THE MOON

The sun shines during the day. The moon and stars shine at night. During the day it is light, but at night it is dark.

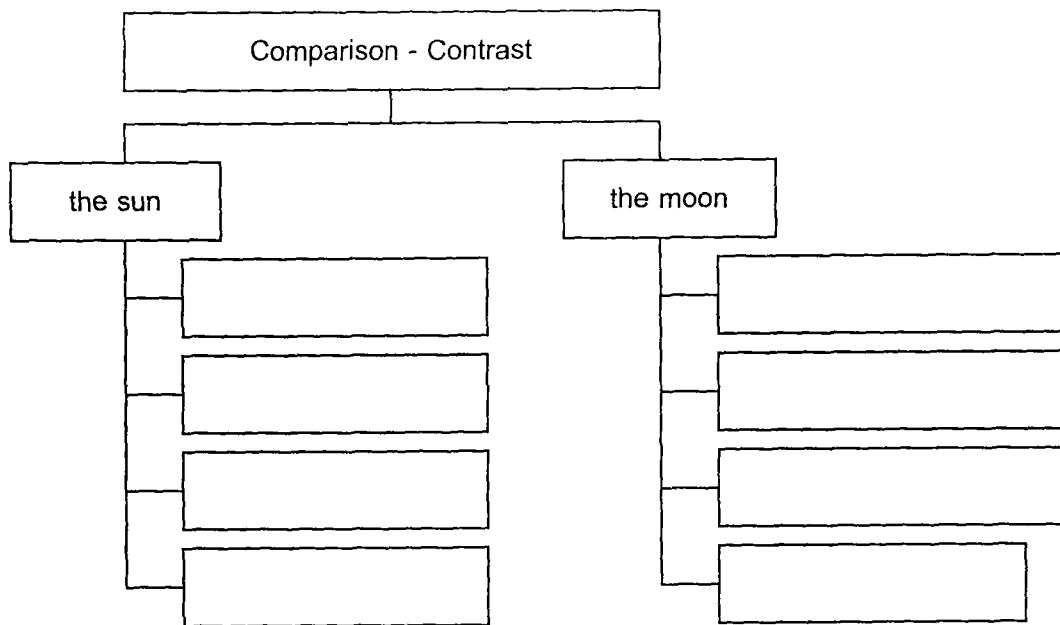
The moon does not shine every night. Sometimes we do not see the moon because there are clouds in the sky. Sometimes we do not see the moon even when the sky is clear because the moon always changes.

The moon has no light of its own. It gets its light from the sun. If we look at our earth from the moon, we will see our earth as a big “moon.”

Our earth is bigger than the moon. But the sun is very much bigger than the earth. The sun is very far away. It is a big ball of fire.

Stars are balls of fire, too. They look small because they are very, very far away from us. Many stars are much bigger than our sun. Our sun is a star. It is the star nearest to our earth.

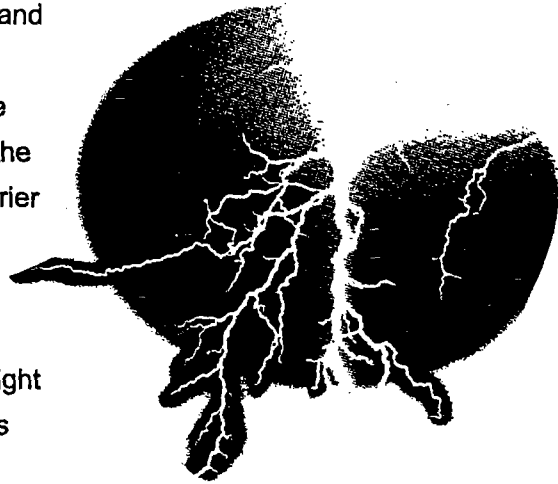
- 5. The Top-Level Organization is
- 6. The main idea from the passage is
- 7. The details are
- 8. The key words are

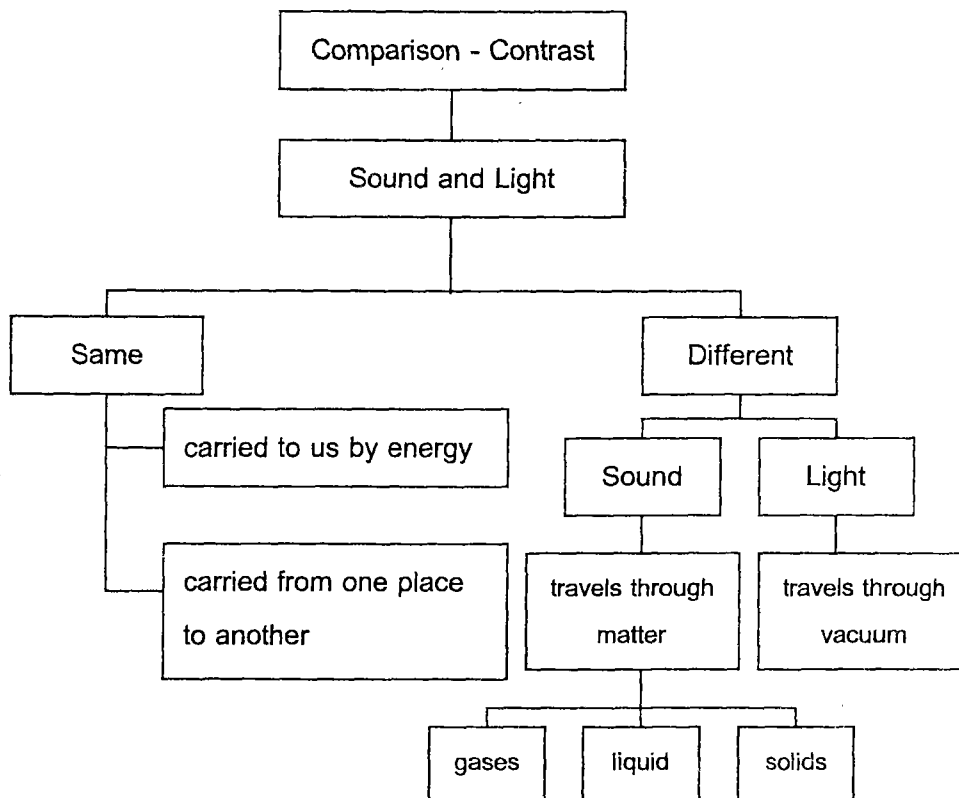
Worksheet B

SOUND AND LIGHT

THE SOUNDS AND LIGHTS of the world are carried to us by energy in the form of sound and light. In some ways, sound and light are very similar. The energy of both is carried from one place to another by waves. The energy of sunlight warms the Earth, tans fair skin, and makes plants grow. The energy of the sonic boom – the bang made by a jet breaking the sound barrier – can shake buildings and shatter windows. In other ways, sound and light are different. Sound can only travel through matter – through gases such as the air, through liquids, and through solids. Light can travel through a vacuum. We see light from the stars that have been travelling for thousands of years before reaching our eyes.

Adapted from "The Science Encyclopedia"
by Burnie, David (1980 : 177)

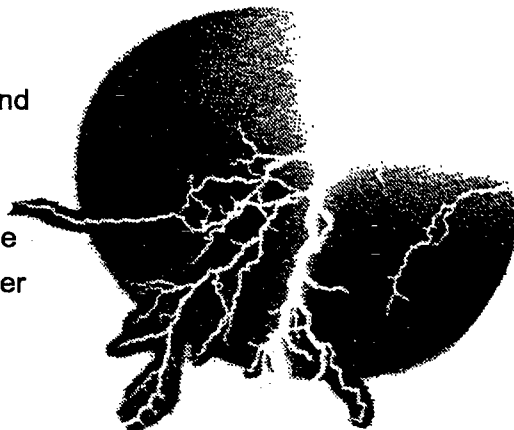

Worksheet B

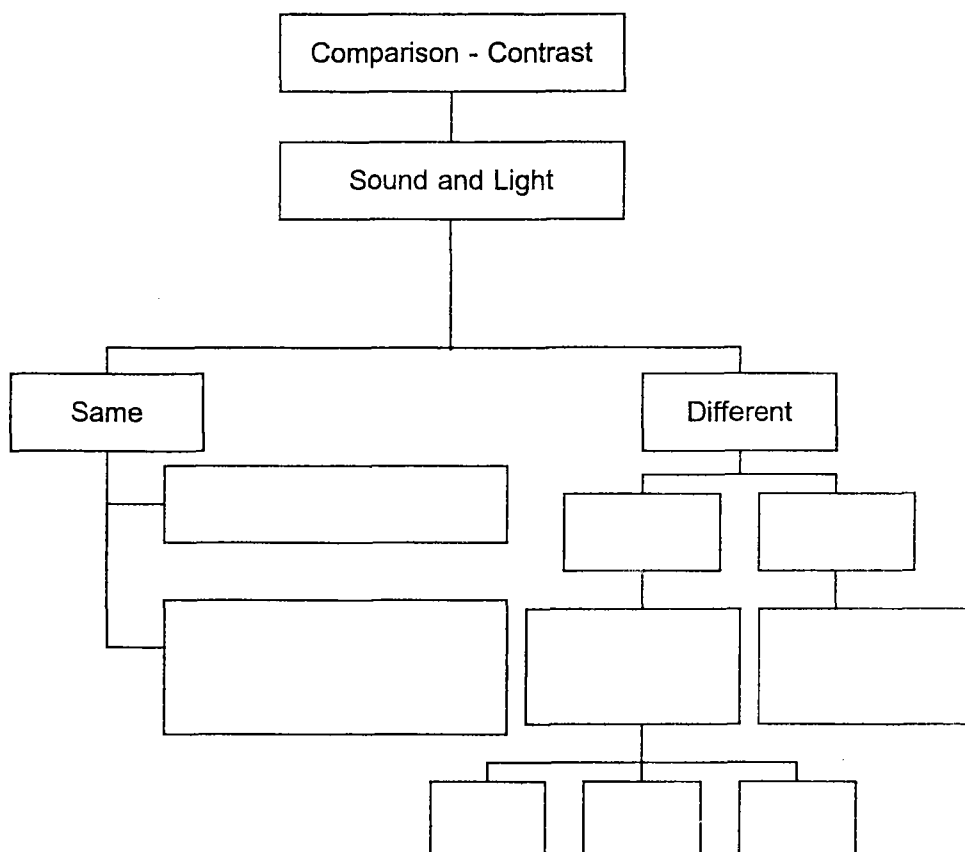
Direction : Read the following passage, write the main idea the details of the passage in the diagram.

SOUND AND LIGHT

THE SOUNDS AND LIGHTS of the world are carried to us by energy in the form of sound and light. In some ways, sound and light are very similar. The energy of both is carried from one place to another by waves. The energy of sunlight warms the Earth, tans fair skin, and makes plants grow. The energy of the sonic boom – the bang made by a jet breaking the sound barrier – can shake buildings and shatter windows. In other ways, sound and light are different. Sound can only travel through matter – through gases such as the air, through liquids, and through solids. Light can travel through a vacuum. We see light from the stars that have been travelling for thousands of years before reaching our eyes.

4. The Top-Level Organization is
5. The main idea :
6. The details :
7. The key words :

Worksheet

Individual Quizzes

Name : _____ Surname : _____ No. _____ Team : _____

Subject : Fundamental English 7 (E 013)

Level : M.2/ _____

Time : 25 minutes

Score : 10 marks

Direction : Read the following passages carefully, then write the main idea and the details of the passages in the diagram.

THE SEASONS IN BRITAIN

Autumn

Autumn is a very beautiful time of the year. The leaves on the trees go brown and then they fall off. We play outside a lot but we have to wear warm clothes. School starts again in Autumn, at the beginning of September. At school, we have conker competitions.

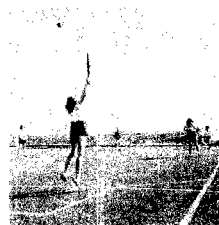
Spring

After the long winter, spring is great ! There are new leaves on the trees and the birds start to sing. We can go outside again and play in the park. The days are longer and it doesn't get dark until about six o'clock. It's much warmer but it rains a lot and the days are very windy.

Winter

It's very cold in winter ! Sometimes, we have a lot of snow and we can make snowmen. I don't like winter because we can't go out very much. We have to wear thick clothes and, in our house, we have the heating on all the time. When we come home from school at 4 o'clock, it is already dark. Horrible ! But there is one good thing about winter – Christmas !

Summer

Summer is the time for me ! School finishes in July and we can play outside all the time. Sometimes (but not often !) it is very hot. People are happier and they talk to each other a lot more. The days are very long. In June, for example, it doesn't get dark until about 10 o'clock. It's very difficult to go to sleep at night !

Comparison - Contrast

Autumn

The leaves on the trees go brown and then they fall off.

School starts again.

Winter

a lot of snow

have to wear thick clothes

Spring

new leaves on the trees and the birds start to sing

The days are longer and it doesn't get dark until about six o'clock.

Summer

can play outside all the time

Lesson Plan for Control Group

Subject : Fundamental English 7 (E 013)

Period : 1-3

Time : 150 minutes

Level : M.2

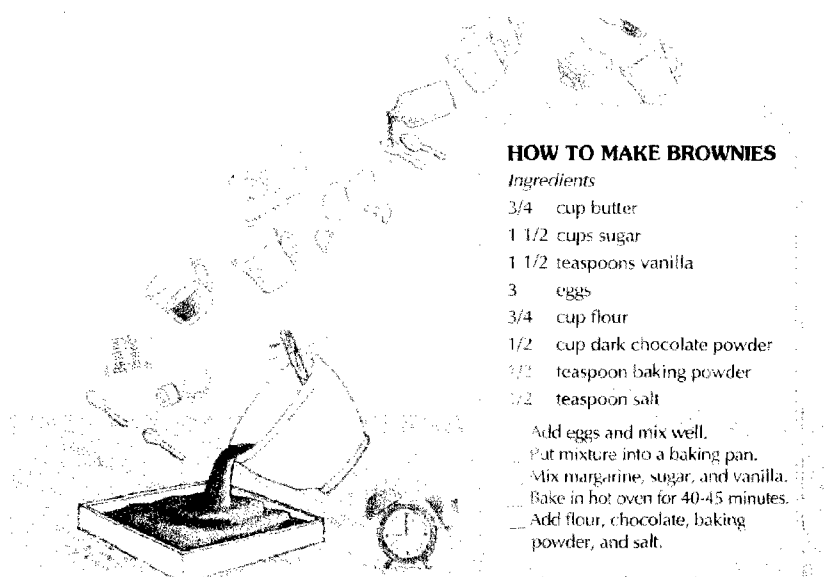
General Objectives :

1. Students are able to comprehend what they have read about the main idea and details correctly.
2. Students are able to answer the questions.

Terminal Objectives :

1. Students are able to pronounce, spell and tell the meaning of the new words correctly.
2. Students are able to tell and identify the main idea and supporting details correctly.
3. Students are able to understand and use the grammatical structures.
4. Students are able to interpret the passages in their own words or sentences.
5. Students are able to summarize the passages in their own words or sentences.
6. Students are able to answer the questions.

Content : How to make brownies.

HOW TO MAKE BROWNIES

Ingredients

- 3/4 cup butter
- 1 1/2 cups sugar
- 1 1/2 teaspoons vanilla
- 3 eggs
- 3/4 cup flour
- 1/2 cup dark chocolate powder
- 1/2 teaspoon baking powder
- 1/2 teaspoon salt

Add eggs and mix well.
 Put mixture into a baking pan.
 Mix margarine, sugar, and vanilla.
 Bake in hot oven for 40-45 minutes.
 Add flour, chocolate, baking powder, and salt.

Taken from "Goal Student Book 2"

By Manuel Dos Santos (1996 : 55)

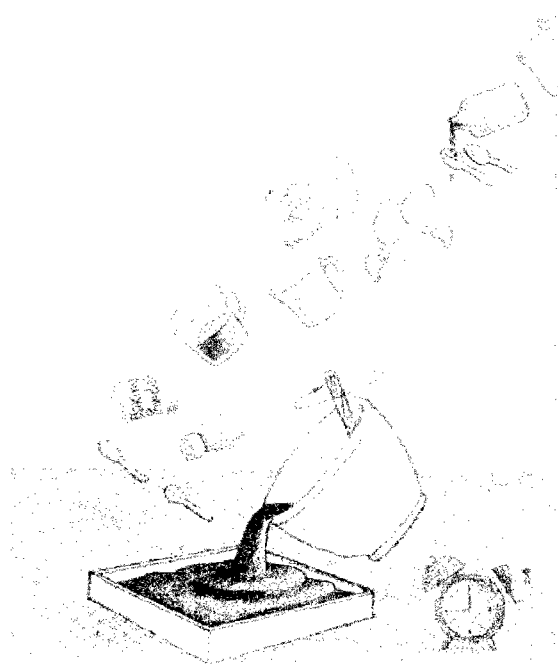
Learning Activities		Teaching Aids	Evaluation	Note
Teacher	Students			
1. The teacher begins the class by greeting the students, then discuss about "How to make brownies" in order to build up the students' attention and lead into the lesson.	- Listen to the teacher	- A text "How to make brownies"	- Observe the students' discussion.	
2. The teacher states the objectives of the lesson.	- Listen to the teacher		- Observe the students' attention	
3. The teacher explains new vocabulary items, grammatical structures, various idioms that students have studied.	- Listen to the teacher - Repeat after the teacher	- Word cards - Chart	- Observe the students' attention.	
4. The teacher gives the text to the students, and the teacher reads it aloud and lets the students repeat.	- Listen to the teacher - Read the passage	- A text about "How to make brownies."	- Observe the students' reading	

Learning Activities		Teaching Aids	Evaluation	Note
Teacher	Students			
5. The teacher lets the students read aloud and silently by themselves. - The teacher corrects their mistakes, then asks them Yes/No questions about the passage they have read orally.	- Read the passage - Answer the questions	- A text "How to make brownies" - Word cards	- Observe the students' reading and answering the questions	
6. The teacher divides the students into a group of four and lets the students read the passage themselves, then do the exercise.	- Divide into a group of four. - Read the passage by themselves, - Do exercise on Worksheet A.	- A text - Worksheet A	- Observe the students' reading and answering the questions	
7. The teacher checks the students' exercises and corrects their mistakes. - The teacher explains clearly one more time to help them understand the passage better.	- Listen to the teacher	- A text - Worksheet A	- Observe the students' doing the exercises	

Learning Activities		Teaching Aids	Evaluation	Note
Teacher	Students			
8. The teacher evaluates the students' work and observes their activities.	- Listen to the teacher and answer the questions.	- A text - Worksheet A	- Observe the students by checking their exercises and activities	
9. The teacher lets the students take note of new vocabulary items, grammatical structures in their notebooks and do exercises on worksheets B and C	- Take note in their notebooks. - Do exercises on worksheets B and C	- Notebooks - Worksheets B and C	- Check their exercises and correct any mistakes	

Worksheet A

Direction : Read the recipe for brownies. Then put the sentences in the correct order.

HOW TO MAKE BROWNIES

Ingredients

- 3/4 cup butter
- 1 1/2 cups sugar
- 1 1/2 teaspoons vanilla
- 3 eggs
- 3/4 cup flour
- 1/2 cup dark chocolate powder
- 1/2 teaspoon baking powder
- 1/2 teaspoon salt

Add eggs and mix well.
 Put mixture into a baking pan.
 Mix margarine, sugar, and vanilla.
 Bake in hot oven for 40-45 minutes.
 Add flour, chocolate, baking powder, and salt.

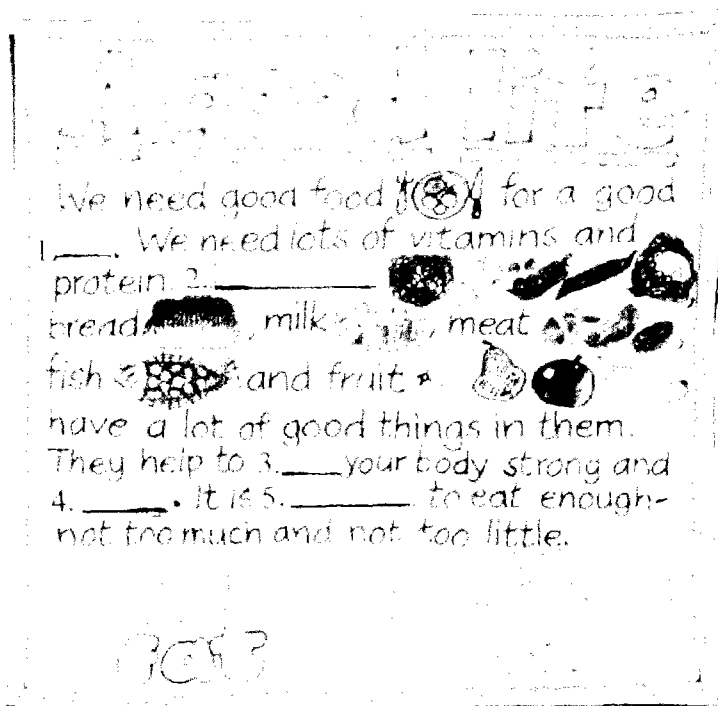
Put the sentences in the correct order. (How to make brownies)

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____

Worksheet B

Direction : Complete the poster by using the given words to fill in each blank.

make important healthy life vegetables

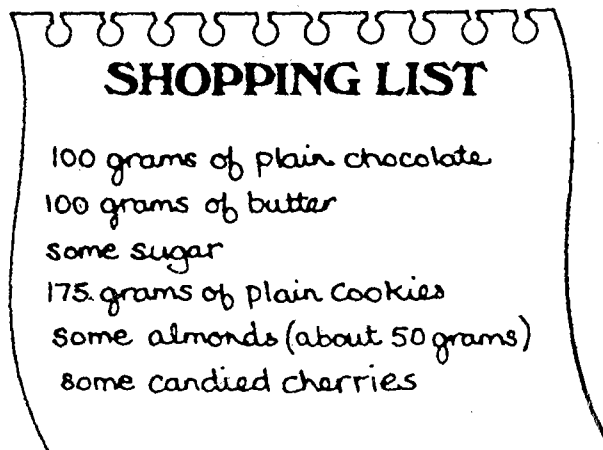

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____

Worksheet C

Direction : Read the shopping list and answer these questions.

Today is my holiday. I would like to make chocolate bars. I will go to the local supermarket and buy these things :

1. What would you like to make on your holiday ?

2. What do you want to buy ?

3. Where do you want to buy something ?

4. What does the word "plain" mean to ?

Worksheet A

Direction : Read the following passage carefully and answer these questions.

Where are the rainforests ?

Rainforests cover six per cent of the Earth's surface. There are rainforests in many parts of the world but the biggest forests are in South America, Africa and South East Asia. There aren't any rainforests in Europe or North America.

1. Where are the rainforests?

2. Do the rainforests cover six per cent of the Earth's surface?

3. Where are the biggest rainforests?

4. Are there any the rainforests in Europe or North America?

Worksheet B

Direction : Complete the following passages by using the given words to fill in the blanks.

Drugstore get home remedies have a cold medicine

When people 1 _____, a fever or the flu, they usually go to the doctor for help, or they 2 _____ some 3 _____ from the 4 _____ but many people also use 5 _____ for common illnesses.

Answers

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____

Worksheet C

Direction : Complete the following passage by using the given words to fill in each blank.

an air-bus difficulty problem suburb found

My father has a problem. He has 1 _____ parking his car in the city. He 2 _____ a solution to his 3 _____ by parking in a nearby 4 _____ and catching 5 _____ to town.

Answers

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____

Worksheet A

Direction : Read the following passages and answer the questions.

Air pollution

Much of the AIR we breathe is polluted and occasionally it may smell unpleasant. Pollution can cause irritation of the nose and throat, and lengthy exposure to some types of pollution may cause serious disorders.

Most air pollution comes from BURNING fuels. We burn fuels in industrial processes, in motor vehicles, in heating our homes and in the production of ELECTRICITY.

Smoke and SULPHUR DIOXIDE come from burning coal. These can affect people's LUNGS, causing bronchitis and other illnesses.

1. How much air do we breathe?

Describe the air that we breathe.

2. What can cause irritation of the nose and throat?

3. Does most air pollution come from burning fuels?

4. How are fuels burnt ?

5. What can cause bronchitis and other illnesses?

Worksheet B

Direction : Complete the following passage by supplying the correct forms of the words in the brackets. Write the answers in the space provided.

People take up hobbies because these (1.active)_____ offer (2.enjoy)_____, friendship, knowledge, and (3.relax)_____. Sometimes they even yield (4.finance)_____ profit. Hobbies help people relax after periods of hard work, and provide a balance between work and play. Hobbies also offer (5.interest)_____ activities for persons who have (6.retire)_____. Anyone, rich or poor, old or young, sick or (7.good)_____, can follow a (8.satisfy)_____ hobby, regardless of his age, position, or income. Hobbies can help (9.mental)_____ persons and (10.physic)_____ health, too.

Answer

1. _____	6. _____
2. _____	7. _____
3. _____	8. _____
4. _____	9. _____
5. _____	10. _____

Worksheet C

Direction : Read the following passage and answer the questions.

SUGAR

Sugar is one of the main causes of many health and dental problems in the United States today. Dr. John Yudkin, a famous scientist, said, "If people knew the truth about sugar, the government would not permit the stores to sell it." The main problem is that sugar has only calories : no vitamins, no minerals, and no proteins, Sugar does not have any nutrients ; it only becomes fat. Too much sugar is not only bad for your teeth, it also can keep your body from getting enough vitamins and can cause diseases like diabetes.

1. What is one of the main causes of many health and dental problems in the United States ?

2. What does Dr. John Yudkin do ?

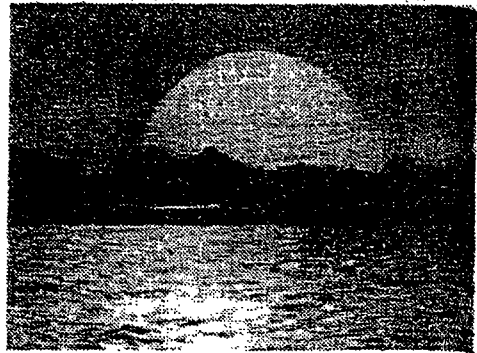
3. Where does Dr. John Yudkin work ?

4. What is the main problem about sugar ?

5. What can cause diseases like diabetes ?

Worksheet A

Direction : Read the following passages and answer the questions.

THE SUN AND THE MOON

The sun shines during the day. The moon and stars shine at night. During the day it is light, but at night it is dark.

The moon does not shine every night. Sometimes we do not see the moon because there are clouds in the sky. Sometimes we do not see the moon even when the sky is clear because the moon always changes.

The moon has no light of its own. It gets its light from the sun. If we look at our earth from the moon, we will see our earth as a big "moon."

Our earth is bigger than the moon. But the sun is very much bigger than the earth. The sun is very far away. It is a big ball of fire.

Stars are balls of fire, too. They look small because they are very, very far away from us. Many stars are much bigger than our sun. Our sun is a star. It is the star nearest to our earth.

A Put a tick ☒ if you think the statement is true and put a cross ☐ if you think the statement is false

- ☐ 1. It is light during the night.
- ☐ 2. The moon shines every night.
- ☐ 3. We can see the moon every night.
- ☐ 4. The moon always changes.
- ☐ 5. The sun has its own light.
- ☐ 6. The moon gets its light from the earth.
- ☐ 7. The moon is smaller than the earth.
- ☐ 8. The earth is bigger than the sun.
- ☐ 9. The sun is a big ball of fire.
- ☐ 10. The sun is bigger than all other stars.

B. Choose the best answer.

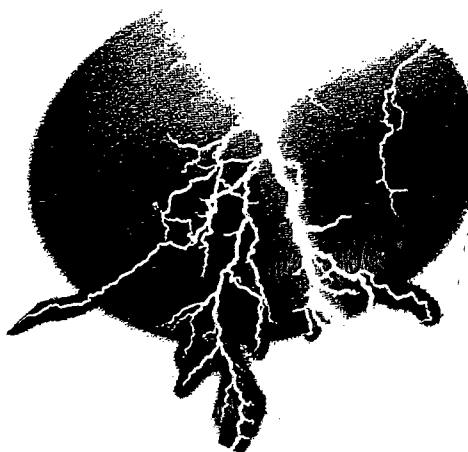
1. The moon shines _____.
 - a. at night
 - b. every night
 - c. at midnight
 - d. during the day
2. The moon does not always shine because _____.
 - a. it is dark
 - b. it is bright
 - c. there are clouds
 - d. the moon changes
3. The moon gets its light from _____.
 - a. the air
 - b. the sun
 - c. the stars
 - d. the earth
4. We see the moon when _____.
 - a. the sun shines
 - b. the stars shine
 - c. the sky is clear
 - d. the sky is cloudy

Worksheet B

Direction : Read the following passage and answer the questions.

SOUND AND LIGHT

THE SOUNDS AND LIGHTS of the world are carried to us by energy in the form of sound and light. In some ways, sound and light are very similar. The energy of both is carried from one place to another by waves. The energy of sunlight warms the Earth, tans fair skin, and makes plants grow. The energy of the sonic boom – the bang made by a jet breaking the sound barrier – can shake buildings and shatter windows. In other ways, sound and light are different. Sound can only travel through matter – through gases such as the air, through liquids, and through solids. Light can travel through a vacuum. We see light from the stars that have been travelling for thousands of years before reaching our eyes.

1. How are the sounds and lights of the world carried to us?

2. Are sound and light very similar in some ways?

3. How is the energy of both carried from one place to another?

4. What can sound travel through?

5. What can light travel through?

Worksheet C

Direction : Complete the following passing by choosing the phrases to fill in the blanks.

we have a lot of snow

it is already dark

The leaves on the trees go brown

we have to wear warm clothes

the birds start to sing

the days are very windy

It's very difficult

we can play outside all the time

THE SEASONS IN BRITAIN

Autumn

Autumn is a very beautiful time of the year

1. _____

and then they fall off. We play outside a lot but

2. _____

School starts again in Autumn, at the beginning of September. At school, we have conker competitions.

Spring

After the long winter, spring is great !

There are new leaves on the trees and 5. _____

_____. We can go outside again and

play in the park. The days are longer and it

doesn't get dark until about six o'clock. It's

much warmer but it rains a lot and 6. _____

_____.

Winter

It's very cold in winter ! Sometimes,

3. _____

and we can make snowmen. I don't like winter

because we can't go out very much. We have

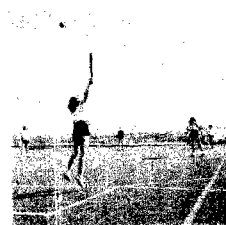
to wear thick clothes and, in our house, we have

the heating on all the time. When we come

home from school at 4 o'clock, 4. _____

_____. Horrible ! But there is one good

thing about winter – Christmas !

Summer

Summer is the time for me ! School

finishes in July and 7. _____

_____. Sometimes (but not often !)

it is very hot. People are happier and they talk

to each other a lot more. The days are very

long. In June, for example, it doesn't get dark

until about 10 o'clock. 8. _____

to go to sleep at night !

Our Lady of Perpetual Help School

Level : Mathayom 2/_____

Subject : Fundamental English 7 (E 013)

Table : Assigning Student to Teams (STAD)

	Rank	Team Name
High – Performing Students	1	A
	2	B
	3	C
	4	D
	5	E
	6	F
	7	G
	8	H
	9	I
	10	J
Average – Performing Students	11	J
	12	I
	13	H
	14	G
	15	F
	16	E
	17	D
	18	C
	19	B
	20	A
	21	A
	22	B
	23	C
	24	D
	25	E
	26	F
	27	G
	28	H
	29	I
	30	J

	Rank	Team Name
Students	31	J
	32	I
	33	H
	34	G
	35	F
	36	E
	37	D
	38	C
	39	B
	40	A

Our Lady of Perpetual Help School

Level : Mathayom 2/1
Subject : Fundamental English 7 (E 013) : Top – Level Structure with
 Student Teams – Achievement Divisions
Topic :
Objectives : 1.
 2.
 3.

Team Summary Sheet

Team Name : Fantastic Four

Team Members	Individual Improvement Score									
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Pam	30									
Tom	30									
Linda	20									
Sara	20									
Total Team Score	100									
Team Average	25									
Team Award	Super Team									

* Team Average = Total Team Score ÷ Number of Team Members

OUR LADY OF PERPETUAL HELP SCHOOL

Level : Mathayom 2/____ Subject : Fundamental English 7 (E 013)

(Top-Level Structure with Student Teams-Achievement Divisions)

Congratulations to a

In recognition of a successful effort!

Team Member's Name

Teacher's Name

Date : -----/-----/-----

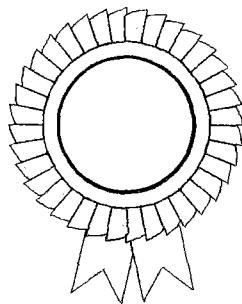
OUR LADY OF PERPETUAL HELP SCHOOL

Level : Mathayom 2/____ Subject : Fundamental English 7 (E 013)

(Top-Level Structure with Student Teams-Achievement Divisions)

Congratulations to a

GREAT TEAM

Team Member's Name

Teacher's Name

Date : -----/-----/-----

OUR LADY OF PERPETUAL HELP SCHOOL

Level : Mathayom 2/____ Subject : Fundamental English 7 (E 013)

(Top-Level Structure with Student Teams-Achievement Divisions)

Congratulations to a

Team Member's Name

Teacher's Name

Date : -----/-----/-----

Our Lady of Perpetual Help School

Subject : Fundamental English 7 (E 013)
 Class : Mathayom 2/___ Semester 1 Academic Year 2001

Criteria for Evaluation for a student (Self-Evaluation)

Topic : _____
 Student's name : _____ No. _____ Team _____

Marking System

excellent 4
 very good 3
 good 2
 fair 1

Criteria	Marking System			
	4	3	2	1
1. Topic or Content				
2. Use of Language				
3. Processing				
4. Effectivity				
5. Creativity				
6. Ability to understand				
7. Participation or Co-operation				
8. Help one another in the team				
Total				

_____ Signature

(_____)

Student's name

Date : ____/____/____

Our Lady of Perpetual Help School

Subject : Fundamental English 7 (E 013)
 Class : Mathayom 2/___ Semester 1 Academic Year 2001

Criteria for Evaluation for a student's friend (Individual Group)

Topic : _____
 Student's name : _____ No. _____

Marking System

excellent 4
 very good 3
 good 2
 fair 1

Criteria	Marking System			
	4	3	2	1
1. Topic or Content				
2. Materials				
3. Procedure				
4. Effectivity				
5. Creativity				
6. Performance				
Total				

 Signature
 (_____)

Student's name

Date : ____/____/____

Our Lady of Perpetual Help School

Subject : Fundamental English 7 (E 013)
 Class : Mathayom 2/___ Semester 1 Academic Year 2001

Criteria for Evaluation for a student's friend (Another Group)

Topic : _____
 Team : _____
 No. : _____

Marking System

excellent 4
 very good 3
 good 2
 fair 1

Criteria	Marking System			
	4	3	2	1
1. Topic or Content				
2. Materials				
3. Procedure				
4. Effectivity				
5. Creativity				
6. Performance				
Total				

 Signature
 (_____)

Leader's name

Date : ____/____/____

No.	Name - Surname	Criteria	1	2	3	4	5	6	7	Total
		Marks								
16.										
17.										
18.										
19.										
20.										
21.										
22.										
23.										
24.										
25.										
26.										
27.										
28.										
29.										
30.										
31.										
32.										
33.										
34.										
35.										
36.										
37.										
38.										
39.										
40.										

()

Advisor

Date : ____/____/____

ภาคผนวก ค
รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

1. รองศาสตราจารย์ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย
 - รองศาสตราจารย์ ประจำภาควิชาหลักสูตรและการสอน
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 - หัวหน้าศูนย์วิจัยและพัฒนาการสอนภาษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 - ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร การมัธยมศึกษา
ภาควิชาหลักสูตรและการสอน
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 - Assistant Zone 6 (Asia) Coordinator, Literacy & Numeracy
Task Force, Rotary International.
2. รองศาสตราจารย์ อัจฉรา สุขารมณ
 - รองผู้อำนวยการฝ่ายกิจการพิเศษ
ภาควิชาสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บังอร พานทอง
 - ภาควิชาหลักสูตรและการสอน
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุมานิน รุ่งเรืองธรรม
 - รองคณบดีฝ่ายวิชาการ
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ระวีวรรณ พันธุ์พานิช
 - ภาควิชาการวัดผลและวิจัยการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
6. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จิราภรณ์ บุญส่ง
 - สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

7. อาจารย์อรรณณ สัมมาพันธ์

หัวหน้าสาขาวิชาการมัธยมศึกษา ภาควิชาหลักสูตรและการสอน
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

8. อาจารย์อรุณศรี กุมุท

รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหาร สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

9. อาจารย์ ดร.สมลักษณ์ สุขเมธ

รองอาจารย์ใหญ่ โรงเรียนพระมารดานิจจานุเคราะห์
เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร

10. อาจารย์วิณา อ่องแสงคุณ

หัวหน้าหมวดวิชาภาษาต่างประเทศ
โรงเรียนพระมารดานิจจานุเคราะห์
เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร

11. Miss Georgia Jane Dear

หลักสูตรโปรแกรมภาษาอังกฤษ
โรงเรียนพระมารดานิจจานุเคราะห์
เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร

12. Mr.Mario Ocampo Jr.

มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ
เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวสุจิตรา เวทยาวงศ์
วันเดือนปีเกิด	9 ธันวาคม 2504
สถานที่เกิด	อำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	23/99 หมู่ที่ 11 ซอยจิตต์ชื่น ถนนนวมินทร์ แขวงคลองกุ่ม เขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร 10230
ตำแหน่งหน้าที่การงานในปัจจุบัน	อาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา กรรมการฝ่ายวิชาการ
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนพระมารดานิจจานุเคราะห์ เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร 10240
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2521	ประโยคมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสตรีดำรงเวท อำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช
พ.ศ. 2523	ประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสตรีพังงา อำเภอเมือง จังหวัดพังงา
พ.ศ. 2529	ปริญญาตรี (ศศ.บ.) มหาวิทยาลัยรามคำแหง (วิชาเอกภาษาอังกฤษ)
พ.ศ. 2545	ปริญญาโท (กศ.ม.) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (วิชาเอกการมัธยมศึกษา กลุ่มการสอนภาษาอังกฤษ)